

Glasiło Mestne občine Ljubljana, letnik XVI, številka 1, januar 2011, ISSN 1318-797X

Ljubljana

4
Načrti na začetku
novega mandata

13
Mestni svetniki in
predsedniki svetov
četrtnih skupnosti
2010-2014

41
Spomenik
slovenskim
protestantskim
piscem in tiskarjem

49
Ljubljanski
znak kakovosti

SVETOVNA
PRESTOLNICA
KNJIGE
WORLD
BOOK
CAPITAL
LJUBLJANA 2010

Foto: Miha Fras

Ljubljana

Veliko srce

Prof. dr. Miro Cerar: Veliko srce	3
Župan Zoran Jankovič na začetku drugega mandata	4
Podžupani Aleš Čerin, Jadranka Dakič, Tjaša Ficko, prof. Janez Koželj, Jani Möderndorfer o delovnih nalogah novega mandata	7
Razpis za podelitev priznanj Mestne občine Ljubljana	11
Predstavitve in načrti mestnih svetnikov in svetnic	13
Vpis otrok v prvi razred	29
Delovna telesa Mestnega sveta	30
Predstavitve in načrti predsednikov in predsednic svetov četrtnih skupnosti	31
Festival kulturno-umetnostne vzgoje Bobri	35
Projekt Second Chance za prenovo Roga	36
Kinodvor najboljši v Evropi	37
Prof. dr. Martin Žnideršič o darovani zbirk miniaturnih knjig	39
Akad. Boris Pahor, Klavdija Zupan: Nekropola v Trstu	40
Prof. dr. Nadja Zgonik, dr. Miklavž Komelj, Viktor Žakelj: Skulptura Luja Vodopivca slovenskim protestantskim piscem in tiskarjem	41
Živa Vidmar, dr. Miklavž Komelj: V spomin Alenki Gerlovič	42
Prof. dr. Božidar Debenjak: Valvasor o požigu protestantskih knjig	44
Nagrajena fotografija Maše Kores	45
Pomoč in zaščita pred poplavno ogroženostjo	47
Marjana Lavrič: Sejem Alpe-Adria	48
Izbor kakovosti v Ljubljani 2010	49
Ljubljanske novice	52
Okoljske meritve	55

Fotografiji na naslovnici:

Zgoraj: Pravljica maketa Ljubljane, ki so jo v prazničnih decembrskih dneh učenci OŠ Tone Čufar postavili v avli svoje šole, foto: Dunja Wedam.

Spodaj: Skulptura Luja Vodopivca slovenskim protestantskim piscem in tiskarjem v Parku slovenske reformacije, foto: Dunja Wedam.

Stran 3: prof. dr. Miro Cerar, foto: Tomaž Lunder

Avtorica nepodpisanih besedil je odgovorna urednica Nada Šumi.

Izdajatelj: Mestni svet Mestne občine Ljubljana, Mestni trg 1. Zanj: Župan Zoran Jankovič. Uredniški odbor: Mitja Meršol (predsednik), Vesna Kos - Bleiweis, dr. Jožef Kunič, Eva Strmljan Kreslin, Marija Šterbenc. Odgovorna urednica in lektorica: Nada Šumi, kontakt: 041/737 863, glasilo.ljubljana@ljubljana.si. Avtorica logotipa: Petra Černe Oven, Studio ID, Oblikovalska zasnova: Miljenko Licul. Naslov uredništva: Glasilo Ljubljana, Dalmatinova 1, Ljubljana. Tisk: Set d.o.o., Grafična priprava: Lupa design. Naklada: 119.000 izvodov. Natisnjeno na okolju prijaznem papirju. Glasilo brezplačno prejme vsako gospodinjstvo v Mestni občini Ljubljana.

V času, ki ga zaznamuje spomin na našega pesniškega velikana Franceta Prešerna, si vsako leto zastavljamo vprašanja, s katerimi izkazujemo radovednost in spoštovanje do človeka, ki je, kot temu običajno in vzneseno rečemo, dosegel nesmrtnost in večno slavo. Tokrat se vprašamo, kaj je njegovo največje darilo vsem nam, njegovim narodnim potomcem, pa tudi celotnemu širnemu svetu. Ali je to njegov Krst pri Savici, morebiti Sonetni venec ali pa Zdravljica, katere del je danes besedilo slovenske državne himne? Kateri je torej najpomembnejši del njegove umetniške in človeške zapuščine.

Odgovorov je lahko seveda veliko. Moj odgovor je: veliko srce! Prešeren nam je v svojih delih zapustil toliko srčnega hrepenenja, bolečine in vere, da se lahko iz tega vira napajamo še danes. Njegovo srce je na preprosti človeški ravni romantično trpelo in hrepenelo po neuresničljivi zemeljski ljubezni, na umetniški ravni je svoje trpljenje povzdignilo in prelilo v najvišji pesniški izraz, na ravni družbenega udejstvovanja pa se je izrazilo v domoljubnih in humanih vsebinah, ki Prešerna utemeljeno povzdigujejo v velikega Slovenca.

Danes nam Slovencem vedno bolj primanjkuje ravno srca. Ne toliko v smislu srčne kulture, čeprav nas tudi v tem pogledu vedno močneje najedata egocentrizem in brezbriznost. Težava je predvsem v vedno večjem pomanjkanju hrepenenja in radosti. Stanje duha v družbi je naduse skrb zbujajoče, kar se na površinski ravni kaže predvsem v ekonomski in socialni krizi, na globljih ravneh pa v vrednotni zmedi, negotovosti, v vsesplošnem in dramatičnem porastu nezaupanja državljanov v državne in nekatere druge družbene institucije ter v vedno bolj resignirani državi ljudi, ki so enostavno siti vseh tistih političnih, gospodarskih in drugih elit, ki se ukvarjajo predvsem same s sabo ter se ob tem v posmeh ljudstvu pogosto obnašajo še nedostojno, negospodarno ali celo koruptivno. Ljudje bi se zagotovo pogumneje in z večjim razumevanjem soočali z ekonomsko in socialno krizo, če bi te krize ne spremljalo toliko utemeljenih dvomov o sposobnosti, delavnosti, dobronamernosti, poštenosti in družbeni odgovornosti mnogih pomembnih nosilcev oblasti in kapitala.

Seveda so tudi drugačni voditelji. Takšni, ki niso izgubili stika z ljudmi in odgovorno ter uspešno opravljajo svoje delo. Toda teh je ta hip bistveno premalo. Premnogim posameznikom, ki so v političnih, finančnih, ekonomskih in drugih vrhovih družbe, so zaspala njihova srca. To pomeni, da je uspavana njihova emocionalna in socialna inteligenca ter etična zavest, kar vse se prenaša tudi na ljudstvo. Brez teh lastnosti pa družba ne more biti dolgoročno uspešna. Brez ustreznega socialnega čuta ter zavezanosti temeljnemu etičnim standardom tudi demokratični politični sistem in pravna država, kot naduse dragoceni družbeni dobrini, ne moreta zagotoviti pogojev za zadostno ekonomsko uspešnost, družbeno pravičnost ter nenazadnje socialno varnost. Smo torej v situaciji, ko se moramo reševanja družbene krize lotevati hkrati na vseh družbenih področjih ter nivojih. Na površini, kjer doživljamo finačne, ekonomske in socialne probleme, se namreč ukvarjamo predvsem s simptomi, v globini, kjer je treba ponovno oživiti vsaj temeljne družbene vrednote in vrline, pa moramo izkoreniniti prave vzroke sedanje družbene bolezni, ki jo imenujemo kriza. Potrebujemo predvsem več medsebojnega spoštovanja, zaupanja in elementarne poštenosti. Seveda je dobrodošlo še marsikaj več, toda že navedene tri vrednote lahko družbi povrnejo toliko kohezivnosti in upanja, da bodo ponovno oživela tudi človeška srca in z njimi volja do dela, do podjetniškega, umetniškega in drugačnega ustvarjanja ter do medsebojne pomoči.

Za preseganje sedanjega težavnega stanja potrebujemo Slovenci na kolektivni ravni predvsem pogumno in veliko srce. Takšno, ki nas bo v duhu Prešerna kot umetnika in domoljuba inspiriralo in poneslo k večjim in velikim mislim in dejanjem. Ne le na področju politike, znanosti, gospodarstva, kulture ali športa, pač pa tudi na področju občutljivih medčloveških vrednot, vrlin in odnosov. Če bomo pri tem sodelovali vsi, bomo zagotovo uspešni. Navsezadnje smo odgovorni ne le pred prihodnjimi rodovi, pač pa tudi pred Prešernom in vsemi drugimi našimi predniki, ki so požrtvovalno tlakovali težko pot do naše (med)narodne emancipacije in prelepe domovine.

Kot Ljubljančan sem še posebej vesel Prešernove prisotnosti v naši razvijajoči se prestolnici. Veseli me, da je Ljubljana vedno bolj zanimiva tudi za tuje obiskovalce, ki se lahko na Prešernovem trgu seznanijo z življenjskim delom in narodnim pomenom našega velikana. Prešernova podoba je postavljena v samo jedro našega mesta. Naj nam tam še naprej izžareva pesnikov srčni navdih in idejo prijateljstva, ki jo v teh in prihodnjih časih še kako potrebujemo.

Dr. Miro Cerar

Skupaj premikamo

Župan Zoran Jankovič drugič

Foto: Miha Fras

Župan Zoran Jankovič

Drugi mandat župana Zorana Jankoviča se začneja z volilnim izidom v mestnem svetu in svetih četrtih skupnosti, ki omogoča, da se uresničevanje načrtanega programa nadaljuje brez nepotrebne kupčkanja in z nezmanjšanim tempom. Čeprav se tudi v Ljubljani občuti svetovna finančna kriza, jasne vizije, kakšna bo moderna Ljubljana, ni mogla ustaviti. Ko je večina gradbenih odrov odpadla, se je Ljubljana pokazala v novi podobi. Projekti se nadaljujejo, saj vizijo podpira pozitivna energija utečene vodstvene ekipe, županovo spodbujajoče zaupanje vanjo in njegova nalezljiva dobra volja.

Kako začnate novi mandat v primerjavi s prvim?

S ponosom na svoje sodelavke in sodelavce v kabinetu, v mestnem svetu, v celotni mestni upravi, javnih zavodih, javnih podjetjih in v svetih četrtih skupnosti. Pa tudi s hvaležnostjo meščankam in meščanom, ki so nam dali priložnost, da začeto delo nadaljujemo. Kot velika mestna družina sledimo skupni viziji Ljubljane in dokazujemo, da je z medsebojnim zaupanjem in trdim delom uresničljiv vsak cilj. Lahko rečem, da smo najboljša ekipa javne uprave v državi in sam menim, da celo zunaj meja, ki premika meje nemogočega. Med seboj imamo na primer celo najzdravnico in najboljšo slovensko tajnico. Vesel sem, da se mi je v ožji ekipi ob prejšnji podžupanji Jadranki Dakič, podžupanah Alešu Čerinu, Janiju Möderndorferju in prof. Janezu Koželju pridružila še podžupanja Tjaša Ficko, ki bo skrbela, da bo vsak evropski in svetovni popotnik vedel, kako očarljivo in kulturno bogato svetovno mesto je Ljubljana, in širila ime Ljubljane po Evropi in svetu. Vesel sem tudi, da smo si v delu za Ljubljano ostali zvesti s skoraj vsemi prejšnjimi svetniki in svetnicami na moji listi. To so vrhunski strokovnjaki v svojih poklicih, polni dobrih idej, ki probleme pomagajo strokovno reševati v odborih. Ne dvomim, da bomo tudi v mestnem svetu tako uspešni kot v preteklem mandatu, ko smo sprejeli 1120 sklepov in 615 amandmajev in je le 8 ostalo nesprejetih. Verjamem, da bodo številni novi četrti mestni svetniki in svetnice, med katerimi je bilo 15 z moje liste izbranih na predsedniška mesta, še hitreje kot doslej reševali najbolj pereče težave v »svojih« delih mesta oziroma nanje opozarjali. Zanesem se nanje, da bodo prihajali z uporabnimi predlogi, kako konkretno kaj izboljšati v njihovih okoljih.

Ko so Ljubljano septembra prizadele poplave, ste poleg tega, da so mestne službe v času naravne nesreče požrtvovalno skrbele za poplavlence in takoj po koncu popisale škodo, namenili sklad v višini 3 milijone evrov in začeli zbirati tudi donatorska sredstva. Koliko denarja je zdaj v celoti na voljo in kdaj ga bodo prizadeti dejansko dobili?

Najprej bi se rad ponovno javno zahvalil vsem mestnim službam, še zlasti pa gasilski brigadi, prostovoljnimi gasilcem in Javnima podjetjema Snaga in Vo-Ka za učinkovito pomoč ob sami nesreči, ki je hudo prizadela južni del naše občine, in za hitro odstranjevanje posledic poplav, za kar smo samo do konca septembra namenili 341.000 evrov. Pa tudi vsem poplavlencem, ki so v času največje stiske drug drugemu solidarno priskočili na pomoč in ostali optimistični. Optimizem je v takih trenutkih veliko junaštvo in v težkih časih je to tudi družbena vrednota. V našem skladu je zdaj 3.200.000 evrov sredstev, k temu pa moramo prišteti še sredstva okoljskega ministrstva, glede na obseg škode, ki so jo poplave povzročile v prestolnici, upamo vsaj na 50 odstotkov vseh sredstev. Socialno ogroženim poplavlencem smo v okviru našega oddelka za zdravje in socialno varstvo namenili po 2000 evrov pomoči, ki smo jih že izplačali. Pri ministru dr. Roku Žarniču smo se že srečali nekateri župani poplavljenih občin in se dogovorili za terminsko usklajeno dodeljevanje pomoči. Čeprav vodotoki niso v pristojnosti občine, že poteka intenzivno čiščenje odtočnih jaškov, da bomo ob podobnih vodnih ujmah bolje zaščiteni. S predavanji in pisnim gradivom pa občanke in občane podrobno seznanjamo s protipoplavnimi ukrepi. Hkrati pa je nujno, da tudi država pristopi k izgradnji zadrževalnikov.

Vaš prvi mandat je Ljubljano energično prestavil v 21. stoletje in v dimenzijo lepote, kot je to povedal naš znameniti kipar in kot so to velikopotezno nagradili Ljubljančani in Ljubljančanke na volitvah. Je ob 350 milijonih dodane vrednosti, ustvarjene v mestu z več kot 500 uresničnimi ali delno končanimi projekti, v teh časih sploh mogoče nadaljevati v takem tempu kot doslej?

Če tega ne bi verjel, ne bi ponovno povabil meščank in meščanov, da nas podprejo v skrbi za prihodnost Ljubljane. Zastavljene projekte smo

meje nemogočega na čelu mesta

odločeni izpeljati do konca, vsaka nova pridobitev pa sama od sebe pokaže, kako jo je treba še nadgraditi. Od večjih projektov je v načrtu dokončanje Stožic, RCERO, garaži pod Kongresnim trgom in pod Tržnico, obnova stavbe Roga v center sodobnih umetnosti, gradnja stavbe mestne in državne uprave na enem mestu, izgradnja oziroma obnova Plečnikovega stadiona, Ilirije in Kolezije, odločeni pa smo tudi pripeljati vodovod in kanalizacijo do vseh hiš.

Pri tem se nam obrestuje, da smo v preteklem mandatu predstojnike služb usposobili za suvereno vodenje projektov v okviru njihovih strokovnih področij. Finančna pomoč pri investiranju pa so javno-zasebna partnerstva, evropska sredstva, ki se nam iz leta v leto povečujejo, donacije podjetij in posameznikov, pa tudi za nekaj deset odstotkov cenejše investiranje v času krize. Prepričan sem, da bo sčasoma tudi država z več odgovornosti upoštevala status glavnega mesta in z več posluha podprla večje projekte, ki so zanjo v mestu življenjskega in reprezentančnega pomena. V nasprotnem primeru pravzaprav sploh ne bo mogla izčrpati vseh evropskih sredstev, mi pa imamo projekte že natančno pripravljene.

Lahko to rečete tudi za ureditev prometnih razmer v mestu, ki tako zelo otežujejo vsakdanje premikanje po mestu, da o zdravju škodljivih izpušnih plinih sploh ne govorimo?

Vsekakor. To je v našem programu prednostna naloga številka ena. To je tudi eden ključnih kriterijev za uvrstitev med prvih deset na Mercejevi lestvici, kar je naš cilj v tem mandatu. Prvi koraki so že narejeni: zaprli smo mestno središče, ki zdaj pripada pešcem in kolesarjem, pospešeno urejamo kolesarske poti, teče projekt Mestno kolo/City bike, naš program Civitas Elan je pravkar vključil tudi projekt Mesto po dveh in projekt Mladi v gibanju, urejamo nova parkirišča P+R, uvedli bomo rumene pasove za javni promet na vpadnicah, imamo tri nove proge mestnega potniškega prometa v primestne občine, sistematično urejamo enosmerni promet, povečujemo število parkirnih mest, gradimo garažne hiše in zaprta parkirišča v stanovanjskih naseljih znotraj četrtinskih skupnosti ... Umikamo pločevino na najreprezentativnejšem prostoru pred Univerzo na Kongresnem trgu in vračamo prestolnici žlahtno Plečnikovo ureditev trga. Mogoče se še spomnite besed nekdanjega župana dr. Rupla, ki je zatrjeval, da se na tej površini nikoli ne bo mogoče znebiti avtomobilov. Vesel sem, da se je podžupan prof. Koželj pogumno lotil tega projekta in se tako lahko prepričamo, da je s pravo vizijo uresničljivo tudi nemogoče. Bi pa rad Ljubljančankam in Ljubljančanom položil na srce, da skrb za zdravo okolje v mestu odgovorno vzamejo tudi v svoje roke in začnejo zavestno spreminjati svoje potovalne navade. To velja tudi za vse, ki se v mesto vsak dan pripeljejo z avtomobili, rajši do službenih vrat kot do parkirišča ob vpadnicah. Vesel bom, če bo prišlo do tako odgovornega ravnanja, da ne bo potrebno zaposlovati dodatnih redarjev, da bi te potovalne razvade kaznovali, ali nam ne bi bilo treba uvesti celo t. i. zgoščevalne takse za vstop v mesto z avtom.

Kongresnega trga s Plečnikovimi velikimi belimi tlakovci, ki bo mestu po dolgih desetletjih vrnil enkraten družabni prostor, se najbrž z vami veselimo vsi Ljubljančani, slišati pa je, da dela že zamujajo in je izvajalec prosil za podaljšanje roka do julija in dela ne bodo končana do napovedanega marca 2011?

Res ne vidim posebnega problema, če se v kakšni fazi projekta izkaže, da je treba rok podaljšati. Kot vidite, so to Ljubljančani zelo dobro razumeli in jih datumi izvedenih projektov niso tako zanimali kot vse tisto, kar je v mestu zraslo pred njihovimi očmi. Zato je premik na junij ob tako mrzli zimi v gradbeništvu nekaj povsem normalnega, še posebej, če upoštevamo tudi čas, ki je bil potreben, da so arheologi opravili svoje delo. Kar je zagotovo dobro, saj so arheološke najdbe s tega območja izredno pomembne.

Je to tudi odgovor na vprašanje, zakaj v tokratnem predvolilnem programu napovedanih projektov niste opremili z datumi kot v prejšnjem mandatu?

Samo deloma, kajti tudi Ljubljančanke in Ljubljančani niso več zahtevali rokov, saj so spremljali naše delo in zagnanost. Za vsak projekt so interno roki postavljeni še naprej, k temu nas zavezuje sam proračunski dokument in sistem javnega naročanja storitev. Datumi so tudi nam motivacija za delo, pa tudi transparentnost nasproti meščanom, ki so nam upravljanje mesta ponovno zaupali. O potekih vseh 500 in več projektov se je mogoče podrobno pozanimati na spletu, kjer si lahko projekte ogledate bodisi po posameznih četrtinskih skupnostih ali po tematskih področjih, na primer projekti v kulturi, zdravstvu, vzgoji itn. Odsek za odnose z javnostmi pa je tudi vsak čas na voljo za odgovor na katero koli vprašanje. Tudi sam se dnevno srečujem z občani na najrazličnejših prireditvah ali ob obhodih mesta in na svojih mesečnih torkovih dnevih odprtih vrat. Ostajam še naprej odprt za pojasnila na katero koli vprašanje komur koli.

Tudi medijem?

Medijem na prvem mestu, saj prav od njih prihaja največ vprašanj in naše sodelavke iz Odseka za odnose z javnostmi izčrpno odgovarjajo nanje.

Rednih torkovih tiskovnih konferenc, na katerih se je zbralo po nekaj deset novinarjev in so deževala vprašanja na vse mogoče teme, od mestnih do malodane zasebnih posvetov, pa nimate več. Zakaj? Bili ste priljubljen in zaželen sogovornik ...

Ne rečem, da bo ostalo pri tem. Opažam pa, da se mediji zdaj z več ustvarjalnega miru posvečajo obravnavanim ljubljanskim temam. Bolj se morajo potruditi tudi tisti, ki so jim namesto odprtega pogovora ljubše domišljajske zgodbe o skritih ozadjih in namenih in si ne morejo zamisliti načina sožitja, v katerem lepa beseda lepo mesto najde in se ljudje preprosto dobro razumejo in skupaj ustvarjajo v dobro vseh brez nekih skritih interesov. Ne samo v Ljubljani, tudi v državi bomo morali držati skupaj, če bomo hoteli obvladati krizo in ustvariti skupnost blaginje za vse.

Hočete reči, da boste k složnosti pozivali tudi v primeru, če bi morali prevzeti mesto predsednika vlade?

To ste rekli vi, sam pravim, da je v slogi moč. To so vedeli že stari modri ljudje in nas opominja naš spoštovani častni meščan profesor France Bučar. Poti iz krize zanesljivo ne bomo našli sprti, ampak moramo končno stopiti skupaj in si preprosto začeti želeti dobro drug drugemu. Tudi družbeno skupnost v najlepšem mestu na svetu, pa tudi v najlepši državi na svetu moramo začeti razumeti kot vrednoto in jo s svojim ravnanjem in samospoštovanjem postaviti za zgled domu in svetu. Ostajam župan najlepšega mesta na svetu.

Kako pa po drugi seji mestnega sveta in neformalnem druženju s svetnicami in svetniki po njej ocenjujete sodelovanje z opozicijo v mestnem svetu, posebej glede na to, da ste bili v predvolilni županski kampanji deležni ostrih kritik svojih konkurentov, s katerimi boste naslednja štiri leta delovali skupaj?

Nobenega časa in smisla za zamere nimam, kampanja je pač predstava, ki jo udeleženci odigrajo za svoje stranke. Sam se te igre ne grem, imam vizijo, kako delati za dobro mesta, imam najboljšo ekipo in samo to dvoje šteje. Vse dobre predloge bom sprejemal še naprej, zato bodo enako dobrodošli z dobrimi predlogi, kako služiti mestu, meščankam in meščanom, tudi moji včerajšnji kritiki. Kot veste, sem kolegico sokandidatko povabil na podžupansko mesto, da bi nam pomagala ustvariti dodatnih 15 000 delovnih mest, a njene predvolilne obljube očitno ni mogoče uresničiti. Tisti, ki me poznajo, pa vedo, da pri meni štejejo samo argumenti, ker me zanima delo, in ne politika zaradi politike. Volilni rezultat je pokazal, da delo kot prvo vrednoto ceni tudi velik del Ljubljančank in Ljubljančanov.

Skupaj premikamo meje nemogočega

Župan Zoran Janković drugič na čelu mesta

Kako pa na začetku mandata komentirate pozive, da je treba preiti od zidov k ljudem?

Preprosto: da smo in bomo zidove neprofitnih najemnih stanovanj gradili za ljudi, ki si jih sami s svojimi nizkimi dohodki ne morejo privoščiti, da za avtomobile gradimo zidove garažnih hiš, da smo za osnovnošolce pravkar zgradili nove zidove šole v Kašlju, da smo otroke postavili v varstvo zidov 64 novih oddelkov vrtcev, da med zidovi novega doma in varovanih stanovanj varno stanujejo starejši, da se za obnovljenimi zgodovinskimi pročelji, ki stavbe tudi dodatno toplotno izolirajo, meščani bolje počutijo, obiskovalci pa mesto občudujejo, da se na novo zgrajenih obrežjih Ljubljani mestni sprehajalci, da se na novih igralnih in parkovni opremi na 40 hektarih novih parkov igrajo otroci in se družijo vse generacije, da so težko pričakovani zidovi stadiona za vse obiskovalce prireditve že pretesni, da zidovi Trubarjeve hiše literature gostijo po dve prireditvi na dan, da se med zidovi novih četrtih mladinskih centrov družijo mladi, ki bi jih sicer gostila ulica, da dijaki in študentje nabirajo novo znanje med zidovi novih knjižnic, da zidovi Kinodvora, Kina Šiška in Španskih borcev skoraj pokajo po šivih, komaj so bili dobro zgrajeni, da se zdaj lotevamo gradnje vodovoda in kanalizacije po vsej občini, kjer ju še ni ... Ljudi, dogajanja in kakovosti življenja med novimi zidovi, kolikor hočete.

Zagotovo ljudje v mestih bivajo med domačimi ali skupnimi zidovi, mesto je pač po definiciji tako organizirana življenjska skupnost, in sam bi rad predvsem to, da bi presegli zidove, ki nas po nepotrebnem razdvajajo. Pomislite, česa vsega smo sposobni, ko delujemo skupaj! Verjamem, da lahko Ljubljana – mesto heroj daje zgled, kako graditi mesto in z njim državo in kako končno porušiti zidove medsebojnega nerazumevanja. Od teh zidov je treba preiti k strpnosti in medsebojnemu spoštovanju. Floskula, da vlagamo v zidove in ne v ljudi, se je pojavila v času volitev s strani nekaterih protikandidatov, k temu pa lahko dodam le še to, da smo v preteklem mandatu za mehke vrednote namenili absolutno veliko več sredstev kot leta 2006.

Stadion Stožice se je v času od izgradnje do danes že pokazal kot nepogrešljiv infrastrukturni objekt državnega pomena, ob nekaterih velikih športnih in glasbenih dogodkih celo komaj dovolj velik. Dela za izgradnjo so poplačana, tudi podizvajalci. Kako za nazaj gledate na vse ovire, ki jih je bilo potrebno premagati, da je stadion odprl svoja vrata?

Lahko rečem le, da sem ponosen na arhitekta, ki sta ustvarila edinstveno arhitekturno lepoto in lepoto, gradbeni mojstri GREP-a pa so odlično izvedli gradbena in obrtniška dela. Vesel sem, da so vsi poplačani za svoje delo in želel bi, da bi bili vsi ponosni na svoj delež pri tej zgodovinski pridobitvi. Prav stadion z dvorano je primer projekta, pri katerem smo tako trdno sledili viziji in zaupali, da skupne sanje generacij Ljubljančank in Ljubljančanov, pa tudi Slovenk in Slovencev postanejo resničnost. Zdaj moramo samo še vsi skupaj zaupati našim športnikom, da stadion pozlatijo s svojimi rezultati. Prvih uspehov smo se že veselili, stadion in dvorano je v prvih petih mesecih obiskalo nad 300.000 obiskovalcev, leta 2013 bomo gostili evropsko košarkarsko prvenstvo, saj gre za največji in najlepši objekt v tem delu Evrope. Obiskovalci in športni uspehi so tisto, kar samo po sebi dokazuje potrebo Ljubljane in Slovenije po novem objektu.

Kmalu bo na tem mestu urejen drugi največji ljubljanski park, pa vrhunsko nakupovalno središče in potem bo to območje nepogrešljiv del vsakdanjega življenja za vse prebivalke in prebivalce, ne le za športne navdušence.

Volilni čas se je že toliko odmaknil, da mogoče nimamo vsi natančno v spominu, kateri prednostni projekti, ki jih štejete za najbolj pomembne, so v teku ali pripravi za izvedbo v tem mandatu?

Zaključujemo projekt kanalizacije v Polju, Črnučah, na Dolenjski cesti in na Rakovi jelši, ki se iz najbolj degradiranega območja spreminja in izjemno lep del mesta. Nadaljujemo s projektom ločevanja odpadkov RCERO, v katerem

sodeluje 24 občin in smo zanj dobili 77 in pol milijona evropskih sredstev. Dokler ne zgradimo kanalizacije in ne pripeljemo vode v vsako hišo, cest ne bomo popravljali, da ne bo dvakratnega stroška, zato prosim Ljubljančanke in Ljubljančane za razumevanje in malo potrpljenja. Nadaljevali pa bomo tudi z urejanjem vrtičkov, katerih je predvidenih še 48 hektarov, in z rušenjem črnih gradenj. Veselim se novega olimpijskega bazena, ki ga Ljubljančani in Slovenci nujno potrebujemo, centra Rog, za katerega prek projekta *Second chance* pridobivamo evropski denar, veliko olajšanje za meščanke in meščane pa bo tudi upravna stavba na enem mestu in garažna hiša pod Tržnico.

V preteklem mandatu je Ljubljana dobila kar nekaj laskavih nazivov in uvrstitev v evropskem merilu: Ljubljana – svetovna prestolnica knjige 2010, Občina po meri invalidov, starosti prijazno mesto, najbolj varno mesto v JV Evropi, najbolj pošteno mesto v vzhodni Evropi, celo najbolj žurersko mesto prijaznih ljudi ... Kateri od teh naslovov po vašem Ljubljano najbolj označuje?

Prav vsi od prvega do zadnjega. Je pa bilo zagotovo največ truda vloženega v izvrstno kandidaturu za svetovno prestolnico knjige, ki je sloves Ljubljane in Slovenije ter njune bogate knjižne kulture ob 500-letnici Trubarjevega rojstva ponesla po vsem svetu, pripeljala k nam najuglednejše svetovne pisatelje, nam kot trajne pridobitve prinesla Trubarjevo hišo literature, knjige za vsakogar, kulturni štirinajstnevnik Pogledi in edinstveno zbirko miniaturnih knjig, izjemen dar profesorja Martina Žnideršiča, ob tem pa na stotine sijajnih dogodkov, povezanih s knjigo.

Kolega mestni svetnik Sašo Rink nam je s svojo izkušnjo in predanostjo, s katero želi pomagati soljudem z oviranostmi, odprl oči, kako lahko z malo truda in več srčne kulture poskrbimo, da postane mesto dom za vsakogar in ni izključen prav nihče. Nasprotno, kdor je zaradi življenjskih okoliščin kakor koli prikrajšan, mu toliko rajši pridemo nasproti. Pri tem nam pomagajo številne nevladne organizacije, katerih delovanje redno sofinanciramo in so tako že postale nepogrešljiva desna roka naše velike mestne družine.

Ljubljana je pred kratkim podpisala sporazum o pobratenju z Beogradom. Po osamosvojitvi se pojem pobratenja med mesti prvič ponovno pojavlja v uradnem dokumentu, zadnjih dvajset let je bil v rabi pojem partnerskih mest in mest dvojčkov. Gre za zavestno simbolno obnavljanje pojma bratstva iz nekdanje skupne države?

Seveda, kajti od tam smo podedovali pristno idejo bratstva med narodi, ki nas ne vodi le po poteh nekdanje skupne države, ampak po poti bratstva z vsemi narodi tega sveta. Ne smemo pozabiti, kako uspešno smo v letu predsedovanja Slovenije Svetu Evropske unije v Ljubljani bratsko povezali vse sedanje prestolnice Evropske unije in nekaj prihodnjih. Prav mesta lahko hitreje in z več osebnimi stiki izpeljejo te povezave, ki nam širijo naše duhovna obzorja in hkrati prinašajo materialno blaginjo. Tukaj je tudi eden od ključev do vrat mesta, ki vse ljudi in njihove kulture sprejme kot bratovske, vredne zanimanja in spoštovanja. Verjamem v široko srce Ljubljane, ki sprejema vsakršno kulturno drugačnost, in zaupam, da nam bo ta širina odprla vrata do mesta, ki ne bo le najlepše, ampak tudi najbolj prijazno na svetu. Gostje, ki obiskujejo naše mesto, nam to že priznajo, manjka nam le še nekaj samozavesti, da bi bili na to ponosni, zato bomo v tem mandatu zadostili tudi vsem tistim uradnim kriterijem, ki nam bodo ta naslov podelili tudi črno na belem.

Na enem od novoletnih druženj ste Ljubljani zaželeli, da bi bilo leto 2011 leto sodelovanja, strpnosti, razumevanja, ljubezni, ker bomo samo po tej poti vsi zmagovalci. Bi temu voščilu še kaj dodali?

Ponosen sem na Ljubljano in njeno pozitivno energijo, ki je v Sloveniji očitna izjema. Samo v času silvestrovanja je bilo v Ljubljani na ulicah 50.000 ljudi, vsi dogodki pa so potekali brez enega samega incidenta. Zato lahko rečem samo: Srečno na tej poti, Ljubljana!

»Že nasmeh in dobra volja sta veliko«

Podžupan Aleš Čerin o dobrih popotnicah drugega mandata

Foto: Miha Fras

Podžupan Aleš Čerin

V prejšnjem mandatu je bil sprejet Zakon o glavnem mestu, Ljubljana pa je ob vsem denarju, ki ga je mestu odvzela Janševa vlada, vendarle dobila nekaj sredstev iz naslova glavnega mesta. Kako nameravate prizadevanje za polno uveljavitev Ljubljane kot slovenske prestolnice, ki je pravzaprav ogledalo države, nadaljevati v tem mandatu? Ostajajo stiki z vladnimi resorji enako dobri kot prej in je realno, da Ljubljana okrepi svoj položaj nasproti državi?

Z dopolnitvijo zakona o glavnem mestu smo vsekakor zadovoljni, saj nam daje dodatnih 0,73 odstotka dohodnine, čeprav smo dokazovali, da je ta odstotek prenizek. To je tako imenovani fiksni del, variabilni del pa omogoča, da se vlada in mesto dogovorita, da posamezni proračunski uporabnik brez javnega razpisa določena sredstva nameni glavnemu mestu. Ta dogovor smo pričeli pripravljati že za časa prejšnje vlade, število zadev, ki jih vsebuje, pa je okoli 120. S podpisom tega dogovora med predsednikom vlade in županom bo smisel zakona za polno uveljavitev Ljubljane kot slovenske prestolnice udejanjen. Kdaj bo prišlo do podpisa dogovora, težko napovedujem, glede na to, da se zaradi sprejemanja finančnih obveznosti vladi razumljivo ne mudi, Ljubljani pa še kako. Tak primer je, denimo, odpravljanje črnih odlagalšč, urejanje vodotokov in varovanje pred poplavami. Čeprav dogovor še ni podpisan, pa dobrih devet milijonov evrov, ki jih je Ljubljana za Stožice pridobila na podlagi javnega razpisa Ministrstva za šolstvo in šport, sodi v ta kontekst.

Sicer pa moram pohvaliti dobro in tvorno sodelovanje praktično z vsemi vladnimi resorji, saj zadeve, ki so v interesu države in mesta in ne zahtevajo finančnega toka, učinkovito rešujemo. Kljub tako dobremu sodelovanju pa oboji ne moremo biti zadovoljni s tem, kako hitro spreminjamo predpise, ki so cokla v razvoju, posebej pri urejanju prostora.

V obdobju 2006-2010 ste izvedli popolno reorganizacijo mestne uprave in za vodenje mestnih oddelkov in služb s posebnim usposabljanjem ter nekaterimi zamenjavami postavili izvrstno ekipo predstojnikov. Imate v tem mandatu v mislih še kakšne spremembe na kadrovske področju ali uvedbo novih služb, na primer za praznost, mediacijo ipd., kot so želje nekaterih mestnih svetnikov?

V organizacijskem smislu je reorganizacija končana, stalnica pa je nadgrajevanje kvalitete dela, iniciativnosti, odzivnosti in profesionalnosti vseh, posebej pa vodij. Zato bomo šolo vodenja, ki je načelnikom in direktorjem prišla že v kri, razširili tudi na nižje nivoje.

Že v prejšnjem mandatu smo naše delo plemenitili z uporabno znanostjo in raziskavami, kar bomo v tem mandatu, še posebej v sodelovanju z Univerzo in ZRC SAZU, še poglobili.

Mediacija bo verjetno zaživela že v naslednjem letu.

Najpomembnejša sprememba začetka mandata je imenovanje še ene podžupanje, Tjaše Ficko, za področje promocije Ljubljane v Evropi in svetu ter prenašanje najboljših praks iz tujine, da bomo udejanjili temeljni cilj tega mandata, uvrstitev med deset najboljših mest.

Po dolgem iskanju se nam je tudi posrečilo kvalitetno zasesti direktorski mesti s Petrom Horvatom v Javnem podjetju Ljubljanski potniški promet in Samom Lozejem v Javnem podjetju Ljubljanska parkirišča in tržnice.

Podžupan Aleš Čerin je rojen Ljubljčan. Njegovo poznavanje javne uprave sega od najnižjega nivoja (ko je bil v 80. letih predsednik Izvršnega sveta Skupščine občine Bežigrad), do najvišjega (ko je bil generalni sekretar najprej Izvršnega sveta RS in potem v prvi vladi po demokratičnih volitvah 1986-1992). Od leta 1992 do konca leta 2005 je služboval v Mercatorju, od tega osem let in pol (od 1997) kot član uprave. V letih 2006 do 2010 je bil podžupan Mestne občine Ljubljana. Napisal je knjigi: *Vsi moji predsedniki* (1999) in *Najboljše moštvo* (2006). Župan Zoran Jankovič ga je tudi v tem mandatu pooblastil za področje razmerja do države, ki je podžupanova glavna zadolžitev, za urejanje odnosov v Mestnem svetu, kadrovske in pravno področje ter vodenje Svetniškega kluba Liste Zorana Jankoviča.

V najkrajšem možnem času ste postavili vse odbore in komisije mestnega sveta. So bili vaši kolegi iz opozicije pri tem konstruktivni in tudi sicer pri delu mestnega sveta pričakujete boljše sodelovanje z opozicijskimi svetnicami in svetniki, glede na to, da je med njimi kar nekaj nekdanjih ministrice in ministrov?

Upošteva je volilni rezultat in število svetnic in svetnikov, smo s strankami našli pravo ravnovesje pri oblikovanju delovnih teles. Vesel sem, da je bila večina sklepov na Komisiji za mandatna vprašanja, volitve in imenovanja in potem na mestnem svetu sprejeta z aklamacijo. Lista Zorana Jankoviča ima v vseh delovnih telesih večino, glede na prejšnji mandat pa je novost ta, da bo sedmim delovnim telesom predsedovala opozicija.

Razen redkih izjem je bilo sodelovanje z opozicijskimi svetnicami in svetniki že v prejšnjem mandatu tvorno in kolegialno. Glede na intelektualni in kreativni potencial LZJ si obetamo dobro sodelovanje v prid Ljubljane z vsemi tudi v prihodnje, še posebej, ker tega tudi v vrstah opozicije ne primanjkuje.

Ustanovljen je klub častnih meščanov s svojo proračunsko postavko. Kakšno vlogo bo imel znotraj mesta, države in morda tudi v mednarodnem prostoru?

Častni meščani Ljubljane so znanstvene, umetniške in moralne ikone in avtoritete glavnega mesta, ki jih je potrebno skrbno negovati. Zato je vsekakor koristno, da se povezujejo in s svojimi pogledi, predlogi in ne nazadnje tudi kritikami nastavljajo ogledalo ne le nam, upravljalcem mesta, ampak mnogo širše.

Katerih novih pridobitev ali dogodkov, ki so v načrtu v tem mandatu, se osebno najbolj veselite?

Najbolj se veselim treh pridobitev: 3. julija 2011 bo na obnovljenem Kongresnem trgu, pod katerim bo že obratovala garaža, z izjemnim koncertom svečano odprt v Evropi prepoznavni Ljubljanski festival, zatem sledi izgradnja Fabianijevega mostu, ki bo povezal Roško in Njegošovo cesto, strnil notranji obroč in bistveno izboljšal prometno ureditev v Ljubljani. Veselim se tudi izida *Ljubljanskih portretov II*, kjer bomo predstavili naslednjega znamenitega ljubljanskega moža. *Ljubljanski portreti I* so bili namreč namenjeni legendarnemu ljubljanskemu županu Ivanu Hribarju.

Ali mislite, da bi kdaj v prihodnje zmagovito moštvo tokratne mestne vlade lahko prevzelo vodenje države, glede na to, da imate sami izkušnje tako na mestni kot na državni ravni?

Glede na to, da je od volitev, na katerih so nam volilci zaupali drugi mandat, preteklo komaj nekaj mesecev, je tovrstno razmišljanje lahko le teoretično. Ve pa se, da je v teoriji mogoče vse.

Imate sporočilo someščankam in someščanom na začetku novega mandata?

V prvem mandatu smo očitno izpolnili pričakovanja večine Ljubljčanek in Ljubljčanov in zagotavljam, da jih bomo tudi v tem mandatu, saj imamo jasne cilje, strategijo in voljo. Najpomembneje je, da bomo delali tisto, za kar smo prepričani, da je v korist mesta. Ker imamo ambicijo, postati eno najboljših mest na svetu, vabim prav vsako Ljubljčančanko in vsakega Ljubljčančana, da se nam po svojih močeh vsakodnevno pridruži pri uresničevanju tega cilja. Že nasmeh in dobra volja sta veliko.

Še več gospodarnosti v mestni upravi, javnih podjetjih in zavodih

Podžupanja Jadranka Dakić ob načrtovanju mestnega proračuna

Foto: Miha Fras

Podžupanja Jadranka Dakić

Kljub odvzetim 60 milijonom evrov letno je Ljubljana v preteklem mandatu povečano skrbela za socialni, izobraževalni, kulturni in športni standard, ob tem pa sprožila velikopotezni razvojni cikel. Bo mesto v še vedno trajajoči gospodarski krizi lahko še naprej zagotavljalo podoben družbeni standard kot v preteklih štirih letih?

Prvi mandat smo začeli z odvzemanjem 60 milijonov evrov na letnem nivoju s strani tedanje vlade in kmalu zatem je Slovenija, skupaj s praktično celotnim svetom, padla v obdobje recesije, ki še kar traja. Tako je bilo izjemno težko ohranjati ravnovesje med vsakodnevnimi pričakovanji in velikimi projekti. A tudi v najtežjih časih smo vztrajali pri zastavljenih načrtih, pokrivali osnovne občinske dejavnosti, cene izvedenih investicij pa so bile bistveno nižje in zato prijaznejše mestnemu proračunu. Sočasno smo vsa naša podjetja vključevali v razvoj Ljubljane, jih reorganizirali in stroškovno racionalizirali. Zelo podobno situacijo pričakujem tudi v tem mandatu, kjer bo moral biti dan še večji poudarek na stroškovni racionalizaciji tako mestne uprave kot tudi vseh javnih podjetij in zavodov. Nadaljevati bo potrebno z iskanjem dodatnih virov financiranja – predvsem z javno-zasebnimi partnerstvi in z izrabo evropskih sredstev, kar pa je dolgotrajen proces, ki zahteva ogromno prepričevanja, predvsem najprej naših državnih organov.

Večkrat ste že poudarili, da je razvojni cikel mestu prinesel kar nekajdesetodstotne prihranke pri investiranju. Je stanje mestnih financ tako, da bo mogoče z investiranjem nadaljevati, ne da bi trpelo osnovno poslanstvo mestne uprave?

Investicije v času recesije in gospodarske krize so Mestni občini Ljubljana prav gotovo prinesle prihranek, saj so bile nedvomno pomembno cenejše kot sicer. Potrebne pa so bile tudi iz narodnogospodarskega vidika, saj smo s tem omogočili delo tako podjetjem kot tudi posameznikom na območju občine in širše, kar je v času krize še kako pomembno.

Seveda osnovno poslanstvo ne sme trpeti, bomo pa z investicijami nadaljevali; v kakšnem obsegu, pa ni odvisno le od občine. Trenutno potekajo dogovori o skupnih projektih z državo, kjer je najpomembnejši projekt Ena hiša z vso državno in mestno upravo na enem mestu v prenovljeni Cukrarni. Odprtih pa je tudi še kar nekaj javno-zasebnih partnerstev. Naj omenim poleg večjega števila manjših, predvsem v okviru četrtnih skupnosti, le dva največja – Center sodobnih umetnosti Rog in garaža pod Tržnico, prizadevamo pa si, kot že omenjeno, pridobiti tudi čim več sredstev iz Evropske unije.

Kako težak je proračun za prvi dve leti in ali se bo mesto moralo dodatno zadolžiti, da bo izpeljalo začrtane projekte? Kakšen višji čut vas mora voditi, da pri investiranju in zadolževanju ne naredite usodne napake?

Proračuna za prihodnji dve leti sta predvidena v višini 329 milijonov evrov za leto 2011 in 318 milijonov evrov za leto 2012. Seveda je potreb, možnosti in želja bistveno več, žal pa ne vidimo več virov, še posebno, ker se situacija na nepremičninskih trgih ne spreminja, ne želimo pa prodajati premoženja za

Podžupanja Jadranka Dakić se je po študiju na Ekonomski fakulteti v Ljubljani v začetku leta 1980 najprej zaposlila v podjetju Agrotehnika – Gruda Ljubljana, bila skoraj 16 let zaposlena v farmacevtskem podjetju Lek, od tega skoraj 9 let kot finančna direktorica, zadnje leto pa je opravljala naloge članice uprave za področje financ, ekonomike in kapitalskih naložb. Od leta 1998 do konca leta 2005 je bila članica uprave Poslovnega sistema Mercator, d.d., odgovorna za področje financ, kontrolinga in računovodstva. Ob delu se je nenehno dodatno izobraževala tako doma kot v tujini in si ob tem prizadevala dvigniti podjetniške finance na čim višjo kakovostno raven. V letih 2004 in 2005 je bila po raziskavi revije Manager dvakrat med petimi najvplivnejšimi ženskami v poslovnem svetu v Sloveniji. Je članica upravnega odbora sekcije Managerk pri Združenju Managerk. Tudi v tem mandatu jo je župan Zoran Jankovič kot nepogrešljivo desno roko pregovoril, da je sprejela naloge nepoklicne podžupanje za področje financ, proračuna in mestnih javnih podjetij oz. mestnega gospodarstva.

kakršnokoli ceno. Nerazumno je pričakovati v času tako močnega investicijskega ciklusa, da bi začeli zmanjševati zadolženost Mestne občine Ljubljana. Tako predvidevamo tudi zadolževanje v manjšem obsegu, 12 milijonov evrov za leto 2011 in 8 milijonov evrov za leto 2012, kar pomeni ob rednih odplačilih glavnice minimalno povečanje zadolženosti.

V finančah so žal poleg čuta najpomembnejše številke in dejstva. Nedvomno pa koristijo izkušnje in izostren občutek. Pri načrtovanju moraš imeti pred očmi celoten mandat, včasih še kakšno leto več.

Obstajajo tudi programi družbenega standarda, ki se jim bo treba v proračunu odreči, ali pa se bo našel denar tudi za morebitne nove programe? Glede na to, da vstopamo v obdobje ustvarjanja najbolj prijaznega mesta na svetu, kakšne posledice to prinaša v sestavo proračuna?

Z racionalizacijo materialnih stroškov, boljšo organizacijo in informatizacijo se vedno najde denar za kakšen nov program, če je dober, seveda. Zniževanja že doseženega družbenega standarda si ne moremo in ne želimo privoščiti. Je pa res, da za večjo prijaznost in boljše storitve ni nujno potrebna tudi veliko denarja.

Koliko bo Ljubljana predvidoma pridobila od novega davka na nepremičnine?

Z uvedbo sistema davka na nepremičnine, ki bo začel veljati s sprejetjem Zakona o davku na nepremičnine, bo prenehal veljati sistem dosedanjega sistema obdavčitev, in sicer nadomestila za uporabo stavbnih zemljišč, pristojbine za vzdrževanje gozdnih cest in davka na premoženje.

Finančne posledice uvedbe Zakona na nepremičnine bi po oceni Ministrstva za finance za Mestno občino Ljubljana predstavljale precej manj prihodka, le 34,6 milijona evrov. Obstoječi prihodek NUSZ v letu 2010 pa znaša več kot 49 milijonov evrov. Manjši prihodek izhaja iz dejstva, da so po trenutno veljavni zakonodaji s področja NUSZ na področju Mestne občine Ljubljana nepremičnine za industrijske namene oz. poslovne namene bolj obremenjene z NUSZ kot nepremičnine za stanovanjske namene. Ocene finančnih posledic uvedbe davka na nepremičnine, ki jih je pripravilo Ministrstvo za finance in posredovalo občinam, niso skladne s ciljem, da se v povprečju ohranijo prihodki, ki so jih le-te prejemale doslej.

V kakšni finančni kondiciji so mestna podjetja in širše gospodarska podjetja v Ljubljani? Je občutek, da je tukaj varneje kot drugod po Sloveniji, realen? Ali kot finančnica že vidite luč blaginje na koncu tunela?

Javna podjetja so v dobri kondiciji, usklajeno sledijo Mestni občini Ljubljana, seveda bi potrebovala za standard, ki ga nudijo, tudi več sredstev iz proračuna. Tu mislim predvsem na LPP in Snago, ki z veljavnimi cenami ne moreta pokriti vsega, kar prebivalci Ljubljane od njih dobijo, in bo treba iskati nove rešitve. - Bojim se, da je do konca tunela še veliko več kot kakšno leto, torej luč še ni tako blizu, na dosegu roke.

Za večjo prepoznavnost in ugled Ljubljane

Podžupanja Tjaša Ficko o novem delovnem izzivu

Foto: Miha Fras

Podžupanja Tjaša Ficko

Sporočilo, da ste postali podžupanja, je prišlo malo pozneje, kot smo pričakovali, zato najprej vprašanje, kakšen osebni premislek je odločil o tem, da ste sprejeli to visoko povabilo, in se poslovili od dela vodje Odseka za odnose z javnostmi, za katero ste bili videti kot rojeni?

Delo v Odseku za odnose z javnostmi mi je bilo v veselje, pa ni bilo zmeraj enostavno. Če verjameš v to, kar počneš, in imaš ob sebi ekipo, na katero se lahko zanesesh tudi v najtežjih situacijah, gre vse laže. Ker smo se izzivov, ki jih v štirih letih ni manjkalo, lotevali skupaj, smo bili uspešni in se pri tem tudi veliko naučili. Tudi novo delovno mesto je zame pomemben izziv, čaka nas veliko dela. Obenem je to nadgradnja mojih dosedanjih aktivnosti na komunikacijskem področju, v prihodnje želim strokovno znanje dopolniti in razširiti. Hvaležna sem županu za zaupanje, podžupanji in podžupanom pa, da so me z odprtimi rokami sprejeli v svoje vrste. Vsekakor se bom potrudila, da z odgovornim delom to zaupanje tudi upravičim.

Za katera področja dela vas je župan pooblastil na mestu podžupanje in katere prve ideje za nedvomno inventivno opravljanje novega dela se vam že rojevajo?

Zadolžena sem za korporativno komuniciranje in za prenos dobrih praks, področji, kjer imamo po mojem mnenju še neizkoriščen potencial, na katerem bomo v prihodnjih letih gradili. V splošnem lahko rečem, da bomo delali dvojce. Krepili bomo tisto dobro in posebno, kar Ljubljana že ima, pa tega pogosto ne znamo ubesediti in izpostaviti. Zakaj imamo radi Ljubljano? Zakaj tukaj z veseljem živimo in delamo? Zakaj je Ljubljana za nekatere med nami že danes najlepše mesto na svetu? Ko bomo vsi skupaj znali biti ponosni na naše mesto, bo to pomemben korak k uspehu. Pa to ne pomeni, da bi morali spregledati vse tisto, kar nam še manjka. Nasprotno! To bo drugi del naše naloge. Učili se bomo od tistih, ki so na konkretnih področjih boljši, spoznavali in prenašali bomo prakse, ki so jih v svoja mesta že vpeljali drugi in so se izkazale za učinkovite ter so prispevale k večji kakovosti življenja. Župan nam je vsem skupaj postavil izjemno visok cilj, da se na Mercerjevi lestvici kakovosti življenja v prihodnjih štirih letih s 77. mesta prebijemo med prvih deset na svetu.

Kaj polagate na srce svojemu nasledniku/naslednici, ki bo prevzel/a zelo zahtevno delo vodenja odnosov z javnostmi?

Nasvete delim zelo nerada, ker sem prepričana, da mora vsakdo sam izbrati svojo pot in način, kako se bo lotil nalog in izzivov. Sodelavke v Odseku za odnose z javnostmi so izjemno sposobne in delovne, vesela

sem, da je vzdušje dobro in temelji na sodelovanju ter odkritih odnosih. Želela bi, da ostane tako tudi naprej.

Imate ob nastopu nove naloge tudi sporočilo za novinarje?

Novinarjem in novinarkam sem se za štiriletno sodelovanje zahvalila na nedavnem sprejemu, ki smo ga pripravili zanje, in kot sem že tam dejala, upam, da ni preveč naivna moja predstava, da nam bodo v prihodnjih letih pomagali pri krepitvi prepoznavnosti in ugleda našega lepega mesta. Skupaj lahko na tem področju dosežemo bistveno več, kot če si bomo za to prizadevali sami.

Povejte še, kakšno je vaše prvo sporočilo podžupanje someščankam in someščanom na začetku leta?

Vsem skupaj želim, da bi v tem letu uspeli uresničiti čim več dobrega, da bi verjeli v moč sodelovanja in da bi se kljub neverjetno hitremu tempu življenja uspeli vsaj nekajkrat ustaviti v objemu svojih najdražjih in v njihovi družbi ustvariti nepozabne trenutke, ki dajejo smisel vsemu ostalemu.

Foto: arhiv MOL

Delovni obisk v rimski Mestni hiši 20. januarja 2011. Od leve proti desni: vodja Kabineta župana Tanja Dodig Sodnik, podžupanja Tjaša Ficko, župan Rima Gianni Alemanno, župan Zoran Janković, veleposlanik RS v Italiji Iztok Mirošič.

Preusmeritev k varovalni politiki po sonaravnih načelih

Podžupan prof. Janez Koželj o prednostnih urbanističnih

Foto: Miha Fras

Podžupan prof. Janez Koželj

V prvih štirih letih je vaša ekipa uresničila toliko zamisli, da se zdi skoraj nepredstavljivo nadaljevati v takem tempu. Ali pač?

V minulem mandatu smo se v glavnem lotili izvedbe mestnih projektov, ki so bili desetletja iz različnih vzrokov odloženi, četudi so bili strateškega pomena za razvoj mesta. Poleg teh smo oblikovali dolgoročno vizijo razvoja mesta in uspeli zaključiti postopke priprave in sprejemanja občinskega prostorskega načrta, ki naj bi dal mestu nov zagon. V novem mandatu nameravamo najprej dokončati tiste mestne projekte, ki smo jih začeli v prejšnjem. To vsekakor pomeni, da smo uspeli z bolj učinkovitim načrtovanjem in vodenjem projektov bistveno skrajšati njihovo pripravo in zagotoviti izvedbo. Prednost bodo imeli tisti projekti, ki so v gradnji, za katere so z izvajalci podpisane pogodbe, ki se sofinancirajo iz evropskih skladov, ki so del večjih sistemskih ureditev in ki jih je treba nujno izvesti. Pri tem ne smemo pozabiti, da smo se odločili v novem mandatu odločno preusmeriti od razvojne k varovalni politiki vzdržnega razvoja po sonaravnih načelih in okoljske odgovornosti v smeri trajnostne mobilnosti, trajnostne gradnje in trajnostnega mestnega gospodarstva.

Potem ko smo priča očarljivim novim ureditvam nabrežij Ljubljane, novim mostovom in spomenikom, novim uličnim ureditvam in parkom, se zdi, da bi bil prislovični odpor proti vsemu novemu lahko že upravičeno premagan. Pa seveda ni. Posebej boleča točka ostaja moderna ureditev Tržnice s podzemnim parkiriščem. Ste odkrili čarobno besedo, ki bi oporečnike vendarle pomirila, da bi se veselili tudi te modernizacije življenja v mestnem središču?

Z nobeno še tako argumentirano besedo nisem mogel prepričati nasprotnikov prenove ljubljanske Tržnice. S sodelavci smo opravili raziskavo poslovanja Tržnice v zadnjih letih, ki je dokazala, da se prodaja živil na Tržnici postopoma zmanjšuje, da ima vedno večja tedenska oziroma sezonska nihanja, da se v nasprotju s klasično ponudbo povečuje ponudba neživilskega blaga in gostinskih storitev. Tudi primeri iz drugih mest, kjer so uspešno modernizirali tržnice s podobno usodo, niso omehčali trdovratnih stališč civilne iniciative. Niti nemogoče razmere za obratovanje Tržnice niti opravljene arheološke raziskave ne pomagajo, če se nočemo niti poslušati, kaj šele prisluhniti očitnim dejstvom.

Druga velika bolečina je Kolizej, pri katerem so se v zadnjem času spet strnile vrste dela strokovne javnosti. Lahko starim argumentom dodate nove – glede na to, da se bo stavba zdaj zdaj zrušila sama vase?

Tudi zgodba o Kolizeju je podobno nerazumna. Tudi v tem primeru še tako prepričljivi argumenti ne pomagajo končati agonije. Samo pomislite, namesto podrtije bi zrasla sodobna koncertna dvorana z najboljšo odrsko tehniko in elitnim hotelom na vrhu. Še v Salzburgu so se zbalili te priložnosti za kulturni

Prof. Janez Koželj je v prvem mandatu župana Zorana Jankoviča v vlogi prvega urbanista in mestnega arhitekta veliko prispeval k oblikovanju vizije dolgoročnega razvoja mesta in Občinskega prostorskega načrta Mestne občine Ljubljana. Čeprav ga je bilo težko pregovoriti, ga je župan tudi v sedanjim mandatu imenoval za podžupana, zadolženega za področje urbanizma. Poleg neprofesionalne funkcije podžupana in mestnega svetnika sicer uči urbanistično oblikovanje in projektiranje na Fakulteti za arhitekturo. Posebno področje njegovega strokovnega zanimanja je prenova mest in še posebej sanacija opuščenih industrijskih območij, med njegovimi deli v Ljubljani poznamo vzdave na Poljanski in Kotnikovi ter ureditve na Poti. Sam in s soavtorji je izdal tudi vrsto knjig o tipologiji stanovanjske arhitekture, o degradiranih urbanih območjih, o delih arhitekta Jožeta Plečnika in Maksa Fabianija, z Andrejem Hrauskym sta napisala tudi vodnik po arhitekturi Ljubljane.

vzpon Ljubljane. Večkrat sem že povedal, kako so arhitekti prevelik in predvsem previsok natečajni projekt skrčili in mogočno operno hišo uskladili tako z lokacijo kot obrisom mesta. Kljub temu postavlja spomeniško varstvo nove, še bolj omejevalne pogoje o višini stavbe in vidnosti Gradu, ki jih nikakor ni mogoče izpolniti. Na eni strani iskreno prizadevanje investitorja, projektantov in županstva za prestižno javno stavbo, ki bi vsebinsko nadgradila stari Kolizej, na drugi strani vztrajno ponavljanje zahtev o neuresničljivi obnovi kulturnozgodovinskih vrednosti stare stavbe in o špekulativnih namelih projekta. Nerazsodna kritika modernizacije mesta je prišla tudi v tem primeru tako daleč, da celo arhitekta Novega Kolizeja zmerjajo s »tretjerazrednimi tujimi projektanti«, četudi so pravkar zmagali na natečaju za podobno stavbo Baletnega in glasbenega centra v Haagu.

Center sodobnih umetnosti v Rogu in upravno središče Mestne občine Ljubljana ter Upravne enote Ljubljana v Cukrarni sta pravzaprav Stožice novega mandata. Ju bo dejansko mogoče izpeljati v štirih letih?

Če se hoče, je vse mogoče, tudi v neugodnih gospodarskih oziroma finančnih razmerah po načelu: Kamen na kamen palača, zrno do zrna pogača! Tako kot za izgradnjo umetniškega centra potrebujemo partnerje tudi za izgradnjo skupnega upravnega središča občine in države. Seveda ne naenkrat in v celoti, ampak postopoma v dobro premišljenih in zaključenih fazah, ki poganjajo gradnjo tudi skozi daljše obdobje. To je edini način, da se lahko pri nas izvaja in izvede bolj zahtevne projekte. V mislih imam izgradnjo Trga Republike s Cankarjevim domom, da ne omenim Centra Stožice, ki s tem, da že deluje, še bolj spodbuja k iskanju partnerjev in sili k nadaljevanju del. Temu bi lahko rekli prožen pristop h gradnji mesta po obvladljivih delih. Tako bi lahko po mojem mnenju najprej začeli s prenovo stare tovarne Rog, ki bi ji pozneje dodali garažo ter novo dvoransko krilo in na koncu še hotel, prav tako bi bilo smiselno najprej prenoviti obe zaščiteni poslopji Cukrarne, zaradi katerih smo speljali cesto in most skozi ožino, nato prizidati podzemne garaže in nanje postaviti osrednjo, dvoransko stavbo skupne uprave ter se v tretji fazi lotiti še izvedbe najbolj zahtevnega, zahodnega poslopja upravnega središča na Ambroževem trgu.

V napovedih Vizije Ljubljana 2025 so posebej poudarjene trajnostne stanovanjske soseske. Bomo v tem mandatu dobili vzorčen primer takega naselja? Kako doseči, da bi v takem naselju stanovali ljudje, ki že zdaj živijo po trajnostnih načelih vzdržnosti in skrbi za varovanje naravnih dobrin nasloah, saj bi bilo najbrž tako naselje smiselno graditi prav zanje in ne za kogar koli?

Imate prav. Trajnostno je tisto naselje, ki v najmanjši možni meri obremenjuje okolje, in to brez dolgoročnih posledic. Trajnostna naselja so varna,

vzdržnega razvoja

nalogah

celostno načrtovana in nudijo enake možnosti za kakovostno bivanje vseh prebivalcev, ki želijo tam živeti po trajnostnih načelih. Takšno naselje je urejeno z namenom, da se oblikuje trajnostna skupnost prebivalcev, ki z odpovedovanjem in spreminjanjem potrošniških navad uveljavljajo vrednote skromnosti in socialne pravičnosti. Gradnja trajnostnega naselja stremi k učinkoviti rabi obnovljivih virov, gradiv, energije in prostora. Tako naselje nudi stanovalcem vočno, toplotno in podnebno udobno okolje. V njem je zrak čist, prostori so prevetreni, fasade stavb se le neznatno pregrevajo. Sorazmerno visoka gostota zazidave v nize strnjenehi, največ enonadstropnih hiš in enakomerna porazdelitev storitvenih ter oskrbnih dejavnosti skrajšujejo poti. Razvejano je omrežje pešpoti, kolesarskih stez in postajališč javnega prevoza, na katere je vezano omrežje javnih storitev. Znotraj naselja ni motornega prometa, avtomobili pripeljejo do meje takšnih sosesk in parkirajo po obodu naselja. Stavbe so zgrajene iz zdravih, naravnih in razgradljivih gradiv s čim manjšo uporabo energije pri proizvodnji, gradnji in recikliranju ter po standardih nizkoenergetske gradnje. Kroženje v zaprtih krogotokih zagotavlja ponovno uporabo odpadkov in odpadne vode, da se zmanjša količina odpadkov in poraba pitne vode. Omrežje zelenih površin se tesno prepleta z zazidavo in jo členi. Puščeni so prehodi in povezave z okoliškim krajinskim sistemom. Zelenje je urejeno tako, da v polni meri opravlja svojo rekreacijsko, pridelovalno, sanitarno, podnebno, psihološko, socialno, okoljsko in habitatno funkcijo v naselju. V prostorskem načrtu je predvidena gradnja ekološke soseske v Hrušici, ekološke vasi na Ilovici in nizkoogljicega naselja v Podgorici. To naj bi bile prve soseske brez avtomobila, povezane z mestnimi kmetijami in vrtovi, kjer bi lahko zagotovili samooskrbovanje mesta z zelenjavo, sadjem in sočivjem v rastlinjakih.

Lahko približno ocenite, koliko arhitektov in gradbenikov je bilo zaposlenih pri mestnih projektih v preteklem mandatu in koliko menite, da jih bo lahko uresničevalo svoje ustvarjalne potencialne v naslednjih štirih letih?

Veliko, vsekakor toliko, da bi lahko že govorili o nekakšni neformalni razvojni koaliciji. O udeležbi arhitektov naj naštejemo samo različne razpise natečajev:

- Vabljeni natečaj Emonike za arhitekturno rešitev postajne dvorane v okviru PCL,
- Natečaj za urbanistično in arhitekturno rešitev preureditve Trznice in Petkovškovega nabrežja,
- Vabljeni natečaj za rešitev zazidave študentskih domov ob Vojkovi cesti,
- Mednarodni urbanistično-arhitekturni natečaj Partnerstvo Šmartinka,
- Vabljeni natečaj za arhitekturno rešitev poslovne stavbe Immorent Severna vrata na Bavarskem dvoru,
- Natečaj za izbor najboljše urbanistične in arhitekturne rešitve CSU Rog,
- Mednarodni natečaj vabljenih arhitektov za arhitekturno rešitev stanovanjske stavbe Immorent na Neubergerjevi ulici,
- Mednarodni natečaj vabljenih arhitektov za urbanistično in arhitekturno rešitev prenove Plečnikovega stadiona za Bežigradom,
- Natečaj za arhitekturno rešitev kopališča Kolezija,
- Natečaj za urbanistično in arhitekturno rešitev prenove Cukrarne in upravnega središča,
- Natečaj za izbor najboljše rešitve »ljubljske« klopri,
- Natečaj za izbor najboljše rešitve nadstrešnice železniških postajališč na območju Ljubljane,
- Vabljeni natečaj za izbor najboljše urbanistične in arhitekturne rešitve poslovne stavbe Jadranska vrata.

Pri katerih področjih dela v mestu so vam posebej dragoceni sogovorniki vaši študentje?

Pravzaprav pri vseh. Razvojnega in političnega dela za Mestno občino Ljubljana, raziskovalnega in pedagoškega dela na fakulteti in strokovnega dela v biroju ne ločujem, ampak vseskozi prepletam v eno samo prizadevanje za napredek in spremembe na bolje. Tako imamo vsi, s katerimi tako ali drugače sodelujem, lahko bolj celosten pogled na razmere v prostoru, da bi lahko nanje dejavno vplivali. Tako, kot je pogled arhitekta na strokovne probleme lahko le generalističen, takšno je tudi njegovo delovanje, ne glede na to, s kakšno nalogo se ukvarja, in ne glede na to, v kakšni službi je. Celo več od tega. Političan sem, da bi nas moralo namesto delitev na angažirane in pasivne, politične in nevtalne, kulturne in komercialne, delujoče in vladajoče, umetnike in inženirje, pedagoge in študente povezovati in zavezovati spoznanje, da sta arhitektura in urbanizem med seboj povezani politični disciplini.

Komisija za priznanja Mestnega sveta Mestne občine Ljubljana na podlagi 93. in 94. člena Statuta Mestne občine Ljubljana (Uradni list RS, št. 66/07 - uradno prečiščeno besedilo) in Odloka o priznanjih Mestne občine Ljubljana (Uradni list RS, št. 116/08 in 107/09) objavlja

JAVNI RAZPIS ZA PODELITEV PRIZNANJ MESTNE OBČINE LJUBLJANA ZA LETO 2011

Mestna občina Ljubljana razpisuje naslednji priznanji Mestne občine Ljubljana za leto 2011:

1.

Nagrado glavnega mesta Ljubljana, ki jo prejmejo posamezniki. Izjemoma jo lahko prejmejo tudi skupine in pravne osebe, ki ne opravljajo pridobitne dejavnosti. Kriteriji za podelitev nagrade so: pomembni dosežki življenjskega dela z vseh področij, prispevek k razvoju, ugledu in dobrobiti Mestne občine Ljubljana ter k prepoznavnosti mesta doma in v tujini. Podeljenih bo največ 5 (pet) nagrad glavnega mesta Ljubljana.

2.

Plaketo glavnega mesta Ljubljana, ki jo prejmejo:

- posamezniki in pravne osebe, ki so s posebnimi delovnimi prizadevanji in uspehi v daljšem časovnem obdobju pomembno prispevali h kakovostnejšemu življenju, blaginji, ugledu in razvoju MOL;
- posamezniki in pravne osebe za posebne zasluge za razvijanje in utrjevanje sodelovanja med MOL in drugimi občinami;
- posamezniki za izkazano posebno požrtvovalnost, nesebičnost in pogum;
- prijateljska, pobratena in druga mesta in občine, pravne osebe ter posamezniki iz Republike Slovenije in tujine, ki so posebno zaslužni za razvijanje in utrjevanje prijateljskega sodelovanja z MOL;
- posamezniki in pravne osebe za dosežke na humanitarnem, znanstveno-raziskovalnem in kulturno-umetniškem področju ter za trajnostni razvoj MOL;
- donatorji za humanitarno, znanstveno-raziskovalno, kulturno-umetniško področje in trajnostni razvoj MOL.

Podeljenih bo največ 7 (sedem) plaket glavnega mesta Ljubljana, od tega največ 2 (dve) za donatorstvo.

Pobuda za podelitev priznanja mora vsebovati:

- **podatke o kandidatu: ime in priimek oziroma naziv pravne osebe, rojstni datum za fizično osebo, naslov, telefon ter v primeru pravne osebe še kontaktno osebo, kolikor je to mogoče;**
- **pisno soglasje kandidata za kandidaturo in v primeru, da je kandidat fizična oseba, soglasje za uporabo osebnih podatkov, kolikor je to mogoče;**
- **podatke o pobudniku: ime in priimek oziroma naziv pravne osebe, naslov, telefon ter v primeru, da je pobudnik pravna oseba, še kontaktno osebo,**
- **vrsto priznanja,**
- **utemeljitev pobude ter morebitna druga mnenja, ki podpirajo pobudo.**

3.

Skladno z 9. členom Odloka o priznanjih Mestne občine Ljubljana pobude za podelitev naziva **častni meščan glavnega mesta Ljubljana** zbira Komisija za priznanja vse leto, zato je pobudo mogoče oddati tudi v času tega razpisa.

Pobudniki za podelitev priznanj so lahko posamezniki in pravne osebe, ki imajo **stalno prebivališče oziroma sedež v Mestni občini Ljubljana.**

Razpisni obrazec je od dneva te objave do izteka prijavnega roka dosegljiv na spletni strani MOL <http://www.ljubljana.si/si/mol/razpisi-razgrnitve-objave/>, lahko pa ga zainteresirani v tem roku prevzamejo vsak delovni dan v prostorih Glavne pisarne Mestne občine Ljubljana na Mačkovi 1. Dodatne informacije o razpisu po tel.: 01/306-10-49.

Pobudo za podelitev priznanja pošljite na razpisnem obrazcu na naslov: **Mestna občina Ljubljana, p. p. 25, 1001 Ljubljana, Komisija za priznanja, soba št. 352, do vključno 4. 2. 2011** v zaprti ovojnici s pripisom »Za razpis - ne odpiraj« in navedenim naslovom pošiljatelj.

Pobudniki bodo o izboru pisno obveščeni v roku 14 po izboru.

Podžupan Jani Möderndorfer: Krepitev vloge četrtnih skupnosti kot samostojnih izvajalcev programov

Foto: Miha Fras

Podžupan Jani Möderndorfer

Uspeh na letošnjih lokalnih volitvah je bil izjemen ne le v mestnem svetu, ampak tudi v četrtnih skupnostih. Kako je uspelo Listi Zorana Jankovića v četrtnih skupnostih pridobiti toliko kandidatov?

Na velik uspeh na lokalnih volitvah smo zelo ponosni. Odziv prebivalcev Ljubljane nam je pokazal, da je naša pot pravilna in da podpirajo cilje, ki smo si jih zastavili. Na podlagi številnih uspešno izvedenih projektov v preteklem mandatu nam Ljubljanci zaupajo in to zaupanje so pokazali tudi s tem, da se želijo vključiti oziroma sodelovati pri izvedbi projektov v svojem okolju - četrtni skupnosti, tako da ni bilo težko pridobiti novih privržencev.

Z Liste Zorana Jankovića je bilo izvoljenih kar 15 predsednikov svetov četrtnih skupnosti. Ali to pomeni, da boste lahko hitreje izpeljali nadaljevanje procesa večjih pristojnosti četrtnih skupnosti in po katerih korakih?

Nadaljnji razvoj četrtnih skupnosti je proces, ki temelji na sodelovanju, v katerega pa se bomo morali vključiti vsi, od predsednikov in članov svetov četrtnih skupnosti do organov MOL, organov mestne uprave MOL in javnih zavodov, ki delujejo na območju Mestne občine Ljubljana. Osnovni cilj nadaljevanja procesa razvoja četrtnih skupnosti je vključevanje le-teh v postopke priprave predlogov gradiv, o katerih odloča Mestni svet MOL, ter krepitev sodelovanja predstavnikov četrtnih skupnosti pri uresničevanju projektov, ki se izvajajo na območju posameznih četrtnih skupnosti. Nadaljnji razvoj lokalne samouprave v Mestni občini Ljubljana pa mora zagotoviti krepitev vloge četrtnih skupnosti kot samostojnih izvajalcev programov, namenjenih prebivalcem četrtne skupnosti.

Utegnete spremljati dogodke Ljubljane – svetovne prestolnice knjige 2010? Katere pridobitve ali dogodki so vam najbolj v veselje in ponos?

Dogodkov v okviru Ljubljane – svetovne prestolnice knjige 2010 je izredno veliko in vseh ne spremljam, z veseljem pa prebiram spletno stran SPK, tako da sem dobro obveščen o vsem dogajanju. Vseč mi je, da v Ljubljani knjigo tematiziramo s toliko različnih vidikov, ne le literarnega in bralnega, temveč tudi oblikovskega in tiskarskega, pa z vidika povezovanja knjige s posameznimi področji umetnosti. Zadovoljen sem, da je Ljubljana v okviru projekta svetovne prestolnice knjige dobila prvo literarno hišo, in to ne le zato, ker imamo nov javni prostor v središču mesta, temveč prostor z obsežnimi programi, ki vnašajo v mesto novega duha. Razstava miniaturnih knjig v Galerijah in muzeju mesta Ljubljane je bila izjemna, prav tako festival

Podžupan Jani Möderndorfer je rojen Ljubljčan. Če bi želeli podati njegovo kar najkrajšo predstavitev, bi rekli: svetovljan z izjemnim čutom za sočloveka. Njegovo delo je bilo vedno posvečeno skrbi za ljudi. Kot zdravstveni delavec je deloval v Domu za starejše občane Moste-Polje, Kliničnem centru, Onkološkem inštitutu, Zvezi društev gluhih in naglušnih Slovenije, zatem v Društvu za razvijanje preventivnega in prostovoljnega dela ter kasneje kot samostojni podjetnik tolmač slovenskega znakovnega jezika. Soočanja s problemi posameznikov so ga pripeljala do spoznanja, da je potrebna širša družbena aktivnost, zato se je že kot mladinec vključil v delo takratne Občine Moste-Polje. Leta 1998 je bil prvič izvoljen kot svetnik v Mestni svet Mestne občine Ljubljana, od leta 2006 pa je imenovan za podžupana. Župan Zoran Janković ga je po zmagi na letošnjih volitvah ponovno imenoval za podžupana, odgovornega za usklajevanje dela s četrtnimi skupnostmi in primestnimi občinami, za področje kulture, predšolske vzgoje, izobraževanja, športa, socialnega varstva, zdravstva ter zaščite, reševanja in civilne obrambe.

Literature sveta Fabula, ki je pokazal, da Ljubljana potrebuje velik literarni festival. Vse to so pridobitve, ki bodo Ljubljani ostale tudi naprej.

Ali menite, da se bo kulturni časopis Pogledi, ki je tudi otrok svetovne prestolnice knjige, po preteku treh let lahko sam financiral? Vam je všeč?

Pogledi na tržni osnovi ne bodo preživeli, če bi, potem bi tak kulturni časopis imeli že prej. Pa temu ni bilo tako. Pogledi so dokaz, kako zelo smo potrebovali kulturni časopis, sprejela ga je tako kulturna javnost, producenti in ustvarjalci, kot tudi bralci. So orodje, kako približati kulturne teme širokemu občinstvu. Pogledi so, povedano na kratko, infrastruktura, ki jo je slovenska kultura krvavo potrebovala za svojo refleksijo in svoj razvoj.

Katerega od novih projektov, ki so v programu tega mandata, se najbolj veselite?

Če me sprašujete po projektih v okviru Ljubljane - svetovne prestolnice knjige 2010, potem se veselim kozmopolitskega dejanja, ki Ljubljano postavlja ob bok najbolj odprtim mestom na svetu. Ljubljana v letošnjem letu pristopa v mrežo ICORN, mrežo mest zatočišč za preganjane pisatelje pod okriljem PEN-a. Tu se retorika neha, tu štejejo le še konkretne poteze: gostoljubnost ustvarjalcem, ki so ogroženi zaradi svojega pisanja, je korak Ljubljane, na katerega bom zelo ponosen. Sem pa tudi vesel in ponosen, da smo nov mandat začeli z otvoritvijo prepotrebne hiše Hospic, prve tovrstne hiše v Sloveniji, ki ni le nepogrešljivo zatočišče neozdravljivo bolnim, ampak tudi pomoč svojcem. Odraža naš odnos do življenja s tem, da zagotavlja varovancem pogoje za dostojanstveno slovo. Vrata končno odpira negovalna bolnišnica, za katero smo si močno prizadevali celoten prejšnji mandat. Vesel sem prvih korakov pri uresničevanju gradnje kopališča Ilirije, izvedbe celostne zunanje ureditve športnega parka Stožice, projekta *Second Chance* za pridobivanje evropskega denarja za Rog in še bi lahko našteval, saj sem prepričan, da vsak posamezen projekt prispeva k zadovoljstvu občank in občanov. Trenutno s predsedniki svetov četrtnih skupnosti usklajujemo prednostne naloge četrtnih skupnosti, kjer se naši načrti, ki smo jih postavili v programu za ta mandat, sproti plemenitijo s tistimi idejami in akcijami, ki bodo, o tem sem prepričan, odločilno prispevali k večji prepoznavnosti Ljubljane med svetovnimi prestolnicami. Veseli me, da postaja Ljubljana ne le lepo, ampak tudi prijetno mesto. Mesto, kjer je človek res »DOMA«. Zato se zahvaljujem vsem meščankam in meščanom, da si tako množično prizadevajo za to, da mesto izžareva to svojo pristnost. Brez njih tudi vodstvo in mestna uprava ne bi bila uspešna.

Mestni svetniki in svetnice v mandatu 2010-2014

Foto: Miha Fras

Mestni svetniki in svetnice v Veliki sejni dvorani Mestnega sveta na 1. redni seji 8. novembra 2010.

Tudi v tokratnem sklicu Mestnega sveta Mestne občine Ljubljana ima slovenska prestolnica ugledne javne osebnosti, ki v tem najvišjem organu odločanja soodločajo o vseh zadevah v okviru pravic in dolžnosti Mestne občine Ljubljana. Največ svetniških mest je, kot je znano, dobila Lista Zorana Jankovića, za katero je glasovalo 45 965 volilcev oz. 47,36 odstotka vseh glasovalcev. Tako ima Lista 25 svetniških mest, dve več kot v prejšnjem mandatu, s tem pa tudi največjo odgovornost pri odločanju. Z zastopanostjo 9 svetnic in svetnikov sledi Slovenska demokratska stranka, ki so ji meščanke in meščani namenili 16 333 glasov (16,83 odstotka), Socialni demokrati so zastopani s 4 svetnicami in svetniki (7 563 oz. 7,79 odstotka glasov), Demokratična stranka upokojencev ima 2 svetniški mesti (5 396 oz. 5,56 odstotka glasov), prav tako Nova Slovenija – Krščanska ljudska stranka (5 030 oz. 5,18 odstotka glasov) in Zeleni Slovenije (4 056 oz. 4,18 odstotka glasov), Liberalna demokracija Slovenije pa je tokrat zastopana z enim mestnim svetnikom (pri rezultatu 2 989 oz. 3,08 odstotka glasov).

Mestni svetniki in svetnice

Fotografije: Miha Fras

Bojan Albreht

Bojan Albreht

Lista Zorana Jankovića - LZJ

Dosedanje delo: direktor zdravilišča Atomske toplice Podčetrtek, generalni direktor TTG-Slovenijaturist Ljubljana, ustanovitelj podjetij za projektiranje in izgradnjo turističnih objektov Turgo in AI-inženiring, generalni direktor Zlatarne Celje.

Za še en mandat me je prepričal predvsem županov program, v katerem je zapisano, da želimo, da se v naslednjih štirih letih Ljubljana uvrsti med deset mest z najvišjo kakovostjo življenja na svetu. Po zadnji raziskavi ameriškega podjetja Mercer za leto 2010 je Ljubljana na 77. mestu. Z optimizmom, da je ta cilj realno mogoče doseči in se čimbolj približati Dunaju, ki zaseda prvo mesto, me navdajajo v zadnjem mandatu izpeljani projekti. Za doseg zastavljenega cilja pa bo potrebno še marsikaj postoriti na področju ureditve prometa, skrbi za okolje, kulture, socialne problematike. Osebnostno se nameravam angažirati pri promociji in oživitvi mestnega jedra, izboljšanju infrastrukture, pri širjenju in kakovosti zelenih površin.

Želim si, da bi v tem mandatu plodneje sodelovali z vsemi svetniki opozicije, ne za svojo in strankarsko promocijo, ampak predvsem v korist mesta in meščanov Ljubljane, kar je naše skupno poslanstvo.

Bruna Antauer

Lista Zorana Jankovića - LZJ

Diplomirala sem s področja razrednega pouka na Pedagoški fakulteti in si pridobila naziv univ. dipl. prof. razrednega pouka, pred tem pa sem zaključila tudi triletni študij psihologije na Filozofski fakulteti Univerze v Ljubljani. Zaposlena sem kot učiteljica na Osnovni šoli Prežihov Voranc. V svoji dolgoletni uspešni pedagoški karieri (leta 2005 sem bila za svoje delo nagrajena kot najboljša pedagoginja s strani Rotary kluba Ljubljana) sem večino časa poučevala v prvih razredih osnovne šole, kjer sem se poleg uresničenja pedagoških ciljev nenehno srečevala tudi z družinsko in socialno problematiko, za kar je bilo potrebno stalno dograjevanje znanj in pristopov, ki sem jih pridobila v študiju pedagogike in psihologije. Te pristope dopolnjujem z najsoodobnejšimi znanji, pridobljenimi na

Bruna Antauer

izobraževalnih seminarjih in delavnicah, kot so na primer tečaj transakcijske analize ter planirano celoletno usposabljanje za šolskega mediatorja v šolskem letu 2010/2011. Zadnja štiri leta se namreč kot učiteljica in razredničarka 5. razreda srečujem s še bolj izostreno socialno problematiko ter nesocializiranostjo in izgrednostjo mladostnikov, kar postaja na šolah in v družinah vedno težje obvladljiv problem. S svojimi pedagoškimi pristopi mi poleg visoke kvalitete in širine pridobljenih znanj uspeva uresničevati tudi izboljšano socializacijo otrok, povečanje njihove komunikativnosti ter doseganje kar najbolj spoštljivih medsebojnih odnosov učencev in vzpostavljanje spoštljivosti tudi do staršev in učiteljev.

S svojimi znanji in izkušnjami sem se v preteklem mandatnem obdobju aktivno vključila v delo Mestnega sveta MOL, kjer sem s sodelovanjem v odločitvah Mestnega sveta ter s sodelovanjem v Odboru za stanovanjsko politiko, Odboru za predšolsko vzgojo in izobraževanje, v Odboru za civilno zaščito in v Komisiji za KMVVI aktivno prispevala k uspešni uresničitvi programa Liste Zorana Jankovića. V preteklem mandatu je Mestni svet s sprejemanjem skrbno premišljenih sklepov omogočil uresničenje ambicioznih projektov, nujnih za razvoj Ljubljane ter za prijetnejše in kvalitetnejše življenje Ljubljančanov. Poleg dobro znanih uspešnih projektov MOL, ki se jih zaveda vsak Ljubljančan, želim izpostaviti manj znane socialno angažirane projekte, ki smo jih uspeli realizirati: odprtje mladinskih četrtinskih centrov, obnova vrtcev, vključitev velikega števila otrok v vrtnice, gradnja stanovanj ter gradnja Centra urbane kulture v Šiški. V sedanjem mandatnem obdobju se bom osredotočila na aktivnosti, ki bi omogočile vključitev vseh otrok v vrtnice, obnovo šol, odprtje novih mladinskih četrtinskih centrov, gradnjo novih domov za starejše ter dnevnih centrov aktivnosti za starejše občane. Aktivno se bom zavzemala tudi za uresničitev vseh drugih projektov Liste Zorana Jankovića. Upam, da bom s kakovostnim delom v Mestnem svetu lahko tudi v novem mandatnem obdobju prispevala k realizaciji dogovorjenega programa Liste, ki me je osebno prepričal in za katerega me dvomim, da nam ga bo s skupnimi močmi sodelavcev Liste in s kvalitetnim delom Mestne uprave MOL uspelo realizirati.

Prof. dr. Milena Mileva Blažić

Prof. dr. Milena Mileva Blažić

Lista Zorana Jankovića - LZJ

Po študiju (1985) na Filozofski fakulteti v Ljubljani na oddelku za primerjalno književnost in literarno teorijo sem nadaljevala magistrski (1997) in doktorski študij (2001). Raziskovalno-znanstveno, strokovno in pedagoško se ukvarjam z didaktiko mladinske književnosti, mladinsko književnostjo, teorijo mladinske književnosti, večkulturno mladinsko književnostjo in ustvarjalnim pisanjem. Sodelujem tudi v dveh projektih EU s področja mladinske književnosti in IKT. Sem članica znanstvenega združenja *Nordic Network for Children's literature* in *IRSL - International Research Society for Children's Literature* ter tajnica Slavističnega društva Slovenije (2006). Zaposlena sem na Pedagoški fakulteti Univerze v Ljubljani in sem avtorica vrste strokovnih knjig in člankov.

V času od 2006 do 2010 sem osebno prispevala v okviru dveh odborov Mestnega sveta: Komisije za priznanja in Odbora za poimenovanja naselij in ulic. Bila sem pobudnica simpozija o Ivanu Hribarju, ki ga je ZRC SAZU pripravil s podporo Mestne občine (januarja 2010) in Hribarjevega zbornika (avgusta 2010) ter portreta Ivana Hribarja. Ob pripravi na simpozij sem odkrila rokopisni zgodovinski roman Ivana Hribarja v Nuku in dala pobudo za portretni TV-film o tem legendarnem županu (avgusta 2010), prav tako pa tudi pobudo za dokumentarni film o častni meščanki pisateljici Kristini Brenkovi.

Vodila sem komisijo za postavitev spomenika ženskemu pogumu kiparke Dragice Čadež Lapajne na Pogačarjevem trgu (julija 2010) in dala pobudo za izid komentirane izdaje faksimila listine z najstarejšo doslej najdeno omembo Ljubljane iz leta 1112-25 (izšla je decembra 2010). Zavzela sem se za vrnitev naslova častni meščan Ljubljane Svetozarju Borojeviću (1919-2009) in organizirala ciklus večerov z naslovom *Vizionarji* v Mestni hiši. Prizadevala sem si tudi za ustanovitev posebnega urada znotraj mestne uprave, ki bi sistematično skrbel za podporo znanosti, z izsledki katere so pomembno podprti strokovni projekti mestne uprave.

Tudi v sedanjem mandatu bom poskušala delovati na področju kulture in znanosti. Menim, da je Ljubljana visoko kulturno ozaveščena, kar je pokazala s svojo uspešno kandidaturo za naslov *Ljubljana - svetovna prestolnica knjige 2010*, z razširjeno dejavnostjo

v mandatu 2010-2014

Marko Bokal

združene Mestne knjižnice Ljubljana, ki je na izjemno visoki ravni, pa tudi z novimi prostori in programskimi idejami Lutkovnega gledališča Ljubljana. Zavzemala se bom, da bi nadaljevali s serijo *Ljubljanski portreti* v sodelovanju z ZRC SAZU, ki bi nam predstavljali potrebe osebnosti, ki so (bile) s svojim življenjem in delom povezane z Ljubljano. Zavzela se bom tudi, da bi Ljubljana dobila mestnega mediatorja za otrokove pravice, pisarno/urad za enake možnosti (z upoštevanjem načela uravnotežene zastopanosti spolov), ustanovila *Univerzo pod zvezdami* kot neformalno izobraževanje za socialno izključene (mladostnike, nezaposlene, brezdomce ...) kot ljubljanski, nacionalni in EU-projekt, želela pa bi si tudi, da bi s pomočjo Mestne občine Ljubljana ustanovili *Inštitut za prihodnost* pri ZRC SAZU.

V prenovljeni podobi Ljubljane mi je najbližja literarizirana Ljubljana – črke, besede, povedi, ilustracije, razstave, kulturna srečanja, Trubarjeva hiša literature kot vrhunski projekt s kakovostno vsebino. Ljubljani, univerzitetnemu mestu, daje posebno vzdušje Univerza v Ljubljani s študenti, akademijami, fakultetami z razsvetljevsko etiko in optimizmom. Menim, da ima Ljubljana vso znanstveno in kulturno infrastrukturo za nadaljnji razvoj in da je v času župana Zorana Jankovića ne le razvila, ampak utrdila kulturno identiteto sodobnega evropskega mesta.

Marko Bokal

Lista Zorana Jankovića - LZJ

Sem rojen Ljubljančan in že več kot pol stoletja živim in delam v mestu, ki ga imam rad in se v njem nadvse dobro počutim. Starši so mi privzgojili delovne navade in me s svojim načinom življenja prepričali, da rezultati ne pridejo sami od sebe. Zadovoljen sem, da nama je z ženo ta življenjski vzorec uspelo prenesti tudi na obe hčeri. V zadnjih letih pa uživam ob vnuku in vnukinji, ki me sproščata in navdajata z novo energijo.

V času šolanja in študija, ki sem ga zaključil z diplomom na Ekonomski fakulteti, sem se precej ukvarjal s športom, še posebej s smučanjem. Po zaključku tekmovalne kariere sem kot trener sodeloval v odličnem timu strokovnjakov, ki je pripeljal Roka Petrovića in Matejo Svet do vrhunskih rezultatov v svetovnem smučanju. Tovrstna izkušnja dela v timu in

Dr. Marta Bon

usmerjenost k rezultatu sta dve koristni zadevi, ki sta mi pomagali pri nadaljevanju poklicne kariere in sem ju s pridom izkoristil v marsikateri situaciji. Poklicno pot sem začel v Mercatorju, kjer sem se kot mlad ekonomist dobrega seznanil s pravili in skrivnostmi trgovinske dejavnosti. Pridobljene bogate izkušnje so mi omogočile, da sem pred triindvajsetimi leti prevzel mesto direktorja družbe Sanolabor, ki jo vodim še danes.

V preteklih letih sem bil član v več nadzornih svetih in dolgoletni predsednik Smučarskega društva Novinar, še vedno pa sem član upravnih odborov Trgovinske zbornice Slovenije in Kluba Manager Ljubljana ter član fundacije dr. Josipa Cholewe. Pred štirimi leti, ko sem na povabilo prijatelja Zorana Jankovića pristopil k projektu vodenja mesta Ljubljane, sem vlogo mestnega svetnika vzel kot svojevrsten izziv, vendar z veliko mero odgovornosti in zavedanjem, da se bo potrebno angažirati za doseg zastavljenih ciljev, ki si jih je zadal župan. Prepričan sem, da smo s timskim delom v Listi Zorana Jankovića uspeli narediti več, kot so Ljubljančani na začetku prejšnjega mandata pričakovali, in žalostno je, da je del opozicije nenehno iskal razloge, kako zmanjšati uspešnost izvedenih projektov, namesto da bi konstruktivno pripomogli k izpeljavi začrtanega. Večinska podpora na zadnjih volitvah je znak zrelosti meščanov, ki so kljub vztrajnemu in nenehnemu destruktivnemu delovanju dela opozicije razpoznali pravo vrednost vloženih naporov župana in njegove ekipe. Zato mi je še toliko bolj nerazumljivo, da opozicija še vedno meri produktivnost s količino izrečenih besed, pa naj si bo to v mestnem svetu ali v medijih, in pričakuje, da bo s provokacijami razbila monolitnost pozicije, ki v nasprotju z njimi meri učinkovitost s količino izvedenih, manjših ali večjih projektov v mestu.

Zanimivo je, koliko naporov so vložili nekateri posamezniki iz opozicijskih vrst v nasprotovanje predlaganim rešitvam in natolcevanje prek medijev, kakšna škoda se dela mestu, če bo uresničeno to ali ono. Ko je bil projekt dokončan, pa so praviloma obmolknili, s čimer so dali tiho priznanje uspešnosti projekta. Spomnimo se npr. kritik zaradi zaprtja prometa v starem delu mesta in čez Tromostovje, pa morda posekanih starih in nevarnih vrb ter zasaditve novih ob Ljubljanici ali graditve stadiona, ki ne bo imel gledalcev, ali pa začetkov uničenja Tržnice z zgraditvijo Mesarskega mostu in načrtovano

Breda Brezovar Papež

gradnjo garažne hiše pod Tržnico, ki ji bodo verjetno permanentno nasprotovali, dokler ne bo zgrajena ... in še in še bi lahko našteval.

Kljub vsemu upam, da bomo v tokratnem mandatu Mestnega sveta vzpostavili bolj plodno in konstruktivno sodelovanje z opozicijo in bo tako preseženo razmišljanje manjšine, da pomeni strinjanje z dobrimi rešitvami večine hkrati poraz manjšine, ampak nasprotno – zmago za vse.

Dr. Marta Bon

Lista Zorana Jankovića - LZJ

Zaposlena sem na Fakulteti za šport Univerze v Ljubljani. Šport sem spoznavala iz različnih perspektiv. Najprej kot vrhunska športnica, pozneje kot trenerka. Iz strokovno organizacijskega vidika imam izkušnje kot predsednica Strokovnega sveta pri RZS in kot članica predsedstva. Bila sem tudi članica Strokovnega sveta za šport. Moja bibliografija obsega skupno nekaj čez sto strokovnih, poljudnih in znanstvenih del.

Verjetno je šport med področji, ki so v prvem mandatu župana Zorana Jankovića največ pridobila; v objektih, v organiziranosti, v osmišljanju. Šport v Ljubljani je potreboval malo besed, veliko dela, še več ljubezni. Vpeti v šport smo verjetno ponosni, da je bila v mestnem svetu sprejeta Strategija razvoja športa: kratko, pregledno z operativnim načrtom. Šport je dobil samostojen oddelek in načelnika, ki je visoko strokovno usposobljen in športu predan. Obnovljenih in zgrajenih je bilo več manjših športnih objektov, nekatera zunanja igrišča, otoki športa za vse v naseljih. Glavno darilo pa sta dvorana in stadion v Centru Stožice. Le-ta še optimiste preseneča z energijo, ki jo je sposoben pripadnost, identiteto in vznesenost športu. Čudežni preporod košarkarjev Olimpije? Rokometiške Krima imajo več gledalcev kot kdajkoli. Odbojka je razprodana, tudi reprezentančni nogomet. »Dogodek Zavec«? Imenitni koncertni dogodki in v Stožicah se objemata športni in kulturni duh ... kjer ljudje začetimo pripadnost, identiteto in vznesenost. In vsi drugi športni dogodki, ki v Ljubljani povežejo veliko ljudi, od Pohoda okoli Ljubljane po Poti spominov in tovarštva do Maratona Franja in Ljubljanskega maratona. Kjer se prepletata vrhunski šport in šport otrok in mladine. Čutiti je novo energijo ...

Mestni svetniki in svetnice

Mirko Brnič Jager

V sedanjem mandatu? Nadaljevati začeto! Doseči trajen razvoj na vseh pojavnih ravneh športa. Potrebno bo še veliko dela in skrbno gospodarjenje. Potrebni so ljudje, ki ne izgublajo časa z iskanjem smisla, ampak takšni, ki radi dajejo smisel stvarim, prostorom in dogodkom. Če je šport v prvem obdobju veliko dobil, verjamem, da bo Ljubljani v prihodnje tudi veliko dal. Ljubljana ga potrebuje in si ga zasluži.

Breda Brezovar Papež

Socialni demokrati - SD

Ponosna sem, da sem izvoljena v Mestni svet na listi SD. Vrednote, kot so solidarnost, tovarištvo in socialna pravičnost, so tudi moje vrednote, ki jih želim po najboljših močeh uresničevati na različnih področjih delovanja in bivanja. Kot brucka sem prišla v Ljubljano in na Fakulteti za družbene vede, smer politologija, diplomirala. Od leta 1990 delam v Tobačni Ljubljana na različnih delovnih mestih, od marketinga do odnosov z javnostmi, zdaj pa opravljam dela in naloge direktorice področja korporativnih zadev. Dolga leta sem vodila Fundacijo Ana, ki štipendira otroke iz socialno šibkih okolij, sedaj pa sem častna predsednica Fundacije GT, ki štipendira dijake in študente gostinstva in turizma. Vedno so me bolele socialne razlike, še posebej na področju dostopnosti znanja. Zadnji dve leti vodim tudi Klub Ženskega foruma SD Ljubljana. Zavedam se, da je mesto Ljubljana socialno občutljivo mesto, zato bom podprla vse tiste projekte, ki bodo zagotavljali človeku dostojno in prijazno življenje, še posebej tistim, ki so odrinjeni na rob brez svoje krivde. Ljubljana je kulturno živahno mesto, zato si bom prizadevala, da se bo pluralnost umetniškega življenja še naprej skladno z možnostmi razvijala in pogumno iskala nove poti uresničevanja umetniškega nemira. Moj osebni moto je sodelovanje in medsebojno povezovanje, ob sočasnem iskanju sinergij, prepletenu z dialogom, ustvarjalnostjo in učinkovitimi timskim delom. To poskušam uresničevati tako na strokovnem kot tudi na političnem področju.

Mag. Nives Cesar

Mirko Brnič Jager

Slovenska demokratska stranka - SDS

Rojen sem bil v Mariboru, po maturi sem se preselil v Ljubljano, končal študij arhitekture, zdaj pa sem vpisan v tretji semester doktorskega študija na Fakulteti za arhitekturo. Zaposlen sem v lastnem biroju, v katerem delujem na področju arhitekture, urbanizma in oblikovanja. Večje projekte sem izvajal na področju obnove objektov in arhitekturnih spomenikov, organizacije muzejev, razstavne opreme in priprave razstav. Arhitektura posega v fizični prostor z načrtovanjem prostora in gradnjo in usodno spreminja vse bivalno okolje. Zato je v bistvu arhitekturne dejavnosti vsebovan princip trajnostnega odnosa do prebivanja človeka in vsega bivačnega. V mandatu svetnika v Mestnem svetu si bom v tem duhu prizadeval za tvoren dialog, uveljavljanje trajnostnega razvoja in uravnotežen urbani razvoj Ljubljane in Ljubljanske urbane regije. Za doseg ciljev bo potrebno povečati učinkovitost Mestnega sveta, da bo odločno usmerjal trajnostni razvoj mesta in regije, odpravljal navzkrižja z izvršilnimi funkcijami in se brez odlašanja lotil reševanja najbolj žgočih problemov Ljubljane. Na prvem mestu imam v mislih izvedbo prenove mestnega in primestnega javnega potniškega prometa, ki mora temeljiti na konceptu trajnostne mobilnosti, težišče pa mora biti na organizaciji tirnega javnega prometa in prednostnem uvajanju nizkoogljčnih motornih pogonov v javnem in zasebnem prometu. Ljubljana je mesto na območju rušilnih potresov, na robu močvirnega Barja in z lego v jedru Ljubljanske kotline. Na potres, poplave in specifičen pretok zraka v kotlini se moramo pravilno odzvati in primerno prilagoditi organizacijo in obremenitve prostora. Ohranitev kvalitete mestnega prostora je namreč za Ljubljano odločilnega pomena. Ohraniti je potrebno specifično krakasto zasnovo mesta z zelenimi klini, Ljubljano s hribovito gozdno prečnico s Šišenskim hribom, Tivolijem, grajskim pobočjem in Golovcem, ohraniti rimsko Emono, historične mestne predele, Plečnikovo Ljubljano, arhitekturo in urbanistične ureditve Fabianija, Šubica, Ravnikarja in drugih arhitektov, ki so mestno arhitekturo nadgrajevali z razumevanjem kulture tukajšnjega prostora in duha kraja. Razvojne dileme bom podpiral s pozivom k dialogu in javnim anketam v upanju, da ozke

Prim. Miro Gorenšek

kapitalske interese preusmerimo v širok javni interes. Uravnotežen razvoj mesta s poslušanjem za dialog med ustvarjeno kulturo in ustvarjalno svežino delujočih generacij, je umetnost najvišjega dometa. Prostor Ljubljanske urbane regije je v svoji naravni danosti izjemno dragocen, zato moramo z njim ravnati odgovorno in ga razbremeniti komercializiranih pritiskov množične pozidave za trg. Ljubljana je mesto, ki na zelenih površinah in vzpetinah omogoča kvalitetno športno in rekreativno dejavnost. Tudi sam sem bil športnik, pritegnila me je gimnastika, dresurno jahanje, nogomet. Danes sem rekreativec, usmerjen k naravi, hribom in aerobnim športom, med katerimi sta na prvem mestu kolesarjenje in tek na smučeh.

Mag. Nives Cesar

Lista Zorana Jankovića - LZJ

Osnovno šolo sem obiskovala v Celju in Nemčiji, gimnazijo v nemškem Ulmu in Velenju, končala študij na Medicinski fakulteti v Ljubljani in opravila znanstveni magistrski iz medicinskih ved na Medicinski fakulteti v Zagrebu. Na Ministrstvu za pravosodje sem opravila izpit za sodno tolmačko za nemški jezik. Poleg materinščine in nemščine odlično obvladam angleščino, dobro govorim italijanščino, francoščino ter hrvaščino oziroma srbsščino in razumem ruščino. Po opravljenem znanstvenem magistratu iz klinične farmakologije sem se odločila za podjetništvo v stroki in ustanovila podjetje Medicopharmacia ter opravila ključne izpite za poslovno znanje na podiplomskem študiju na Ekonomski fakulteti v Ljubljani. Naše družinsko podjetje Medicopharmacia je v osemnajstih letih poslovanja stkalo mednarodne stike z mnogimi mednarodnimi podjetji na področju farmaceutike in kozmetike ter doseglo zastopstva najvidnejših blagovnih znamk za področje od Ljubljane do Tirane. Letos, ko je imela Medicopharmacia podjetja v več državah in osemdeset zaposlenih v regiji, smo poslovanje v celoti prodali novemu lastniku. Tako smo postavili dodatne možnosti za rast podjetja in razvoj poslovnih programov. Dosežkov preteklega mandata v Mestnem svetu ne morem in ne želim izpostavljati v svojem imenu, ker so vsi ljubljanski projekti delo strokovnjakov, mestnih

v mandatu 2010-2014

Gregor Istenič

služb in rezultat kolektivne podpore. V začetku prejšnjega mandata smo v iniciativnem odboru za oživitve Gradu konstruktivno sodelovali in izzvali plodne diskusije o možnih oblikah življenja na Ljubljanskem gradu. Aktivno sem sodelovala v Odboru za finance, Odboru za gospodarstvo in turizem ter Komisiji za priznanja in kot predsednica nazornega sveta delovala v javnem podjetju Vodovod in kanalizacija, kot članica pa na Onkološkem inštitutu. Pozitiven vpliv mojega delovanja, kot čutim sama, je v neformalnih navezah, kjer ni medijskih oči. Gre za odkrite pogovore in argumentirane odgovore tistim ljudem, ki znajo predvsem iskati napake in poudarjati pomanjkljivosti, ker ne razumejo hotenja za skupno dobro ali ne vidijo dolgoročnih ciljev vodstva mesta. Spremembe, ki so dosežene za boljšo kvaliteto življenja v mestu Ljubljani, se zaznavajo, vidijo, slišijo in občutijo. Naša podpora je bolj tiha kot glasna, naša dela niso le v besedah, ampak predvsem v dejanjih. Moja dodana vrednost je v pozitivnem odnosu do načrtovanih projektov za še lepšo prihodnost Ljubljane in vztrajno dobrem vplivu na sogovornike iz našega in drugih mest ter v mednarodnih stikih, je promocija Ljubljane in so navdihujoče predstavitve partnerjem iz tujine, brez protokola in velikih javnih besed. Od vseh načrtovanih projektov za naslednja štiri leta izpostavljam enega, za katerega si osebno najbolj želim uresničitev. To je uresničitev vseh potrebnih aktivnosti v Mestni upravi in podjetju Vo-Ka, da bo po rečni strugi Ljubljani ponovno tekla čista voda. Čista Ljubljana, ki obkroža staro mestno jedro in povzdiguje Ljubljanski grad kot osrednji biser živahne Slovenije. Ta vizija me navdihuje. Kot predsednica Odbora za gospodarsko dejavnost, turizem in kmetijstvo se bom trudila s sodelavci prispevati k dejavnikom, ki bodo vplivali na izboljšanje bivanja v našem mestu, skladno z mednarodnimi kriteriji za visoko uvrstitev na lestvici vrednotenja kvalitete življenja.

Prim. Miro Gorenšek

Lista Zorana Jankovića - LZJ

Rojen sem bil v Ljubljani, kjer sem leta 1966 maturiral na gimnaziji Vič. Leta 1971 sem se poročil, imam dva sinova in stanujem v Ljubljani. V študijskem letu 1968-69 sem se vpisal na Medicinsko fakulteto in se po opravljenem stažu zaposlil kot zdravnik splošne

Roman Jakič

medicine v Zdravstvenem domu Vič. Leta 1979 sem pričel s specializacijo splošne kirurgije na Kirurški kliniki v Ljubljani, leta 1981 pa sem spremenil specializacijo in prišel na Ortopedsko kliniko. Specialistični izpit iz ortopedije sem opravil leta 1986. Po specialističnem izpitu sem bil zaposlen na otroškem oddelku Ortopedske klinike v Ljubljani in od leta 1989 sem bil vodja oddelka za živčno-mišične bolezni. Od leta 1997 do 2003 sem bil namestnik predstojnika Ortopedske klinike. Od leta 2003 dalje sem zaposlen v polovičnem delovnem času na Ortopedski kliniki Kliničnega centra Ljubljana, drugo polovico delovnega časa pa v zasebnem podjetju MD medicina d.o.o. Pri svojem delu sem se usmeril v zdravljenje ortopedskih deformacij pri bolnikih z živčno-mišičnimi obolenji in pri umsko in telesno prizadetih bolnikih ter operativnemu zdravljenju bolezni in deformacij hrbtenice. Od leta 1986 delam kot zdravnik konzultant v Zavodu za umsko in telesno prizadeto mladino Dolfke Boštjančič v Dragi pri Igu in kot zdravnik konzultant za deformacije hrbtenice v Zavodu za invalidno mladino v Kamniku. Kot inštruktor sem bil leta 1992 na tečaju AO v Davosu v Švici in leta 1996 na AO tečaju iz kirurgije hrbtenice v Ljubljani. Od leta 2002 sodelujem z *Intrinsic Therapeutic* iz Bostona, ZDA, pri razvoju novega vsadka za medvretenčno ploščico. Sem član Ortopedskega združenja Zdravniškega društva, Slovenskega združenja za kirurgijo hrbtenice, Zdravniške zbornice in Strokovnega sveta za živčno-mišične bolezni. Sem tudi redni član *American academy for cerebral palsy and developmental medicine* in *Scientific advisory board pri Intrinsic Therapeutic* iz Bostona. Od leta 2003 sem tudi redni in ustanovni član *Spine Expert Group S-E Europe*. Mestni svetnik MOL sem postal leta 2006 in delujem predvsem na področju zdravstva in socialnega varstva. **Moja vizija za nov mandat: na področju zdravstva** ● izboljšati sodelovanje zdravnikov v javnih zavodih s koncesionarji, ● izboljšati sodelovanje oddelka za zdravje in socialo s koncesionarji, ● vizija polikliničnosti zdravstvenih domov, **na področju socialnega varstva:** ● omejitev nepovratnih socialnih transferjev z uvedbo javnih del v okviru MOL, na področju **regionalnega**

Miha Jazbinšek

razvoja: ● izboljšati komunalne storitve tudi Ljubljančanom na obrobju, **na področju varstva okolja:** ● ureditev krajinskega parka Barje in ● bolj učinkovit inšpekcijski nadzor.

Gregor Istenič

Socialni demokrati - SD

Po izobrazbi sem diplomirani inženir strojništva. Za člana Mestnega sveta sem kandidiral, ker želim nadaljevati zgodbo, ki sem jo s svojimi kolegi kot socialni demokrat začel pisati pred štirimi leti. Takrat sem prvič dobil priložnost in prevzel odgovornost, da sem kot mestni svetnik pomagal sooblikovati socialno varno, univerzitetno, kulturno, športno, prometno urejeno, skratka, prebivalkam in prebivalcem ter obiskovalcem prijazno in urejeno prestolnico. Prepričan sem, da s svojim znanjem, posluhom za socialno problematiko, pripravljenostjo na dialog, s strpnim načinom delovanja in ne nazadnje s štiriletnimi izkušnjami lahko pomagam, da prestolnica ohrani tisto najlepše in najkakovostnejše in pridobi tisto, kar si Ljubljančani želijo in zaslužijo. Od nas je odvisno, kakšno bo naše življenje v prestolnici. Kot socialnemu demokratu in Ljubljančanu mi zato ni vseeno, v katero smer se mesto razvija. Prepričan sem, da morajo socialno ogroženi dobiti primerno pomoč, podjetniki pa možnosti in priložnosti za delo in razvoj. V mestu se mora povečati gospodarski in finančni potencial, otroci morajo imeti urejena igrišča in vrte, kultura se mora v mestu predstavljati in razvijati, šport mora v mestu živeti in dobiti svoj prostor, izobraževanja željnim moramo omogočiti, da pridejo do znanja. Starejši morajo vedeti, da so zaželeni in koristni, mladi morajo imeti svoja varna shajališča, mlade družine morajo imeti boljše možnosti za rešitev stanovanjske problematike. Turisti morajo prestolnico zapustiti polni lepih vtisov in pozitivnih zgodb s priporočili svojim prijateljem, naj Ljubljano obišejo. Ljubljančanke in Ljubljančani imamo do mesta velika pričakovanja. Kot socialni demokrat jim želim prisluhniti, kot mestni svetnik pa pomagati, da se nam želje uresničijo.

Mestni svetniki in svetnice

Aleš Kardelj

Roman Jakič

Lista Zorana Jankovića - LZJ

Rojen sem v Ljubljani in se iz nje nikoli nisem odselil. V Polju sem obiskoval osnovno, na Ledini srednjo pedagoško šolo in končal študij na Filozofski fakulteti kot univerzitetni diplomirani pedagog in profesor sociologije. Na fakulteti sem začel svojo družbeno aktivno vlogo kot ustanovitelj (v tistih časih prepovedane) Študentske organizacije in bil zavoljo udejstvovanja in boja za demokratične standarde leta 1990 izvoljen v prvi demokratični slovenski parlament. Tam sem deloval v interesu Slovenije, predvsem v mednarodni politiki, skoraj petnajst let. Vodil sem delegacijo v Parlamentarni skupščini Sveta Evrope in NATO, parlamentarno pogajalsko skupino za vstop Slovenije v EU, v Strasbourg predseval prestižnemu Političnemu odboru in okusil delo v Evropskem parlamentu. Po državnozbornskih volitvah 2004 sem se zaposlil v svojem podjetju kot mednarodni svetovalec. Leta 2008 pa sem sprejel izziv in postal direktor Zavoda Tivoli, ki upravlja z vsemi 78 športno-rekreativnimi objekti v lasti Mestne občine Ljubljana. Vsa ta leta pa sem aktivno deloval v interesu Ljubljanc in Ljubljancin tudi v Mestnem svetu. Sem ustanovni član stranke ZARES - nova politika. Z ženo in najinima dvema otrokoma živimo v Kašlju.

Pred štirimi leti sem se z veseljem in ponosom podprl kandidaturo Zorana Jankovića za župana Ljubljane in se pridružil kolegicam in kolegom na njegovi listi. V Mestnem svetu sem bil »zadolžen« za tri področja: mednarodno sodelovanje, šport in odnose z verskimi skupnostmi. Na vseh omenjenih področjih se ekipa Zorana Jankovića lahko pohvali z uspešnimi in odmevnimi projekti.

Ljubljana je postala mednarodno prepoznavna ne samo kot ena najlepših prestolnic, gostoljubna do vseh mednarodnih konferenc, simpozijev in visokih državnih, znanstvenih, športnih in kulturnih obiskovalcev, temveč tudi s projekti, kot so: Ljubljana - svetovna prestolnica knjige 2010, Občina po meri invalidov, mesto svetovnih in evropskih prvenstev ... Svoj del uspeha v tem mozaiku vidim kot predsedujoči Komisiji za mednarodno sodelovanje Mestnega sveta. Kot pobudnik mednarodnega projekta CiViTAS pa sem ponosen, da Ljubljana v očeh Evropske komisije igra eno najpomembnejših vlog pri zagotavljanju uravnoteženega urbanega razvoja mest EU. Zavoljo

Mojca Kavtičnik Ocvirk

tega spoznanja je Ljubljana za konzorcij petih evropskih mest pridobila 25 milijonov evrov nepovratnih evropskih sredstev, od tega neposredno Ljubljana 5 milijonov evrov.

S sprejemom Strategije športa in v proračunih MOL načrtovanimi in uresničeni finančnimi transferi športnim klubom in društvom ter z zagotavljanjem ustrezne in kvalitetne športne infrastrukture je Ljubljana postala največja sponzorica mestnega (pa tudi vseslovenskega) športa. Pogumna izgradnja športnega kompleksa v Stožicah pa pomeni nov mejnik v zgodovini ljubljanske in slovenske športne infrastrukture.

Odnosi z verskimi skupnostmi so v zadnjih letih na zavidljivi ravni. Mesto je po dolgih desetletjih omogočilo Islamski verski skupnosti možnost izgradnje njenega versko-kulturnega centra, prav tako tudi izgradnjo kulturno-pastoralnega objekta Pravoslavne cerkve ter rešila vprašanje umestitve Nunciature Rimskokatoliške cerkve. Tudi z drugimi verskimi skupinami je odnos korekten in v skladu z ustavnim določilom RS, da morajo biti vse verske skupine obravnavane enakopravno.

Želim si, da bi tudi v tem mandatu lahko veliko prispeval k uresničitvi ambicioznih in smelih projektov župana Zorana Jankovića in njegove/naše liste.

Miha Jazbinšek

Zeleni Slovenije

V Ljubljani me poznajo kot najbolj plodovitega svetnika v mandatu 2002–2006 in 2006–2010, a tudi najbolj blokiranega, »no pasaran« za časa Danice Simšič, med »obsežnimi novostmi« za časa Zorana Jankovića pa mi je bilo »z osebnim sodelovanjem« onemogočeno pomagati kakorkoli, razen z zapoznelo kritiko »povsem prenovljene podobe Ljubljane«. Žal mi niso najbolj pri srcu estetske in funkcionalne kolateralne škode »gverilskega« urejanja peščevih in prometnih površin, posek skoraj celih dvoredov, uničenje zelenih nabrežij Ljubljane, počasnost izgradnje Kongresnega trga, nekajletna zagrajenost naslednjih investicij (Šumi, Kolizej, Plečnikov stadion, Tržnica) ... Moja želja tvornega nadaljnega sodelovanja je bila zatrta že v kralju. V nasprotju z zagotovilom župana, da bo »ključno strokovno in odgovorno delovanje v odborih in komisijah

Maša Kociper

mestnega sveta«, moje urbanistične in ministrske reference ne zadoščajo za člana Odbora za urbanizem in Statutarno pravne komisije.

Ker mi je onemogočeno vsakršno prispevanje »z osebnim vplivom k uspešnemu nadaljevanju razvojnega ciklusa Ljubljane«, bom moral individualno in tudi kot svetniški klub strokovno in politično delovanje iz teh »enih teles z mestnim svetom« odgovorno preseliti v širši slovenski pluralistični strokovni, pravni in politični prostor, vse v dobrobit Ljubljane in tudi njenega širšega konteksta, oboje in ne vsak zase »na prvem mestu«.

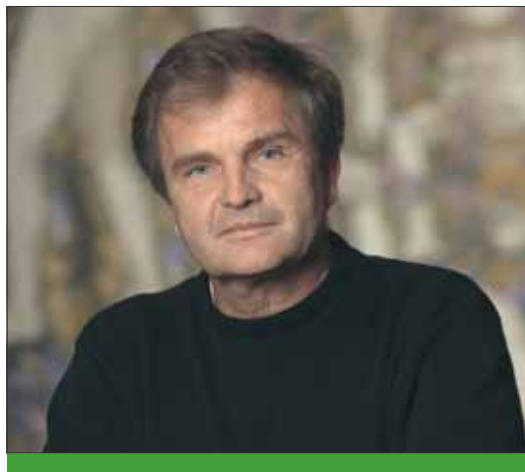
Aleš Kardelj

Demokratična stranka upokojevcv Slovenije - DeSUS

Vsekakor sem zadovoljen, da sem bil ponovno izvoljen v Mestni svet. To je priznanje stranki DeSUS in njenemu programu, pa tudi meni osebno za delo v preteklem mandatu. O tem sem prepričan zaradi presenetljivo velikega števila preferenčnih glasov. Kot rojen Ljubljčan, ki je otroštvo in mlada leta preživel na Kodeljevem, drgnil šolske klopi na mošćanski gimnaziji in bil že v tistih časih družbeno aktiven, si domišljam, da je prav, da z angažiranim političnim delom nadaljujem tudi zdaj kot invalidski upokojenec in aktivist stranke DeSUS. Večina mojih delovnih in poklicnih let je pretekla v tesni povezavi s poznavanjem in razreševanjem problemov v Ljubljani. Kot novinar, urednik ali direktor Radia Glas Ljubljane ali še prej kot predsednik občinske organizacije SZDL Ljubljana Moste - Polje sem se srečeval z mnogimi nalogami in iskanji rešitev pri razvoju predvsem vzhodnega dela našega mesta. S tem delom mesta sem povezan še danes kot podpredsednik ZZB za vrednote NOB Moste-Polje.

Kot svetnik stranke DeSUS se bom zavzemal za strpnost in dialog, podpiral pa programe in odločitve, ki so v prid vsem v Mestni občini Ljubljana. Župan lahko računa na moj glas pri takih predlogih in nalogah, ki mi jih je naložila stranka in so najtesneje povezani s starejšo generacijo. Predvsem gre za dvig standarda na socialnem in zdravstvenem področju. Tako kot še mnogi želim prispevati k boljši prometni ureditvi, izgradnji garažnih hiš ter študentskih domov. Želim si razvoj, ki odpira nova delovna mesta, razvoj

v mandatu 2010-2014

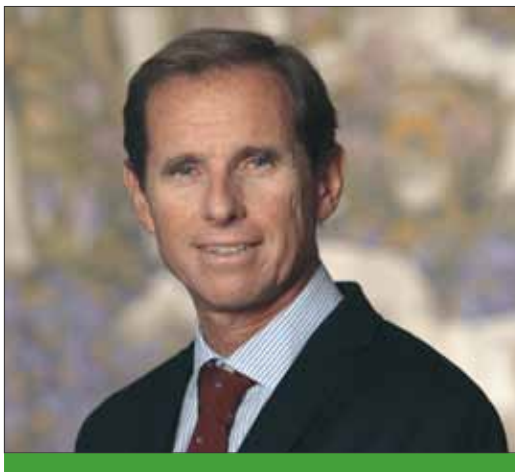
Iztok Kordiš

turizma v mestu in na Ljubljani. Želim si, da bi ponovno uvedli turistično prireditev kmečko ohcet. Veliko je programov, ampak ob vsakem, ki ga bom dobil v soodločanje, bom dobro razmislil in iskal mnenje tudi v svoji stranki. Konkretno pa si želim, da bi v tem mandatu zgradili vsaj še en dom za starejše, okrepili varnost v mestu in okoliških naseljih, da četrtne skupnosti dobijo več sredstev in pristojnosti in končno, da dobimo v mestu negovalno bolnišnico, da oživimo mestno jedro – več trgovin, lokalov, ateljejev ... ustanovimo Zavod za prvo zaposlitev, odpremo še več dnevnišnih centrov za starejše. Želim si, da bi Ljubljana imela tudi svoj radio in svojo lokalno televizijo.

Mojca Kavtčnik Ocvirk

Lista zorana Jankovića - LZJ

Rodila sem se v Slovenj Gradcu. Šolo sem obiskovala v domačem kraju Velenju, v popoldanskem času pa sem se posvečala petju in igranju klavirja in po šestih letih zaključila nižjo glasbeno šolo. V letu 1999 sem maturirala na Splošni gimnaziji Velenje. Zaradi študija na Ekonomski fakulteti Univerze v Ljubljani sem se preselila v naše glavno mesto. V okviru študentske izmenjave sem dve leti preživela v Španiji, kjer sem dokončala študijske obveznosti in utrjevala znanje španskega jezika. Kasneje sem na tamkajšnji univerzi Universidad de Alicante dobila tudi priložnost za urjenje v mednarodni pisarni na področju mednarodnega povezovanja in inovacij v sklopu projektov Evropske unije. Septembra 2006 sem diplomirala iz smeri finance in se zaposlila v komerciali. Oktobra istega leta sem bila izvoljena za mestno svetnico Mestne občine Ljubljana, kar je zame pomenilo svojevrsten izziv, obenem pa veliko čast in odgovornost. V štirih letih delovanja sem aktivno sodelovala v Odboru za finance, Odboru za gospodarjenje z nepremičninami ter Odboru za gospodarske dejavnosti in turizem, moja udeležba na sejah mestnega sveta pa je bila stoodstotna. Pri delu sem najbolj ponosna na to, da sem del ekipe ljudi, ki je s svojo pozitivno energijo, svojim znanjem, strokovnostjo, izkušnostjo, življenjsko razgledanostjo, vizionarstvom in občutkom za sočloveka v tako kratkem času prispevala k dvigu kvalitete življenja ljudi v mestu in postavila Ljubljano ob bok najbolj

Anton Kranjc

prepoznavnim prestolnicam v Evropi in po svetu. Poleg dela v mestnem svetu so mi zaupali tudi funkcijo podpredsednice nadzornega sveta v javnem podjetju Ljubljanski potniški promet d.o.o. in Ljubljanske tržnice in parkirišča d.o.o., kjer je moja ključna vloga spremljanje in nadzorovanje dela vodstva podjetja. Da bi svoje delo lahko opravljala profesionalno, odgovorno in kompetentno, sem v letu 2008 pridobila certifikat Združenja nadzornikov Slovenije o usposobljenosti za opravljanje funkcije člana nadzornega sveta ter obenem postala članica združenja. V istem letu sem se vpisala na znanstveni magistrski študij, ki ga tudi zaključujem. V prihodnje si za naše mesto želim predvsem nemoteno uresničevanje in izvajanje zadanih nalog, predvsem pa vidim veliko priložnosti na »mehkem področju« – to je v skrbi za ljudi. S tega stališča sem tudi izhajala pri predlogih k programu Liste Zorana Jankovića za razvoj Ljubljane v naslednjih letih, saj menim, da je potrebno nameniti čedalje več pozornosti krepitvi vrednot povezovanja, druženja in skupnega preživljanja časa v naravi ter medčloveškim odnosom nasploh. Svoj prosti čas najraje preživljam v družbi moža Gorazda, družine in prijateljev. Sem velika športna navdušenka in ponosna navijačica brata Vida. Prihajam iz družine športnikov, kjer šport pomeni eno izmed aktivnosti vsakdana in način življenja. Ker pa me poleg športa zanima tudi umetnost in odkrivanje novih krajev in kultur, je moj največji osebni izziv vedno znova ujeti harmonijo med različnimi vlogami in komponentami življenja.

Maša Kociper

Lista Zorana Jankovića - LZJ

Po rodu sem Štajerka, rojena leta 1972 v Mariboru, po izobrazbi pa diplomirana pravnica s pravniškim državnim izpitom. V Ljubljani živim od leta 1991. Svojo poklicno pot sem začela kot svetovalka v Državnem zboru Republike Slovenije, nadaljevala pa kot vodja projektov v agenciji Pristop, kjer sem delala zlasti na področju javnih odnosov (PA) ter odnosov z mediji. Od leta 2002 sem zaposlena na Okrožnem sodišču v Ljubljani, kjer sem bila prvotno zadolžena tudi področje odnosov z javnostmi, zadnja leta pa zaradi velikega povečanja obsega dela na področju mediacij

Mojca Kucler Dolinar

vodim samo še Službo za alternativno reševanje sporov. V okviru vodenja te službe usklajujem izvajanje vseh programov mediacij na našem sodišču (pravdne, družinske in gospodarske mediacije) ter skrbim za njihov razvoj in promocijo. Mediatorji in mediatorke okrožnega sodišča trenutno izvedejo okrog 100 mediacijskih srečanj tedensko, 56 odstotkov vseh mediacij pa se zaključi uspešno. Tako po velikosti kot po uspešnosti sodi naš program med najuspešnejše programe mediacij v Evropi in je leta 2007 prejel tudi posebno nagrado Evropske komisije, namenjeno najuspešnejšim pravosodnim projektom. Tudi sama sem mediatorka, predavateljica in trenerka novih mediatorjev ter se redno udeležujem izobraževanj in strokovnih srečanj na temo mirnega reševanja sporov.

Na povabilo župana Zorana Jankovića sem se v mestno politiko vključila zato, ker resnično verjamem, da je z odločnostjo in voljo mogoče spremeniti stvari na bolje. Velikopotezni načrti in sposobnosti župana so mi dale upanje, da so veliki projekti in pozitivne spremembe možne tudi v ljubljanski mestni politiki. V prejšnjem mandatu sem aktivno delovala zlasti na pravnem področju, kjer sem predsedovala Statutarno pravni komisiji, ki obravnava osnutke in predloge odlokov in drugih aktov, ki jih sprejema mestni svet ter preverja skladnost teh aktov z ustavo, zakoni in podzakonskimi akti. Poleg tega sem kot članica aktivno sodelovala še pri delu štirih mestnih odborov in dveh nadzornih svetov. Kot mamico dveh majhnih otrok, Toma in Ule (4,5 in 2 leti), me sicer zelo zanimajo teme, povezane s predšolsko in šolsko vzgojo ter izboljšanje kvalitete življenjskega okolja (promet, urejeno in čisto okolje, otroška in športna igrišča, ekologija). Kot pravnico in mediatorko pa me zlasti zanimajo možnosti mirnega reševanja sporov v Mestni občini Ljubljana. To velja tako na področju sporov, v katerih se znajdejo na eni strani meščani, na drugi strani pa mesto oz. njegova podjetja ali službe, kot tudi v sporih med meščani samimi. Zato si bom prizadevala, da bi v tem mandatu tudi v Ljubljani zaživel center za mediacije, ki bo omogočil mirno reševanje sporov tako fizičnim kot tudi pravnim osebam. Pri upravljanju z mestom se namreč sreča tako veliko število navzkrižnih interesov, da je njihovemu sporazumnemu reševanju potrebno nameniti posebno pozornost.

Mestni svetniki in svetnice

Mag. Anže Logar

Boris Makoter

Dragutin Mate

Iztok Kordiš

Lista Zorana Jankovića - LZJ

Rojen sem v Ljubljani. Po končanem osnovnem šolanju na OŠ Toneta Tomšiča na Poljanah, zaključeni poljanski gimnaziji in pozneje Fakulteti za elektrotehniko, smer energetika, je bilo moje prvo srečanje s projektiranjem in proizvodnjo v podjetju IMP Elektromontaža in IMP Projektivni biro. Sledile so izkušnje pri varnostnih analizah jedrskih elektrarn na inštitutu Jožef Stefan, potem pa v enem prvih zasebnih podjetij, še v takratni Jugoslaviji in prvih letih samostojne Slovenije. Leta 1992 je bila ustanovljena Waldorfska šola Ljubljana, kamor sem vpisal vse svoje tri hčerke in kjer sem od vseh začetkov aktivno sodeloval, najprej kot aktiven oče, od leta 2001 pa kot direktor. Od leta 2003 sem kot predstavnik Slovenije tudi član Evropskega sveta waldorfskih šol.

Delo na Waldorfski šoli Ljubljana je pomembno zaznamovalo moje življenje v zadnjih 18 letih. V tem času smo uspeli zgraditi zavod, ki v svoji matični enoti ter štirih organizacijskih enotah s skupno več kot 600 otroki, učenci in dijaki združuje waldorfsko iniciativo v celotni Sloveniji. Tudi v tujini velja za eno boljših mladih waldorfskih šol, ki zna prisluhniti otroku in najti odgovore na pedagoška in vzgojna vprašanja današnjega časa. Znana in priznana šola, ki s svojim načinom dela, odprtostjo, posebnostmi in izkušnjami bogati in navdihuje tudi druge.

Šport je stalnica v mojem življenju. V začetku so bili to nogomet, atletika in alpsko smučanje, pozneje pa vedno bolj športi, povezani z naravo – gornišтво, alpinizem, veslanje na divjih vodah, turno smučanje, maratonski tek in pa predvsem tek na smučeh, ki je moj šport številka ena in s katerim se še danes intenzivno ukvarjam. Več kot deset let sem bil vodja demonstratorske vrste in komisije za tek na smučeh pri Zvezi učiteljev in trenerjev Slovenije, kjer sem organiziral in vodil vrsto tečajev za izobraževanje strokovnih kadrov ter skrbel za izdajanje strokovne literature. Zadnje desetletje sem se usmeril predvsem na ultramaratonske preizkušnje, dvanajstkrat 440 km dolgo prečenje Finske od ruske do švedske meje, 1.800 km od juga Finske do Severnega ledenega morja, zadnja tri leta pa organiziram tudi 330 km dolg tek na smučeh Po planotah Slovenije.

Že pred začetkom prejšnjega mandata v mestnem svetu sem kot član Liste Zorana Jankovića zapisal, da igrajo dobra vzgoja in izobraževanje, šport,

razvijanje odnosa do narave, do sebe, lastnega telesa, razvijanje odnosa do drugih, sposobnost sobivanja, sprejemanje različnosti, odprtost, sposobnost timskega dela in uresničevanje zastavljenega pomembno vlogo pri razvoju moderne družbe ter da ima Ljubljana vse pogoje, da se razvije v mesto, ki lahko svojim prebivalcem nudi možnosti tudi za vse to. Dosedanje delo s skupino, zbrano okrog župana Zorana Jankovića, mi je to potrdilo. Ponosen in vesel sem, da je mesto v preteklem mandatu postalo središče življenja, ki s svojo urejenostjo in življenjskim utripom privablja in združuje ljudi. Glede na svojo poklicno usmeritev, ki je povezana z ustvarjanjem pogojev za zdravo odraščanje in razvoj, ter glede na svojo osebno angažiranost na športno rekreativnem področju želim tudi vnaprej sodelovati pri razvoju in uresničevanju projektov, ki bodo omogočili, da bo mesto nudilo dovolj priložnosti in izzivov mladim, da bodo lahko poiskali vizijo razvoja aktivne, zdrave osebnosti in da bo Ljubljana postala najbolj prijazen mesto na svetu.

Anton Kranjc

Nova Slovenija – Krščanska ljudska stranka

V Ljubljani živim od rojstva in tako spremljam njen razvoj že 55 let. Ko sem kot otrok iz Rožne doline hodil v osnovno šolo v center mesta, sem gledal, koliko avtomobilov je parkiranih na kateri ulici in se igral, da zmaga tista ulica, ki ima največ avtomobilov. Ulica, ki je zmagala, ni imela nikoli več kot tri avtomobile, naša ulica pa je bila navadno zadnja, brez parkiranega avtomobila. Danes je naša ulica polna avtomobilov in dostikrat ne morem na svoje dvorišče, ker mi pred uvozna vrata parkirajo brezobzirni vozniki, in zrak v Ljubljani je zaradi prometa tako onesnažen, da je škodljiv za zdravje.

Kot otrok sem se tudi kopal v Glinščici in Malem grabnu in sem ter tja smo ujeli kakšno ribo, jo spekli in pojedli. Leta 1976 sem kot študent četrtega letnika gradbene fakultete užalostil profesorja, ker sem ob ogledu novo regulirane Glinščice izrazil nestrinjanje s takim načinom. Bil sem namreč mnenja, da bi bilo potrebno vodotok urediti sonaravno in mu povrniti življenje, ki sem ga poznal od prej in ne, da je samo odtočni kanal padavinske vode. Ob doživljanju razvoja Ljubljane sem si vedno želel,

da bi imeli načrtovalci in novi prebivalci več čuta za trajnostni razvoj; da bi se zavedali, da bodo naši otroci in vnuki lahko živeli polno in zdravo življenje le, če jim bomo zapustili ustrezne razmere za bivanje. Ko sem od leta 1990 do 2003 vodil javno podjetje Vodovod-Kanalizacija, sem se boril za zaščito vodnih virov in za dvig kakovosti oskrbe prebivalcev s pitno vodo. In zaščite pitne vode ni brez kanalizacije. V času mojih treh mandatov smo modernizirali podjetje, ga združili na eni lokaciji v novi poslovni zgradbi in se prebili čez neštete čeri, da smo po 25 letih peripetij leta 2002 končno lahko podpisali pogodbo za izgradnjo centralne čistilne naprave, ki je zgrajena in od leta 2005 odlično deluje. Da sem delal prav, so mi pritrdili tudi stanovski kolegi po Sloveniji, ki so me trikrat izvolili za predsednika Komunalne zbornice, na čelu katere sem bil od leta 1993 do 2003.

Ker je danes moderno govoriti o trajnostnem razvoju, sem prepričan, da ta ni mogoč brez trajnostnih vrednot, kot so – znanje, delavnost, državljski pogum, zvestoba, nesebičnost, uvidenost ... In ker ima Nova Slovenija posluh za te vrednote in ker sem lahko sooblikoval njen program, sem se ji leta 2006 pridružil. V mestnem svetu smo manjšina in vem, da ne bomo mogli uveljaviti svojih stališč, vendar se bom trudil, da bom zastopal vrednote volilk in volilcev, ki so mi zaupali svoj glas.

Demokracija ne jemljem kot samoumevne, zanjo se je potrebno ves čas boriti in je ves čas ogrožena. Razumem jo kot barvitost in pluralnost družbe, kjer se sliši tudi glas šibkejših, zato upam in pričakujem, da se bo slišal tudi moj in s tem vaš glas.

Mojca Kucler Dolinar

Nova Slovenija – Krščanska ljudska stranka

Od rojstva, torej dobrih osemindeset let, živim v Ljubljani. Tu sem se izobraževala in zaposlila, najprej v gospodarstvu, kasneje v javni upravi. Vso odraslo dobo se dejavno vključujem v okolje, v katerem živim, pa najsi bo kot meščanka ali pa z različnimi odgovornostmi, ki so mi bile zaupane. V smislu slednjega sem vesela, da sem lahko odločilno pripomogla k prenovi študentskih domov; financiranju oziroma vodenju prenove prostorov nekaterih javnih znanstvenoraziskovalnih inštitutov in fakultet; projektu izgradnje Narodne in univerzitetne knjižnice (NUK II) ipd. Sicer pa naše življenje ni sestavljeno le iz

v mandatu 2010-2014

Foto: Srdjan Živulović

Zofija Mazej Kukovič

»velikih projektov«. Življenje so vprašanja, kako bomo plačevali položnice, kje bomo stanovalci parkirali, kako bodo mladi prišli do stanovanj, ali bodo starši lahko dali otroke v vrtec, ali se bodo starejši počutili sprejete v Ljubljani ... Zato bo moj glas v mestnem svetu jasen v smeri znižanja cen komunalnih storitev; optimiziranja prometnega režima, ne le zaradi normalizacije parkiranja za stanovalce, temveč zaradi zaskrbljenosti nad onesnaženostjo zraka in boleznimi, ki jih ta povzroča. Mladim je potrebno omogočiti, da ostajajo v mestu. Najem ali nakup stanovanjske površine po normalnih cenah bo tu najučinkovitejša pomoč. Za starejšo generacijo je potrebno poskrbeti, da se bo udobno počutila v kraju, kjer je ustvarjala. Optimalno okolje pa si prav tako zasluži tudi aktivna srednja generacija.

Na začetku leta, še posebej ob dvajseti obletnici plebiscita našemu glavnemu mestu želim sijaja zaradi ponosa, ki ga moramo meščani doživljati in gojiti, ker imamo lastno državo. Naša odgovornost je, kakšno mesto bomo predali našim naslednikom. Kot podružnico neke preživele ideologije ali kot ponosno mesto evropskih razsežnosti tako po zunanji podobi kot po mentaliteti. Naj bo to eden od naših ciljev, ki si jih zastavljamo za novo leto in za vsa prihodnja leta.

Mag. Anže Logar

Slovenska demokratska stranka – SDS

Sredi maja 1976 sem ugledal svet. Ata, mama slikarja. Tudi dedek je ustvarjal. Med drugim znamenito fresko v preddverju velike dvorane Državnega zbora. Obkrožen z umetnostjo sem se odločil pasti malce dlje od drevesa. Po diplomu na Ekonomski fakulteti v Ljubljani sem (raz)širil obzorja z znanstvenim magistriranjem s področja evropskih državnih študij, ravnokar pa se ubadam z doktorskim študijem politične sociologije.

Delo? Najprej sem se preizkusil kot produktni vodja v marketinškem oddelku SKB banke. Takoj po zgodovinski odločitvi o širitvi EU sem se januarja 2003 podal orat ledino v Evropski parlament kot svetovalec za Slovenijo v poslansko skupino Evropske ljudske stranke. Leta 2006 sem se pridružil domačemu znanju pri pripravi prihajajočega predsedovanja Svetu EU. Sredi 2007 me je vlada imenovala na mesto direktorja Urada Vlade RS za komuniciranje, v času predsedovanja pa sem bil uradni govorec slovenskega

Mitja Meršol

predsedstva Sveta EU. Nova vlada, nove (predvsem kadrovske) ideje. Zatorej sem se konec 2008 posvetil evropskim temam v okviru Službe Vlade RS za razvoj in evropske zadeve.

Februarja 2007 sem od litovskega predsednika Valdasa Adamkusa prejel državno priznanje *Life Saving Cross* za rešitev Litvanca Mantvydasa Juozapavičiusa pred utopitvijo v jezeru Gardony na Madžarskem. Kot vnet evrofil in evroekspert sem se po izboru Evropskega parlamenta oktobra 2010 pridružil skupini šestih mladih evropskih politikov, ki skupaj s po sedmimi kolegi iz Izraela in palestinskih ozemelj pod pokroviteljstvom nekdanjega predsednika Evropskega parlamenta Hansa-Gerta Poetteringa snujemo rešitve bližnjehodnega mirovnega procesa.

Ljubitelj živali, športnik po duši in vnet boksar na akademski ravni. Sicer pa goreč zagovornik transparentne in odgovorne politike v službi volivcev. Prepričan kolesar kljub ničkaj kolesarsko prijazni Ljubljani, okoljski navdušenec in zagovornik Ljubljane po meri ljudi, ne kapitala.

Boris Makoter

Socialni demokrati - SD

Ni majhna stvar, biti izvoljen v Mestni svet Mestne občine Ljubljana in sooblikovati odločitve ter vse drugo, kar je povezano z našim glavnim mestom in življenjem njegovih prebivalcev. Človeku je v zadovoljstvo, ko lahko po svojih močeh prispeva k takšnemu razvoju, da so Ljubljanci na svoje mesto ponosni ter ga imajo radi in da se vsi tisti, ki prihajajo od drugod, v Ljubljani počutijo prijetno in varno. Ne le odgovornost, tudi zavzetosti in ne nazadnje veselje do tovrstnega dela ter sodelovanja z ljudmi mora biti prisotno, ko si član tako pomembne institucije, kot je Mestni svet. Prihajam iz Prekije, Ljubljancan pa sem postal že pred 30 leti, takoj po končanem študiju na Fakulteti za družbene vede. Delo na političnem področju je bolj ali manj stalna opredelitev na moji poklicni poti. Na drugi strani pa je to tudi šport, posebno v zadnjih letih, ko sem zaposlen v Zavodu Tivoli. Pa ne le kot služba, tudi sicer mi področje športa in vse, kar je z njim povezano, pomeni veliko in je z menoj že od osnovnošolskih let. Sicer pa sem tudi ljubitelj filmske umetnosti (posebno evropskega filma), v prostem času rad prebiram zgodovinsko in partizansko literaturo ter se

Uroš Minodrač

udeležujem partizanskih proslav. Ko pa smo v Prekiji, pa sem tudi kar koristen pomočnik svoji ženi in hčerki pri vrtnih in podobnih opravilih.

Obdobje, v katerem smo, ni najbolj prijazno in naklonjeno političnemu udejstvovanju, vendar so tudi v takšnih časih možnosti za kaj spodbudnega, novega, boljšega, kar je tudi bliže ljudem in njihovem razumevanju pomena in vloge politike.

In tu bi mogoče nekoliko povzel eno izmed misli Winstona Churchilla, ki pravi »Pesimist vidi težavo v vsaki priložnosti, optimist pa v vsaki težavi vidi priložnost.« In optimist se splača biti tudi v teh časih, ko bomo tudi s strpnostjo, solidarnostjo ter poslušhom za sočloveka zagotovo prebrodili težave in »zasejali dobro voljo med ljudi«.

Dragutin Mate

Slovenska demokratska stranka – SDS

Rodil sem se 2. maja 1963 v Čakovcu, mladost preživel v Mariboru, kjer sem končal tudi gimnazijo, nato pa šolanje nadaljeval v Ljubljani na takratni Fakulteti za sociologijo, politične vede in novinarstvo (danes Fakulteta za družbene vede), smer obramboslovje. Diplomiral sem iz teme državni terorizem.

V Ljubljani živim od 1983. leta, ko sem pričel s študijem, po študiju pa sem služboval v Ljubljani. V preteklem obdobju sem aktivno deloval v več društvih in združenjih. Leta 1989 sem se zaposlil kot profesor na Gimnaziji Poljane v Ljubljani, že naslednje leto pa pričel s delom na Ministrstvu za obrambo Republike Slovenije, kjer sem opravljal različne dolžnosti. Od leta 1990 do srede leta 1991 sem delal kot namestnik šefa Sektorja za civilno zaščito in v Republiškem štabu za civilno zaščito, še istega leta pa sem prevzel dela v protiotbeščevalnem oddelku na Ministrstvu za obrambo.

Leta 1992 sem postal svetovalec za mednarodno sodelovanje v kabinetu ministra za obrambo in bil odgovoren za mednarodno sodelovanje na tem ministrstvu. Leta 1996 sem prevzel dolžnosti rezidenčnega vojaškega in letalskega atašeja v Bosni in Hercegovini. V tem času sem opravljal tudi dolžnost »doyena« vojaško diplomatskega zbora v Bosni in Hercegovini. Po vrnitvi v Slovenijo sem postal namestnik direktorja Uprave za vojaške zadeve na Ministrstvu za obrambo. Leta 2000 sem postal vodja kadrovske službe na Ministrstvu za obrambo, nato pa

Mestni svetniki in svetnice

Pavla Murekar

direktor Uprave za obrambo Ljubljana. Leta 1994 sem končal tečaj za diplomate SIRUS (*Swiss international relations University seminar*) v Švici, opravil pa sem tudi izpit za inšpektorja na obrambnem področju in nekaj časa tudi delal kot inšpektor za obrambo. Leta 2004 sem postal minister za notranje zadeve v vladi Republike Slovenije. Po končanem mandatu sta me dva evropska komisarja nominirala za vodenje Evropskega foruma za raziskave in razvoj (ESRIF) na področju varnostne tehnologije. Uspešno sem zaključil projekt ob sodelovanju več kot 600 ekspertov iz celotne Evrope. Sem član več mednarodnih združenj s področja varnosti in občasno predavam o teh vprašanih na različnih koncih Evrope. Tekoče govorim angleško, hrvaško in srbsko. Živim v Ljubljani, sem poročen in oče dveh otrok.

Zofija Mazej Kukovič

Slovenska demokratska stranka - SDS

Moje življenje je splet preizkušenj, vztrajnosti, veselja, novih znanj, prijateljev, vzponov in padcev. Je dolgoletna izkušnja, kako imeti hkrati kariero, biti mati dveh hčera in žena. Kako motivirati ljudi za učinkovito delo. Kako preživeti v poslovnem svetu in kako delovati v javno dobro kot političarka. Velik del moje poslovne kariere je bil posvečen projektiranju regulacij in krmiljenju tehnoloških procesov. Kot informatičarka in inženirka elektrotehnike sem ob prevzemanju vodstvene funkcije nadgradila svoja znanja z diplomo iz managementa. Med pomembna funkcionalna znanja štejem obvladovanje kriznega managementa in mednarodnega poslovanja. Bila sem dolgoletna gospodarstvenica in v politiko sem vstopila kot ministrica za zdravje. Predsedovala sem tudi Svetu evropskih zdravstvenih ministrov v času predsedovanja Slovenije Svetu Evropske unije. Danes sem izvoljena evropska poslanka, predsednica Gospodarskega foruma SDS, predsednica Odbora za zdravstvo pri strokovnem svetu SDS in članica IO SDS. Življenjska pot me je vodila iz domačije v Belih vodah v Velenje. Tu sem prevzela vodenje propadajočega podjetja v težki industriji in ga v petnajstih letih preobrazila v mednarodno podjetje za obvladovanje visokih tehnologij na področju varstva okolja. Organizirala sem slovenske in mednarodne konference s področja varovanja okolja in posledično

Mag. Tomaž Ogrin

zdravja, inovativnosti in prenosa znanj v prakso. Bila sem direktorica Slovenskega ekološkega grozda, ki je povezoval znanost z gospodarstvom in uporabniki na področju varovanja okolja.

Nagrada za prenos znanj v prakso s strani Inštituta Jozefa Stefana, imenovanje Delova osebnost leta za področje gospodarstva v letu 2007 in priznanje za razvoj projektnega managementa v Sloveniji spadajo med trenutke uspeha, ki je bil plod ekipnega dela. Ob razvoju podjetja sem intenzivno sodelovala z ustanovami in podjetji v Ljubljani. Ob nastopu ministrske funkcije sem se tudi preselila v Ljubljano, kjer imam danes tudi svoj dom.

Srečevanje z bolniki, z osebami s posebnimi potrebami, s starejšimi in onemoglimi je pustilo v moji zavesti poseben pečat in me nagnilo k skrbi za ljudi. To je vrednota, ki bo ostala za vedno. Poslovni stiki in predsedovanje Svetu zdravstvenih ministrov Evropske unije mi je dalo mednarodne izkušnje in napredne rešitve za povezovanje ljudi in temeljne vrednote kakovostnega življenja.

Pred dvema letoma sem napisala knjigo *Voz na strmini*, ki prispodablja življenjsko strmino. Ponosna sem na to, da sem kljub življenjski strmini uspela uravnotežiti življenje med poklicem in zasebnostjo in da imam okoli sebe ljudi, ki jih imam rada. Hvaležna pa sem tudi za svoje zdravje in kondicijo, ki mi omogočata delo za javno dobro.

V zadnjem desetletju me je poslovna, humanitarna in politična pot vodila v Ljubljano. Kot direktorica podjetja sem sodelovala pri infrastrukturnih projektih v Ljubljani. Na področju civilnih združenj sem bila med ustanoviteljicami Evropske Donne, združenja za preprečevanje raka na dojki. Vodila sem projekt nakupa prvega mamograma v Sloveniji, ki ga je Evropa Donna darovala Onkološkem inštitutu. S podjetjem, ki sem ga vodila, smo kot prvi v Sloveniji že pred desetimi leti donatorsko izvedli videokonferenco v UKC-ju, kjer so lahko študentje medicine spremljali operacije v živo iz operacijske sobe v učni center. Ljubljanskemu srednješolcu, ki si je na sankanju zlomil hrbtenico in pristal na invalidskem vozičku, smo donirali in tehnično izvedli eno prvih izobraževanj na daljavo v Sloveniji, s pomočjo katerega je potem dokončal letnik in uspešno opravil maturo.

Kot ministrica za zdravje sem v času svojega mandata dosegla dokončanje izgradnje Pediatrične in Nevrološke klinike. Otroci so dobili priložnost, da se zdravijo v tehnološko in estetsko najboljši Pediatrični

Prim. Dunja Piškur Kosmač

kliniki, kjer lahko z njimi bivajo tudi starši. Bolniki, preseljeni iz stare neugledne Nevrološke klinike, pa so deležni najsodobnejše diagnostike in zdravljenja ter visoke kakovosti bivanja.

Ljubljana je sicer lepo prenovljena v centru, ki pa je vsaj med tednom zelo prazen. Očitno ponudba in pričakovanja ljudi nista usklajena. Nabrežje Ljubljancev v centru je prijetno za druženje in sprehod, vendar morajo zidovi in kocke dobiti tudi vsebino in dušo. Zavzemala se bom, da postane Ljubljana mesto za vse ljudi: odprta, multikulturna, tolerantna in ustvarjalna evropska prestolnica. Ljubljana mora postati prijaznejša do vseh svojih prebivalcev kakor tudi za tiste, ki tukaj delajo ali jo obiskujejo.

Kot svetnica v Mestni občini Ljubljana se bom zavzemala za učinkovito rabo energije na vseh področjih in s tem posredno za varovanje okolja in zdravja - v skrbi za ljudi, ki potrebujejo zdravo okolje, nižje položnice, ki ohranjajo naravo tudi našim zanamcem.

Mitja Meršol

Lista Zorana Jankoviča - LZJ

Ljubljano vidim in gledam kot stanje duha. Sestavine tega stanja zagotovo niso samo pritoževanja nad smetnjaki in divjaki po pločnikih, ampak lepo, razigrano sprehajanje po mestu in Tivoliju, ki ga iz dneva v dan doživljam s svojimi vnuki. Stanje duha vidim in doživljam tudi v vpetosti Ljubljane v Slovenijo, Evropo in svet. Veseli me, ker sem v zadnjih štirih letih lahko sodeloval pri ustvarjanju varnejše podobe mesta in prispeval k rasti ustvarjalnega medgeneracijskega sodelovanja.

Pred časom sem bil na univerzi v Nottinghamu, kjer že več kot tri desetletja obstaja lektorat za slovenski jezik. Slovenščina sredi Anglije! Spominjam se druženj v Oldhamu blizu Manchestra, pobratenim s Kranjem, na katerih smo skupaj z županom in drugimi občani proslavljali Prešernov dan. Skupaj s prebivalci Greenwicha v Londonu smo ugotovljali, na katerih koordinatah je pobrateni Maribor. S pesniki in pevci v Walesu smo snovali kulturno sodelovanje, »keltsko navezo«. Spominjam se slovenskih kulturnih dogodkov v Clevelandu, New Yorku, Los Angelesu, Chengduju na Kitajskem ... In v povezovanju Ljubljane v globalni kulturni, družabni (pa tudi poslovni) spoj vidim tudi svojo vlogo. Znašli smo se na listi, ki lista za duha

v mandatu 2010-2014

Sašo Rink

časa sedanjosti in za zgodovino. Tudi v tem mandatu nameravam tvorno sodelovati pri promoviranju Ljubljane v svetu in njenem sodelovanju z mesti, s katerimi imamo že zdaj dobre odnose. Hkrati pa se bom še bolj trudil za besedo Ljubljane v mednarodnem socialno-kulturnem okolju, ko gre za medkulturni dialog, varovanje pravic meščanov in uresničevanje vloge prestolnice v odnosu do države.

Foreign Press Association of New York o meni piše naslednje: »Mitja Meršol, rojen 13. avgusta 1945, diplomirani novinar, zdaj komentator Dela, od aprila 1996 do oktobra 2003 odgovorni urednik Dela. Do poletja 1995 je bil sedem let dopisnik Dela (sprva tudi RTV Slovenije) iz New Yorka oziroma ZDA. V tem času je bil tri zaporedne mandate tudi predsednik našega FPA, najstarejšega, več kot tri četrt stoletja starega združenja tujih dopisnikov v ZDA - Foreign Press Association of New York. Zdaj je dosmrtni častni član tega združenja.

Njegova skoraj štiri desetletja dolga novinarska kariera se je začela v 60. letih pri Mladini in Tribuni ter dobila dodatni zagon, ko je leta 1966 kot študent Antioch Collegea (Yellow Springs v bližini Daytona, Ohio) dobil priložnost za delo v nočnem desku New York Timesa, enega izmed najodličnejših časopisov na svetu. Po reporterskem delu pri nekdanjem TT (Tedska tribuna) in vmesnem skoraj polletnem potovanju po dvajsetih državah Severne in Zahodne Afrike je od 1971 do 1976 delal v slovenski sekciji BBC v Londonu in bil od tam tudi dopisnik Dela. Po vrnitvi iz Velike Britanije je pri Delu opravljal razne novinarske in uredniške funkcije, tik pred odhodom v ZDA pa je bil urednik Delove Sobotne priloge.

Kot urednik centralne redakcije in SP je bil nekaj let tudi honorarni predavatelj studentom 4. letnika tedanje FSPN Univerze v Ljubljani. Bil je tudi sotvorec revije Slovenija v angleščini, ki je začela izhajati 1987.

Je član uprave mednarodne organizacije IPI (International Press Institute), pred več kot pol stoletja ustanovljenega združenja, v katerem so uredniki, novinarji, založniki iz več kot 120 držav z vsega sveta. Poleg daljših feljtonov o Severni Irski, spominov na BBC in kronike Dela je napisal tudi nekaj knjig (Študentje na barikadah, Sedma sila, Američani kar tako, priredba Priročnika za snobe, Dobrodošli v Sloveniji, nazadnje knjigo Beseda svet, in prevodov - Poročeno, oče dveh otrok.)

(Povzeto iz glasila FPA - Foreign Press Association of New York)

Eva Strmljan Kreslin

Uroš Minodraš

Slovenska demokratska stranka - SDS

Rojen sem 25. maja 1980 v Ljubljani, kjer vseskozi tudi živim. Po izobrazbi sem diplomirani upravni organizator, zaključujem pa magistrski študij na Ekonomski fakulteti v Ljubljani, smer revizija in davčno svetovanje. Med študijem sem si delovne izkušnje pridobival na različnih področjih, zdaj pa sem se zaposlil v mednarodnem podjetju, ki se ukvarja z računovodstvom in davčnim svetovanjem, kjer delam kot računovodja.

V dosedanem delovanju v Slovenski demokratski stranki sem veliko prostega časa in truda vložil v delo podmladka v Ljubljani. Bil sem član izvršilnega odbora, v zadnjem obdobju pa sem predsednik Mestnega odbora SDM Ljubljana in hkrati predsednik ČO SDS Posavje. V prostem času se ukvarjam s kolektivnimi športi, pritegne me tudi kakšna dobra tekma, kjer lahko bodrim naše športnike. Ob lepem vremenu vikende rad izkoristim za pohodništvo in različne izlete ter za odkrivanje in spoznavanje lepote naše dežele. Sprostim se tudi ob branju kakšne zanimive knjige in obisku koncertov. Veseli me, da imamo tudi mladi možnost sodelovati in biti del odlične ekipe mestnih svetnikov z liste SDS. S svojim delom bom prispeval k temu, da bomo skupaj uspešno uresničevali točke programa, ki smo ga zapisali: glede prometa, prostorskega reda, zdravstva, športa ... Kot predstavnik mladih bom posebno pozornost namenil obravnavi problematike vrtcev, gradnji neprofitnih stanovanj, šolstvu in izobraževanju ter možnostih razvoja podjetništva. Ljubljana je lepo mesto, ki ga ustvarjajo ljudje, ki tu živijo in delajo ter mu dajejo utrip. Poskrbimo, da bomo lahko na našo prestolnico v prihodnje še bolj ponosni, zavedajoč se, da mora njen razvoj segati tudi na obrobje, saj bomo le tako zaokrožili podobo mesta v celoti. To bo na koncu pustilo tisti pečat, ki bo izkazal pravi rezultat našega dela in truda.

Pavla Murekar

Slovenska demokratska stranka - SDS

Prihajam iz vzhodnega konca Slovenije, iz strogega centra Prekije, prelepega Ljutomera, kjer sem živela vse do zaključka študija gradbeništva na

Mojca Škrinjar

Univerzi v Mariboru leta 1985, ko mi je moj mentor, profesor dr. Ačanski predlagal, naj se odpravim za delom v Ljubljano, kar sem tudi storila, in 1. aprila 1985 začela službovati v Ljubljani. Po končani pripravniški dobi sem opravila strokovni izpit po zakonu o graditvi objektov in usposabljanje za sodno izvedenko gradbene stroke, pozneje pa še za vrednotenje nepremičnin za potrebe bank in drugih finančnih organizacij. Od leta 1999, ko sem se zaposlila v državni upravi in se je moje delo v glavnem nanašalo na upravne zadeve, sem se po opravljenem državnem izpitu iz javne uprave v celoti posvetila pravu in do danes končala znanstveni magistrski študij na Fakulteti za državne in evropske študije na Brdu pri Kranju, triletni dodiplomski študij Prava na Evropski pravni fakulteti v Novi Gorici, dveletni magistrski študij prava na Evropski pravni fakulteti v Novi Gorici, triletni doktorski študij prava na Evropski pravni fakulteti v Novi Gorici in dveletno izobraževanje za pridobitev imenovanja za vrednotenje nepremičnin na Slovenskem inštitutu za revizijo v Ljubljani. Do pridobitve nazivov mi manjka še zagovor diplomske in magistrskih nalog oziroma doktorske disertacije, in zato upam, da jim bom pridobila kmalu, še v tem letu.

Moje delovno mesto so bila kar šestnajst let gradbišča, velika, manjša in ogromna, od Tovarne zaves Velana in Poslovne stavbe Avtomontaža v Ljubljani, Proizvodne hale UNIS TOS v Črnučah, do opornih zidov na Litijsko-Poljanski cesti v Ljubljani, predora Karavanke v času preboja cevi, do projektov v tujini, Iraku, Nemški demokratični republiki in letališke zgradbe na letališču Soči v Rusiji. Za Marmor Hotavlje sem vodila projekt na Dunaju, nato pa sem pri podjetju En biro vodila nadzor in investicijski nadzor na objektih Ministrstva za obrambo. Od leta 1999 sem v državni upravi, najprej sem vodila Oddelek za investicije in vzdrževanje v Državnem zboru, od leta 2001 pa sem zaposlena na Ministrstvu za gospodarstvo, kjer sem spoznala evropsko pravo v Sektorju za implementacijo in harmonizacijo tehnične zakonodaje, zdaj pa se ponovno srečujem z investicijami v Sektorju za blagovne rezerve.

V Mestnem svetu sem članica Odbora za finance, Odbora za gospodarske javne službe in promet in Statutarno pravne komisije.

Mestni svetniki in svetnice

Marko Šiška, spec.

Prof. dr. Metka Tekavčič

Prof. dr. Gregor Tomc

Mag. Tomaž Ogrin

Zeleni Slovenije

V svet sem zakorakal na mestni kmetiji in gradbeništvu Ogrinovi na Prulah, družini z desetimi otroki, z moško rodovno vejo na Stari Vrhniki. Eden od njih je bil oče Ivan, ki je po študiju grafike na Dunaju odprl na tej lokaciji tiskarno, kasneje pa poučeval na Akademiji za likovno umetnost. Po materi Olgi z Opčin pri Trstu, ki je zaslužna tudi za moje stike z naravo, pa sem tudi nekaj Primorca.

Otroška leta so bila vojna in povojna, revna, a bogata po spoznanjih. Nekaj sem zaslužil z razvažanjem mleka v steklenicah s triciklom, pa kasneje časopisov in še kaj. Do gimnazije na Rakovniku sem peščil, kolesaril ali se vozil s tramvajem. Vmes sem tekmoval v plavanju v Plavalnem klubu Ljubljana, treniral na Koleziji in maksimalno, do 27. leta, potegnil študij kemijske tehnologije, ko sem moral zaradi vojske trening prekiniti. Vmes sem se izsolal za trenerja plavanja, bil pomožni trener mladine in učitelj plavanja, kasneje pa prešel v funkcionarske vrste v telesno-kulturno skupnost Vič-Rudnik in mestno TKS. JLA sem služil v Ajdovščini, v naši Kaliforniji, v prištabskih izvidnikih, skupaj z meteorologom Trontljem, ki nas je praktično poučeval o tej vedno bolj aktualni vedi.

Šolanje v raziskovalca sem z dovolj solidnimi ocenami lahko pričel na Inštitutu Jožef Stefan (IJS), na Odseku za anorgansko kemijo in tehnologijo, kjer sem zaposlen, zdaj predvsem pri delu z mladino (Šola eksperimentalne kemije). Vmes pa sem bil okrog trinajst let v industriji, v Iskri-Baterije Zmaj, kot tehnolog in vodja razvoja, nato pa magistriral iz kemije. Moje dosedanje izkušnje za skupno dobro Ljubljane so zelo pozitivne, dokler smo, na primer s sodelavci in društvi v TKS, ki so namenili del sredstev za skupni razvoj, lahko vplivali nanj. Tako smo, po sistematični obdelavi (prof. dr. Aleš Krainer) prostora občine omogočili izgradnjo športne dvorane na Galjevici, kjer je dobilo prostor za treninge pa tudi tekme kar nekaj športnih panog. Slabe izkušnje pa so s Koseškimi bajerjem, kjer drugi odločevalci niso razumeli, da je vodni ambient treba obravnavati v skladu s sodobnimi spoznanji, in so ga urbanizirali.

V prenovljeni podobi Ljubljane mi je najbolj pri srcu nov prostor ob Ljubljani na Bregu, s pripombo, da je škoda, ker so čudovito in zdravo, mogočno vrbo pri Šentjakobskem mostu brez potrebe odstranili.

Seveda pa prenovljen ožji del centra Ljubljane še ni Ljubljana. V razvojnem pogledu menim, da je treba zgoj gradbeništvu ustvarjati in vlagati v ustvarjalnost otrok, mladine in odraslih na mnogih področjih, v delovna mesta, zdravje, v znanje in znanost, v izdelke višje vrednosti, obenem pa razvijati bivalne kvalitete z zagotavljanjem ekoloških prehranskih kapacitet v Ljubljani in njeni bližnji okolici.

Prim. Dunja Piškur Kosmač

Lista Zorana Jankovića - LZJ

Po izobrazbi sem doktorica medicine, specialistka za epidemiologijo. Strokovno in politično kariero sem v celoti posvetila krepitevi zdravja, preprečevanju nastanka bolezni in organizaciji zdravstvenega varstva. Najpomembnejša naloga, ki sem jo opravljala na strokovnem področju, je vodenje Inštituta RS za varovanje zdravja, na političnem pa opravljanje funkcije državne sekretarke na Ministrstvu za zdravje v letih od 1993 do 2000. Zdaj sem upokojena in sem ponosna na strokovnost in organiziranost zdravstvenega varstva v Sloveniji in vesela, da sem pri tem aktivno sodelovala. V Mestni svet Mestne občine Ljubljana sem izvoljena že četrtrič, v prvih dveh mandatih sem bila mestna svetnica, izvoljena na listi LDS, zdaj pa sem že drugič mestna svetnica, izvoljena na Listi Zorana Jankovića. Župan je s svojim županovanjem v prejšnjem mandatu uspel Ljubljano popeljati na pot hitrega razvoja na vseh za meščanke in meščane pomembnih področjih.

Področje mojega dela v Mestnem svetu MOL bo, tako kot doslej, vezano na varstvo okolja, zdravstveno in socialno varstvo, gospodarske javne službe in promet ter vodenje Komisije za pobude občanov. V preteklem mandatu sem aktivno sodelovala pri pripravi in uresničevanju ciljev iz strateških dokumentov varstva okolja in socialnega varstva ter pri programih Svetovne zdravstvene organizacije Ljubljana - zdravo mesto in Ljubljana - starosti prijazno mesto. Vodenje Komisije za pobude občanov mi je predstavljalo dodaten izziv in dokaz, da se z ustreznim pristopom in organiziranjem da uspešno rešiti marsikateri problem.

V prenovljeni podobi Ljubljane najbolj uživam na prehodnih ob idilično urejenih bregovih Ljubljane in starega mestnega jedra.

Sašo Rink

Lista Zorana Jankovića - LZJ

Rojen sem v Ljubljani, otroštvo pa sem preživel v Bohinjski Bistrici, od koder sem se po končani srednji šoli preselil najprej na Bled, nato pa leta 1997 v Ljubljano. Po končanem študiju na Pravni fakulteti v Ljubljani sem se leta 2005 zaposlil na Policiji kot kriminalistični inšpektor, po opravljenem pravniskem državnem izpitu pa leta 2009 kot višji svetovalec na Ministrstvu za gospodarstvo.

Kot član Liste Zorana Jankovića sem se v preteklem mandatu še posebej zavzemal za Ljubljano, prijazno vsem prebivalcem in obiskovalcem. V okviru vodenja Sveta za odpravljanje arhitekturnih in komunikacijskih ovir, županovega posvetovalnega telesa, mi je bilo zaupano tudi vodenje delovne skupine za izvedbo projekta *Občina po meri invalidov*. Skupaj s predstavniki nevladnih organizacij, stroke in mestne uprave smo tako sprejeli vrsto ukrepov, na podlagi katerih smo vsi meščani, pa tudi osebe z oviranostmi deležni vrste novih pridobitev. Tako je zdaj urejen dostop do Mestne hiše, odprte so nove javne sanitarije, prilagojene gibalno oviranim v stavbi Kresije, slepi se na Bregu lahko poslužijo taktilne poti, vrsta javnih stavb ima nova dvigala, obnovljeni so tlaki v mestnem središču, dostopnejši je javni prevoz. Vse to je le del pridobitev, s katerimi je življenje oseb z oviranostmi v Ljubljani postalo bistveno lažje.

Najbolj pa me veseli dejstvo, da je mestna uprava začela z lastnimi pobudami urejati to področje, in je zavest o tem, da smo vsi ljudje eno, prodrla tudi v sicer pogosto manj prožen upravni aparat. Zahvala za to gre predvsem tudi županu Zoranu Jankoviću, ki je s svojo odločnostjo, jasnimi usmeritvami in brezpogojno podporo našim predlogom in pobudam nedvomno najbolj zaslužen, da je Ljubljana konec leta 2009 pridobila listino *Občina po meri invalidov*. Ker me šport in aktivno življenje spremljata vse življenje, se bom tudi še naprej zavzemal za razvoj Ljubljane kot aktivnega, zdravega in živega mesta, prijaznega vsem meščanom in obiskovalcem.

v mandatu 2010-2014

Prof. dr. Žiga Turk

Meta Vesel Valentinčič

Peter Vilfan

Eva Strmljan Kreslin

Lista Zorana Jankovića – LZJ

Čeprav sem diplomirana ekonomistka (trenutno pripravljam magistrsko nalogo na Ekonomski fakulteti), sem se poklicno vedno bolje znašla v neprofitnem sektorju. Še kot študentka sem ustanovila in vrsto let uspešno vodila nevladno organizacijo MOST (danes znano kot Voluntariat), ki je kot del mednarodne mreže promovirala in organizirala mednarodno prostovoljno delo v Sloveniji. Še danes sem ponosna na projekte, ki smo jih v tistem času izvajali po vsej Sloveniji, predvsem na vse socialne, ki so mi bili najbolj pri srcu (pomoč invalidom, psihosocialna pomoč in izobraževanje beguncev, »igralnice« v velikih blokovskih soseskah ipd.). Izkušnje pri delu in dodatno izobraževanje v ZDA (Management of non-profit organizations, John Hopkins University, Baltimore) so pripomogli k temu, da sem večkrat vodila delavnice in predavala v European Youth Centru v Strasbourgu, bila pa sem tudi članica evropskega nadzornega odbora Kampanje *All different, all equal*, ki je deloval pri Svetu Evrope. Od leta 1999 sem zaposlena v družinskem podjetju, kjer skrbim za management svojega moža Vlada Kreslina in obeh njegovih skupin (Mali bogovi in Beltinška banda). Z možem pa me ne povezuje le delo, ampak predvsem najini trije otroci (Čarna Katarina, 14, Naj Vid, 11, in Ajdina Marija, 6 let), ki so natančno takšni, kot morajo biti – čudoviti, ampak nabriti. Moja družina je vsekakor uspeh in dosežek, ki ga na poklicni poti težko presežem ...

Vsekakor pa sem več kot ponosna, da sem del ekipe, ki je pred štirimi leti dobila mandat Ljubljančan in Ljubljančanov, da glavno mesto vodi in mu služi. Ljubljana, ta speča lepota, se je pred štirimi leti prebudila in se začela lišpati. Čeprav lišpanje še kar traja, je lepota že napovedala, da se bo v prihodnje posvetila tudi notranji lepoti – kulturnim in izobraževalnim vsebinam ter prijetnemu in kvalitetnemu življenju za vse meščanke in meščane. Pogoje ima dobre – Strategija razvoja kulture ter Strategija razvoja vzgoje in izobraževanja, pri kateri sem tudi sama sodelovala, sta dve odlični izhodišči za dvig kvalitete življenja v mestu. Čeprav ji recesija striže peroti, močno upam, da bosta obe strategiji polno zaživeli v pravkar začetem mandatu. Zagotovo pa bo že v naslednjem letu zaživel družinski center na Mali ulici, pokrito igrišče za otroke, za katero si prizadevam že toliko let, da ga moji otroci žal

ne potrebujejo več ... Seveda pa ga potrebuje toliko drugih otrok, in morda še bolj njihove mamice, da bo to zagotovo eden izmed svetlejših biserov v kroni lepote. Septembra 2011 se dobimo na Mali ulici! In ker je pokrito igrišče že »tik pred zdajci«, moji otroci in njihovi vrstniki pa potrebujejo veliko kulturnih in raziskovalno-znanstvenih vsebin, ki bi jih lahko ponudil *Otroški muzej*, si bom z vsemi močmi prizadevala zanj – menda je v Stožicah še nekaj prostora ... Najprej in čim prej pa bomo morali na »mojem« področju poskrbeti za vrtnice – da bodo imeli prostor v njih prav vsi otroci, da bo tega prostora čim več in da bo napolnjen s tako dobrimi vsebinami kot doslej. Tako kot vrtci bodo moja prioriteta v naslednjih letih tudi mladinski četrtni centri – ti so se pokazali kot odlični generatorji idej in aktivnosti, v svojih okoljih pa so dobro sprejeti tako s strani mladih kot njihovih staršev, zato si jih v Ljubljani želimo čim več. Srečno, Ljubljana!

Mojca Škrinjar

Slovenska demokratska stranka – SDS

Na izobraževalni poti sem po osnovni šoli obiskovala II. gimnazijo v Ljubljani (Šubičevo gimnazijo), klasični oddelek z latinščino, angleščino in francoščino in Filozofsko fakulteto v Ljubljani, smer angleščina, nemščina. Na poklicni poti sem bila učiteljica na OŠ Bičevje, OŠ Nove Jarše, OŠ Majde Vrhovnik (8 let); ravnateljica OŠ Spodnja Šiška (14 let), generalna direktorica direktorata za vrtnice in osnovno šolstvo na Ministrstvu za šolstvo in šport RS, trenutno pa sem zaposlena na Zavodu RS za šolstvo kot predstojnica Območne enote Kranj. Na prvih demokratičnih volitvah sem bila izvoljena za občinsko delegatko v občini Šiška. Doletela me je čast, da sem postala predsednica Zbora krajevnih skupnosti, torej skupine, ki je imela največ opravka s povsem življenjskimi problemi šiškarjev. Reševali smo jih po najboljših močeh, zbor pa je deloval zelo dobro in usklajeno. Kot dolgoletna ravnateljica Osnovne šole Spodnja Šiška si upam trditi, da sem naredila ogromno. Iz obubožane, vandalsko razdejane šole, kjer me je prvič ob prihodu na delovno mesto pričakal ogromen grafit *Dobrodošli v peklu*, sem skupaj s svojimi dragimi kolegicami in kolegi ob pomoči staršev postavila urejeno, lepo šolo z uspešnimi in ustvarjalnimi učitelji in učenci, ki so

bili tudi prijazni. Šolo so ob mojem odhodu leta 2004 učenci imenovali *Šišenski grad*. Še danes je ta šola uspešna in v ponos mestu. Verjamem, da so tisoči otrok, ki so prišli iz te šole, postali tudi dobri ljudje in odgovorni krajanji. Bila sem tudi aktivna članica Sveta Četrtnih skupnosti Šiška ter članica Sveta OŠ Rihard Jakopič, članica Sveta Srednje gradbene in ekonomske šole v Ljubljani. Kot ravnateljica in kot krajanica sem si vedno prizadevala za urejeno in zeleno okolico v okviru čistilnih akcij, pa tudi z vsakodnevno skrbjo.

V prenovljeni podobi Ljubljane so mi zelo všeč obrežja Ljubljanice, mostovi, ožji center, urejene fasade na Slovenski cesti, nov park pri Žalah. Ne drži pa, da je Ljubljana povsem prenovljena. Na Dunajski cesti najdete zapuščene in umazane poslovne prostore, ob Celovski razpadajoče in trohneče hiše, mnoge ceste so luknjaste. Nekatere prometne rešitve so dobre, še zdaleč pa ni promet v Ljubljani dober v celoti. Skrbi me slab zrak in posledice za zdravje ljudi. Slepim imajo mnogokrat ovire na svoji poti, prehodi za pešce niso vsi ozvočeni. Hudo mi je za zapuščene živali, ki ne najdejo novih lastnikov, hudo mi je, ko vidim povežene živali, zato podpiram cone z najnižjo hitrostjo. Prednostne naloge v tem mandatu: zagotovitev prostih mest za vse otroke v vrtcih, ki to potrebujejo; kakovostno osnovno šolstvo; varne šolske poti za otroke in mladino, varna šolska igrišča, kulturna vzgoja v vrtcu in šoli, spodbude mladim družinam, dovolj zelenih površin, prostorov za rekreacijo na prostem, prostorsko in cenovno dostopna športna rekreacijska vadba za vse generacije, čist zrak in voda; ločeno zbiranje odpadkov in njihova učinkovita predelava, energetska varčna gradnja, enake možnosti za vse, skrb za osebe s posebnimi potrebami, invalide, ostarele. Prizadevala si bom za uresničitev vseh ciljev in upam, da bodo kolegice svetnice in kolegi svetniki tudi iz drugih strank podprli moje pobude.

Marko Šiška, spec.

Slovenska demokratska stranka - SDS

Rojen sem 11. oktobra 1975. Družina me je vzgojila v prepričanju, da ti znanja in osebnosti ne more vzeti nihče. Moraš pa skrbeti za njuno rast. Študij ekonomije mi je bil v veliko veselje. V tem času sem sodeloval v nekaj projektih skupinah in bil tudi soorganizator prireditev. Po končanem

Mestni svetniki in svetnice

Marjan Jernej Virant

dodiplomskem študiju ekonomije na Ekonomski fakulteti v Ljubljani sem opravljal delo koordinatorja izobraževanja na GEA College d.d., kjer sem sodeloval s slušatelji, profesorji, mediji, zaposlenimi in gospodarskimi družbami. Nato sem pet let opravljal delo strokovnega sodelavca poslanske skupine SDS v Državnem zboru RS na področju gospodarstva, kmetijstva in prometa. Zdaj sem zaposlen kot svetovalec na Uradu vlade RS za komuniciranje. Ob delu sem zaključil podiplomski specialistični študij managementa. Trenutno sem absolvent znanstvenega magistrskega študija ekonomije na Fakulteti za management v Kopru. Za otroke, za mlade, za podjetne, za brezposelne, za študente, za upokojeince, za športnike, za invalide, za kulturnike, za starostnike... Vsi vemo, kaj potrebujejo. Vendar se programske prioritete lahko uresničujejo le, če bo na vseh področjih upravljanja poraba denarja gospodarna in transparentna, če bo v mestu zavladal razvoj, in ne dolg, če ne bo demokratičnega deficita, če bo učinkovit nadzor, poštenost in vsi elementi pravne države. To je za razvoj Ljubljane kot evropske prestolnice ključno. In za tako Ljubljano se bom zavzemal. Sem kreativen človek, športnik in ljubitelj petja. Marsikaj mine, a ljudje ostanejo, zato se zelo veselim prihoda novega člana družinice. Moj moto: »Največja nagrada za človekov trud ni tisto, kar bo zanj dobil, temveč tisto, kar bo postal.« (John Ruskin).

Prof. dr. Metka Tekavčič

Socialni demokrati - SD

V Ljubljani, svojem rojstnem mestu, živim od študentskih let. Mladost sem preživela v rudarskih revirjih, kjer sem od staršev, prijateljev in učiteljev sprejela vrednote, ki so postale temelj mojega vrednostnega sistema in delovanja. Spoznala sem, da je življenje srečno tudi v ekonomsko šibkem okolju, če ljudje lahko ponosno živimo od svojega dela, drug drugega spoštujemo, si pomagamo in se spodbujamo. Bolele so me krivice, ki sem jih opazovala, čeravno so bile majhne v primerjavi s temi, ki jih vidim danes. Želela sem razumeti, kako se vrti svet in kaj pesti ljudi. Tako sem se kljub temu, da je bila moja ljubezen matematika, po končani gimnaziji odločila za študij ekonomije. Nikoli mi ni bilo žal.

Prof. dr. Slavko Ziherl

Pozneje sem spoznala, da je bilo največje bogastvo, ki sem ga dobila, znanje, ki mi je bilo v polni meri dostopno, četudi sem živela v skromni družini. Študijska leta v tujini so me naučila, da sta bili naši šolski zdravnica in zobozdravnica darilo in ne kazen, kot smo ju doživljali otroci. Takrat je v meni dokončno dozorelo spoznanje o tem, v kakšni družbi želim živeti. Zaposlena sem na Ekonomski fakulteti v Ljubljani, od asistentke sem z leti postala profesorica. Rada delam s študenti, saj skupaj z njimi spoznavam, kako se iz generacije v generacijo spreminja odnos do življenja in sveta. Ta spoznanja mi pomagajo pri delu v Mestnem svetu, s katerim imam veliko izkušenj. Politiko doživljam predvsem kot odgovornost do urejanja javnih zadev in iskanja rešitev, ki nas ne razdvajajo, ampak združujejo. Kot predsednica ljubljanskih socialnih demokratov sem si v zadnjih letih, ko je bila naša stranka del vladajoče koalicije, prizadevala, da je Mestni svet dostojno sprejemal odločitve, od katerih je odvisno življenje in delo mnogih ljudi in ustanov. V tem mandatu si želim, da bi zaživeli projekti, ki so že pripravljani, in novi, ki bodo zagotovili, da bomo lahko še naprej ponosni na Ljubljano kot moderno, svobodomiselnost evropsko prestolnico. Sama bom še posebej skrbela za uveljavitev Ljubljane kot univerzitetnega mesta.

Prof. dr. Gregor Tomc

Lista Zorana Jankovića – LZJ

Sem izredni profesor in raziskovalec na Fakulteti za družbene vede. Vsi moji največji dosežki so še pred mano. V tem mandatu si bom prizadeval predvsem za razvoj športa v mestu. Moj največji uspeh v preteklem mandatu je sodelovanje pri projektu Kino Šiška. Ko sem bil pred štirimi leti prvič izvoljen v mestni svet, sem zapisal, da smo na načelni ravni še daleč od demokracije v kulturi, na konkretni ravni pa sem se zavzemal za izboljšanje pogojev delovanja na področju urbane kulture (predvsem sta me zanimali glasba in šport). Kaj lahko rečem po štirih letih, se je kaj premaknilo na bolje? Na načelni ravni prav nič. Še vedno imamo kulturno politiko, ki favorizira tradicionalno kulturo (na področju glasbe je značilen primer tega v mestu Festival Ljubljana). Ljubljana ni postala zagovornica bolj demokratičnih načel

Jelka Žekar

kulturne politike v državi, ampak državni kulturni politiki nereflektirano sledi. Na ravni infrastrukture je prišlo do več pomembnih premikov. Na področju sodobne urbane glasbe smo dobili Kino Šiška, na področju športa pa Stožice. Obe pridobitvi predstavljata pomembna predpogoja za razvoj ustvarjalnosti v mestu, nekaj, kar moramo razumeti kot normalen standard v prestolnici evropske države, ne pa kot nepotreben luksuz (kot trdijo nekateri kritiki). Jasno pa je, da sama infrastruktura ne bo rešila problemov, ki so se v dolgih letih stagnacije nakopičili na področjih glasbe in športa. Na področju glasbe ima le klasična glasba normalne (v primerjavi z drugimi glasbenimi žanri izrazito nadstandardne) pogoje delovanja. Zaradi tega je ljubljanska, pa tudi slovenska urbana glasba nerazvita, zanimivih novih ustvarjalcev praktično ni. Ker pa je kulturna klima v mestu in državi konservativna, je tudi Kino Šiška zaenkrat še preveč elitističen, premalo odprta za vse različne oblike glasbenega ustvarjanja. Na področju športa se kriza v mestnem športu nadaljuje. Omejil se bom le na moške kolektivne športe, ki so za gledalce najbolj zanimivi. V nogometu imamo enega povprečnega prvoličarja (Olimpijo) in enega drugoličarja (Interblok), vse drugo pa je na robu preživetja. V rokometu imamo en klub, ki se že leta bori za obstanek v prvi ligi (Slovan). V košarki imamo Olimpijo, ki ob aktivni podpori mesta po dolgih letih krize letos uspešno tekmuje, a brez doma vzgojenih igralcev. Namesto da bi daleč najbogatejši klub v državi predstavljal neizčrpen vir mladih talentov za slovensko in tuje lige ter za državno reprezentanco, smo priča vsakoletni agoniji iskanja novih tujih igralcev in naraščajočim dolgovom. Na drugi strani Slovan tekmuje v okviru svojih finančnih zmoglosti, ustvarja številne ustvarjalne mlade igralce, ki igrajo v tujih ligah in v reprezentanci, a uživa v mestu status provincialnega kluba. Zdaj, ko smo rešili nekatere osnovne probleme infrastrukture, se bomo morali v mestu vprašati, kako spodbujati domačo ustvarjalnost. Kino Šiška je seveda tudi okno v svet, prostor, kjer se seznanjamo s kvalitetno tujo glasbeno ustvarjalnostjo, vendar pa bo dobil svoj pravi smisel šele v kontekstu razvite domače glasbene scene, ki bo tam lahko nastopala. Stožice so prepotreben objekt mestnega in

v mandatu 2010-2014

Julijana Žibert

državnega športa, a pravi smisel bodo dobile šele, ko bodo tam redno nastopale domače športne ekipe. Dolgoročno pa je edina pot do tega cilja kvalitetno delo z mladimi igralci v klubih, ne pa finančno mešetarjenje v klubih.

Prof. dr. Žiga Turk

Slovenska demokratska stranka – SDS

Rodil sem se kot Šiškar, nekaj časa sem stanoval za Bežigradom, zdaj pa sem doma na Rudniku. Po izobrazbi sem univerzitetni diplomirani inženir gradbeništva, magister računalništva in informatike ter doktor tehniških znanosti. Po poklicu sem redni profesor za gradbeno informatiko in dokumentacijo na Fakulteti za gradbeništvo in geodezijo Univerze v Ljubljani in predstojnik Katedre za gradbeno informatiko. Kot raziskovalca me zanima gradbena informatika, računalniško podprto načrtovanje in planiranje, računalniško integrirana gradnja in nekatere s tem povezane teme iz tehnologije (internet, www, xml) in filozofije (ontologija, računalniška predstavljivost sveta). Ukvarjam se tudi z modernimi oblikami poučevanja (projektno, na daljavo) in prenosa znanja (odprto objavljane). Napisal sem več kot 150 znanstvenih člankov in sodeloval v številnih domačih in mednarodnih raziskovalnih projektih. Dva večja projekta EU sem tudi koordiniral. Sodelujem v uredništvih treh mednarodnih znanstvenih revij.

Računalnikarji me poznajo kot soustanovitelja revije Moj mikro. Leta 1993 sem postavil ene prvih spletnih strani v Sloveniji. Tudi na internetu še vedno lovim korak s časom. Spletno stran imam na www.zturk.com. Na blogu (<http://blog.zturk.com>) in twitterju (<http://twitter.com/zsturk>) komentiram tekoče zadeve, tudi ljubljanske.

V letih 2007-2008 sem bil minister za razvoj v Vladi Republike Slovenije, od 2008 do 2010 pa generalni sekretar Skupine za razmislek o prihodnosti Evropske unije. Od takrat tudi raziskovalno vse bolj povezujem izkušnje s področja znanosti in tehnologije z odprtimi družbenimi in razvojnimi vprašanji.

Ljubljana me zanima kot talentom prijazno ustvarjalno in podjetno mesto. Želim si, da bi se reševanja prometnih in prostorskih zagat lotili ambiciozno, a s spoštovanjem do ljudi, prostora in narave.

Meta Vesel Valentinčič

Demokratska stranka upokojencev Slovenije - DeSUS

Po izobrazbi sem univerzitetna diplomirana pravica, zaposlena na Univerzitetnem kliničnem centru Ljubljana kot pomočnica generalnega direktorja za upravno-pravne zadeve. Za mestno svetnico sem ponovno kandidirala, ker sem prepričana, da se bistvo lepote Ljubljane zrcali v kakovosti življenja oz. bivanja v njej. Misel, da je kraj toliko lep, kolikor je lepo življenje v njem, je moje vodilo pri vseh odločitvah, ki jih sprejemamo v Mestnem svetu.

V dosedanem 12-letnem delovanju v Mestnem svetu sem se načelno in dosledno zavzemala za uresničevanje javnega interesa in zagotavljanje kakovosti življenja tako vsakega posameznika kot tudi posameznih družbenih skupin. Zastopala sem stališča, za katera sem prepričana, da so v korist vseh Ljubljančanov in Ljubljančankov, in tako bom nadaljevala tudi v tem mandatu. Bolj kot kdajkoli prej se mi zdi pomembno, jasno izpostaviti javni interes pred interes različnih kapitalskih in poslovnih omrežij. Ljudi pred kapital.

Menim, da je za uspešen razvoj in življenje v Ljubljani nujna sposobnost širšega in poglobljenega političnega razmisleka in konsenz v skrbi za dobrobit vseh ljudi. Potrebno je učinkovito in pregledno gospodarjenje z javnimi sredstvi, imeti posluš za potrebe meščanov in meščank. Mestni svetniki in svetnice moramo biti proaktivni pri dogovarjanju in sodelovanju z vsemi odločujočimi akterji pri oblikovanju politike nadaljnjega razvoja Ljubljane. Verjamem, da imamo pred seboj mandat, ki bo lahko še pospešil razvoj mesta, ne le v novih objektih, pač pa tudi na področju »mehkih družbenih prvin« (zdravstvo in socialno varstvo, otroško varstvo in šolstvo, kultura, šport ...) in pri tem želim tvorno sodelovati. Veliko je novih idej in projektov in od nas, mestnih svetnikov in svetnic, bo v marsičem odvisno, kako se bo razvijala Ljubljana.

Želim si, da bi nam uspelo Ljubljano zaznamovati kot mesto, vredno investicijskih vlaganj in razvojnih možnosti za gospodarske dejavnosti, ki bodo prinesle več priložnosti in kakovostnih delovnih mest. Ves čas zagovarjam politiko, ki demokratično udejanja, še posebej pa se zavzemam za spoštovanje pravne države. Pomembno je uresničevanje socialne države kot temeljne ustavne kategorije na eni strani ter kot njenega izraza v vsakdanjem življenju vseh ljudi na drugi. Za te vrednote sem se pripravljena izpostaviti in boriti.

Ocenjujem, da je tudi v Ljubljani sedanje razslojevanje ljudi na bogate in revne nevarno, skrb zbujajoč položaj srednjega razreda zahteva resen razmislek. Prav tako se velja z vso empatijo zamisliti ob vedno več socialno ogroženih ljudeh v Ljubljani in ustrezno ukrepati. Brezkompromisno se bom zavzemala za dobrobit socialno šibkejših, otrok, invalidov, bolnih in ostarelih ... vseh tistih, ki jih življenjske okoliščine potiskajo na rob.

Kot mestna svetnica, predstavnica stranke DeSUS, se zavežujem, da bo moje delo v Mestnem svetu posvečeno v prvi vrsti zaščiti javnega interesa v najširšem smislu besede, kar se mora zrcaliti v višji kakovosti življenja vseh nas, ki v Ljubljani živimo.

Peter Vilfan

Lista Zorana Jankovića - LZJ

Rojen sem v Mariboru, kjer sem končal osnovno in srednjo ekonomsko šolo. V petem razredu osnovne šole sem začel s treniranjem in igranjem košarke in se v nekaj letih prebil med najboljše slovenske in kmalu tudi jugoslovanske mlade košarkarje. Kot član vseh selekcij (od najmlajših pa vse do članske) nekdanje države Jugoslavije sem osvajal medalje na največjih evropskih in svetovnih tekmovanjih. Najpomembnejše so: Svetovno prvenstvo 1. 1978 - zlata medalja, SP 1982 - bronasta medalja, EP 1979 - bronasta medalja, in EP 1981 - srebrna medalja. Po slovenski osamosvojitvi sem postal prvi kapetan slovenske košarkarske reprezentance, kar postavljam ob bok svojim največjim športnim uspehom.

Po koncu igralske kariere sem se in se ukvarjam s številnimi dejavnostmi, povezanimi s športom oz. košarko. Od 1. 1991 sem televizijski komentator košarkarskih dogodkov (prenosi z olimpijskih iger, evropskih in svetovnih prvenstev, lige NBA, Evrolige ...), delujem kot voditelj športnih oddaj in prireditev ter pišem prispevke za različne športne in druge časopise in revije. Ustanovil sem tudi lastno košarkarsko šolo in poletni košarkarski tabor, ki delujeta že 18 let in sta med najkvalitetnejšimi tovrstnimi šolami in tabori v državi. Skozi moje in roke mojih sodelavcev je šlo na tisoče mladih košarkaric in košarkarjev, tudi slovenskih reprezentantov (Benjo Udrih, Boštjan Nachbar, Sani Bečirović ...).

Z ženo Valerijo, profesorico ekonomije, sem poročen že 32 let, imam hčerko Anjo in dva vnuka - Luko in Jakoba.

V tem mandatu svojo vlogo vidim podobno kot v prvih štirih letih. Predvsem želim kot mestni svetnik še naprej maksimalno podpirati vse zastavljene projekte župana Zorana Jankovića, posebno pozornost pa bi posvetil vsem tistim projektom, ki so oz. bodo povezani z ljubljanskim športom in športno infrastrukturo. Ta z dograditvijo dvorane in stadiona v Stožicah še zdaleč ni zaključena, Na vrsti so še nekatere športne panoge in športniki, ki si prav tako zaslužijo svoja domovanja! V mislih imam plavalni oz. center vodnih športov, gimnastični center in seveda prenovitev stare dvorane Tivoli, kjer bi na svoj račun prišli hokejisti in drugi športniki na ledu. Seveda se bom zavzemal tudi za čim več športnih površin, namenjenih rekreativnemu športu oz. športu za vse, tako da bo Ljubljana res postala športno mesto za vse svoje prebivalce kot tudi za obiskovalce in turiste.

V preteklem mandatu kot svoj največji doprinos vidim svoje delovanje v projektu nove športne dvorane, pri katerem sem sodeloval od začetka do konca, od ogledov podobnih objektov po Evropi in bližnji okolici do dajanja mnenj in pripomb projektantom ter sodelovanju v komisiji, ki je odločala o dokončni podobi in vsebini. Tako sem ves čas zagovarjal tezo, da mora biti to športna dvorana, v kateri se sicer lahko izvajajo tudi druge vsebine oz. prireditve, in ne večnamenska dvorana, v kateri je mogoče odigrati tudi kakšno športno tekmo. Razlika je ogromna in tudi zaradi tega so ljubitelji športa na prvih dveh prireditvah v njej (Slovenija: Španija, košarka, in Dejan Zavec, boks) tako zelo uživali. Enako velja seveda tudi za uporabnike oz. športnike.

Mestni svetniki in svetnice v mandatu 2010-2014

Marjan Jernej Virant

Lista Zorana Jankovića - LZJ

Na kandidaturo na Listi Zorana Jankovića sem pristal kot dolgoletni sodelavec v raznih organih KS Rudnik in nekdanji občini Vič-Rudnik. Že na prvi seji sveta četrtno skupnosti v prejšnjem mandatu sem poudaril, da želim iskrenega sodelovanja za krajane, ne za izvoljenega posameznika oz. za stranko. Tega smo se tudi držali in nihče nikogar ni spraševal, »čigav je kateri svetnik«. Po dogovoru smo sprejemali sklepe v korist vseh, živečih na tem področju. V tem duhu sem tudi pristal, da sprejemam mandat mestnega svetnika po smrti Petra Božiča kot naslednji na listi. V enoletnem nadomestnem mandatu sem sodeloval v Komisiji za preimenovanje naselij in ulic, Komisiji za pritožbe občanov in Komisiji stanovanjskega sklada za obnovo fasad in stanovanj. Menim, da smo pospešeno rešili poimenovanje nekaj ulic in rečnih mostov v celoti, saj so se nekateri predlogi za preimenovanje oz. novo poimenovanje reševali skoraj že dve leti. Pritožbe občanov so se reševale sporazumno s prisotnimi ali predstavniki četrtnih skupnosti. Komisija stanovanjskega sklada za obnovo fasad je rešila vse prispеле vloge. Posebej pa mi je v zadovoljstvo, da smo kljub ostremu nasprotovanju opozicije sprejeli Občinski prostorski načrt Mestne občine Ljubljana.

Kaj mi je v »prenovljeni« Ljubljani najbolj pri srcu, pa bom opisal v naslednjem dogodku.

Ko sem v prvih jesenskih dnevih po nekaj letih srečal na parkirišču bodočega Nuka dobrega starega prijatelja, mi ni voščil samo prijetnega, še kar toplega jesenskega dneva, pač pa dejal: »Ti moram povedati, da me v Ljubljani ni bilo več let. Tako da po sprehodu do Brega, do Tržnice in še naprej do Žitnega mostu sam sebi nisem mogel verjeti, da je to Ljubljana. Mestni vrvež mirujočega prometa kot na kakšni dolgi promenadi. Mimo vseh novosti me je očaral najprej mogočni kip nekdanjega župana Hribarja na Bregu in brežina Brega samega. Nato dolga vrsta prijetnih lokalov, od Šušarskega mostu dalje, prijetno posedanje v toplem soncu jesenskega popoldneva. Povsem prenovljen Prešernov trg, ki je v zgodovini že toliko prizadejal raznim politikom. V novi Mesarski most sem se prav zaletel in strmel v mogočne figure, ki ga čuvajo pred nevoščljivci. Ko sem to pripovedoval stari branjevki na Tržnici, mi je sama od sebe dejala, naj ponovno pridem čez dobro leto, pa bom videl, da bo Tržnica še bolj polna in živahna, saj se bodo kupci pripeljali do nje. S prijaznim pozdravom me je opozorila na novi Žitni most, ki sem ga moral videti.« Ko si je oddahnil od pripovedovanja, je pristavil, da mu je vse, kar je videl, v veliko zadovoljstvo in da bo to z veseljem pripovedoval svojim znancem in prijateljem. Opozoril sem ga tudi na več kot 500 manjših in večjih projektov, ki so bili uresničeni v obdobju štirih let: še posebej na Koseški bajer in Severni park, da Stožič sploh ne omenjam.

Po tem njegovem pripovedovanju sem prišel do besede in ga povabil še na ogled proti Trnovemu do nove Špice z novim mostom do Botaničnega vrta. Zanimiv večer sva seveda zaključila na pijači v prijetnem lokalu na Opekarski cesti - z obljubo, da to najino kramljanje nadaljujemo v restavraciji na Ljubljanskem gradu, takoj ko bo to mogoče.

Tako sem pozneje začel premišljevat o tem, kako vse to vidi človek, gost ali občasn sprehajalec po Ljubljani, ki to gleda s pravimi očmi in ne nevoščljivostjo, ki jo premorejo mnogi. Žalostno je, da tudi nekateri novinarji nikakor niso pripravljeni slediti meščanom zatemanjenih očal in zavisti in se zavedati, da je Ljubljana

vendarle naše glavno mesto. Vsega novega in prijetnega nočejo priznati, kaj šele pohvaliti.

V sedanjem mandatu si želim, da v Odboru za gospodarske dejavnosti uredimo status gozdov v okolici Ljubljane. Že pred leti je imela Ljubljana institucijo z naslovom Zeleni pas mesta Ljubljane. Na tem področju je bilo gospodarjenje z gozdovi natančno določeno. Zato bi se morali dogovoriti oz. določiti, kateremu namenu bodo ti gozdovi služili. Ali naj bodo to parkovni gozdovi ali pa naj se ustvarja pragozd, kar v nekaterih predelih že postaja. Želim pa tudi, da bi se čim več teh gozdnih površin odkupilo, saj je večina v zasebni lasti. Prevzame naj jih mesto ali pa država. V sklopu tega ne smemo nikdar pozabiti na Pot spominov in tovarštva (zeleni prstan Ljubljane), ki je edinstven in težko primerljiv, saj česa podobnega ni najti v drugih evropskih prestolnicah.

Prof. dr. Slavko Zihel

Liberalna demokracija Slovenije - LDS

Sem doktor znanosti s področja psihiatrije. Specializacijo sem opravil v Ljubljani, nato še na Nizozemskem. Eno leto sem specializiral psihiatrijo v Veliki Britaniji, izpopolnjeval sem se v ZDA, Veliki Britaniji in Kanadi. Od 1978 dalje se poleg kliničnega dela ukvarjam z vodenjem različnih oddelkov v Psihiatrični kliniki. Leta 1998 sem Psihiatrično kliniko osamosvojil od Kliničnega centra. Od leta 2004 sem strokovni direktor te klinike.

Z velikim veseljem sem tudi visokošolski učitelj psihiatrije na Medicinski fakulteti v Ljubljani, predavam pa tudi na Pravni fakulteti. Kot nacionalni koordinator za specializacijo iz psihiatrije in glavni mentor skrbim za izobraževanje mladih zdravnikov iz psihiatrije. Z oblikovanjem stroke sem se ukvarjal najprej v Zdravstvenem svetu pri Ministrstvu za zdravje, nato v Odboru za strokovno medicinska vprašanja pri Zdravniški zbornici Slovenije. Sem predsednik Združenja psihiatrov Slovenije in predsednik Razširjenega strokovnega kolegija za psihiatrijo pri Ministrstvu za zdravje. Sem predstavnik Združenja psihiatrov Slovenije v Psihiatrični sekciji in Evropskem svetu za psihiatrijo Združenja evropskih specialistov medicine, od leta 2001 sem podpredsednik tega Sveta. Sem tudi predstavnik Slovenije v Mednarodnem združenju za preprečevanje samomora, član Združenja evropskih psihiatrov, član Nizozemskega združenja za psihiatrijo in seveda sem tudi član strokovnih združenj v Sloveniji.

Sem avtor knjige o obvladovanju alkohola, knjige o avtohipnozi, več poglavij v strokovnih knjigah, sourednik in avtor več poglavij v univerzitetnem učbeniku Psihiatrija. Prevedel sem 10 psiholoških priročnikov. Moja bibliografija šteje čez 200 enot. Spoznavanje in destigmatizacijo psihiatrije poskušam doseči z objavljanjem v časopisih in revijah ter z nastopanjem na radiu in televiziji.

Rojen sem 1945 v Ljubljani. Od nekdaj živim v Ljubljani, sem poročen in imam dva otroka ter vnukinjo. Skupaj z družino gojim zdrav slog življenja z veliko telesnega in duševnega gibanja ter z druženjem s prijatelji. Za mestnega svetnika sem kandidiral v prepričanju, da tako lahko vplivam na zdravstveno in socialno politiko v Ljubljani. Zagovarjam racionalno razmerje med zasebnim in javnim v zdravstvu. Na socialnem področju pa načrtujem in podpiram tiste projekte, ki skrbijo za deprivilegirane skupine meščanov. V preteklem mandatu sem se vselej zavzel za tiste mestne projekte, ki

so bili po mojem pomembni ali celo ključni za življenje meščanov. Kanček mojega pozitivno naravnane dela se skriva tudi v dejstvu, da je Ljubljana v mandatu župana Zorana Jankovića postala meščanom prijetno in naklonjeno bivalno okolje. In v tej smeri bom nadaljeval tudi v tem mandatu: Ljubljana naj se še naprej razvija v smeri meščanom čim bolj prijetnega bivalnega okolja, varnega, zdravega, kulturnega, prometno urejenega, estetskega in telesnemu gibanju naklonjenega.

Jelka Žekar

Lista Zorana Jankovića - LZJ

Rodila sem se 24. oktobra 1949 v Celju, kjer sem obiskovala srednjo Ekonomsko šolo in začela svojo poslovno pot v tovarni perila Toper Celje. Študirala sem ob delu na Ekonomski fakulteti v Mariboru, kjer sem diplomirala leta 1977 in isto leto rodila hčerki Sento in Barbaro. Poslovna pot me je vodila od dela v nabavi in prodaji v proizvodnem podjetju prek profesionalnega opravljanja funkcije v Beogradu in kasneje v Ljubljani do dela v največjem slovenskem trgovskem podjetju Mercator, kjer sem se konec lanskega leta po več kot 41 letih dela tudi upokojila. Moja poklicna pot je bila celotno obdobje aktivnega dela povezana z gospodarstvom, saj sem tudi na političnem področju tako na zvezni kot republiški ravni opravljala naloge, povezane s trgov in cenami.

Ljubljana je postala moj drugi dom leta 1982, ko sem prevzela funkcijo namestnice predsednika republiškega komiteja za tržišče in cene. Povabilo ekipe nekdanjih sodelavcev, da se pridružim Listi Zorana Jankovića in s svojimi dolgoletnimi izkušnjami v gospodarstvu pomagam pri uresničevanju županovega programa nadaljnega razvoja Ljubljane, sem sprejela s ponosom in mi je v čast. Delo v Mestnem svetu mi pomeni izziv in priložnost, da svoje znanje in izkušnje uporabim na področju gospodarstva in področjih, povezanih z njim. Zavedam se obveznosti in odgovornosti, ki so pred nami svetnicami in svetniki v tem mandatu pri uresničevanju zastavljenih ciljev za še lepšo, bolj varno in čisto, gospodarsko uspešno in mednarodno prepoznavno Ljubljano, kar vse bomo lahko dosegli le s strokovnim delom ter z usklajenim in strpnim sodelovanjem.

Julijana Žibert

Lista Zorana Jankovića - LZJ

Od leta 1954 živim v Ljubljani, kjer sem se tudi šolala, prej pa sem živela na obrobju Ljubljane, na Golem pod Kureščkom, ki je prav tako spadalo pod občino Ljubljana Vič-Rudnik. Po poklicu sem univerzitetna diplomirana sociologinja, od leta 1995 upokojena. V času aktivnega delovnega obdobja sem opravljala različne naloge. 30 let sem delala v PTT stroki, na različnih delovnih mestih. Bila sem direktorica PTT podjetja Ljubljana, članica in namestnica predsednika poslovnega odbora SOZD PTT prometa Slovenije in generalna direktorica podjetja PTT prometa Slovenije. Med letoma 1982 in 1986 sem bila članica Izvršnega sveta Republike Slovenije in predsednica Komiteja za promet in zveze Republike Slovenije. Vsa leta sem bila tudi politično aktivna na različnih področjih, v letih 1974 do 1978 sem delala kot neprofesionalna podpredsednica Skupščine mesta Ljubljane. Zdaj sem podpredsednica ZZZB za vrednote NOB Ljubljana in članica republiškega odbora ZZZB za vrednote NOB Slovenije.

VPIS OTROK, ROJENIH V LETU 2005, V 1. RAZRED OSNOVNE ŠOLE ZA ŠOLSKO LETO 2011/2012

Ljubljana je, zgodovinsko gledano, zelo vpeta v celotni razvoj Slovenije. Leta 1941 smo bili kot narod obsojeni na iztrebljenje. Ljubljana - mesto heroj je bila 1170 dni kot koncentracijsko taborišče ograjena z bodečo žico, bunkerji in mitraljezi. Toda Ljubljana se ni pokorila.

Ljubljana je postala simbol odpora, ki ga ni udejanjila nobena okupirana prestolnica v tedanji Evropi. Danes je Ljubljana ponosna na te težke čase okupacije, ponša se z vodilno vlogo v slovenskem odporu, okoli Ljubljane je nastal zeleni prstan - Pot spominov in tovarištva, ki je pot povezovanja vseh generacij Ljubljančanov, Slovencev, pa tudi drugih narodov.

Pomladni dan 9. maja 1945 nam je prinesel svobodo in odprl nova pota. Treba je bilo zgraditi porušeno in opustošeno Ljubljano. Resničnost je mnoga pričakovanja zadovoljila, bila pa so tudi razočaranja. Ne glede na nekatere napake in zgrešenosti, pa je Ljubljana doživela razcvet: v desetletjih do danes je postala večja, pridobila je popolno univerzo, znanstvene inštitute, kulturne domove z vodilnim Cankarjevim domom, vrsto galerij, moderni Klinični center z novo porodnišnico in novo pediatrično kliniko, razvila moderno gospodarstvo, zgradila stanovanjske soseske, športne objekte, zgradila infrastrukturo s cestnimi obvoznici okoli Ljubljane, s samoprispeljki zgradila prepotrebne vrtce, šole, domove za starejše, zdravstvene domove itd. Hitro se je razvila v evropsko mesto.

Še posebno pa Ljubljana doživlja novo renesanso v zadnjih starih letih. Zgrajene so bile mnoge stavbe s sodobnim arhitekturnim izrazom, ki pomembno vplivajo na življenje in delo Ljubljančanov. Ljubljana postaja vse bolj lepo in ljudem prijazno mesto. Postaja prava evropska prestolnica mlade države, v kateri živimo svobodno, varno, ustvarjalno in socialno solidarno. Postala je svetovna prestolnica knjige. Težko bi se odločila, kateri predel mesta v povsem prenovljeni Ljubljani mi je najbolj pri srcu, kajti vse je pomembno. Naj naštajem le nekatere: Severni park Navje je nekaj posebnega, z njim je odpravljena tudi večletna sramota zapuščenega dela Ljubljane, kjer je zadnje počivališče pomembnih Slovencev, Mesarski in Žitni most z urejenim Tromostovjem in Pogačarjevim trgov s spomenikom ženskem pogumu v letu 1943, prenovljeni Breg s sprehajališčem ob Ljubljani vse do Špice, Novi trg s spomenikom Ivanu Hribarju, urejena plovna pot po Ljubljani, lepo prenovljene fasade hiš v Stari Ljubljani in na Slovenski cesti ji dajejo poseben sijaj. Triumf je seveda prekrasen športni park Stožice, kjer nastaja novo rekreacijsko in poslovno središče. Vse to mi daje pogum in spodbudo za delo v mestnem svetu. Kot svetnica v celoti podpiram program župana Zorana Jankovića, še posebej pa se bom kot svetnica zavzemala za to, da bo Ljubljana prestolnica sožitja gospodarstva, znanja, kulture, športa v skrbi za boljše življenje vseh prebivalcev Ljubljane, gospodarske naložbe in urejanje mestne infrastrukture, za izgradnjo sodobnega centra umetnosti in kreativnih industrij ROG, izgradnjo Potniškega centra Ljubljana, izgradnjo domov in oskrbovanih stanovanj za starejše in programe, ki so namenjeni starejšim občanom, ureditev negovalne bolnišnice in podporo javnemu zdravstvu, gradnjo stanovanj za vse generacije, gradnjo in obnovo šol, vrtcev in študentskih domov, skrb za vzdrževanje in obnovo spomenikov iz NOB, posebej PST kot trajnega spomenika na z bodečo žico obdano Ljubljano - mesto heroj, za znanje kot bogastvo posameznika in družbe, saj je v znanju moč za razvoj in napredek, prav tako tudi aktivno izobraževanje starejših.

Oddelek za predšolsko vzgojo in izobraževanje Mestne uprave Mestne občine Ljubljana obvešča o vpisu v 1. razred osnovne šole za šolsko leto 2011/2012, ki bo v torek, 15. 2. 2011, in v sredo, 16. 2. 2011, od 8. do 12. ure in od 16. do 19. ure na vseh osnovnih šolah v Ljubljani. Osnovne šole vpisujejo otroke, rojene v letu 2005.

Špoštovani starši!

V skladu s 44. členom Zakona o osnovni šoli (Uradni list, št. 81/06, 102/07) osnovna šola vpisuje otroke v 1. razred v mesecu februarju za naslednje šolsko leto. V skladu s 45. členom zakona morajo starši vpisati v 1. razred otroke, ki bodo v koledarskem letu, v katerem bodo začeli obiskovati šolo, dopolnili starost 6 let. Če se ugotovi, da otrok ni pripravljen za vstop v šolo, se mu lahko na predlog staršev, zdravstvene službe ali komisije za usmerjanje začetek šolanja odloži za eno leto.

V skladu s 46. členom zakona se lahko na željo staršev ob vpisu otroka v osnovno šolo ugotavlja pripravljenost otroka za vstop v šolo. Če starši predlagajo odložitev šolanja, ker menijo, da njihov otrok ni pripravljen za vstop v šolo, oziroma če odložitev šolanja predlaga zdravstvena služba, pa je ugotavljanje pripravljenosti otroka za vstop v šolo obvezno.

Skladno z Zakonom o osnovni šoli imajo starši pravico vpisati otroka v javno osnovno šolo, v zasebno osnovno šolo s koncesijo ali za svojega otroka organizirati šolanje na domu. V tem primeru mora biti otrok vpisan v eno izmed osnovnih šol, ki vodi dokumentacijo o njegovem izobraževanju.

Vpis otrok v 1. razred osnovne šole podrobneje ureja Uredba Vlade RS o merilih za oblikovanje javne mreže osnovnih šol in zavodov za vzgojo in izobraževanje otrok in mladostnikov s posebnimi potrebami ter javne mreže glasbenih šol (Uradni list RS, št. 16/98, 27/99 in 134/03).

V Ljubljani deluje 47 javnih osnovnih šol. 46 osnovnih šol ima določen šolski okoliš, Zavod za usposabljanje Janeza Levca pa zaradi specifičnosti dela sprejema otroke ne glede na šolski okoliš, iz katerega prihajajo.

Šolski okoliši so usklajeni z zmogljivostjo, to je z največjim možnim številom učencev, ki jih lahko šola v skladu z normativi razporedi v oddelke, upoštevajoč učilnice in druge prostore, potrebne za izvedbo programa osnovnošolskega izobraževanja v eni izmenji. Šolski okoliš je območje, na katerem imajo starši pravico vpisati otroka v osnovno šolo, ki ima sedež na tem območju. Starši lahko vpišejo otroka v prvi razred v šolo zunaj šolskega okoliša, v katerem prebivajo, če šola, v katero želijo vpisati otroka, s tem soglaša.

Vpis v 1. razred v šolo zunaj šolskega okoliša, v katerem otrok prebiva, se izvede tako, da starši vpišejo otroka v šolo v svojem šolskem okolišu, najpozneje v štirinajstih dneh po izteku roka za vpis pa vložijo pri šoli, v katero želijo vpisati otroka, vlogo za prepis. O vlogi za prepis odloča zaprosena šola, vendar je predpisano obvezno posvetovanje s šolo šolskega okoliša, v katerem otrok prebiva. Zaprosena šola ni dolžna ugoditi vlogi staršev, če bi to posegalo v njeno organizacijsko in kadrovske strukturo ter prostorsko zmogljivost ali če bi se s tem v šolskem okolišu, kjer učenec prebiva, zmanjšalo število učencev oziroma oddelkov in bi to vplivalo na spremembo statusa šole ali njeno ukinitve.

Šola, na katero so starši naslovili vlogo za prepis, je dolžna o tem odločiti najpozneje v tridesetih dneh od dneva, ko je prejela vlogo. Če vlogi staršev ugoditi in izda soglasje za prepis, mora o svoji odločitvi pisno obvestiti starše in šolo v šolskem okolišu, v katerem učenec prebiva. Na enak način mora šola obvestiti starše in šolo otrokovega matičnega šolskega okoliša ob neugodni rešitvi vloge za prepis.

Pri vpisu otrok v 1. razred so ljubljanske osnovne šole dolžne ravnati v skladu z uredbo in poskrbeti za enakomerno zasedenost osnovnih šol in uravnoteženo prehajanje učencev med šolami različnih šolskih okolišev. Preverite svoj šolski okoliš na Portalu vzgoje in izobraževanja.

Samo, če obiskuje učenec šolo v svojem šolskem okolišu, ima na podlagi 56. člena Zakona o osnovni šoli pravico do brezplačnega prevoza, če je njegovo prebivališče oddaljeno več kot štiri kilometre od osnovne šole ali če pristojni organ za preventivo v cestnem prometu ugotovi, da je ogrožena varnost učenca na poti v šolo.

O načinu prevoza se šola dogovori s starši in lokalno skupnostjo. Če obiskuje učenec osnovno šolo zunaj šolskega okoliša, v katerem prebiva, ima v skladu s 56. členom Zakona o osnovni šoli pravico do povračila stroškov prevoza v višini, ki bi mu pripadala, če bi obiskoval osnovno šolo v svojem šolskem okolišu. V primeru, ko ima šola organiziran šolski prevoz s posebnimi kombiji ali avtobusi, starši pa vpišejo otroke v šolo v drugem šolskem okolišu, jim stroškov prevoza ne moremo povrniti.

Pravica do povrnitve stroškov prevoza ne pripada tudi staršem, ki vpišejo otroke v zasebne šole, saj te šole nimajo šolskih okolišev. Dodatna pojasnila o vpisu dobite na vseh ljubljanskih osnovnih šolah in na Oddelku za predšolsko vzgojo in izobraževanje MU MOL, Ljubljana, Resljeva 18, in na e-naslovu olga.glaser@ljubljana.si. *Oddelek za predšolsko vzgojo in izobraževanje MOL*

Foto: Miha Fras

Podžupan Jani Möderndorfer ob odpiranju nove OŠ Kašelj 7. oktobra 2010.

Delovna telesa

Mestnega sveta 2010-2014

Mestna občina Ljubljana, Mestni trg 1, Ljubljana objavlja

JAVNO NAZGANILO

Mestna občina Ljubljana na predlog ZVKDS, OE Ljubljana, pripravlja razglasitev starega letališča v Mostah za kulturni spomenik lokalnega pomena.

Območje spomenika in vplivnega območja spomenika obsega parcele št. 126/1, 126/2, 127/106, 127/107, 127/108, 127/128, 127/161, 127/162, 127/163, 127/164, 127/165, 127/166, 127/167, 127/168, 552/1, 552/2, 567/1 – del, 1242/3 ter parcele št. 127/157, 127/158, 127/160, 127/339, 127/340, 546/8, 546/9, 546/10, 547/2, 548/2, 550/3, 551/3, 553/4, 553/5, 553/6, 553/7, 553/8, 567/1 – del, vse k.o. Moste.

Na podlagi 12. člena Zakona o varstvu kulturne dediščine (Uradni list RS, št. 16/08 in 123/08) vse lastnike navedenih parcel obveščamo, da bo javna obravnava v zvezi z razglasitvijo dne 10. februarja 2011 ob 15.00 v Mali dvorani Španskih borcev, Zaloška 61, Ljubljana.

Na javni obravnavi bodo predstavljeni razlogi za razglasitev, osnutek akta o razglasitvi in kartografska dokumentacija.

Mnenja lastnikov prej navedenih nepremičnih o nameravani razglasitvi bomo sprejemali v času od 10. do vključno 25. februarja 2011 pisno na naslov Oddelek za kulturo MU MOL, Ambrožev trg 7, 1000 Ljubljana, po e-pošti na naslov miljana.smrdel@ljubljana.si, kultura@ljubljana.si ali ustno na zapisnik.

Gradivo je od 28. 1. do 10. 2. 2011 dostopno na spletnih straneh MOL
<http://www.ljubljana.si/si/mol/razpisi-razgrnitve-objave/>

Foto: Miha Fras

Zasaditev prvih dreves v Labirintu umetnosti v Mostah 14. decembra 2010. Labirint umetnosti je programska zamisel zavoda EXODOS v okviru projekta *Ljubljana – svetovna prestolnica knjige 2010*.

Foto: spletna stran zavoda EXODOS

Zamišljena podoba Labirinta umetnosti.

Odbori Mestnega sveta

Odbor za finance

predsednica: podžupanja Jadranka Dakič, člani: mag. Nives Cesar, Mojca Kavtičnik Ocvirk, mag. Anže Logar, Peter Merc, Pavla Murekar, prof. dr. Metka Tekavčič

Odbor za lokalno samoupravo

predsednica: Meta Vesel Valentinčič, člani: Bruna Antauer, Mirko Brnič Jager, Stanislava Marija Ferenčak Marin, podžupan Jani Möderndorfer, Janez Moškrič, Marjeta Verbič

Odbor za predšolsko vzgojo in izobraževanje

predsednica: Eva Strmljan Kreslin, člani: Bruna Antauer, Roman Jakič, Marko Koprivc, Iztok Kordiš, Mojca Kucler Dolinar, Jožica Pantar, Mojca Škrinjar, Meta Škufca, Francka Trobec, Avgušтина Zupančič

Odbor za šport

predsednica: dr. Marta Bon, člani: Roman Jakič, Črt Kanoni, Boris Makoter, Marko Šiška, prof. dr. Gregor Tomc, Peter Vilfan

Odbor za kulturo in raziskovalno dejavnost

predsednik: prof. dr. Žiga Turk, člani: Breda Brezovar Papež, prof. dr. Milena Mileva Blažič, Mitja Meršol, mag. Tomaž Ogrin, Eva Strmljan Kreslin, prof. dr. Gregor Tomc

Odbor za zdravstvo in socialno varstvo

predsednik: prim. Miro Gorenšek, člani: mag. Nives Cesar, Omar Hanun, Marko Kocijan, Ida Medved, Borut Miklavčič, prim. Marija Dunja Piškur Kosmač, Sašo Rink, mag. Andreja Troppan, Meta Vesel Valentinčič, prof. dr. Slavko Ziherl

Odbor za gospodarske dejavnosti, turizem in kmetijstvo

predsednica: mag. Nives Cesar, člani: Uroš Minodraš, Janez Pergar, Alojz Suhoveršnik, Marjan Jernej Virant, Janez Žagar, Jelka Žekar

Odbor za gospodarske javne službe in promet

predsednica: Julijana Žibert, člani: Marko Bokal, Mojca Kavtičnik Ocvirk, Maša Kociper, Anton Kranjc, Zofija Mazej Kukovič, Pavla Murekar

Odbor za urejanje prostora in urbanizem

predsednik: podžupan prof. Janez Koželj, člani: Bojan Albreht, Mirko Brnič Jager, Gregor Istenič, mag. Blaž Lokar, Sašo Rink, mag. Maja Simoneti

Odbor za stanovanjsko politiko

predsednica: Breda Brezovar Papež, člani: Bruna Antauer, Aleš Hojs, Iztok Kordiš, Sašo Rink, Boštjan Zajc, Jelka Žekar

Odbor za varstvo okolja

predsednica: prim. Marija Dunja Piškur Kosmač, člani: Mirko Brnič Jager, prim. Miro Gorenšek, Jože Horvat, Metka Macarol – Hiti, mag. Tomaž Ogrin, Jelka Žekar

Odbor za zaščito, reševanje in civilno obrambo

predsednik: Gregor Istenič, člani: Bruna Antauer, Roman Kolar, Iztok Kordiš, Robert Okorn, Sašo Stojanovič Lenčič, Uroš Minodraš

Komisije Mestnega sveta

Komisija za mandatna vprašanja, volitve in imenovanja

predsednik: podžupan Aleš Čerin, člani: Bruna Antauer, Marko Bokal, podžupanja Jadranka Dakič, Maša Kociper, Mojca Kucler Dolinar, mag. Anže Logar, Dragutin Mate, podžupan Jani Möderndorfer, prof. dr. Metka Tekavčič, Marjeta Vesel Valentinčič

Statutarno pravna komisija

predsednica: Maša Kociper, člani: dr. Marta Bon, podžupan Aleš Čerin, Boris Makoter, Pavla Murekar

Komisija za pobude občanov

predsednik: mag. Anže Logar, člani: Anton Kranjc, prim. Marija Dunja Piškur Kosmač, Marjan Jernej Virant, Julijana Žibert

Komisija za mednarodne odnose

predsednik: Roman Jakič, člani: podžupanja Tjaša Ficko, Aleš Kardelj, Mitja Meršol, Marko Šiška, Peter Vilfan, prof. dr. Slavko Ziherl

Komisija za priznanja

predsednik: Dragutin Mate, člani: prof. dr. Milena Mileva Blažič, Breda Brezovar Papež, mag. Nives Cesar, podžupan Aleš Čerin, Aleš Kardelj, podžupan Jani Möderndorfer

Komisija za poimenovanje ulic in naselij

predsednica: prof. dr. Milena Mileva Blažič, člani: Primož Hainz, Iztok Kordiš, Aleš Mižigoj, Janez Moškrič, Mojca Škrinjar, Marjan Jernej Virant

Drugi organi

Svet za preventivo in vzgojo v cestnem prometu

predsednik: Boris Makoter, člani: Anton Kranjc (oba predstavnika MOL) in predstavniki organizacij, društev in drugih ustanov

Uredniški odbor glasila Ljubljana

predsednik: Mitja Meršol, člani: podžupanja Tjaša Ficko, Vesna Kos – Bleiweis, mag. Anže Logar, Stanka Ritonja

Predsedniki in predsednice svetov četrtnih skupnosti

Mestne občine Ljubljana v mandatu 2010 - 2014

Rok Poropat

Lista Zorana Jankovića - LZJ

ČS Črnuče

Že vse od začetka sem podjetnik, ukvarjam se z ekološko leseno gradnjo in gradbeništvom nasploh. Da sem lahko uspešen pri svojem delu, je potrebno poznavanje več področij, tako tehničnih kot tudi menedžerskih, in seveda kot najvažnejše odnosov z ljudmi. V prostem času se poskušam čim bolj ravnati po načelu »Kdor se ukvarja s športom, ne misli slabo.« Prav šport mi pomaga zagotoviti dovolj pozitivne energije za reševanje vsakodnevnih izzivov.

To je moj prvi mandat v Svetu Četrtnih skupnosti Črnuče. Kot predsednik želim približati delo Sveta čim širšemu krogu ljudi in jih povabiti k sodelovanju pri oblikovanju čim bolj kvalitetnega bivalnega okolja, saj smo tukaj predvsem zato, da uskladimo realne možnosti z željami naših občanov. Mislim, da nam župan daje dober zgled, kaj vse se da postoriti, če se le privzame način dela iz gospodarstva ter pozitivno razmišljanje. Verjamem, da v življenju ni problemov, so samo izzivi.

Kristina Karmen Jeklic

Lista Zorana Jankovića - LZJ

ČS Posavje

Spoštovani Posavčani, naj se vam kot nova predsednica Sveta Četrtnih skupnosti Posavje na kratko predstavim. Po izobrazbi sem diplomirana upravna organizatorica. Zadnji dve leti in pol opravljam funkcijo direktorice v Nogometnem klubu Domžale. Podobne funkcije v četrtini skupnosti v preteklosti nisem opravljala, so pa obveznosti, pristojnosti in možnosti predpisane, tako da v tem ne vidim težave. Moj glavni cilj je poleg reševanja tekoče problematike dvigniti raven družabnega življenja na našem območju. Kar nekaj aktivnih društev imamo, dva vrtca in kvalitetno osnovno šolo. Zakaj ne bi tistih, ki si to želijo, vključili v njihove aktivnosti? Že v prejšnjem mandatu so se na našem območju odprle velike zadeve, prejšnji svetniki so jih pripeljali do določene točke, mi moramo nadaljevati. V prvi vrsti je to problematika Bratovševe ploščadi, ki je v zelo slabem stanju, pa gradnja garažne hiše, da pridobimo nujno potrebna parkirna mesta in sprostimo prostor na površju. Ostaja tudi neurejena Saveljska cesta in še bi lahko naštevala. Po prvem vtisu smo

vsi člani novega Sveta ČS Posavje željni izboljšav. To me veseli, čaka nas veliko dela. Vsem nam, pa tudi drugim četrtnim skupnostim mora biti za zgled naš župan Zoran Janković. Samo delo je tisto, ki pripelje do rezultatov.

Poglejmo njegov največji projekt, stadion v Stožicah. Nihče ni verjel, da se bo zgodil, pa se je. Ker je moj svet svet nogometa, sem mu za to še posebej hvaležna. Vesela bom vseh pobud, vsi pa se moramo zavedati, da se kakšna težava lahko reši čez noč, druga pa potrebuje svoj čas.

Amrak Zalokar

Lista Zorana Jankovića - LZJ

ČS Bežigrad

Za Bežigradom živim od rosnih let. Po končanem univerzitetnem študiju agronomije v letu 2002 sem si začela delovne izkušnje nabirati kot novinarka, pet let pozneje pa sem se pridružila uveljavljeni oglaševalski in produkcijski hiši v Ljubljani, kjer sem skrbela za odnose z javnostmi in stike s tujino. Od zgodnjih najstniških let me spremlja zanimanje za botaniko in zdravilne rastline, področje, ki je bilo tema moje diplomske naloge, zato sem se pred dvema letoma karierno pot odločila nadaljevati kot lepotna svetovalka za vodilno naravno in organsko kozmetično znamko v Franciji s certifikatom.

Kot velika ljubiteljica narave, navdušena tekačica ter gorska kolesarka bom skupaj z drugimi člani Sveta ČS Bežigrad posvečala posebno pozornost okoljski problematiki in urejanju okolja, še naprej pa si bomo prizadevali za razvoj športa in kulture za vse generacije.

Središče mesta, urejena nabrežja Ljubljani, prenovljena Špica in Šmartinski park so prostorske novosti v preteklem mandatu župana Zorana Jankovića, ki so name naredile največji vtis. Ljubljana dobiva podobo svetovljanskega mesta in vesela sem, da bom del te zgodbe.

Meta Verbič

Lista Zorana Jankovića - LZJ

ČS Center

Sem rojena Ljubljančanka z diplomno pravne fakultete in pestro poklicno potjo, ki je bila povezana tudi z razvojem Ljubljane. Začela sem kot novinarka v informativnem programu Televizije Slovenija, nato sem štiri leta opravljala funkcijo podpredsednice MK SZDL. Delovna pot me je kasneje popeljala v Slovenijales kot odgovorno za stike z javnostmi in urednico

internega časopisa. Ob svojem rednem delu sem bila kar dvanajst let predsednica skupščine Krajevne skupnosti Stara Ljubljana. Zdaj sem upokojenka, ki ima rada svojo in našo Ljubljano.

Zato sem na letošnjih lokalnih volitvah ponovno kandidirala na LZJ za Svet ČS Center. V preteklem mandatu sem se kot podpredsednica zavzemala za prepoznavnost četrtne skupnosti med njenimi prebivalci in za komuniciranje z njimi. V sodelovanju z društvi, kulturnimi organizacijami, šolami in vrtci smo pripravili vrsto srečanj in kulturnih prireditev ter prek tega zvedeli za skoraj vse, kar pesti naše prebivalce.

V novem mandatu bom delovanje v skladu s položajem in vlogo četrtne skupnosti kot sestavnega dela Mestne občine Ljubljana usmerila v nadgradnjo povezovanja prebivalcev in njihovo vključevanje v vsa dogajanja, v še boljše sodelovanje s pristojnimi organi MOL predvsem pri reševanju mirujočega prometa in v sodelovanje z gostinci, da skupaj zagotovimo strpno sobivanje njihove dejavnosti s prebivalci.

Veliko je novosti iz preteklega mandata župana Zorana Jankovića, vsaka po svoje prispeva k razvoju našega mesta, vendar mi je najbolj pri srcu, da smo na obnovljenem Bregu dobili spomenik nekdanjemu županu Ivanu Hribarju. Bil je že skrajni čas.

Mag. Bojan Hajdinjak

Lista Zorana Jankovića - LZJ

ČS Jarše

Rojen sem leta 1973. Moja družina izhaja iz Prekmurja, ampak zase lahko rečem, da sem otrok ljubljanskih ulic, bolj natančno »jaršanskih«. Po izobrazbi sem magister ekonomskih znanosti. Trenutno opravljam funkcijo direktorja dveh javnih zavodov, Cene Štupar in IS Miklošič Ljubljana. Ker imam Jarše rad, sem se v letu 2006 odločil, da kandidiram za člana četrtne skupnosti, in izvoljen sem bil v svet ČS. Pretekli mandat lahko opišem kot zelo pozitivno izkušnjo, kajti vsi člani smo se trudili, da z omejenimi sredstvi naredimo nekaj dobrega za prebivalce Jarš. Z veseljem sem sprejel vabilo, da v novem mandatu kandidiram na Listi Zorana Jankovića. Eden od glavnih razlogov je, da cenim delo prejšnjega in sedanjega župana, še posebej sem ponosen, da je Ljubljana končno dobila novo dvorano, v kateri pa zdaj v zadnjih minutah izglabljam živce. V Jaršah je kot v eni od najbolj razvijajočih se sosesk potrebno postoriti še veliko. Potrebno

Foto: osebni arhiv

Rok Poropat

Foto: osebni arhiv

Kristina Karmen Jeklic

Foto: osebni arhiv

Amrak Zalokar

Foto: Miha Fras

Meta Verbič

Predsedniki in predsednice svetov četrtnih skupnosti

Mestne občine Ljubljana v mandatu 2010 - 2014

Foto: osebni arhiv
Mag. Bojan Hajdinjak

se je lotiti mirujočega prometa, urediti okolico novozgrajenih območij, seveda pa ne smemo pozabiti na najmlajše in najstarejše prebivalce Jarš in jim omogočiti kvalitetno bivanje. Kot bi rekel župan, v najlepši soseski - v Jaršah.

Stanislava Marija Ferenčak Marin

Lista Zorana Jankovića - LZJ

ČS Moste

Za sodelavce in prijatelje sem Stanka, sicer pa v dokumentih in javnih nastopih uporabljam vsa svoja imena in priimke - Stanislava Marija Ferenčak Marin, kar predvsem drugim povzroča probleme. Poleg najdaljših osebnih podatkov je res, da imam med predsedniki četrtnih skupnosti tudi najdaljši staž, v ČS Moste svetu predsedujem namreč že četrti mandat, torej od samega začetka. Kadar pa tega ne počnem, sem v službi v banki, podpiram tri vogale v gospodinjstvu štiričlanske družine, prav pred kratkim pa sem bila brez volitev izvoljena še za babico prečudovite deklice Tie. Zraven naštetega seveda ni lahko še predsedovati Svetu ČS Moste, ampak: saj ni nihče rekel, da bo lahko. Tudi tistim, ki imajo več časa, ni. Zato se nisem zlahka odločila za ponovno kandidaturu, pravzaprav sem se šele v zadnjem trenutku, ko me je na svojo listo povabil (tudi stari-novi) župan Zoran Janković. To je bilo za mnoge nepričakovano presenečenje, saj sva bila kar nekaj časa na »bojni nogi«. Kdor pa je spremljal delo obeh, je seveda opazil, da »bojni nogi« pravzaprav ubirata iste poti v dobro prebivalcev, kar pa je edino pomembno pri funkciji enega ali drugega. Bojevala se bova še veselo naprej: za najmodernejšo tehnologijo v TE-TOL, za preselitev moteče dejavnosti iz ulice Pod ježami na primernejšo lokacijo, za vsak parkirni prostor, podzemno garažo pod Tržnico Moste, ureditev makadama pri lekarni Fužine v asfaltirano parkirišče, za podzemno garažo na Fužinah, ureditev površine med Zaloško in Toplarniško (za storitvene dejavnosti in podobno), obnavljanje otroških igrišč (nekatera igrala so stara več kot štiri desetletja), za še več fitnessov na prostem, kolesarske poti, varne poti v šolo, za Velikančka - prireditev za otroke z darili dedka Mraza, za zelenice, sprehajališča, nadaljevanje urejanja bregov Ljubljane in Gruberjevega prekopa - in še kakšnih šestdeset drugih konkretnih načrtov. Predvsem pa bomo nadaljevali s prizadevanji za ureditev dovozne

Foto: osebni arhiv
Stanislava Marija Ferenčak Marin

Foto: osebni arhiv
Marti Avsec

Foto: osebni arhiv
Janez Moškrič

poti do OŠ Martina Krpana in celostno ureditev prometa v naselju Nove Fužine, ki zdaj žal poteka po sprehajalnih in interventnih poteh, parkirišča pa so na zelenicah in igralnih površinah. Kaotično glede prometa je tudi v središču Most in se že veselimo, da se korak za korakom bližamo podzemni garaži pod ploščadjo Zaloška 55 do 61 (pod tržnico) in v kratkem nameravamo vodstvu MOL pomagati z anketo, da ugotovimo število zainteresiranih.

Marti Avsec

Lista Zorana Jankovića - LZJ

ČS Polje

Vloga predsednice Sveta četrtne skupnosti Polje in vloga vsakega posameznika v skupnosti sta popolnoma soodvisni. Prijazno okolje obstaja, dokler so prijazni naši odnosi. Ta trenutek vsi soustvarjamo okolje, v katerem sobivamo. Sodelujmo pri reševanju problemov. Dobrodošli so predlogi idej, ki prispevajo k boljši komunikaciji. Medgeneracijsko spoštovanje je ključnega pomena za razumevanje potreb posameznika v družbi. Mladim je treba prisluhniti in jim nuditi priložnost, da se lahko svobodno izražajo. Seznanjena sem s stanjem trenutnih infrastrukturnih pomanjkljivosti, katerih ureditev sledi prioritati varne mobilnosti. Vsekakor je moj cilj poskrbeti, da bomo prebivalci v skupnosti imeli enake možnosti za razvoj, kajti zagotoviti je treba osnovne pogoje za enakovreden obstoj. Vsi prispevamo z lastnim odnosom do sebe, drugih in okolja, v katerem živimo. Kjer je volja, je pot!

Janez Moškrič

Slovenska demokratska stranka - SDS

ČS Sostro

Na začetku novega mandata v Svetu Četrtni skupnosti Sostro in tretjega mandata v vlogi predsednika Sveta bi se najprej rad zahvalil za podporo krajanov in članov Sveta. Sam sem vesel, da smo v tem času vzpostavili dobro sodelovanje med prebivalci in Svetom. Funkcija člana in predsednika Sveta ČS je neprofesionalna, kar pomeni, da se vsi člani trudimo, da poleg osebnih poklicnih karier namenimo čas tudi za reševanje naših skupnih potreb. Sam sem že zelo kmalu ugotovil, da bi težko opravljal to funkcijo, če bi bil v službi v podrejenem položaju, tako pa imam možnost, da kot samostojni podjetnik sam razporejam svoj čas,

vendar mi tudi v tem položaju še vedno primanjkuje časa.

Potrebe ČS Sostro so povezane z njeno velikostjo in ruralnostjo, zato bodo tudi v mandatu 2010-2014 glavne prednostne naloge komunalna opremljenost kraja in prometna varnost. Morda tokrat še toliko bolj, ker imamo zdaj izkušnje in vemo, da nam tudi naše širše okolje - Evropska unija - nalaga, da moramo na področju celotne občine zgraditi kanalizacijo. Prepričan sem, da smo zdaj na vrsti tudi prebivalci ČS Sostro. V hribovitem delu moramo dokončati vodovode in prebivalcem zagotoviti čisto pitno vodo. Ljubljana se lahko ponaša z marsikaterim presežkom in z vso odgovornostjo lahko rečem, da si bo svet ČS Sostro prizadeval, da bo poskrbljeno za osnovne potrebe na prometnem in komunalnem področju, za katere smo danes prikrajšani. Zato se veselim sodelovanja z mestom in mestno upravo. V letu 2010 sem stopil na družinsko pot in želim si »družinske« povezanosti tudi med prebivalci, oziroma, da bi se vsi trudili za naš skupni prostor, ki ga zasedamo in ki ga moramo negovati in vsi skrbeti zanj.

Aleš Dakič

Lista Zorana Jankovića - LZJ

ČS Golovec

Rojen sem 15. 7. 1980 v Ljubljani. Diplomiral sem iz politologije na Fakulteti za družbene vede. Nato sem na Univerzi v Edinburgu v Veliki Britaniji uspešno zaključil podiplomski študij iz ekološke ekonomije. Imam bogate mednarodne izkušnje, ki sem jih pridobil pri delu v diplomaciji in med študijem v tujini. Govorim tekoče angleško, špansko, srbsko in nemško. Za kandidaturu v Svet četrtne skupnosti sem se odločil zato, da prispevam svoj del k velikemu napredku Ljubljane, ki se je zgodil od začetka županovanja Zorana Jankovića. V okviru svojih pristojnosti bom podpiral obstoječe uspešne programe na področjih sociale in zdravstva ter aktivnosti društev Četrtni Skupnosti Golovec. Vključevanje in prispevek mladih k razvoju družbe, povezovanje in večja obveščenost prebivalcev četrtne skupnosti, tesnejše medčetrtno sodelovanje bodo prednostne naloge, za katere se bom med drugim zavzemal v svojem mandatu.

Katarina Juvanc Šinkovec

Lista Zorana Jankovića - LZJ

ČS Rudnik

Sem rojena Ljubljanka, otroštvo sem preživela na Rakovniku, po poroki pa sem se preselila nekaj sto metrov niže na barjanski del naše četrtne skupnosti. Po izobrazbi sem univerzitetna diplomirana geografinja in etnologinja, vendar v svojem poklicu nisem popolnoma sledila svoji izobrazbi. V lanskem letu sem se odločila za samostojno poklicno pot, ki mi omogoča, da se lahko udeležujem na področjih, ki jih imam rada – organizacija prireditev, delovanje v športu ter delo z otroki. V času, ki mi poleg službe, družine in aktivnega udeleževanja v četrtni skupnosti še ostane, rada odkrivam bližnje in daljne kraje ter se ukvarjam s športom.

V četrtni skupnosti sem drugi mandat, zato sem delo v svetu že dobro spoznala. V preteklem mandatu smo se ukvarjali z različnimi perečimi vprašanji, od katerih jih kar nekaj ostaja za dokončanje v tem mandatu. Aktivno sem sodelovala pri ustvarjanju našega glasila Rudniška četrtinka ter vsakoletni prireditvi Srečanje krajanov ČS Rudnik, moja skrb pa je tudi spodbujanje ustvarjanja z ustvarjalnimi delavnicami. Lahko bi se reklo, da sem najbolj aktivno sodelovala pri projektih družbenih dejavnosti, zdaj pa bo moja naloga sodelovanje in usklajevanje aktivnosti tudi pri ostalih nalogah našega Sveta na drugih področjih. To je seveda nov izziv, ki bo s seboj prinesel kar nekaj novih izkušenj in preizkušenj ...

V sedanjem mandatu upam na končanje čim več projektov, ki smo jih posebej poudarili v prejšnjem mandatu, med drugim izgradnjo Družbenega centra Barje, nadaljevanje komunalnega opremljanja naših ulic, ponovno odprtje ginekološke ordinacije itn. Vsekakor bomo morali tudi bolj aktivno sodelovati pri reševanju problematike poplavne varnosti v naši četrtni skupnosti.

Od novosti v Ljubljani, ki so mi najbolj všeč, bi izpostavila brv čez Ljubljano med Prulami in Ižansko cesto, saj meni in seveda mojim najbližjim krajanom prinaša lepšo povezavo med sprehodom do prekrasno urejenega centra Ljubljane!

Žiga Oven

Lista Zorana Jankovića - LZJ

ČS Trnovo

V Trnovem živim, odkar sem se rodil. Tukaj sem obiskoval vrtec in osnovno šolo. Po gimnaziji sem nadaljeval z

univerzitetnim študijem ekonomije. Že od malega se ukvarjam z jahanjem, natančneje s preskakovanjem ovir s konji. Zraven vodim še manjše podjetje za uvoz ter izvoz različnega blaga z zastopništvu v Veliki Britaniji. Kot velik ljubitelj športa in kulture si bom z drugimi člani Sveta ČS Trnovo prizadeval za nastajanje in posodabljanje športnih površin v Trnovem ter razvijanje kulture. Ne smemo pa seveda pozabiti na probleme črnih odlagališč, črnih gradenj, ureditve Ceste dveh cesarjev ...

Trnovo se mi zdi eden najlepših delov Ljubljane z veliko zelenimi površinami, tukaj bi še posebej opozoril na prenovljeni Trnovski pristan, ki je tako postal eno lepših obrežij Ljubljane. Vedno smo odprti tudi za predloge in težave občanov, ki jih bomo skušali s skupnimi močmi rešiti. Prizadevali si bomo, da še izboljšamo kakovost življenja v Trnovem in upravičimo zaupanje volivcev.

Danilo Šarić

Lista Zorana Jankovića - LZJ

ČS Vič

Spoštovani bralci glasila Ljubljana! Naj se na začetku predstavitev še enkrat lepo zahvalim za zaupanje, ki ste mi ga izkazali s ponovno izvolitvijo. Torej, kdo je novi-stari predsednik Sveta Četrtna skupnosti Vič? Sem Danilo Šarić. Rojen 11. 11. 1962 v Ljubljani. Po poklicu sem gradbeni tehnik in sem direktor podjetja Solar d.o.o. Podjetje se ukvarja z instalacijo centralnih kurjav in adaptacijo kopalnic. Sem tudi zastopnik podjetja Kan (Aalberts Industries), ki se ukvarja s proizvodnjo vseh vrst cevi in ogrevalnih sistemov, ki se uporabljajo v gradbeništvu.

V svojem prostem času se najraje posvečam motociklizmu. Sem tudi soustanovitelj moto kluba Ore! Slovenija. V primeru slabega vremena zelo rad berem in sem pravi knjižni molj. Zelo rad igram šah in se tudi strinjam z reko, da je šah miniatura človekovega življenja. Veliko mi pomenijo tudi sprehodi, še posebej po PST, saj imam takrat priložnost tudi spregovoriti besedo, dve z občani »moje« četrtne skupnosti. Sem ljubitelj *heavy metal* glasbe ter zato tudi redni obiskovalec koncertov. V sklopu *Viških dnevov* pa tudi organiziramo *MetalWitch*.

Kot vidite, imam res zelo veliko stvari, ki me napolnjujejo, pa vendar ne mine dan, ko ne bi razmišljal o tem, kaj je v moji moči, da bi lahko naredil, uredil, izboljšal na območju naše četrtne skupnosti. V novem mandatu 2010 -

2014 si zato želim, da bi se vse četrtne skupnosti med seboj še bolj povezale v dobro vseh občanov. Še posebno vsaj s soslednjimi, saj sem mnenja, da smo tako še močnejši. V ta namen imam željo še okrepiti sodelovanje s četrtinoma skupnostma Trnovo in Rožnik, s katerima nas povezujejo zelo podobni problemi. Glavni problem so vsekakor poplave, kot dejstvo, kako zagotoviti večjo, boljšo ter predvsem sistemsko učinkovito poplavno varnost jugozahodnega dela Ljubljane. Del svoje energije in časa bom vložil tudi v ureditev avtobusne linije 1D, v enako obravnavanje te linije v primerjavi z linijo avtobusa številka 6B, ki vozi redno in po celotni dolžini do centra mesta in naprej.

Prizadeval si bom za izgradnjo novih otroških igrišč, kot na primer na območju Ramovševe ulice. Želim pa si tudi ureditve rečnega prometa, kolesarske steze in steze za pešce ob celotni Ljubljani (Ljubljana - Vrhnika), pri čemer bomo potrebovali tudi pomoč soslednjih občin in države. V prihodnosti si želim postavitev športne dvorane na območju Četrtna skupnosti Vič, ureditev mladinskega centra oziroma gradnjo mladinskega doma, saj bi tako mladim lahko ponudili tudi kakšno drugačno udeleževanje v družbi in ne samo pohajanje po lokalih.

Naj na koncu poudarim, da je bilo pridobitev v Četrtni skupnosti Vič v prejšnjem mandatu res veliko. Osebnost bom skupaj s Svetom Četrtna skupnosti Vič tudi v novem mandatu deloval v dobro in v korist naših občanov po svojih najboljših močeh. Vse to pa ne bi bilo mogoče brez našega župana, pri katerem mi je bilo osebnost najbolj všeč, da je povečal veljavo četrtne skupnosti, s čimer ji je povečal tudi ugled, kar pa je po mojem mnenju tudi najboljši temelj za svetlo prihodnost, naš lepši jutri.

Anton Gunde

Slovenska demokratska stranka - SDS

ČS Rožnik

V Svet Četrtna skupnosti Rožnik je bilo izvoljenih osem svetnikov, ki pripadajo strankam, sedem pa jih je prvič z županove liste. Od članov prejšnje sestave nas je ostala polovica, kamor spadam tudi sam. To je moj tretji mandat, hkrati pa prvi v vlogi predsednika Sveta Četrtna skupnosti Rožnik. Prej sem se kot podpredsednik Sveta in predsednik Sosveta za prostor največ ukvarjal s pomanjkljivo prometno in komunalno infrastrukturo ter z intenzivno raznovrstno pozidavo (predvsem s tradicionalno manjšimi

Foto: osebni arhiv

Aleš Dakić

Foto: osebni arhiv

Katarina Juvanc Šinkovec

Foto: osebni arhiv

Žiga Oven

Foto: Miha Fras

Danilo Šarić

Predsedniki in predsednice svetov četrtnih skupnosti Mestne občine Ljubljana v mandatu 2010 - 2014

Foto: osebni arhiv

Anton Gunde

Foto: osebni arhiv

Vesna Kos Bleiweis

Foto: osebni arhiv

Marko Zibelnik

Foto: osebni arhiv

Damijan Volavšek

stanovanjskimi objekti) na območju četrtne skupnosti.

Kot gradbenik sem bil vodja oddelka za pripravo tehnične dokumentacije na nekdanji Republiški skupnosti za ceste, skrbel sem za pripravo tehničnih rešitev variant avtocestnih odsekov in njihov izbor na širšem območju Ljubljane – temelju avtocestnega sistema Ljubljane. Pred upokojitvijo sem bil načelnik Oddelka za gospodarske javne službe in promet pri Mestni občini Ljubljana, kjer sem se srečeval z vrsto lokalnih problemov Ljubljane.

Problemi ČS Rožnik so povezani z umestitvijo v prostor, ki ga določajo južna pobočja Rožnika, Tivoli, tržaška železnica in avtocestna obvoznica, ki jo meja ČS preskoči še na Bokalce in Smodinovec. Med pozidanimi območjema (Rožna dolina, Vič-Brdo, Vrhovci) je zeleni pas ob Poti spominov namenjen gradnji železniških prog, ki je hkrati poplavno območje (predvideni suhi zadrževalnik bi radi v ČS povečali z novim mostom in cesto). Letos je Gradaščica poplavila in povzročila veliko škodo. Glavna prometnica poteka med Bokalcami in Erjavčevo cesto, veliko prometa prevzema tudi Večna pot. Dostopi do mestne vpadnice – Tržaške ceste – so zaradi železniške proge nezadostni. ČS Rožnik nima svojega jedra, zgoščanje nadomestne zazidave prej manjših stanovanjskih objektov je velika, socialna infrastruktura, posebno v luči razvoja (vrtci) ni zadovoljliva. V Izvedbenem prostorskem načrtu je začrtana nova cesta skozi predor med Jamo (Šiška) in Večno potjo z nadaljevanjem proti Mestnemu logu, s prometom, ki bi preseglal promet Tržaške ceste. V zvezi s to cesto bi ČS Rožnik z MOL rada dosegla variantno rešitev. Želel bi, da bi v tem mandatu rešili čim več problemov, ki so naštetih, seveda v sodelovanju svetnikov četrtne skupnosti in Mestne občine Ljubljana – vsaj tako uspešno, intenzivno in privlačno, kot je novourejeni Breg.

Vesna Kos Bleiweis

Lista Zorana Jankovića - LZJ

ČS Šiška

Sem upokojena pravnica. Pred upokojitvijo sem bila več kot 20 let novinarka in urednica podjetniškega časopisa Mercator in vodja službe za odnose z javnostmi. Aktivno delujem v Društvu novinarjev Slovenije in ZZB za vrednote NOB, ljubiteljsko pa se ukvarjam z restavracijstvom. V delu Sveta ČS v 2010 – 2014 želim poudariti: ● prizadevanje za gradnjo podzemnih garaž in doma starejših občanov v Šiški, ● sodelovanje s službami MOL za učinkovito reševanje problematike, na katero opozarjajo

prebivalci ČS Šiška; ● povezavo z različnimi društvi in ustanovami pri organizaciji kulturnih, športnih in drugih prireditev v ČS; ● skrb za okolje in kulturno dediščino v sodelovanju s pristojnimi organizacijami in službami. ● celovito informiranje prebivalcev Šiške o delu sveta ČS.

Ljubljanski projekti pa: ureditev Koseškega bajerja in Centra urbane kulture Kino Šiška. Sicer pa mi je najljubši ljubljanski projekt ureditev obrežij Ljubljanice, čeprav je še mnogo drugih, ki si zaslužijo pohvalo.

Marko Zibelnik

Lista Zorana Jankovića - LZJ

ČS Dravlj

V Dravljah živim od rojstva. Problematika lokalnega prebivalstva mi je zato še toliko bolj znana. Glede na to, da sem po izobrazbi gradbeni tehnik, se bom še posebej zavzemal za reševanje komunalne problematike. Določeni predeli so še vedno brez kanalizacije, kar nekaj ulic še ni asfaltiranih, Vodnikova cesta med Celovško in Regentovo je potrebna celovite rekonstrukcije, Podutik nujno potrebuje vrtec ... To je le nekaj osnovnih točk, ki vsekakor združujejo vse prebivalce v naši četrti skupnosti. Ker sem po naravi odprt človek, si želim, da bi z ostalimi svetniki delovali transparentno, v korist vseh prebivalcev.

Damijan Volavšek

Lista Zorana Jankovića - LZJ

ČS Šentvid

Po izobrazbi sem diplomirani ekonomist z opravljenim specialističnim študijem, poklicno pa se ukvarjam s poslovno informatiko in svetovanjem. S predsedovanjem Svetu Četrtni skupnosti Šentvid svoje družbeno delovanje šele začenjam. Opažam namreč, da se različne generacije v tem delu Ljubljane med seboj sploh ne poznamo. Rad bi pomagal, da se v duhu županovega mota tega mandata, da bo Ljubljana ob najlepšem postala tudi najbolj prijazno mesto na svetu, ta mestna odtujenost spremeni v prijateljske medsosedske odnose. Za začetek bom dal tudi pobudo, da sodelovanje okrepimo s četrtnimi skupnostmi v soseščini: z Dravljami, Šiško in Šmarno goro. Verjamem, da bomo samo po tej poti tudi v našem delu mesta, v katerem se marsikaj dogaja in kjer se v prihodnje obeta velika nova soseska Stanežiče, uspeli doseči višji bivalni standard in s tem enakomeren razvoj Ljubljane.

Pogrešamo še kar nekaj konkretnih infrastrukturnih objektov, katerih gradnjo bomo s skupnimi prizadevanji zagotovo dosegli hitreje. O tem bomo seveda sklepali na sejah Sveta in potem o naših sklepih in dosežkih sproti poročali, kot informatik pa bom najprej poskrbel, da bodo krajanje četrtne skupnosti o našem delu in dogajanju dobro obveščeni tako prek spletne strani kot z drugimi komunikacijskimi načini.

Dejan Crnek

Lista Zorana Jankovića - LZJ

ČS Šmarna gora

Kot predsednik sem izvoljen že tretji mandat. Nekateri menijo, da je to veliko, po drugi strani pa se je razvoj četrtnih skupnosti začel leta 2001 in je bilo v tem času potrebno narediti veliko organizacijskih korakov pri upravljanju take skupnosti. Prav gotovo je bilo največ narejenega v prvem mandatu župana Zorana Jankovića, kjer so bile četrtne skupnosti postavljene ob bok mestnim organom in je bila komunikacija z mestnimi službami in posledično njihova učinkovitost odlična. Tako so bili narejeni vsi nastavki za izpeljavo večjih projektov tudi v četrtnih skupnostih, kot je na primer projekt našega Centra četrtne skupnosti, ki v svoj program vključuje vrtec, knjižnico, mladinski center, trgovino, lekarno in večnamensko dvorano, pravo gibalo četrtnega življenja. Že nekaj let intenzivno sodelujem pri projektu novega Plavalno-gimnastičnega centra Ilirija, ki bo po uspešnem zaključku športne dvorane in stadiona v Stožicah eden največjih športnih projektov v tokratnem mandatu župana. S svojimi izkušnjami bom prav gotovo lažje usmerjal projekt pod Šmarno goro, ki se bo lahko pohvalila, da se je v tem mandatu tudi sama pridružila s svojo vneto vdihnil novo, uporabno in veliko lepšo vsebino.

Foto: osebni arhiv

Dejan Crnek

Bobri tretjič v Ljubljani – tokrat v znamenju knjige

3. ljubljanski festival kulturno-umetnostne vzgoje (30. 1. do 11. 2.)

Uršula Cetinski, direktorica SMG Ljubljana

Foto: arhiv SMG

Prizor iz predstave *Oliver Twist* v režiji Matjaža Pograjca v Slovenskem mladinskem gledališču.

Leta 2009 so se Bobri spet vrnil v Ljubljano. Na pobudo Mestne občine Ljubljana in župana Zorana Jankovića je nastal festival, katerega organizacijo je prevzelo Slovensko mladinsko gledališče, ki se je pri pripravi povezal s številnimi kulturnimi zavodi in neodvisnimi producenti v Ljubljani. Tedaj nihče ni pričakoval, da bodo otroci ta festival tako hitro vzljubili in ga z veseljem obiskovali v spremstvu vzgojiteljev iz vrtcev, učiteljev iz šol ali staršev in starih staršev. Mestna občina Ljubljana vsako leto omogoči, da si otroci bobrovske prireditve lahko ogledajo brezplačno, kar pomeni, da v gledališče, muzej, kino ali galerijo lahko zaide vsak, ki si tega želi.

12.327 brezplačnih vstopnic

Na Bobrih 2011 je na voljo 12.327 brezplačnih vstopnic za ogled gledaliških predstav, glasbenih dogodkov in filmskih prireditev. 9.963 vstopnic je za odrske prireditve v različnih ljubljanskih gledališčih, kjer bo odigranih 65 gledaliških predstav. Od tega je 4.448 vstopnic namenjenih vrtcem in šolam ob dopoldanskim urah. Tako so Bobri glede na število predstav tudi največji gledališki festival v Sloveniji. 2.364 vstopnic je za obisk izvrstnega filmskega programa, ki ga je za Bobre pripravil Kinodvor. Bobri se bodo dogajali na dvaindvajsetih različnih prizoriščih v Ljubljani.

V znamenju knjige na otvoritvi *Oliver Twist*

Bobri 2011 se bodo odvijali v znamenju knjige, saj je Ljubljana njena svetovna prestolnica. Zato je poseben program za festival pripravila Mestna knjižnica Ljubljana. V različnih knjižnicah bodo otroci risali stripe, plesali, brali, se igrali. Tisti, ki so na obrobju Ljubljane, pa bodo lahko potujočo knjižnico povabili kar v svoj vrtec ali šolo. Otvoritev Bobrov bo v nedeljo, 30. januarja 2011, ob 17. uri v Slovenskem mladinskem gledališču.

Na ogled bo najnovejša predstava Matjaža Pograjca *Oliver Twist* po romanu Charlesa Dickensa, ki ga je za oder priredila Blažka Müller Pograjc. Predstava jemlje dih s čarobno uprizoritvijo nesrečne zgodbe o odraščajočem dečku, ki pa se srečno konča. Po predstavi se bodo obiskovalci spustili v kletne prostore Slovenskega mladinskega gledališča, se pravi v spodnjo dvorano in klub tega gledališča, ki ga bomo začarali v skrivnostni London 19. stoletja, v katerem živi *Oliver Twist*, kjer se bodo najmlajši lahko zabavali ob številnih družabnih igrarh.

Vrsta uprizoritev po literarnih delih pesnice Svetlane Makarovič

Med avtorji dram izstopa prva dama slovenske poezije ter otroške in mladinske književnosti Svetlana Makarovič. Predstave po njenih besedilih igrajo v Slovenskem mladinskem gledališču, Mini teatru, Lutkovnem gledališču Ljubljana in Pionirskem domu. Robert Waltl je režiral *Pekarno Mišmaš* in *Sapramišjo srečo*, Nace Simončič legendarno *Sapramiško*, Bojan Martinec *Coprnico Zofko*, Bjanka Kršmanc pa *Smradka*.

Letošnje Bobre si bodo lahko ogledali že dojenčki. V Hiši otrok in umetnosti bo gostovalo Gledališče AEIOU, ki je pripravilo predstavo za dojenčke in malčke od 3. do 36. meseca starosti. Presenečenje bo tudi lutkovni spektakel *Dinozavri v cirkusu* v režiji Saša Jovanovića, v katerem bodo nastopili zares veliki, dvanajst metrov dolgi dinosavri. Bobri se bodo zaključili v petek, 11. februarja, ob 18. uri v Centru urbane kulture Šiška, kjer bodo otroci vseh starosti skupaj s starši, stari starši ali prijatelji prisluhnili koncertu pesmi iz priljubljene televizijske nadaljevanke *Bisergora*.

Za vse prireditve Bobrov razen filmskega programa se šole in vrtci prijavljajo v Slovenskem mladinskem gledališču (tel.: 01/300 49 15), za filmski program pa v Kinodvoru (tel.: 01/239 22 19).
Brezplačne vstopnice in vsebinsko bogate programske knjižice festivala so od srede, 26. januarja 2011, na voljo v Prodajni galeriji Slovenskega mladinskega gledališča na Trgu francoske revolucije 5 v Ljubljani (tel.: 01/425 33 12).
Odperta je vsak delavnik med 12. in 17.30. uro, ob sobotah pa med 10. in 13. uro. Med 10. in 13. uro bo izjemoma odperta tudi v nedeljo, 30. januarja 2011.

Od industrijske rabe do ustvarjalnega utripa

Projekt *Second Chance*

Foto: Matevž Paternoster / MGML

Opuščena tovarna koles Rog bo prek evropskega projekta *Second Chance* postala eden od zgledov urbane regeneracije industrijskega območja. Inštitut za civilizacijo in kulturo pravkar analizira možnosti za razvoj tega območja v Center sodobne umetnosti.

Second Chance je razvojno-raziskovalni projekt petih evropskih mest, odločenih, da opuščena industrijska območja oživijo oziroma nadaljujejo njihov razvoj s pomočjo kulture in ustvarjalnosti. Poteka v Nürnbergu, Leipzigu, Benetkah, Krakovu in Ljubljani. Ljubljanska partnerja projekta sta Mestna občina Ljubljana ter Muzej in galerije mesta Ljubljane, ki sodelujeta s projektom prenove Tovarne Rog v Center sodobnih umetnosti Rog.

Cilj projekta

Cilj projekta *Second Chance*, ki bo potekal tri leta in pol, je izpopolniti in preizkusiti predvidene rešitve za urbano regeneracijo in spodbujanje razvoja degradiranih območij vsakega od vključenih mest ter tako ustvariti pogoje za trajnostni razvoj nekdanjih industrijskih območij. Nekdanja tovarna AEG v Nürnbergu, HALLE 14 leipziške predilnice, Arsenale v Benetkah, depo tramvajev v Krakovu in nekdanja tovarna koles Rog v Ljubljani se soočajo s istimi razvojnimi izzivi. In čeprav je proces prenove in oživljanja teh območij na različnih stopnjah, so partnerjem skupna ista vprašanja, dvomi, priložnosti in cilji. V projektu bomo med drugim obravnavali vprašanja, kot so: Kako lahko kultura spodbudi razvoj postindustrijskih con in njihove okolice in v čem so njene omejitve? Kako lahko sodobne oblike upravljanja, kakršno je javno-zasebno partnerstvo (JZP), v takšnih območjih vzpostavijo in zagotovijo trajnostni razvoj? Kako vsebinsko umestiti razvoj novih kulturnih projektov v evropski in globalni kontekst?

Prvi mejnik projekta

je analiza *Prednosti in slabosti ter priložnosti in nevarnosti (PSPN) projektov regeneracije omenjenih območij*. V Ljubljani smo med prispelimi ponudbami za izvedbo analize izbrali Inštitut za civilizacijo in kulturo, ki bo analiziral možnosti za razvoj območja nekdanje tovarne Rog v Center sodobnih umetnosti. Rezultate analize bomo javnosti predstavili v začetku leta 2011. Na podlagi rezultatov analize PSPN in posvetovanj z deležniki pa bomo izpopolnili idejno zasnovo razvoja prihodnjega Centra sodobnih umetnosti Rog.

Programska zasnova Centra sodobnih umetnosti

je nastala leta 2007 kot rezultat sodelovanja Mestne občine Ljubljana s projektno skupino, v kateri so bili predstavniki začasnih uporabnikov tovarne Rog ter strokovnjaki in delujoči na področju vizualnih umetnosti, arhitekture in oblikovanja. Novi center, za katerega je arhitekturne načrte izdelal na natečaju izbrani biro MX_SI iz Barcelone, je zamišljen kot dinamičen mednarodni produkcijski, raziskovalni, razstavni in družabni prostor. Na skupni površini 8.260 m² naj bi vključeval velik razstavni prostor, ateljeje, laboratorije, bivalne rezidence, mediateko, predstavitvene in družabne prostore. Predvideva dejavnosti na področju vizualnih umetnosti, arhitekture in oblikovanja.

Drugi mejnik projekta

je priprava meddržavnega osnutka javno-zasebnega partnerstva (JZP) za revitalizacijo postindustrijskih con, ki ga bomo pripravili v sodelovanju z izbranim zunanjim izvajalcem. Na podlagi osnutka, ki bo vključeval uspešne primere JZP na področju oživljanja industrijske dediščine, ter posvetovanj z lokalnimi deležniki in strokovnjaki bo vsako mesto razvilo lastno lokacijsko specifično javno-zasebno partnerstvo. Ker je ljubljanski Mestni svet že sprejel akt o JZP (2009) za izvedbo (investicijo) projekta prenove nekdanje tovarne Rog, se bomo v projektu *Second Chance* osredotočili na možnosti JZP na programski ravni. Zanimalo nas bo, kako lahko s inovativnimi modeli javno-zasebnega partnerstva razvijamo relevantne programske vsebine Centra sodobnih umetnosti Rog.

Tretji mejnik

je izvedba poskusne naložbe, ki bo temeljila na rezultatih predhodnih dejavnosti. Naložba v postindustrijske cone partnerskih mest bo namenjena preverjanju rezultatov raziskav in izpopolnjenih rešitev za spodbujanje razvoja na teh območjih ter izvedljivosti posameznega kulturnega projekta.

Ključni podatki

Podporni program: INTERREG IVB CENTRAL EUROPE

Vrednost: 2.882.700 eur (celotna vrednost projekta); 2.269.080 (podpora EU)

Trajanje: januar 2010–junij 2013 (3,5 leta)

Nosilni partner: Mesto Nürnberg

Partnerji projekta: MIB – Fünfte Investitions-gesellschaft mbH | HALLE 14 e. V. |

Aufbauwerk Region Leipzig GmbH | Arsenale v Benetkah | Mesto Benetke | Muzej mestnega inženirstva Krakov | Mesto Krakov | Muzej in galerije mesta Ljubljane | Mesto Ljubljana
www.secondchanceproject.eu
www.secondchanceproject.si

Kontakt: urska.jurman@ljubljan.si, Urška Jurman, koordinatorka *Second Chance*, Ljubljana (Mestna občina Ljubljana – Oddelek za kulturo) meta.stular@mgml.si, Meta Štular, vodja *Second Chance*, Ljubljana (Muzej in galerije mesta Ljubljane)

Projekt *Second Chance* je del programa *Central Europe*, ki ga delno financira Evropski sklad za regionalni razvoj (*European Regional Development Fund*).

Kinodvor najboljši v Evropi

Najbolj ustvarjalni in z najboljšim programom

za otroke in mlade

Nina Milošič

Fotografiji: Nada Žgank / arhiv Kinodvora

Otroci in najstniki se v Kinodvoru odlično počutijo.

Del zmagovalne ekipe - Petra Slatinšek, Koen Van Daele, Nina Peče in Barbara Kelbl - z obema nagradama.

Na »zlati petek«, 19. novembra, je ljubljanski mestni kino Kinodvor v Parizu prevzel nagrado Europa Cinemas za najboljši program za otroke in mlade 2010. Istega dne je sledilo še eno prijetno presenečenje, ko je uredništvo Vikenda ekipi Kinodvora podelilo gong ustvarjalnosti za leto 2010.

Več kot navaden kino

Obiskovalcem je Kinodvor v prvih dveh letih ponudil več kot 2.800 filmskih projekcij ter več kot 200 spremljevalnih programov in dogodkov s področja audio-vizualne in drugih umetnosti, z mobilnim kinom pa je »zasedel« še Ljubljanski grad in Kinodvorišče. Izdal je skoraj 140.000 vstopnic, v filmski knjigarni, galeriji in kavarni pa se je zvrstilo še dodatnih nekaj tisoč obiskovalcev.

Vikendov gong ustvarjalnosti

Gong ustvarjalnosti uredništvo Vikenda podeli posamezniku ali skupini, ki si za dosežke v preteklem letu po njihovem mnenju zasluži posebno omembo. »Mlada, strokovna, prijazna, zagnana, predana in inovativna ekipa Kinodvora se je v dveh letih delovanja izkazala s svojim programom in izvrjnimi projekti. Poskrbeli so za obiskovalcem prijazen prostor, ki združuje filmoljube, in ponudbo kakovostne produkcije, ki je našla pravo ravnovesje med poudarjeno komercialnostjo in hermetično umetniškostjo. Skrbijo za filmsko vzgojo in užitek zahtevnejših ljubiteljev filma, ki jih popcorn kinoprodukcija ne navdušuje,« je obrazložitev podalo uredništvo Vikenda.

Nagrada Europa Cinemas za najboljši program za otroke in mlade

Prepoznanje ustvarjalnosti v domačem prostoru je praktično istega dne okronala tudi nagrada, ki Kinodvor postavlja na prvo mesto v mreži Europa Cinemas. Ta združuje 2.778 filmskih platen 1.005 kinematografov v 68 državah in 566 mestih, ki sledijo smernicam mednarodne mreže. Te vključujejo: posvečanje posebne pozornosti evropskemu filmu, razvijanje iniciativ, namenjenih otrokom in mladim, promoviranje raznolikosti, razvijanje mreže kinodvoran, ki bo omogočala skupne iniciative na nacionalni in evropski ravni ter podpiranje prehoda na digitalne projekcije.

Nagrado za Kinodvor sta prevzela **Koen Van Daele** in **Barbara Kelbl**. Koen Van Daele je na povabilo organizatorjev konference sodeloval tudi na okrogli mizi z naslovom *Kako se lahko kino približa spletni generaciji*.

Kinodvorov program za otroke in mlade Kinobalon

Kinobalonovo načelo je, da morajo film otroci »otipati«, da ga lahko zares vidijo. To pomeni, približati se filmu ter spoznati njegov kontekst v obliki

pogovorov ob filmu in filmskih delavnic. To v Kinodvoru nadgrajujejo še z obilico pedagoških gradiv za učitelje in knjižicami Kinobalon za otroke, v katerih skušajo film pojasniti otrokom z ilustracijo, besedo in igro.

Za otroke in družine so oblikovali program ob petkih, sobotah in nedeljah popoldne ter v času šolskih počitnic. Izjemno dobro so obiskane so tudi delavnice in pogovori, ki spremljajo filme. Te so za otroke brezplačne, saj menijo, da jim je treba zagotoviti vsaj osnoven dostop do filmskih in filmskovzgojnih vsebin, ne glede na njihov socialni položaj. Otrokom omogočijo, da izrazijo filmsko doživetje na načine, ki so jim blizu: prek delavnic, na katerih se sami preizkušajo v filmskem ustvarjanju, pogovorov in dela s filmskimi ustvarjalci ter najrazličnejših ustvarjalnih dejavnosti, na katerih filmsko zgodbo podoživljajo z risanjem, slikanjem, oblikovanjem, gibanjem, plesom, igranjem in glasbo. V letu 2010 je Kinodvor obiskalo že **7.250 otrok in mladih** z družinami.

Druga polovica Kinobalonovega delovanja je **šolski program**. Vsako leto pred začetkom šolskega leta oblikujejo Katalog izbranih filmov za izobraževalne ustanove. Pošljejo ga vsem vrtcem, osnovnim in srednjim šolam v Sloveniji, ki se na njegovi osnovi odločajo za organizirani obisk projekcij v Kinodvoru in tudi v drugih kinematografih v Art kino mreži po Sloveniji. Tudi na šolskih projekcijah ogled filmov spremljajo pogovori in delavnice.

Kljub temu, da filmska vzgoja v Sloveniji še ni sistematično vpeta v šolski kurikulum, je zanimanje veliko in šolske projekcije se v Kinodvoru vrstijo skoraj vsak dan. Mestna občina Ljubljana s programom MOL generacije v zadnjem letu in pol omogoča brezplačen ogled filma in dodatne dejavnosti otrokom v vrtcih in zadnji triadi osnovne šole. V letu 2010 bo tako šolske projekcije obiskalo približno **11.000 mladih**.

Kinobalonovo prizadevanje za vzpostavitev sistematičnega programa filmske vzgoje je poleg Mestne občine Ljubljana letos podprlo tudi Ministrstvo za kulturo, ki je Kinobalon prepoznalo za »prvi kompleksen in vrhunsko zasnovan program filmske vzgoje v slovenskem prostoru«.

Širni literarni svetovi

Prof. dr. Martin Žnideršič, darovalec

Foto: Miha Fras

Prof. dr. Martin Žnideršič na otvoritvi razstave svoje zbirke več kot 3500 dragocenih miniaturnih knjig v Mestnem muzeju Galerij in muzeja mesta Ljubljane, ki jih je daroval Slovanski knjižnici Mestne knjižnice Ljubljana.

Foto: Dunja Wedam

Pogled na vrhunsko postavljeno razstavo. Str. 39: Posebej za razstavo izdana knjižica *Ljubljana - Geschichte und Sehenswürdigkeiten* na 64 straneh, vezana v usnje, s kovinskim grbom in zlatotiskom na platnici, originalno vložena v potiskan varovalni karton v formatu 70 x 50 mm. Izdelal jo je član berlinskega združenja ljubiteljev miniaturnih Siegfried Spengler, ki je doslej natisnil in zvezal ok. 600 miniaturnih. Knjižico je dobilo vseh 20 tujih udeležencev ekskurzije v Ljubljano.

Prof. dr. Martin Žnideršič je leto *Ljubljane – svetovne prestolnice knjige 2010* obogatil z izjemnim darilom Ljubljani: več kot 3500 miniaturnimi knjigami iz več kot 53 držav v številnih svetovnih jezikih, ki je največja zbirka miniaturnih knjig v Srednji Evropi. Primerljive zbirke so samo še v Nemčiji, ZDA in Rusiji. Preden je zbirka našla domov v Slovanski knjižnici Mestne knjižnice Ljubljana, je bila do konca lanskega decembra na ogled v Mestnem muzeju Galerij in muzeja mesta Ljubljane. Razstava z reprezentativnim katalogom in sijajno postavitvijo, ki so jo poleg domačih občudovali tudi številni tuji zbiralci in poznavalci, je zbudila veliko zanimanje in je bila eden največjih dosedanjih dogodkov v času, odkar zastava pred Mestno hišo oznanja pestro dogajanje v Ljubljani kot svetovnem središču knjige.

Spoštovani gospod profesor, v Mestnem muzeju Ljubljana je bila do konca decembra na ogled razstava 1300 miniaturnih knjig iz vaše zbirke, ki obsega več kot 3500 primerkov in ste jo v letu Ljubljane – svetovne prestolnice knjige 2010 velikodušno poklonili Mestni občini Ljubljana oz. Slovanski knjižnici Mestne knjižnice Ljubljana, katere ustanoviteljica je občina. Kaj vam kot zbiratelju pomeni miniaturna knjiga in kakšno poslanstvo naj opravlja med najširšo bralsko javnostjo, ki ji bo zbirka zdaj dostopna?

Bojim se, da nikjer v svetu miniaturna knjiga ne zanima najširše bralske publike. Izjema so bile morda v socialističnih časih miniaturne v Nemški demokratični republiki (NDR), na Madžarskem, Poljskem, Češkem in seveda v Sovjetski zvezi. V slednji je bilo več kot 40 klubov ljubiteljev miniaturnih knjig, naklade teh knjig, ki so jih izdajale založbe, pa so bile več tisoč (do 15 tisoč) izvodov in vse knjige so prodajali samo prek teh klubov. Podobno je bilo tudi v drugih socialističnih državah. Po zlomu socializma v teh državah se je sesula tudi organizacija ljubiteljev miniaturnih knjig in zdaj izdajajo tam miniaturne knjige nekateri zagnani zasebni založniki, naklade pa so seveda mnogo manjše, od 50 do 100 ali 200 izvodov. Tudi v ZDA, ki danes nesporno vodijo pri izdajanju in zbiranju miniaturnih knjig, je veliko založnikov, naklade pa so majhne. V zadnjih dveh desetletjih 20. stoletja je v ZDA izšlo več kot 2 000 naslovov miniaturnih. Kot vidite, je to področje za ljubitelje, ne pa

za najširšo bralsko javnost. Za primerjavo: Od začetka 20. stol. do leta 1961 so ugotovili, da je izšlo vsega okrog 1 000 miniaturnih – toliko jih je zajetih v edini dosednji mednarodni bibliografiji miniaturnih *A Bibliography of Miniature Books (1470-1965)*, ki jo je pripravila Doris Varner Welsh. Mislim, da so v Slovanski knjižnici naredili dober načrt, kako naprej »izrabljati« mojo zbirko in na kakšen način pritegniti širše kroge ljubiteljev. Sicer pa imamo v Sloveniji množično zbirko – Miniaturne Cankarjeve založbe (CZ), ki izhajajo od leta 1939 in celota danes predstavlja doslej nedoseženo panoramo domače in svetovne poezije.

Katere knjižice so v zbirki najdragocenejše, do katerih ste se najteže dokopali, s katerimi ste imeli največje veselje, ko ste jih pridobili, in kakšno materialno vrednost ima darovana zbirka? Jih v domači knjižnici zdaj ne boste preveč pogrešali?

Težko je reči, katere knjižice so najdragocenejše. Med njimi je nekaj zelo starih, pridobil pa sem jih s svojimi številnimi stiki z zbiralci po svetu, s katerimi smo knjižice menjavali. Nekaj sem jih seveda tudi kupoval, vendar je bil to »predrag šport« za naše žepce. Vrednost celotne zbirke je težko oceniti. Knjižnica bo dobila približno 3 600 miniaturnih iz nekaj manj kot 60 držav. (Nekatere miniaturne, na katere sem posebej emocionalno navezan, bom zadržal). V zbirki, ki jo je dobila knjižnica, je mnogo vrednih, katerih cena

(po dostopnih katalogih) gre tudi v več sto dolarjev za posamezno knjigo, seveda, če prodajaš, teh cen ne moreš doseči. Mislim, da je korektno, če celotno zbirko ocenimo povprečno po 30 dolarjev za knjižico, kar znese blizu sto tisoč evrov za celotno zbirko. Še odgovor na vprašanje, ali bom knjige pogrešal? Ko sem se odločil celotno zbirko podariti mestu Ljubljana, sem s tem vprašanjem tudi razčistil. Knjige naj ostanejo skupaj, upam, da bodo koristile tudi prihodnjim generacijam.

Ste knjige, ki ste jih darovali, tudi v celoti prebrali? Kakšna je sploh tehnika branja in kakšen bralski čar ima za vas branje miniaturne v primerjavi s klasičnimi izdajami?

Knjig seveda nisem prebral in tega ne počne noben zbiralec. Knjige občudujemo kot svojevrsten *objet d'art* in nas razveseljujejo s svojo raznovrstnostjo in oblikovanjem – veliko, zlasti literarnih tekstov, pa sem seveda prebral v »velikih« knjigah. V NDR so imeli princip, da je miniaturne treba brati s prostim očesom, zato njihove najmanjše miniaturne - z nekaj izjemami - merijo okrog 50 mm.

Koliko slovenskih miniaturnih izdaj je v vaši zbirki, s katero letnico se te izdaje začenejo in katero od slovenskih literarnih del bi se vam zdelo nepogrešljivo izdati v miniaturni izdaji? Slovenci prave tradicije miniaturnih nimamo, z izjemo zbirke pri Cankarjevi založbi. Vse moje slovenske

v drobnih umetninah

izjemne zbirke miniaturnih knjig

miniaturne so razstavljene in teh je 54. Najstarejša je žepni koledarček (*Laibacher Sackkalender v nemščini*) za leto 1819 in nabožna knjižica iz leta 1840. V to število niso štete Miniaturke CZ – teh je preveč in so bili razstavljeni le vzorci. Tudi na področju drugih miniaturnih CZ naredila največ – vse knjižice so bile razstavljene. Pri drugem delu vprašanja pa ne bi bil rad prerok. Veliko poezije je že izdala CZ, saj knjižice izhajajo od leta 1939 (Akademska založba) in izšlo je na desetine pesniških izborov iz domače in tudi svetovne literature, kaj pa še manjka, naj povedo uredniki in literarni strokovnjaki.

Kakšne zbirke pa imajo vaši kolegi iz mednarodnega Združenja miniaturnih knjig? Je v tujini večje bralsko in zbiralsko zanimanje zanje kot pri nas in kakšen tržni delež imajo miniaturne knjige pri nas in po svetu?

O tržnem deležu miniaturnih CZ, in tudi v tujini je tako. Izjema so t. i. »množične miniaturne«, ki so začele v velikih nakladah izhajati v ZDA ob koncu 80. let in so tiskane na Daljnem vzhodu. Razširile so se tudi v Evropo in na razstavi jih je bilo nekaj razstavljenih pri različnih državah. Seveda pa so v svetu – če gledamo globalno – predvsem v ZDA, nekateri veliki zbiralci, ki imajo tudi po 15 000 knjižic, med njimi tudi take redkosti, kot so srednjeveški rokopisi. Nekaj teh zbiralcev je svoje zbirke že podarilo knjižnicam univerz, kjer so študirali.

Povedati moram, da danes obstajajo v svetu štiri velika združenja ljubiteljev miniaturnih. Največje je združenje iz ZDA Miniature Book Society, ustanovljeno leta 1983, ki bo prihodnje leto praznovalo 29 let in ima okrog 300 članov iz okrog 20 držav (sam sem član od začetka).

V Nemčiji danes izide precej miniaturnih, tam so tudi tri združenja ljubiteljev miniaturnih: v Berlinu, Stuttgartu in Leipzigu (sam sem član združenj v Berlinu in Stuttgartu). Vsa ta združenja četrtletno izdajajo svoja glasila, v katerih so napovedovala tudi ljubljansko razstavo. Še več, na otvoritvi naše razstave je govoril tudi podpredsednik ameriškega združenja Stephen Byrne in otvoritve razstave se je udeležilo 20 članov berlinskega združenja s predsednikom na čelu, prišel je tudi predsednik stuttgartskega združenja. Za to priložnost je član berlinskega združenja Siegfried Spengler, ki je doslej sam natisnil in zvezal okrog 600 miniaturnih, izdelal knjižico *Ljubljana – Geschichte und Sehenswürdigkeiten*, ki ima 64 strani, 12 barvnih slik ljubljanskih znamenitosti, je vezana v usnje s kovinskim barvnim grbom, zlatotiskom na platnici in je vložena v potiskano varovalni karton. Format knjižice je 70 x 50 mm. Vsi udeleženci ekskurzije v Ljubljano so jo dobili.

Drugi dan po otvoritvi je bilo v Trubarjevi hiši literature srečanje, ki so se ga udeležili vsi Berlinčani. Poimenovali so ga *3. evropsko srečanje prijateljev miniaturne knjige v Ljubljani - 16. in 17.*

oktobra 2010. Na srečanju so bili tudi predstavniki iz Avstrije in Anglije in bilo je zelo živahno. Poudariti moram, da je naša razstava letošnja največja razstava miniaturnih CZ v Evropi, pa tudi od drugod niso poročali o tako velikih razstavah.

Od katere velikosti naprej se knjiga šteje za miniaturno in katere oblike izdaj vse obsega, glede na to, da je v vaši zbirki tudi sumerska glinena ploščica? So med njimi tudi faksimili rokopisov? Za katero zvrst književnosti je po vašem miniaturna izdaja najbolj primerna?

V svetu veljata dva normativa za miniaturne. Prvi je »evropski« (razen Anglije), ki je veljal tudi v Sovjetski zvezi in drugih socialističnih državah. To je 100 mm velikosti knjižnega bloka (takšne so tudi miniaturne CZ). Drugi normativ je anglosaški, ki prodira počasi tudi v Evropo: miniaturna ne sme presegati 3 cole (se pravi 3 inče, kar je 76 mm). Tudi sam sem se pred leti odločil za zbiranje te vrste miniaturnih, čeprav imam v zbirki tudi večje.

Kar zadeva sumersko glineno ploščico, jo štejem k predhodnicam miniaturnih (če so po formatu majhne), kot tudi egiptovske skarabeje, ki so bili popisani s hieroglifi. Med prve miniaturne štejem tudi srednjeveške rokopise in njihove faksimile – na razstavi so bili prikazani trije vzorci teh.

Če pogledate katalog razstave v Mestnem muzeju, z lahkoto opazite, da je vsebina miniaturnih izredno pestra, od religioznih vsebin, literarnih del do najširše palete vsebin, ki so si jih zamislili založniki. Okrog leta 1660 je Jeremia Rich iznašel posebno vrsto stenografije in objavil v tej pisavi *Popolno knjigo psalmov v verzih*. Torej omejite glede vsebine ni.

Tukaj naj omenim izdajo CZ, ki je edinstvena v svetu. To je devet knjižic Prešernovih *Sonetov nesreče* z dodanim sonetom *Memento mori* v devetih različnih jezikih, ki jih je enotno oblikoval Tomaž Kržišnik. Knjižice so izšle leta 1983 v sodelovanju CZ z nekaterimi drugimi založbami v Jugoslaviji in zamejstvu. Danes je komplet vseh knjižic velika redkost, ker so založbe, ki so pri projektu sodelovale, knjižice v svojem jeziku prodajale same. Le nekaj kompletov je ostalo v Ljubljani. Doslej ne poznam nobenega drugega podobnega projekta v svetu miniaturnih.

Kako kot prva avtoriteta slovenskega založništva in bibliotekarstva ocenjujete nominacijo Ljubljane za svetovno prestolnico knjige? Koliko se sami uspete udeleževati prireditev, ki jih je programska knjiga napovedala okoli 500, zdaj pa že samo Trubarjeva hiša literature od 2. septembra ponuja najmanj po en dogodek, še rajši pa dva na dan?

Nominacija Ljubljane je bila velik kulturni dosežek, saj je bila konkurenca kar huda. Reči moram, da je bilo gradivo, s katerim smo kandidirali in so ga pripravili na Oddelku za kulturo MOL, vodja projekta je bil dr. Uroš Grilc, izjemno inventivno

pripravljeno. Dr. Grilc je bil tudi od začetka zagovornik razstave miniaturnih CZ v Mestnem muzeju, njegova sodelavka Manja Ravbar pa je tudi ves čas priprav razstave tvorno sodelovala.

Zadnjega pol leta pred otvoritvijo razstave nisem imel skoraj nič časa. Pripravi je bilo treba uvodna besedila kataloga in kataloški opis skoraj 1 300 razstavljenih knjig. Ob pripravi razstave sem imel zelo strokovno in sposobno ekipo, od soproge Milene, ki je bila soavtorica razstave, do bibliografske svetovalke mag. Hedvike Pavlice Kolman. Celotni pripravi je načelovala vodja projekta v muzeju Metka Simončič, ki je s svojo ekipo poskrbela za celotno prezentacijo razstave. Razstavo je celostno, enkratno oblikovala Evita Lukež (naši nemški gostje so mi rekli, da take razstave oni ne bi bili sposobni pripraviti). Gospa Lukež je oblikovala tudi razstavni katalog, ki sodi med najlepše publikacije o miniaturnih CZ v svetu, kar jih poznam. Tvorno je sodelovala tudi pri korekturah za katalog. V muzeju so opravili gigantsko delo, tudi pri številnih korekturah kataloga, ki so bile potrebne pri tako velikem številu eksponatov. Gospa Simončič mi je zaupala, da je bila po številu eksponatov to največja razstava, kar so jih doslej pripravili v muzeju.

Vidite znotraj našega založništva možnost, da se tudi v prihodnje obdrži knjiga za vsakogar, ki izhaja v 8000 izvodih in stane 3 evre? Kakšna izdajateljska strategija bi jo lahko obdržala pri življenju?

To je zelo kompleksno vprašanje, na katero se na kratko ne da odgovoriti. Položaj na knjižnem trgu se je v času, odkar se ne ukvarjam več z založništvom aktivno (od začetka leta 2005), zelo spremenil. Nastalo je veliko novih založb (nekatero zelo kvalitetno), razvoj tiskarske tehnologije v smeri digitalizacije pa je omogočil tudi tiskanje zelo majhnih naklad knjig. Zamisel, da bi knjige prodajali po 3 evre, je bila briljantna, ne vem pa, kako je s stroški, avtorskimi honorarji, prodajnimi stroški itd. Če lahko, kar se dogaja, »normalne« knjige izhajajo v nakladi po 500 izvodov, bi morda lahko knjige v 8 000 izvodih bile tudi po 3 evre, toda, kot rečeno, podrobnosti ne poznam.

Kako bi po vseh desetletjih, ki ste jih s tako temeljitim poznavanjem in srčnim žarom posvetili knjigi, danes nagovorili mlade, da bi jim kraljestvo knjig postalo nepogrešljiv način življenja?

Ne strinjam se s tistimi, ki prerokujejo propad knjige zaradi novih digitalnih medijev. Knjiga je tukaj, da ostane, zlasti mladi pa bi morali del svojega časa (ki ga presedijo pred računalnikom) posvetiti tudi knjigi. Knjiga je s svojo vsebino in oblikovanjem predmet, ki se ga je treba naučiti uporabljati – in bojim se, da se današnja mladina (in njihovi starši, pa tudi učitelji) tega ne zavedajo dovolj. Končno – vzeti v roko knjigo, je poseben čar, ki ga ne more omestiti nič, niti računalnik.

Nekropola v Trstu

Zgodovinski trenutek

Klavdija Zupan

4. decembra 2010 je v tržaškem gledališču Verdi gostovala predstava *Nekropola*, dramatizacija istoimenskega romana Borisa Pahorja, ki je po mnenju vseh sodelujočih pomenila zgodovinski dogodek. Pod pokroviteljstvom tržaškega in ljubljanskega župana je predstava zaznamovala začetek tesnejšega kulturnega sodelovanja med Trstom in Ljubljano. Po objavi gostovanja *Nekropole* v gledališču Verdi je bilo 1200 vstopnic, kolikor jih je bilo na voljo, razprodanih v enem dnevu. Poleg protokolarnih gostov obeh županov, okoli 150 Ljubljancev in abonentov SSG Trst so večino vstopnic kupili Tržičani. Sprehod med obiskovalci je potrdil, da so bili enakovredno zastopani tako slovenski kot italijanski prebivalci Trsta. Pred predstavo so zbrano občinstvo nagovorili Antonio Calenda, direktor gledališča Verdi, Roberto Dipiazza, župan Trsta, in Zoran Janković, župan Mestne občine Ljubljana. Po predstavi pa je ob navdušenem aplavzu občinstvo nagovoril tudi akademik Boris Pahor.

Foto: Damjan Balbi/Kroma

Akademik pisatelj Boris Pahor ob slovesnem nagovoru pred zgodovinsko uprizoritvijo *Nekropole* v režiji Borisa Kobala v tržaškem gledališču Verdi 4. decembra 2010.

Tržaški pisatelj Boris Pahor je v romanu *Nekropola* seciral spomine na svoje popotovanje po koncentracijskih taboriščih druge svetovne vojne. Avtorja so kot tržaškega Slovenca, simpatizerja komunistične politične opcije in načelnega intelektualca leta 1944 nemški okupatorji Trsta internirali. Dobrih dvajset let po koncu vojne morije je na obisku taborišča Natzweiler-Struthof v Alzaciji ustvaril monumentalni literarni spomenik trpljenja tisočim sojetnikom. Spomine na preteklo trpljenje, na smrt tovarišev, soočenje z občutki krivde preživelega Borisa Pahor preplete z razmišljanji o etiki, veri ter s filozofskimi nazori, predvsem pa s pretanjenimi portreti svojih umrlih tovarišev. Branje, od katerega ni pričakovati ne pomiritve ne opravičila, pa je vendarle prežeto z optimizmom in neskončno vero v dobro človeka.

Roman *Nekropola* je zaradi svoje kritične drže do vseh takratnih oblasti, tako v Italiji, ki se še do danes ni soočila z odgovornostjo za fašistične zločine, kot tudi v Sloveniji, kjer je komunistična oblast zanikala obstoj drugih političnih opcij v odporu proti okupaciji, ostal relativno zamolčan. Šele prodor v tujino in prevodi v več kot dvajset jezikov je tako v Italiji kot v Sloveniji avtorja postavil na mesto nesporne etične avtoritete, posredno pa je tako priznan tudi njegov obsežen literarni opus.

Odločitev Borisa Kobala za dramatizacijo in režijo tako zahtevne literarne predloge je zorela nekaj časa, možnost izvedbe pa se je pokazala šele v okviru programa Ljubljane - svetovne prestolnice knjige 2010. Ob sodelovanju treh koproducentov - Društva Celinka, KUD Pod Topoli in MGL - je tako konec junija v Lapidariju ljubljanskega gradu igralec Pavle Ravnohrib ob sodelovanju igralcev Šentjakobskega gledališča (Maja Eržen, Edi Gril, Damijan Kolovrat, Maruša Kos, Mojca Lavrič, Jasna Pintarič, Jasna Simončič, Marko Skok, Elvis Štiglic, Denis Tatar, Tjaša Valentinčič, Mateja Zelič) ter sopranistke Katarine Kobal in pianista Mihe Nagodeta stopil po poti spominov Borisa Pahorja. Uršula Teržan je oblikovala pretanjen odrski gib, Jože Logar je oblikoval scenski prostor, podpisana pa sem poskrbela za dramaturgijo in koordinacijo produkcije. Vseh prvih deset predstav v Lapidariju, kjer so se gledalci skupaj z nastopajočimi soočali z dejanskim mrzom odprtega ambienta, je prostor s svojimi surovimi betonskimi površinami,

železnimi stebri precej prispeval k poustvarjanju vtisa surovega taboriščnega okolja. Prav tako je med predstavo vdiral radostna zvočna kulisa siceršnjih obiskovalcev Gradu ter tako podvajala situacijo predstave, ko se nekdanji taboriščnik gospod P vseskozi izmika trumi radovednih turistov. Predstava *Nekropola* je bila prvič odigrana na odru šele v gledališču Verdi. Tu so se skupini pridružili še tečajniki gledališke šole Studio Art iz Trsta. Da je predstava *Nekropola* gostovala v rojstnem mestu avtorja romana Borisa Pahorja in tudi rojstnem mestu režiserja Borisa Kobala, gre za sluzga slednjemu. Da pa je gostovanje predstave *Nekropola* v Trstu dobilo attribute zgodovinskega dogodka, sta zaslužna oba župana, Roberto Dipiazza iz Trsta in Zoran Janković iz Ljubljane.

Zakaj je gostovanje slovenske predstave na odru italijanskega gledališča zgodovinski dogodek, kot bi ne bile že zdavnaj presežene ideje o večvrednosti nekaterih narodov nad drugimi? Očitno niso, saj je bil pred gledališčem na dan predstave organiziran fašistični protest. Za nas, Netržičane, je bila reakcija fašističnih pripadnikov nepričakovana in predvsem anahronistična. Mogoče gre prav sicer skromnemu številu demonstrantov za sluzga, da so ustvarjalcem in nastopajočim v predstavi razjasnili dejansko stanje duha v Trstu. Še veliko bolj smo se lahko poistovetili s sporočilom Borisa Pahorja, ki si vse svoje življenje neutrudno prizadeva večinskemu narodu dokazati enakovrednost slovenske manjšine.

Ko smo ob nagovorih tržaškega in ljubljanskega župana stali v zaodrju, mi je gospod Guido Galetto, tiskovni predstavnik Občine Trst, vznesen prišepnil: »Priče smo zgodovinskemu trenutku.« Pritrdila sem. Seveda smo vsi sodelujoči zelo ponosni, da smo del zgodovinskega dogodka, pa vendar se kljub ponosu ne morem znebiti grenkega občutka ob dejstvu, da je gostovanje slovenske predstave v italijanskem gledališču še vedno zgodovinski dogodek. Še posebno v mestu, kjer je del stalnih prebivalcev Slovencev, kjer je socialno in kulturno zaledje slovensko, kjer so do prve svetovne vojne mirno sobivali predstavniki vseh avstro-ogrskih narodov. Mogoče bo prav začetek intenzivnejšega kulturnega sodelovanja med Ljubljano in Trstom prineslo otoplitve tudi v vsakdanjiku tržaških prebivalcev - slovenskih in italijanskih.

AKADEMIK BORIS PAHOR OB UPRIZORITVI NEKROPOLE V TRŽAŠKEM GLEDALIŠČU VERDI

Najprej se lepo zahvaljujem Borisu Kobalu, nekoč mojemu dijaku, ko je sledil lekcijam o italijanski književnosti, zdaj pa uveljavljenemu režiserju, posebno mu hvala, da je izpeljal težek načrt s tako kvalitetnim in globokim izidom.

Prisrčno se zahvaljujem plemenitemu sporazumu gospodov županov, Robertu Dipiazza in Zoranu Jankoviću, sporazumu, ki se uresničuje v ozračju, v katerem je Ljubljana svetovna prestolnica knjige, medtem ko se v Trstu s spremembo starega pristanišča bolj uveljavlja njegovo mesto v Evropi. Moram se pa tudi zahvaliti kulturnemu konzorciju na tržaškem (Monfalcone), da je izdal *Nekropolo* takrat, ko je nihče ni maral, prav tako hvala Alesaandru Mezzenu Loni, da je prepričal založbo Fazi, ki je izdala knjigo s spremnim uvodom dragega prijatelja Claudia Magrisa.

Zatem mislim, da lahko trdim, da sta gospoda župana naredila velik korak k pomembnemu preokretu, ki je hkrati srečna nemeza za kup slovenskih knjig, sežganih pred Verdijevim spomenikom v temni dobi po prvem svetovnem spopadu. Ker namreč vstop mojega dela v gledališče Verdi ne razveseljuje samo mene, ampak vse slovensko prebivalstvo v mestu in deželi. Saj nazadnje se ne tiče samo moje osebe, pred mano bi morali vzeti v poštev Vladimirija Bartola, ob meni pa danes Alojza Rebulu in vse druge.

Tako je imel spet prav Scipio Slataper, ki je o nas rekel: »Tukaj so že 12 stoletij, zdaj pa prihajajo na površje.«

Da, zadovoljen sem in čutim se danes še malo bolj Tržičana, čeprav sem se rodil v Ulici del Monte, prav nasproti opuščenega judovskega pokopališča, o katerem piše Saba, ko se spominja svojih starih. Moji, to je dedek in babica, sta stanovala v ulici Rossini št. 10, to je prav onkraj mostu, ki je bil takrat res rdeč ali rus, kot so mu pravili. Moja družina je stanovala štirideset let v Ulici sv. Nikolaja, tako da so me dečka peljali v kopališče Pedocin, kasneje pa s čolnom na vesla in s platnom za streho na bran ... no, a kaj naj zdaj vse še enkrat znova popišem ... ne, tega ne bom počel, rajši voščim obema tako različnima mestoma, enemu srednjeevropskemu in zadržanemu, drugemu, našemu sredozemskemu in zato nastežaj odprtemu, da bi to svojo specifičnost znali izkoristiti, saj je komplementarnost v kulturi bogastvo.

Ampak, ker smo bili pričujoči koncu mož, ki so bili v taboriščih kot politični zaporniki, in torej tako imenovani rdeči trikotniki, se mi zdi prav, da to srečanje dveh duš danes (Slataper) posvetim dvema tržaškima meščanom, ki sta postala pepel zaradi svojega boja za svobodo. Gabriele Foschiatti je bil branilec jezikovnih skupnosti, Vladimir Martelanc marksistični kulturnik, oba sta bila v Struthof-Natzweilerju. Martelanc je tam preminul, Gabrieleja pa sem zadnjič videl v Dachau, ko so me poslali v Doro, v Trstu je neka ulica z njegovim imenom, a zdi se mi, da se malokdo zmeni zanj. Tako, to je vse, še enkrat vsem hvala.

Trst, 4. decembra 2010

(Pisatelj akademik Boris Pahor je besedilo pred predstavo *Nekropole* v gledališču Verdi prebral v italijanski, za objavo v glasilu pa ga je sam prevedel v slovenščino.)

Spomenik slovenskim protestantskim piscem in tiskarjem

Prof. dr. Nadja Zgonik

Foto: Dunja Wedam

Skulptura kiparja prof. Luja Vodopivca slovenskim protestantskim piscem in tiskarjem v Parku slovenske reformacije.

Ob Unescovem naslovu *Ljubljana – svetovna prestolnica knjige 2010* je Ljubljana dobila nov kiparski spomenik slovenskim protestantskim piscem in tiskarjem. To je delo akademskega kiparja Luja Vodopivca, profesorja na ljubljanski Akademiji za likovno umetnost in oblikovanje, ki mu je avtor nadel delovni naslov *Adam*. Po stotih letih, odkar se je leta 1910 mesto prvič poklonilo protestantizmu s postavitvijo spomenika Primožu Trubarju, vodilni osebnosti gibanja, ki je k nam prvo zaneslo klice narodnega prebujenja – to je delo kiparja Franceta Bernekerja, ki stoji na robu Tivolskega parka nasproti Moderne galerije –, smo zdaj dobili spomenik, ki naj nas spomni na prispevek vseh protestantskih piscev, Primoža Trubarja, Jurija Dalmatina, Sebastjana Krelja in Adama Bohoriča ter založnikov, predvsem Janeza Mandelca, ki je leta 1575 v Ljubljani prvi na slovenskih tleh natisnil slovensko knjigo.

Najnovejši ljubljanski spomenik za evangeličansko cerkvijo ob začetku diagonalne poti čez Park slovenske reformacije nas nagovarja s komunikativno neposrednostjo, saj vse elemente, ki ga sestavljajo, z lahkoto in v hipu prepoznamo, razberemo. Tu je ležeča moška glava z zaprtimi očmi, na njej velike črke, na njih knjige in še več majhnih črk. Bronasta glava nadnaravne velikosti počiva na blagi travnati vzpetini brez podstavka, kot bi spala. Ležanje ali spanje ni aktivno, pač pa pasivno stanje, mirovanje, vendar si med spanjem nabiramo energije za nov dan in nova dejanja, tako kot so protestanti s svojim delom prebujali v narodu speče moči. Ker glava ni odmaknjena od tal s podstavkom, pač pa je v neposrednem stiku z zemljo, ki jo prekriva travna ruša, pomeni njeno spanje prisluškovanje naravnim silam in črpanje energij iz narave. Izhodišče slovenske kulture, ki so jo z intelektualnim delom utemeljili slovenski protestantski pisci, jo razširjali slovenski tiskarji in podprli narodnozavedni mecenari, je jezik in naravna pravica posameznika, da ga uporablja. Iz zgodovine vemo, da smo se Slovenci namesto kot aktivni državnopolitični akterji na odru svetovne zgodovine ohranili z vztrajanjem in zvestobo jeziku in pokrajini, torej nas pri skupni narodnosti identifikaciji ne veže toliko pripadnost preteklim zgodovinskim dogodkom kot naravi in kulturi.

Črke, katerih nagovor je bolj neposreden in enoplasten kot pri likovnih znakih ter jih z lahkoto razbiramo, so razmetane, a jih lahko vsak mimoidoči svobodno sestavlja v anagrame. Iz črk najprej sestavimo besede, iz besed stavke in iz stavkov knjige, kot so to za nas prvič v zgodovini iz med seboj še neuglašanih različnih slovenskih narečij počeli slovenski protestantski pisci in jih razširjali tiskarji. Adam Bohorič – tisti med njimi, ki se mu je kipar s delovnim naslovom še posebej poklonil – je s prvo slovensko slovnico, *Zimskimi uricami*, dal leta 1584 slovenski abecedi črke, jeziku pa pisavo. Tri knjige, ki v ustvarjalnem neredu počivajo na črkah, so množina, tako kot so se pionirska dejanja protestantov razrasla v nepreštevno množino natisnjenih slovenskih knjig. Nepričakovane povezave likov gledalca pritegnejo, da začne sam razbirati pomene raznorodnih elementov, ki sestavljajo celoto, pri čemer mu je v oporo odprta komunikacija spomenika, ki ni vzvišeno odmaknjen na podstavku, temveč dostopen, da se mu lahko približaš in se ga dotakneš.

Večplastnost tega umetniškega dela lahko odkrivamo tudi v bogastvu umetnostnozgodovinskih namigov, ki jih zajema, od spomina na kolosalne olmeške monolitne moške glave iz predkolumbijskega obdobja, ki rastejo iz tal, do Brancusijevih spečih ženskih glav, fantastičnega povezovanja nespouljivih predmetov pri nadrealistih, z uporabo črk, ki se osamosvajajo od svojega pomena in postajajo zanimive kot samostojni likovni znaki, pa se navezuje na slikarstvo letrizma in s tem na enega najizvirnejših prispevkov slovenske likovne umetnosti k evropski v šestdesetih letih s slikarstvom Janeza Bernika. Neposreden nagovor, ki ga izrablja spomenik, pa nas spominja tudi na stripovske figure z besedilnimi oblaki ali pa na urbano ulično umetnost, ko grafitarji pri svojem impulzivnem delu spajajo likovne znake s črkami.

Nov spomenik je z dodanimi primesmi fantastičnega za Ljubljano nekaj novega in sveže dopolnjuje ter bogati raznolikost umetnostnih nagovorov, ki so se v mestu v spomeniški plastiki zvrstili doslej. Njegove prepoznavne oblike zlahka najdejo komunikacijo z gledalcem, pa naj bo to skozi park hiteči mimoidoči, brezdelni sprehajalec ali otrok, ki ga z bližnjega igrišča k spomeniku zvabi skrivnostna podoba črk. Knjige, počivajoče na spomeniku, pa nagovarjajo slehernega meščana k njihovemu branju in uživanju v umirjeni kontemplaciji, ko si obdan z njimi, saj nič ne more zmotiti neskončnega miru speče bronaste glave.

Ob novem ljubljanskem spomeniku

Dr. Miklavž Komelj

Kip Luja Vodopivca, postavljen kot spomenik protestantskemu gibanju, ki je v šestnajstem stoletju prineslo prve slovenske knjige, ne dela nobenih koncesij historični aluzivnosti; kipar je spomenik davnemu gibanju oblikoval tako, da učinkuje sodobno, nepretenciozno in nežno. Speča glava (značilna za Vodopivca; izhodišča njene fiziognomije se v kiparjevem opusu pojavljajo že od sedemdesetih let minulega stoletja naprej), nad katero lebdijo knjige, na katere kot metulji sedajo črke. To so črke imen najpomembnejših slovenskih protestantskih piscev – toda premešane. Kot v dihu kabalistov.

Te črke, od katerih so nekatere živo rdeče pobarvane, so me spomnile na plastične črke, ki jih izdelujejo kot pripomoček, s katerim se majhni otroci učijo brati.

To daje kipu igrivost. Toda – kdaj pozneje je odnos ljudi do jezika *resnejši* kot takrat, ko se prek iger s črkami učijo brati? Ali ni vsak otrok v tistem obdobju, ko se uči govoriti in brati, vsaj na trenutke neke vrste lingvistični genij?

Speča glava, ki jo obletavajo črke, me je spomnila na neko zelo pomembno spoznanje, ki nam ga je prinesla psihoanaliza. Danes se mi včasih zazdi, da večina ljudi sploh ne zna več govoriti, da so ljudje komaj še sposobni kaj artikulirati. Psihoanaliza pa nas je naučila, da tudi nekoga, ki komajda zna kaj artikulirati, nezavedno obvladujejo nadvse zapleteni jezikovni postopki, v katerih so zaobjete vse tiste subtilnosti, ki jih raziskuje poezija – od »zlogovne kemije« (Freudov izraz) do anagramiranja. Ljudje nezavedno operirajo z veliko zapletenejšimi in kompleksnejšimi jezikovnimi postopki, kot bi si mislili. Tudi če jih ne obvladujejo, brez njih ne bi mogli živeti.

Če hočemo prepoznati v spomenik »skrita« imena, moramo vstopiti v igro premešanja črk – in pri tem lahko mimogrede odkrijemo še druge, nepričakovane kombinacije. V spomeniku so vsebovane vse črkovne kombinacije, ki jih lahko v njem odkrijemo. Ne zdi se mi naključje, da je kipar to domislico uporabil prav na spomeniku protestantom. Njihov jezik se mi je – z vso vanj vpisano časovno razdaljo – vedno zdel presenetljivo živ; »premešavanje« v njem zapisanih fragmentov sem uporabil celo v nekaterih svojih pesniških poskusih.

Od kod ta živost? V tem, da slovenski protestanti jezika niso obravnavali kot neko vnaprejšnjo danost, ampak kot prostor, ki ga je treba odpreti dimenziji resnice.

»Risnico govoriti ne straši se,«

prepesnjuje Primož Trubar božjo zapoved, ki prepoveduje laganje. Ni dovolj odsotnost laži; gre za resnico.

Ta resnica je univerzalistična; protestanti šestnajstega stoletja so sebe imeli za katolike – v etimološkem smislu univerzalnosti, vesoljnosti. (Rimski katoliki pa zanje niso bili katoliki, ampak »papežniki.«) Ko je Trubar začel pisati »kranjsko« slovenščino kot jezik literature in tako poskušal prebiti kulturno inercijo domačega prostora, ni šlo preprosto za to, da kot Kranjec pač piše kranjsko, ker je to nekaj naravnega; Trubar je gledal na svoje pisanje iz univerzalistične perspektive, v kateri je znanje katerega koli jezika dar Svetega Duha; v nemško pisanem predgovoru h knjigi *Ta prvi dejl tiga noviga testamenta* (1557) je napisal (navajam v prevodu Mirka Rupla):

»*Sv. Pavel prištevava tudi raznovrstne jezike med darove sv. duha, a Bog mi je iz posebne milosti zaradi Jezusa Kristusa naklonil znanje slovenskega jezika, kakor ga govoré v deželi Kranjski /.../«*

Tudi znanje maternega jezika za Trubarja ni preprosta naravna danost, ampak nadnaravni dar in obenem naloga – naloga iznajdevanja tega jezika v univerzalistični perspektivi »vse-jezičnosti« (če uporabim izraz Marine Cvetajev), ki vsak jezik – prav v zavesti o njegovih mejah, o njegovi nezadostnosti – postavlja v neposreden odnos do resnice. V tem smislu je na naslovni strani Trubarjevega *Abecedariuma* citat iz Pavlovega *Pisma Rimljanom*: »*Et omnis lingua confitebitur Deo.*« Isti citat najdemo tudi na naslovni strani slovnice Adama Bohoriča – tudi v slovenščini: »*Vsaki jezik bode Boga spoznal.*«

Jezik protestantskih piscev je prežarjen z idejo; v zavezanosti tej ideji so bili protestanti pripravljani sprejeti tudi preganjanje in »*nigdirdom*« (Trubarjev izraz). Navedel bom nekaj verzov iz Dalmatinove prepesnitve Luthrove pesmi »*Ein feste Burg ist unser Gott*«, ki je bila v šestnajstem stoletju nekakšna himna nemškega protestantskega gibanja:

»*Inu ako nam lih vzamo
tehu, blagu, družino,
taku nim vse volnu damo,
de nebu obdržimo.*«

Ko berem Dalmatinove prevode psalmov, se mi včasih zdi, da zvenijo kot revolucionarna poezija. Ni čudno, da so med drugo svetovno vojno slovenski partizani videli neko povezavo med svojimi tiski in tiski protestantov iz šestnajstega stoletja (o tem je v partizanih pisal Mile Klopčič). Povezuje jih – ne glede na vso zgodovinsko in svetovnonazorsko razdaljo – univerzalistična zavezanost resnici.

Samo taka zavezanost daje nekemu jeziku živost. V današnjem času, za katerega je značilno reduciranje zavesti o jeziku na njegovo komunikacijsko funkcijo (kar pomeni zapiranje jezika dimenziji resnice), številne argumentacije, ki poudarjajo pomen javne rabe slovenščine, utemeljujejo smisel te rabe v pojmovanju jezika kot atributa nacionalne identitete, ki ga je pač treba ohranjati. Toda ko zvajamo smisel nekega jezika izključno na to dimenzijo, to pomeni, da jezik v končni konsekvenci ponižamo v atribut folklorja. Jezik slovenskih protestantov šestnajstega stoletja pa je, kot sem že poudaril, tako živ zaradi tega, ker je utemeljen v pričanju, da je vsak jezik v neposrednem razmerju do resnice – prav v zavesti, da resnica ni nekaj znotrajjezikovnega; zato so vsi jeziki – ne glede na število njihovih govorcev – do nje v enakem razmerju. Resnična spregovoritev je tista, v kateri ne gre za komunikacijo, ampak za resnico. Ko danes berem knjige slovenskih protestantov, me njihov jezik očara s plemenitim nadihom starega, toda po drugi strani lahko prepoznavam v njihovem ustvarjalnem odnosu do jezika (še zlasti v Dalmatinovi *Bibliji!*) inspirativno drhtenje še-ne-obstoječega.

Vodopivčev kip nas vabi, da vstopimo v igro premešanja črk.

ALENKA GERLOVIČ
1919–2010

Foto: Miha Fras

Slikarka Alenka Gerlovič na slovesnosti ob prejemu Župančičeve nagrade za življenjsko delo leta 2007.

Alenka Gerlovič je bila od rojstva zaznamovana z dvema stvarima: imela je izjemno razvit čut za opazovanje, pri katerem je razvila dejavnosti na področjih, ki so jo zanimala – predvsem narava, ter čut za razpoznavanje krivice, na kar pa se je odzivala uporniško. V svoji knjigi *Okruški mojega življenja* je prav svojo patriarhalno okolico zaznavala z dušenjem: »Šola me je dušila tako kot družina«. Očeta je imela zelo rada in je za njim grozno žalovala, saj je storil mučeniško smrt – zadavili so ga domobranci –, vendar ga je kritično označevala kot »klerikalca«. V družini jo je motil tudi odnos do žensk, v družbi socialne krivice in v naravi človekovo ropanje. Ta njena pokončnost in uporništvo sta bili gonilni sili njenega življenja. Zraven je bila obdarjena še z velikim življenjskim optimizmom in šegavostjo. »Za sodelovanje v NOB sem se torej odločila iz etičnih razlogov. Čeprav sem zaradi mladosti in naravnega optimizma verjela v poraz fašizma, bi se odločila za odpor v vsakem primeru, tudi če ne bi videla izhoda. Da mora človek stati na *pravi* strani že zaradi samega sebe, ne glede na upanje za uspeh, mislim še danes,« je zapisala. Uporništvo jo je pripeljalo med aktivne udeležence NOB, med člane KP ter končno ji je to uporništvo pomagalo premagati raka. Alenke Gerlovič se medlo spominjam iz osnovne šole, ko me je učila likovni pouk. Spominjam se, da je prišla pred operacijo raka k moji mami, prav taki borki proti bolezni, najbolj pa se mi je vtisnila v spomin, ko smo branile ženski spomenik, ki so ga klerikalci odstranili izpred stolnice v začetku devetdesetih let. Posmehovala se je interpretaciji pri upodobitvi na spomeniku, da prst kaže na škofijo, saj je bila zanjo le roka, ukleščena v bodečo žico. Pretresla pa me je njena pripoved o tem, da so v demonstracijah mlajša neporočena dekleta zaščitila matere z otroki in prestrezala udarce puškinih kopit. Med neporočenimi dekleta je bila tudi Alenka. No, spomenika niso postavili nazaj, Alenka pa je le dočakala nov spomenik ženskam na Pogačarjevem trgu. Pri raku, soočenju s smrtjo, pa nam je sporočila: »Ne jokajmo. Šele zdaj se zavedamo, da je vsako živo bitje smrtno. Morale bi torej jokati vse od rojstva in samo jokati. Kaj bi imele potem od življenja? A dano nam je, da živimo. Zdaj. Ne pred deset tisoč leti in ne šele čez deset tisoč let. Iz tega zdaj, ki še traja, je treba dobiti vse, kar je le mogoče. Izrabiti vsak trenutek.«

Živa Vidmar

(Del govora na zadnjem slovesu od slikarke Alenke Gerlovič 15. decembra 2010 na ljubljanskih Žalah.)

Potrebujemo novega Trubarja!

Viktor Žakelj

Alenka Gerlovič je l. 1941 diplomirala na zagrebški likovni akademiji, sočasno pa je svojo ustvarjalnost razvijala tudi v drugih smereh; razvijala se je kot dramatičarka in imela je že dogovorjeno uprizoritev svojega teksta v ljubljanski Drami. Toda ko se je začela vojna, ni v odločilnih trenutkih niti malo pomišljala; slikarstvo in pisanje je pustila ob strani in se takoj popolnoma posvetila aktivističnemu delu za Osvobodilno fronto (zaradi katerega je morala l. 1943 tudi stopiti v ilegalo). Vedno je poudarjala, kakšne izkušnje naravnost čudežne solidarnosti med ljudmi je takrat doživela v Ljubljani. A ko je gledala nazaj na svoje slikarsko delo, je večkrat tudi poudarila, kako je vojna prekinila njen slikarski razvoj – vendar je vedno dodala, kako je ponosna, da je aktivno sodelovala v NOB in revoluciji, tem največjem dogodku slovenske in jugoslovanske zgodovine. Alenka Gerlovič je vstopila v narodnoosvobodilno in revolucionarno antifašistično gibanje kot prepričana pacifistka in antimilitaristka. V adolescenci je bil njen največji junak Gandhi. Tega, da jo je prav zvestoba tem načelom že l. 1941 privedla v sodelovanje z oboroženo vstajo, ne razumem v smislu nepredvidljivih paradoksov življenjske usode, ampak kot nekaj, kar veliko pove o samem bistvu slovenskega in jugoslovanskega NOB, ki je bil v najglobljem smislu boj proti vojni, ker je bil boj proti družbenim razmeram, iz katerih izhajajo imperialistične vojne. Ko je Alenka Gerlovič l. 1944 iz Ljubljane odšla na partizansko ozemlje, je tam v Centralni tehniki KPS spet začela z likovnim delom, obenem pa je kot scenografinja sodelovala pri Slovenskem narodnem gledališču na osvobojenem ozemlju, v različnih vlogah pa je dala pečat partizanskemu lutkovnemu gledališču, u katerem je po vojni napisala knjigo. V nedokončanem grafičnem ciklu, ki ga je delala na lastno pobudo, je poskušala trpljenje ljudi svojega časa monumentalizirati v duhu Dürerjevih pasijonskih grafik.

./.../ Spomin na Alenko Gerlovič ne pomeni samo spomina nanjo osebno in na njeno delo; navzoč bo tudi v cvetočih češnjah, ki jim bodo zaradi slik Alenke Gerlovič v naših očeh cvetni listi trepetali drugače, navzoč bo v vsaki pomladni rasti, ki se prebija skozi zadnji sneg in ki je brez slik Alenke Gerlovič mogoče ne bi znali videti ... Prisotnost umrlih v svetu živih se lahko dogaja na skrajno skrivnostne načine, ki se jih je Alenka Gerlovič globoko zavedala – in prav zato ni pristajala na nobene konvencionalne metafizične spekulacije o posmrtnosti. V svojih spominih je napisala, kako je že pred drugo svetovno vojno vzljubila poezijo Srečka Kosovega prav zaradi tega, kako je Kosovel zmogel izreči skrivnostno povezanost med živim in mrtvimi: »Tudi on je postal zame eden izmed temeljnih pesnikov, zaradi Oceana. Povedal mi je, kako 'v živem koraku mrtvi zveni!', kako vse življenje raste iz že umrlih življenj in se nadaljuje v vsem živem ./.../« Kosovelovo *Tragedijo na oceanu* mnogi berejo kot mračno, obupano pesnitev. Alenka Gerlovič pa jo je zmogla brati kot svetlo sporočilo o življenju in o povezanosti živih in mrtvih. Prosim, da bomo imeli v zavezanosti vsemu, za kar je živela, moč prepoznavati njeno navzočnost v svetu, v katerem jo bomo tako zelo pogrešali in potrebovali.

Miklavž Komelj

(Del govora na zadnjem slovesu od slikarke Alenke Gerlovič 15. decembra 2010 na ljubljanskih Žalah.)

Foto: Miha Fras

Slovesnost ob odkritju kipa slovenskim protestantskim piscem in tiskarjem avtorja prof. Luja Vodopivca. Od leve proti desni: predsednik slovenskega protestantskega društva Primož Trubar Viktor Žakelj, škof evangeličanske cerkve Geza Erniša, župan Zoran Jankovič, kipar prof. Lujo Vodopivec, predsednik Državnega zbora dr. Pavel Gantar in minister prof. dr. Igor Lukšič.

Okoli nas je polno narcisov. Prepričani so, da se je zgodovina začela z njimi: vse vedo, kar delajo, je najboljše od možnega, da so sploh naj, naj. Toda ...

Naši predniki, pa naj so prišli od jugo- ali severovzhoda, so bili zagotovo najbojevitejše slovansko pleme, sicer se ne bi mogli zagoditi tako globoko med romanska in germanska plemena. Poselili smo križpotje Evrope in od vedno smo poželenje številčnejših sosedov. Nič dobrega in slabega, kar je spočela in počela (danes vse bolj utrujena) Evropa, nas ni zaobšlo. Zavrgli smo boginjo Živo ter preživete bogove nad oblaki, verjeli Cirilu in Metodu in postali kristjani. Na pragu novega veka smo zaupali Trubarju in njemu zvestim, da mora človek sam določati odnos do tuzemskega in tistega, kar nas presega. V času druge svetovne vojne smo večinsko stopili na stran anti Hitlerjeve koalicije, na temeljih katere nastaja nova Evropa, ki naj postane kvintesenca sodobnega sveta.

Vsa ta velika dejanja, polna iskrenega upanja in tudi krvi, so nas ustrojila. Postali smo prilagodljivi. Ta naša značajska lastnost pa zaobjema vse, od hlapčevstva do (pretkane) upornosti. Po vsakem valu, ki je zavel čez ta raj pod Triglavom, smo se še krčeviteje oprijeli tega križpotja, pozabili zlo, ki ga je vsakokratni val naplaval, in, vsaj v podzavesti, ohranili vse novo, osvobajajoče, kar nam je prinesel.

Reformacija je bila največje duhovno, kulturno, politično in posredno tudi ekonomsko gibanje sredi prejšnjega tisočletja in je ne le simbolni, ampak tudi dejanski konec srednjega in začetek novega veka, ki pa se izteka. Razviti del sveta je pred »novim novim vekom«. Zato je primerjava teh dveh časov ne le dopustna, ampak tudi potrebna. Ljudski glas je to strnil v sintagmo: Naš prostor potrebuje novega Trubarja, svet pa novega Luttra.

Je to le retorična bravura ali kaj več? Držalo bo slednje. Najprej: protestantizem ni bil le upor zoper takratni izprijeni katolicizem, zoper papeštvo, bi znal reči Trubar; bil je upor tudi zoper netržno alokacijo kapitala (prodajanje odpustkov), in nenazadnje: sproženo je bilo nastajanje narodov in držav, ki kasneje postane praksa tudi ljudstev drugih kontinentov.

Politični interesi Habsburgov in Rima so preprečili, da bi postali protestantski narod, podobni severnjakom, ki so nam danes pogosto za zgled. Verovali bi na protestantski način, osvojili bi protestantsko logiko in živeli v duhu protestantske etike in tudi naš zdajšnji kapitalizem bi znal biti drugačen.

Spominjanje Trubarja, velikega Slovenca prejšnjega tisočletja, Dalmatina, ki sodi med najbolj nadarjene Slovence vseh časov, Bohoriča, našega prvega šolnika, Mandeljca, prvega našega »učenca« Gutenbergga, ne sme biti le nostalgija po ljudeh in časih, ki so nam pri srcu, ampak mora biti predvsem spodbuda za razmislek o tem, kaj moramo storiti danes, jutri, pojutrišnjem, da bomo »stali in obstali«, kot pravi Trubar v Katekizmu iz leta 1550, v tem globalizirajočem se svetu, ki mendra vse, kar nam je bilo doslej sveto, ni pa še jasno, kaj je tisto novo, kar nam bo omogočilo preživetje na tem vsak dan bolj izčrpanem planetu.

Mi smo kozarec vode v morju združujoče se Evrope, a nismo brez vonja in okusa. Trubar in kasneje Dalmatin sta nam dala knjižni jezik in nas tako postavila ob bok številčnejših sosedov. Od tedaj dalje se jezik, umetnost, kultura naši kralji, s katerimi smo zoreli in končno dozoreli, da smo lahko ob koncu tisočletja iz naroda postali v državo organizirana skupnost. Na pobudo Aškerca in v »režiji« velikega domoljuba župana Hribarja je imeniten Bernekerjev Trubar že stoletje med nami. Društveno pobudo za postavitev novega spomenika protestantizmu, slovenski knjigi oziroma kar naši kulturi je župan Zoran Jankovič sprejel in razumel, kipar Vodopivec pa na moderen način povedal, da sta slovenska beseda in slovenska knjiga še vedno vogelna kamna slovenstva.

Tudi zato so najnovejši ljubljanski spomeniki županu Hribarju, politiku Kavčiču in najnovejše Vodopivčevo delo ne le spomin, ampak tudi opomin.

Naj razume, kdor more!

Valvasor o požigu protestantskih knjig

Razstava prevoda prvih dveh knjig *Slava vojvodine Kranjske* ob obletnici požiga slovenskih protestantskih knjig

Prof. dr. Božidar Debenjak

Drugi del prevoda Valvasorjeve *Slave vojvodine Kranjske*, ki je bil skupaj s prvim razstavljen v Mestni hiši ob 410-letnici požiga slovenskih protestantskih knjig v sklopu vsakoletne prireditve Vrnimo ljudem knjigo. Na otvoritvi je zbrane nagovoril soprevajalec te monumentalne enciklopedije 17. stoletja prof. dr. Božidar Debenjak.

Dragi prijatelji knjige,

pred kratkim je izšel v slovenskem prevodu drugi zvezek znamenitega Valvasorjevega dela *Slava vojvodine Kranjske*, te veličastne enciklopedije na način 17. stoletja, ki s tem postaja kot celota dostopno slovenskemu bralcu. Z opisom življenja in mišljenja Kranjske 17. stoletja v vseh njegovih razsežnostih nam vrača celovito čutenje zgodovine. Celotno delo obsega petnajst knjig, od tega v prvem zvezku prve štiri knjige, v drugem zvezku, ki je pravkar izšel v prevodu, štiri knjige (od pete do osme), v tretjem zvezku, ki ima iziti v pozni jeseni 2011, tri knjige (od devete do enajste), preostale štiri knjige pa obsega četrti zvezek.

Poglejmo, kaj nam pove v tem zvezku o dogodkih, ki se jih spominjamo danes: V dodatku k šesti knjigi govori o tem, kaj je izšlo izpod peresa kranjskih piscev, in tu je Valvasor zbral tudi vse, kar je bilo tedaj znanega o knjigah, ki so jih napisali protestanti: poleg reformatorjev tudi znameniti zdravnik David Verbec (ali Verbecius), latinsko predstavljen kot »Carno-Lubeanus« ali »Kranjec in Ljubljančan«. Zanimiva je nova latinizacija imena Ljubljana: ne »Labacum«, temveč »Lubeana«.

V sedmi knjigi, ki je posvečena religiji, je od skupno sedemnajstih poglavij osem (VII-XIV) posvečenih protestantizmu - od Husa in Luthra do končnega zatrtja protestantizma na Kranjskem in v drugih »notranjeavstrijskih« deželah. Tu poroča o žalostnih dogodkih, ki se jih danes spominjamo, med drugim takole:

»Zadnji sunek v srce je dobila evangeličanska religija na Kranjskem leta 1601 v srcu dežele, namreč v Ljubljani, ko sta od nadvojvode določena reformacijska komisarja, namreč Njegova knež. mil. gospod Tomaž Hren, škof v Ljubljani itn., in gospod Jurij Lenkovič, baron, deželni glavar na Kranjskem in poveljnik na Hrvaškem itn., prvič pozvala predse vse meščane in prebivalce, med njimi tudi uradnike častitih deželnih stanov, in tistim, ki so se priznavali k evangeličanski religiji, naložila, naj se v roku šestih tednov in treh dni odstranijo ne le iz mesta Ljubljane, temveč tudi iz vseh dežel Njegove svetl., prej pa prodajo svojo posest, iz nje tudi izplačajo upnike in Njegovi knež. svetl. prepustijo vsak deseti penez.« (Stran 468 b - 469 a).

»Razdejanje pokopališča. In še: nanovo urejeno in pokoju mrtvih posvečeno luteransko pokopališče se je moralo pokoriti za to, da je luthrovsko-preminulim telesom dajalo naročje za pokoj, in trpeti nespokoj, celo sploh ne biti več mesto pokoja; zakaj razdejali so ga, podrli leseno ograjo in jo sežgali.

Enako se je godilo luteranskim knjigam, ki so se nahajale po vsem mestu: prav vse so zbrali skupaj in jih sežgali na odprtem trgu.

Pri tako strogem postopku reformiranja jih je le šest izmed meščanstva sprejelo katoliško vero; drugi evangeličanski meščani in prebivalci pa so zato prišli za popotno palico in rajši zapustili hišo in dvorišče, mesto in deželo kot pa svojo vero; to so tudi naredili, ko se je iztekel njim postavljeni termin, in se odselili.« (Naslov na robu).

»Nekaj knjig evangeličani umaknejo v Lontovž. Ker se je rimsko-katoliška vnema tako plameneče srdila na luthrovske natisnjene knjige in spise, je več meščanov in prebivalcev odneslo vsakovrstne evangeličanske knjige v Lontovž. In tudi knjige izgnanih pridigarjev je *stöll* častitih pooblaščenecv (tako imenujejo na Kranjskem instanco gospodov pooblaščenecv) večinoma odkupil in dal v registraturo deželnih stanov. A tudi tam niso dolgo bile na prostosti: zakaj leta 1601 je nadvojvoda večkrat odredil, da je take knjige treba izročiti gospodom reformacijskim komisarjem. In prav tako je bilo nadvojvodovemu tajnemu svetovalcu, vrhovnemu dvorjanu komorniku in deželnemu glavarju na Kranjskem gospodu Hannsu Ulrichu pl. Eggenbergu, baronu itn. naloženo, naj osebno odide v Lontovž in odvzame vse luthrovske knjige. Bile pa so določene ovire, ki več let niso dopuščale, da bi se to izvršilo.

Vendar ko je nadvojvoda leta 1616 osebno prišel v Ljubljano, je dal ukaz, naj se te knjige vzamejo iz Lontovža in odnesejo v jezuitski kolegij.« (Naslov na robu).

Stran prej, 467 a, b, poroča Valvasor, kako se je prej to zgodilo v Gradcu in na Štajerskem:

»Luthrovske knjige odpeljejo iz knjižnice. In ker luthrovsko-evangeličanske religije niso obravnavali drugače kot pa kak plevel, ki ga je treba izriti v celoti, ne da bi pustili kaj korenin, je na enak nadvojvodov

ukaz 24. novembra prišel graški župan z mestno stražo vizitirat knjižnico, ki so jo dolga leta imeli v Lontovžu, in naročil knjižničarjem, da so od tam odpeljali vse, kar je bilo tam luteranskih knjig, kar deset voz.« (Naslov na robu).

»Strogo reformiranje na deželi. Potem pa ko so evangeličanom odvzeli cerkev, preklicali in izgnali luteranske učitelje, ob zagroženih kazni na telesu in življenju prepovedali in odpravili vsa evangeličanska religijska exercitia v mestu Gradcu, je dal nadvojvoda svojim komisarjem ukaz, naj enak postopek reformiranja opravijo na deželi. In to so z vso skrbnostjo tudi počeli, to pa s tako vnemo, kot da bi morali iztrebiti Baalove templje in svečenike. Vzeli so tristo kmetov, podrli, požgali in povsem zravnali z zemljo luteransko cerkev častitih deželnih stanov, ki je stala v dolini Aniže, kot tudi neko drugo pri Rottenmannu, ki je pripadala gospodom Hofmannom, baronom itn.« (Naslov na robu).

Valvasor torej pravi, da so podirali luteranske cerkve in preganjali luteranske cerkvene delavce, »kot da gre za Baalove templje in svečenike« ... »Predikante pa, ki so se pustili zasačiti ob tako nepričakovani naglici, so zraven odpeljali v zapor; nekateri od njih pa so vendarle ušli, tako magister Jacobus Praentelius, Hanns Jacob von Steinach in Christoph Braunfalck; ti so se rešili z begom v gorovje pri Grüningu in Schlädingu in se tam zadrževali nekaj časa v veliki nevarnosti, dokler se niso končno skrivoma povsem izvlekli skozi in lahko ušli iz dežele.«

Ta ravnanje je bilo torej pravo nasprotje ekumenizma, žrtve preganjanja pa so bili tako duhovni voditelji kot verujoči sploh, njihovi mrtvi, njihove cerkve in šole, njihove knjige. Ljudi sta čakala izgon ali smrt, pokopališča uničenje, cerkve in šole razstrelitev, knjige pa požig. Nato je Evropo pretresala še skrajna surovost tridesetletne vojne. Knjiga pa je preživela tudi ta udarec. Mnogi latinski spisov in peščici slovenskih verskih knjig se pridruži veliko delo poznega 17. stoletja, Valvasorjeva *Slava vojvodine Kranjske*, delo katoliškega barona, katerega soavtor je severnonemški protestant Erasmus Francisci. Zveza katoličana Valvasorja s protestantom Franciscijem komaj štirideset let po tridesetletni vojni je pravo ekumensko dejanje, in neutrudni baron se v zelo vsestranskem poročanju o Kranjski trudi tudi za pravično podobo tukajšnjega protestantizma. Izbrskal je vse podatke, do katerih je mogel priti v domovini, med drugim nam je ohranil Trubarjevo poslovilno pismo na Kranjsko, ki je sicer danes izgubljeno, poiskal je tudi tedanja poročila o Trubarju in drugih iz nemških dežel, zbral podatke o tisku Dalmatinove Biblije in še in še. Valvasorjeva *Slava vojvodine Kranjske* je že s tem živ dokaz, da duha ni mogoče ubiti.

A kakor nas sicer prevajalec napor prevajanja tega epohalnega dela veseli, nas obenem žalosti dejstvo, da delo ni bilo prevedeno že v 19. stoletju in začelo že tedaj učinkovati na rast slovenske narodne in kulturne zavesti. Starinska nemščina 17. stoletja je bila že tedaj pretrd oreh tudi za dobre poznavalce nemščine, zato je knjiga vse premalo učinkovala. *Valvasorjevo berilo* je bilo koristen prvi korak v spoznavanju bogastva tega dela, a že po obsegu je to le skromen izvleček nadvse obsežnega in z vsebino nabitega dela. Tudi za pričujoči prevod pa seveda velja izrek: Bolje pozno kot nikoli.

(Nagovor prof. dr. Božidarja Debenjaka na razstavi prevoda prvih dveh knjig Valvasorjeve *Slave vojvodine Kranjske* v Mestni hiši 23. decembra 2010 ob 410-letnici požiga slovenskih protestantskih knjig)

Jesenska podoknica

Nagrajena fotografija Maše Kores

Stane Jagodič, akad. slikar in publicist

Foto: Maša Kores

Nagrajena fotografija.

Motiv z oknom je v zgodovini likovne umetnosti pogost bodisi v interieru ali eksterieru. Ni ga likovnega umetnika, ki se temu motivu ne bi kdaj posvetil. Okno je nepogrešljiv arhitekturni element, ki sprejema dnevno ter oddaja umetno svetlobo in uravnava druge bivalne potrebe. Poznamo tudi nestvarna, iluzionistično naslikana okna, ki so jih na notranje stene veličastnih zgradb s pomočjo fresko tehnike pričarali renesančni in baročni slikarji. Oknu in močno osvetljeni figuri je na svojih platnih dajal velik pomen baročni slikar Jan Vermeer, temu fenomenu pa so pripisovali pozornost tudi modernisti, med katerimi izstopata nadrealist René Magritte in dadaist Marcel Duchamp. V našem prostoru je z motivom okna presenetil Jožef Petkovšek na podobi *Doma* (1889), dosti kasneje slikar France Peršin (1955), nato slikar Ratimir Pušelja v obliki monumentalnega asemblaža (1977) in kipar Tone Demšar z angažiranimi objektnimi montažami (1994). V izrazito geometrični obliki pa Riko Debenjak, ki je magične dimenzije že leta 1967 fiksiral v temne okvire, v duhu vseмирskega pogleda. (Osebo sem v klasično izdelano okno leta 1971 vstavil reprodukcijo Mone Lise in leto kasneje ogledalo, v katerem so se odslikavali obiskovalci galerije v duhu videoreakcij.) Ob tem je potrebno omeniti, da je okno kot simbol svetlobe in sence navdihovalo številne slovenske fotografe, predvsem v obliki romantične, dokumentarne fotografije, h katerim sodi tudi sodobna avtorica Maša Kores. Na natečaj je poslala motiv, ki predstavlja skromno okno na fasadi, ki je v celoti obraščena z divjo trto jesenske barvitosti. Notranja zastekljena krila so

zaprta, sicer močno dotrajana, vendar prebarvana s svežo modro barvo. Zunanja krila v zbledeli barvi so odprta nastezaj, obraščena stena pa spominja na slikovito tapeto. In kaj se za fasado in šipami skriva? Najbrž zelo skromno bitje, ki skozi okno hvaležno sprejema tople jesenske žarke. Nagrajena fotografija ima primeren izrez, uravnoteženo kompozicijo, dinamično motivno strukturo in skladno barvitost.

Odlične posnetke je poslala tudi Špela Peskar, s katerimi potrjuje svoj senzibilen odnos do detajlov moderne arhitekture in drobnih prizorov. Njena motivika je zreducirana na minimum in v komponiranju spominja na eksaktno računalniško tehnologijo. Velja omeniti tudi črno-bel posnetek Cankarjevega nabrežja Tomaža Kreševiča in slikovit odsev mestnih stavb na gladini reke Ljubljanice avtorja Siniše Cimeša. Nato impresiven posnetek reke Save v Kašlju, ki ga je posnel Franc Medvešek, ter fotografijo Tjaše Janovljak, ki predstavlja grotesken kip v smislu kamnitega vogalnega podpornika zgradbe, in motiv Milenka Milojeviča, posnet na ljubljanskem Nebotičniku.

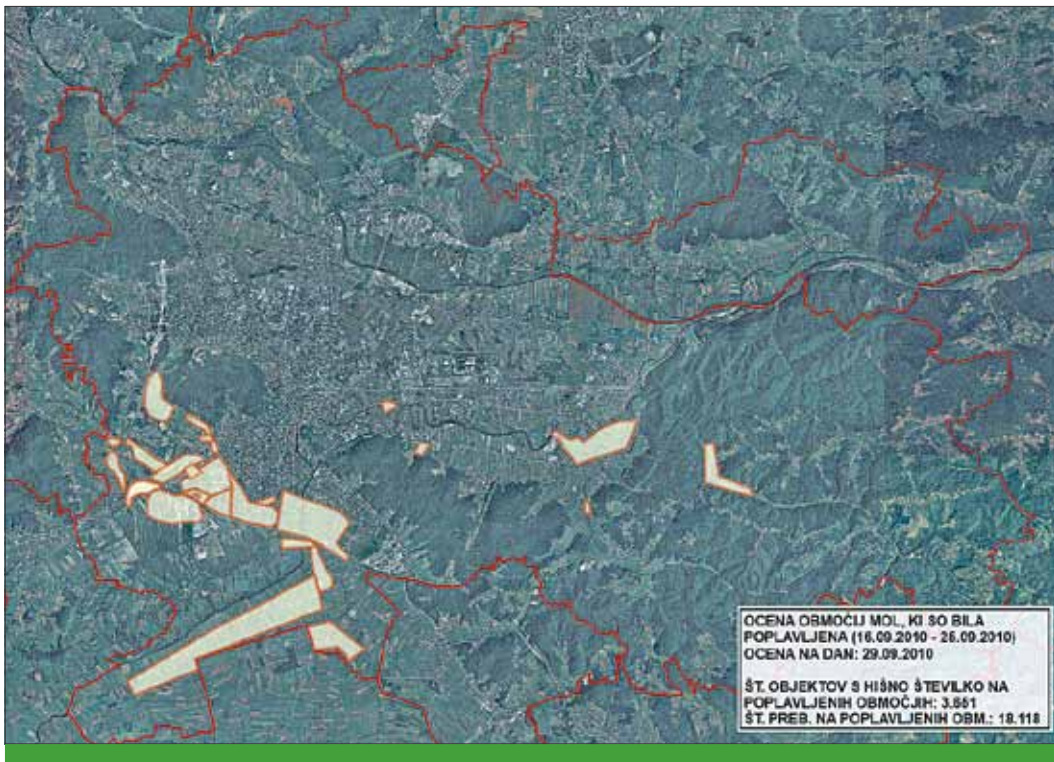
Nagradni fotonatečaj Moja Ljubljana

Avtor vsakokratnega izbranega posnetka motiva Ljubljane prejme 125 evrov. Fotografije za objavo v naslednji številki pošljite najpozneje do 11. februarja na naslov: Mestna občina Ljubljana, glasilo Ljubljana, 1000 Ljubljana na CD-ju ali v fizični obliki ali na e- naslov: glasilo.ljubljana@ljubljana.si.

Hitra pomoč poplavljenecem in zaščita

Pogovor z načelnikom mag. Robertom Kusom

Lanske septembrske poplave so se začele z močnimi padavinami 16. septembra in končale 25. septembra z odtekanjem vode iz hiš na Barju. Poplave so torej trajale 10 dni! Doživeli smo več tipov poplav, ki so si sledili drug za drugim: poplave meteorne vode, hudourniške poplave (Gradaščica, Mali Graben, Glinščica, Gameljščica, potoki z Golovca), kraške poplave (Ljubljana) in arteške poplave Ljubljanskega barja. Na poplavljenem območju živi več kot 18.000 ljudi, podjetij in samostojnih podjetnikov, ki imajo tukaj sedež, je več kot 2.500 objektov s hišnimi številkami in več kot 3.600, in če dodamo še preostale objekte, gre na tem območju za okoli 4.000 stavb. Poplave so imele izjemen časovni in prostorski obseg.

Ocena obsega septembrskih poplav 2010.

So to največje znane poplave na tem območju?

Pravzaprav ne. Največje znane poplave Gradaščice so bile v Ljubljani na Viču leta 1926, ko je voda segala skoraj do Tobačne tovarne. Spomin na to je ohranjen na transformatorski postaji pri gimnaziji na Viču, kjer je označena raven takratnega vodostaja. Na Barju pa so bile največje poplave leta 1933, ki so bile tudi večje od današnjih. Sledje ali pa skupen pojav poplav obbeh pa je izjemen.

Kako ste ščitili posamezna območja pred poplavljanjem?

Zaradi značilnosti poplav, terena in odvodnjavanja ni mogoče ščititi večjih ali manjših območij pred poplavljanjem. Nastop hudourniških poplav je prehitel za postavitev zasilnih nasipov. Čas dopušča postavljanje nasipov ob poplavah velikih rek, za katere je več dni ali celo tednov znano, da bodo prestopile bregove ali nasipe. V Sloveniji je taka predvsem Mura. Čas je torej prvi dejavnik. Drugi dejavnik je značilnost oziroma urejenost terena in odvodnjavanja, ki pri nas še ne omogoča zasilnega branjenja pred poplavnimi vodami. Kjer koli bi postavili zasilne nasipe, če bi imeli dovolj časa, bi voda za nasipe lahko pritekla prek kanalizacijskih vodov ali manjših potokov in jarkov ter bi tako dobili ojezeritve namesto zaščite. V sedanjih razmerah je mogoča le zaščita posameznih objektov, ki jo izvedejo prebivalci (ali podjetja) sami na svojih stavbah. Kaj in kako zaščititi, pojasnjujemo v zloženkah, na predstavitvi in spletni strani poplavljen. si, v prihodnji številki Ljubljane pa bomo to pojasnili tudi na tem mestu.

Kako je Mestna občina Ljubljana pomagala ljudem, ki so jim vode septembra zalile domove?

Mestna občina je v času poplav pomagala poplavljenecem s svojim sistemom zaščite in reševanja,

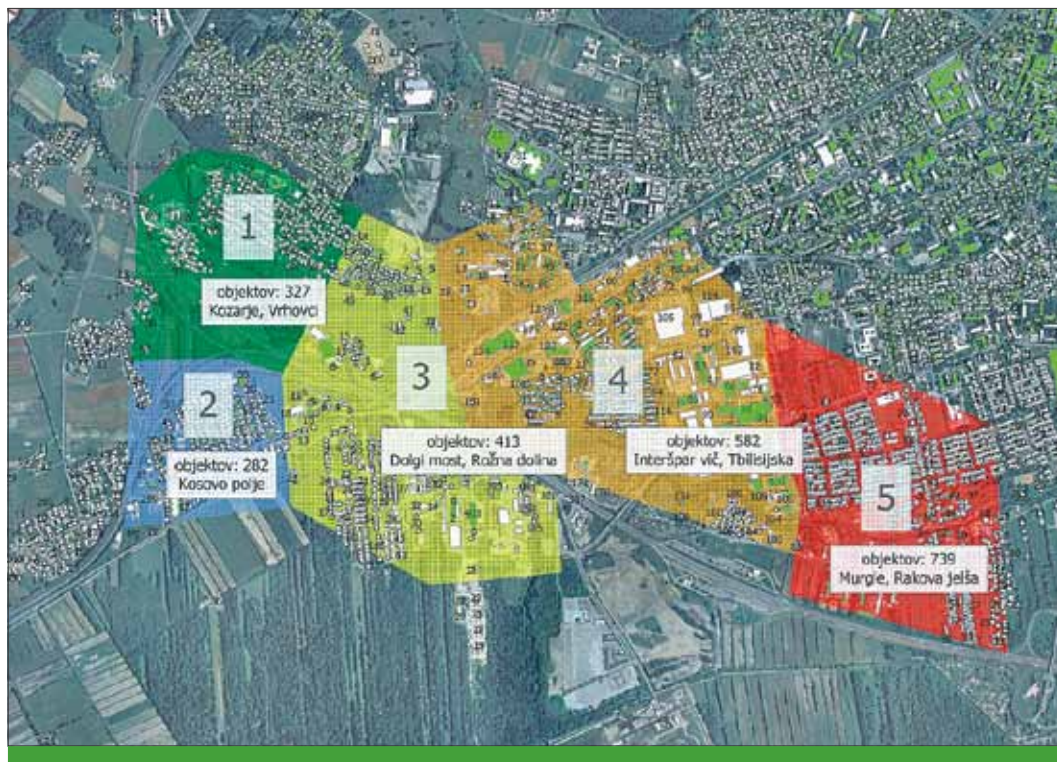
v katerem so delovali: javna gasilska služba (reševanje življenj, zaščita, črpanje, umik ljudi), pogodbeno podjetje (vreče in pesek, ugotavljanje nevarnosti zemeljskih plazov), javna podjetja (črpanje vode, prevoz ljudi), radioamaterji, mestna uprava in poveljnik civilne zaščite (uskajevanje, navodila in informacije, oskrba ekip). Poskušali smo zagotoviti čim bolj načrtno, organizirano posredovanje. Aktivnosti na terenu so se odvijale v skladu s pojavljanjem in umikanjem vode. Najprej smo izvajali reševanje in pomoč prebivalcem pri ščititvi objektov, nato črpanje vode iz objektov in ukrepanje ob izlitjih nevarnih snovi ter pomoč prebivalcem pri odstranjevanju poplavljenih predmetov v kosovni odpad. Izvajanje se je pomikalo od Kozarij in Kosovega polja do Rakove jelše in se nato selilo na območje Barja.

S takim načinom dela, pri katerem smo upoštevali principe, postavljene v Načrtu MOL za zaščito in reševanje ob poplavah, smo uspeli v nekaj več kot 24 urah, v enem samem dnevu torej, zagotoviti osnovne pogoje za življenje na jugozahodnem delu Ljubljane, na območju, kjer je 2.000 objektov s hišnimi številkami. To je bil izjemen uspeh. Največji uspeh pa je bil v tem, da se na območju MOL ob poplavah ni nihče utopil, čeprav so naši gasilci nekomu, ki se je utapljal, v zadnjem hipu rešili življenje, in da se nobeden od reševalcev ni ponesrečil. Pomoč MOL se je nadaljevala po umiku vode, v fazi zagotavljanja osnovnih življenjskih pogojev: črpanje vode, čiščenje javnih površin, pomoč pri čiščenju zasebnih površin, odvoz poplavljenih predmetov oziroma kosovnega odpada in njegovo razvrščanje ter deponiranje, namestitve, črpanje fekalnih voda, odstranjevanje drugih odpadkov, analize vzorcev tal, humanitarna pomoč idr., kar so prav tako opravljale

enote javne gasilske službe (Gasilska brigada Ljubljana in prostovoljne gasilske enote), pogodbeno podjetje (KPL, ZAG, Inštitut za vodarstvo, KOTO, LPP, VO-KA), javna podjetja in zavodi (Snaga, CSD, VO-KA), Rdeči križ (oskrba in humanitarna pomoč), mestna uprava (OZRKO, OVO, OPVI, OGSP, OZSV). Pri tem so nam pomagali tudi gasilci iz celotne Slovenije, Slovenska vojska, Uprava RS za zaščito in reševanje ter drugi. Za boljšo predstavbo o obsegu in logistični zahtevnosti pomoči naj navedem dva zgovorna podatka. Skupno so reševalci in prebivalci sami za zaščito pred poplavami uporabili približno 2.100 ton peska in 50.000 vreč. V nedeljo, 19. septembra, ko se je odvoz predmetov, ki so jih ljudje odstranili iz prostorov, šele začel, je bilo odpeljanih 70 ton teh odpadkov. Skupno je bilo odpeljanih, razvrščenih in deponiranih 1.000 ton odpadkov, za kar je bilo porabljenih okoli 300.000 evrov. Potem je občina za potrebe državnega ocenjevanja škode izvedla popis škode na svoji lastnini, na imetju tistih prebivalcev in podjetij, ki so škodo prijavili, ter zagotovila finančna sredstva za izredno pomoč socialno ogroženim, ki so bili poplavljeni.

Popis škode na podlagi prijav prebivalcev in podjetij je izvajalo 120 zaposlenih MOL, ki so popisali 1.030 objektov in 33 škod v kmetijstvu ter plazov in škodo na občinski infrastrukturi (40). Vse to je bilo potrebno administrativno obdelati v državnih informacijskih aplikacijah in predati državni komisiji na regijski ravni, ki škodo ocenjuje in izvaja vse nadaljnje postopke. Ocenjujemo, da je bilo od začetka poplav do konca lanskega leta opravljenih okoli 55.000 ur dela v vrednosti približno 500.000 evrov. Za materialne stroške ukrepanja in zagotavljanja osnovnih življenjskih pogojev je bilo do zdaj porabljenih okoli 500.000 evrov iz proračunske rezerve MOL.

pred poplavno ogroženostjo

Zemljevid območij črpanja in odstranjevanja posledic glede na oceno postopnosti umikanja vode.

Obljubljena je bila finančna pomoč v višini 3 milijone evrov. So poplavljenca kaj od te pomoči že dobili ali čakate končne ocene Državne komisije za oceno škode po poplavah?

Mestna občina Ljubljana je sredstva črpala iz proračunske rezerve. Sredstva proračunske rezerve se skladno z 49. členom Zakona o javnih financah uporabljajo za financiranje izdatkov za odpravo posledic naravnih nesreč, kot so potres, poplava, zemeljski plaz, snežni plaz, visok sneg, močan veter, toča, žled, pozeba, suša, množični pojav nalezljive človeške, živalske ali rastlinske bolezni, druge nesreče, ki jih povzročijo naravne sile in ekološke nesreče.

Zaradi škode, ki so jo ob nedavnih poplavah utrpeli socialno ogroženi Ljubljančani in Ljubljančanke, je župan Zoran Jankovič sprejel sklep o enkratni izredni denarni pomoči. Na podlagi sklepa je bilo posamezno gospodinjstvo, ki je v poplavah utrpelo materialno škodo, upravičeno do denarne pomoči. V sodelovanju s Centrom za socialno delo Ljubljana Vič-Rudnik je občina uspela zagotoviti, da so upravičeni do pomoči sredstva prejeli decembra. Pomoč je prejelo 218 gospodinjstev, za kar je uprava namenila dobrih 400.000 evrov.

Kolikšna je bila gmotna škoda zaradi septembrskih poplav v Ljubljani?

Delna škoda na stavbah, ki so jo povzročile poplave, znaša 4.617.970 evrov (stanovanjski, poslovno-stanovanjski, poslovni in drugi objekti skupaj). Poudariti je potrebno, da gre za oceno delne škode na objektih, ki je neprimerno manjša od škode, ki so jo dejansko utrpeli poplavljenca. Ocena delne škode na stavbah po poplavah ne zajema škode na premičninah in oprehi (npr. na motornih vozilih, gospodinjstvih aparatih in strojih, pohištvo ...).

Potrebno pa je omeniti tudi škodo, ki so jo poplave povzročile na javni gospodarski infrastrukturi, ki znaša 2.260.809 evrov. Škodo na vodotokih in vodni infrastrukturi pa po oceni koncesionarja Hidrotehnika v Mestni občini Ljubljana znaša 8.313.730 evrov. Tako lahko rečemo, da znaša *delna* škoda v MOL približno 15.000.000 evrov, če upoštevamo državno metodologijo, *dejanska* pa je bistveno višja.

Koliko sredstev je za poplavljenca s tega območja že namenila država?

Po naših informacijah do 14. januarja 2011 država posameznim poplavljencom še ni dodelila nikakršnih sredstev.

Je zakonsko določeno, kako v primeru naravnih nesreč finančno pomaga država, kako občina?

Zakonsko je določeno, da Vlada RS sprejme odločitev o uvedbi postopka popisa in ocene škode. Na podlagi predloga državne komisije za oceno škode se Vlada RS odloči, ali bo finančno pomagala posameznikom, podjetjem in občinam ali ne. Če se Vlada odloči za pomoč, določi tudi kriterije za določitev upravičencev do pomoči in pogoje za dodelitev pomoči. In šele potem se začne morebitna dejanska dodelitev pomoči. MOL pa je, kot sem že dejal, socialno ogroženim poplavljenim občanom omogočila pridobitev socialne pomoči in to finančno pomoč tudi realizirala.

Že v času poplav je župan Zoran Jankovič sklical tiskovno konferenco, na kateri so strokovnjaki za vode poročali tudi o vzrokih, zaradi katerih so poplave septembra 2010 tako močno prizadele Ljubljano. Mogoče je prav, če si jih priključimo v spomin.

Znano je, da si je Mestna občina Ljubljana v celotnem prejšnjem mandatu, še posebej pa v zadnjih dveh

letih prizadevala z Ministrstvom za okolje in prostor doseči, da bi bili protipoplavni ukrepi vneseni v Državni prostorski načrt. Načrta pa ministrstvo ni moglo sprejeti, ker sta se občini Horjul in Polhov gradec na referendumu izrekli proti gradnji zadrževalnikov kot nujnih protipoplavnih ukrepov. Znotraj Mestne uprave že od lanskega oktobra deluje posebna medpodročna Komisija za vode, ki na podlagi preučevanja na terenu pripravlja sistem ukrepov, ki naj bi v prihodnje tako hude ujme, kot je bila zadnja, preprečili.

Kateri ukrepe pa je občina s svojimi koncesionarji izvedla že takoj ob poplavah in po njih?

Mestna občina Ljubljana izvaja čiščenje jarkov ob cesti v Črno vas in Lipe ter čiščenje jarkov ob Izanski cesti od avtoceste pa do ceste za Mateno.

Ker je južno območje z Barjem poplavno že vso svojo dolgo zgodovino, pa bodo morali prebivalci, ki tam že bivajo, in novograditelji upoštevati vrsto preventivnih ukrepov, seznam katerih ste pripravili v posebni zloženki.

Mogoče na tem mestu naštejete najbolj nujne in najbolj učinkovite.

Najbolj učinkovit ukrep za zmanjšanje stroškov zaradi poplavne škode je sklenitev ustreznega zavarovanja pri zavarovalnici. Temu bi sledila preprečitev vdora poplavne vode skozi kanalizacijo z namestitvijo nepovratnega ventila. Nato je potrebno pripraviti zapore za ostale odprtine, skozi katere še lahko vdre voda (kletna okna, zračniki, vrata). V objektu je treba ustrezno sidrati cisterne za kurilno olje in se naučiti odstraniti gorilec s peči centralne kurjave. Sledijo pa še drugi ukrepi, ki so navedeni na zloženki in domači strani poplavljen.si.

Kaj pa decembrske obilne padavine, so tudi povzročile škodo? Imate mogoče na voljo tudi dolgoročne napovedi glede količine padavin?

O uvedbi postopka popisa škode odloča Vlada RS. Ob decembrskih padavinah ta postopek ni bil uveden. Dolgoročnih napovedi poplav, če ste imeli v mislih napovedi za nekaj tednov ali mesecev vnaprej, ni. Sicer pa velja upoštevati mnenja klimatologov, da bodo ekstremni vremenski dogodki - poplave, suše, hud veter, neurja itn. - pogostejši.

Nagradna naloga

Opišite, kako ste se med septembrskimi poplavami na poplavljenih mestih v Mestni občini Ljubljana varovali pred poplavnimi vodami, ali pa, kaj boste storili za zaščito pred morebitnimi bodočimi poplavami in kako se boste nasploh v prihodnje ščitili pred morebitnimi poplavnimi vodami. Sodelujete lahko vsi prebivalci in prebivalke Mestne občine Ljubljana.

Opise pošljite na naslov Glasilo Ljubljana, Mestni trg 1, 1000 Ljubljana, ali na e-maslov: glasilo.ljubljana@ljubljana.si. Podelili bomo tri praktične nagrade (1 profesionalno ročno baterijsko svetilko Ansmann in 2 dežnika z logotipom domače strani poplavljen.si) ter nagrajene opise objavili na domači strani poplavljen.si in v glasilu Ljubljana.

Oddahnite si! Tu smo: Alpe-Adria

Sejem Alpe-Adria: Turizem in prosti čas

Marjana Lavrič

na Gospodarskem razstavišču

Foto: arhiv GR

Prireditev Turizem in prosti čas na Gospodarskem razstavišču.

Tako vabijo obiskovalce organizatorji največje turistične prireditve pri nas, Alpe-Adria: Turizem in prosti čas. Gospodarsko razstavišče je s svojo ekipo osnovalo prenovljeni turistični sejem, mu razširilo meje v regijo Alpe-Jadran ter ponudbo sejma organiziralo tako, da v njej obiskovalec zlahka najde tisto, kar išče. Resnično, oddahnimo si! Tu je regija, velika skoraj 190.000 kvadratnih kilometrov, s 26 milijoni prebivalcev, predvsem pa z vso pestrostjo turistične ponudbe. In tu je Ljubljana kot povezovalna točka oziroma njeno središče.

Osrednji turistični sejem regije Alpe-Jadran

Gospodarsko razstavišče je z Delovno skupnostjo Alpe-Jadran ter s častnima pokroviteljema vzpostavilo vzajemno partnerstvo v želji, da bi preoblikovalo turistični sejem v stičišče turističnih akterjev iz alpsko-jadranskega območja. Sejem bo tako pridobil pomembno vlogo pri oblikovanju umestitvene strategije regije Alpe-Jadran v globalno turistično konkurenco, hkrati pa predstavlja pomembno orodje mednarodnega komuniciranja in trženja njegovega turističnega potenciala. Regija Alpe-Jadran obsega 11 članic, združenih v Delovno skupnost Alpe-Jadran, ali na kratko: posamične regije Slovenije, Avstrije, Hrvaške, Italije in Madžarske na sejmu predstavljajo svojo turistično ponudbo. Poleg izletov, kulinarčnih dobrot, aktivnega oddiha, ponudb term, smučišč, turističnih kmetij in druge pestre ponudbe za vsak žep, ki jo bodo predstavili razstavljalci iz regije Alpe-Jadran, pa si organizatorji sejma močno prizadevajo vzbuditi tudi željo po poslovnem sodelovanju med ponudniki.

Ponudba za različne tipe turistov

Oddih in prosti čas sta od nekdaj sestavni del človekovega življenja. Tako kot potovanja oziroma počitnice. Toda kot smo si ljudje različni, tako tudi različno preživljamo svoj prosti čas. Prav zato uvaja organizator bistveno novost glede same orientacije sejma. Ponudba razstavljalcev je razdeljena glede na štiri tipe turista: izletnike, aktivne turiste, počitnikarje in popotnike. Obiskovalce bodo že ob vходу na sejem usmerili in jih popeljali do iskanih prodajalcev glede na njihove želje. Tiste, ki bodo že vedeli, katero ponudbo na sejmu iščejo – npr.

turistično kmetijo, kopanje v toplicah, izlet v Lipico, s katamaranom v Benetke, kolesarjenje po Madžarski ipd. –, bodo pripeljali do ponudnikov, druge pa, ki bodo na sejmu še iskali primeren način sprostitve in preživljanja prostega časa zase, pa bodo usmerili. Izurjeni turistični vodniki Društva turističnih vodnikov Slovenije bodo obiskovalcem s svojim bogatim znanjem in napotki na voljo ter jih bodo po želji tudi organizirano vodili po sejmu.

Vsak sejmski dan vreden obiska

Sejem je stičišče, kjer se v štirih dneh dobrega razpoloženja, pestre turistične in kulinarčne ponudbe, okusov in barv srečajo ljubitelji ter ponudniki oddiha in prostega časa in kjer je dogajanje živo ter pristno. Multikulturalnost, običaji, glasba, pestra ponudba zimskih in poletnih potovanj, aktivnih počitnic in razvajanja v naravnih zdraviliščih – vse to je na sejmu moč videti in predvsem doživeti na enem mestu. Tega npr. internet ali obisk turistične agencije ne omogoča. Obiskovalci prenovljenega sejma Alpe-Adria: Turizem in prosti čas bodo na Gospodarskem razstavišču od 27. do 30. januarja občudovali lipicance, se potepali v bližnjo in daljno okolico, klepetali z Zvonetom Šerugo in delili tudi svoje popotniške izkušnje, poplesavali na etno glasbo, prebrali popotniško literaturo, si pridobili napotke za zavarovanje v tujini ter napotke za premišljen izbor ponudnikov in še mnogo več. V eni izmed dvoran se bodo lahko seznanili z možnostmi, ki jih v turizmu omogoča internet. Slovenijo bodo ponovno ujeli v objektiv v fotografski razstavi z naslovom 20. let države, kjer bodo razstavljene najlepše fotografije s fotografskega natečaja Picture Slovenia 2011. Vsak

sejmski dan bo imel svoj vsebinski poudarek: dan kulinarike, ki bo v petek, 28. januarja, bo postregel z žlahtno kapljico in pristnimi kulinarčnimi dobrotami. Dan, namenjen poslovni javnosti in turističnim novinarjem, bo v četrtek, 27. januarja, ko bo ob sejmu potekala mednarodna strokovna konferenca na temo marketinga v turizmu. Sobota in nedelja pa bosta namenjena splošni promociji in takrat bodo lahko otroci na ploščadih jahali konje, s katerimi se bo letos prvič predstavila Lipica.

Tuje destinacije, popusti, last minute ponudbe

Sejem je koncipiran tako, da se poleg ponudbe regije Alpe-Jadran obiskovalcem vsako leto predstavijo tudi tuje destinacije, zunaj omenjene regije. Na tokratnem sejmu bodo počitnice in letalske prevoznike v svoji državi ponujali: Španija, Turčija, Tunizija, Bosna in Hercegovina, Srbija, Črna Gora in Makedonija. Na stojnicah nacionalnih turističnih destinacij je strnjena pestra ponudba. Tako si bodo lahko obiskovalci rezervirali pri operaterjih *first minute* počitnice, okušali pristne kulinarčne dobrote, stopili v neposreden stik s hotelirji ali kampi na konkretni destinaciji itd. Tu gre omeniti, da razstavljalci pripravljajo tudi sejmske popuste za svoje storitve.

Ponudniki na sejmu vsako leto poskrbijo za sejmske ugodnosti in privlačno ponudbo, ki je dostopna le v času sejma. To še ne pomeni, da morajo obiskovalci storitev vedno tudi že v celoti plačati na sejmu, nekateri ponudniki ponujajo tudi *first booking*, ki pomeni le rezervacijo in plačilo prvega dela plačila, ostala pa se razporedijo, kar je obetavno za vse, ki si denarna sredstva za počitnice razporedijo skozi celo leto. Vedno ob sejmu poteka tudi odmevna nagradna igra, kjer se obiskovalci lahko potegujejo za prek 100 različnih nagrad.

Strokovno zaledje prireditve

Ob postavitvi novega koncepta prireditve je bil ustanovljen Strokovni odbor sejma. Široka podpora akterjev slovenskega turizma zagotavlja, da bo sejem postal več kot samo razstavni prostor. Strokovni odbor sejma je torej posvetovalni organ zunanjih izvajalcev, ki s svojimi strokovnimi idejami pod vodstvom dr. Janeza Bogataja prispeva k temu, da je sejem živ, zelen, dinamičen, zabaven in kreativen. Sejem letos prvič razpisuje tudi nagrado Jakob, ki je dobila ime po prvem turistu, romarju Jakobu. Mednarodna nagrada za kakovost in odličnost v turizmu v regiji Alpe-Jadran je letos razpisana na temo kulinarike. Strokovno zaledje sejma pripravlja tudi mednarodno izobraževalno konferenco na temo marketinga in prodaje v turizmu v sodelovanju s Turistico in tujimi priznanimi strokovnjaki, ki bo privabila tudi poslovno javnost, študente in dijake, ki se za poklice v turizmu še izobražujejo.

Promocija slovenskega turizma skozi sejem pa je v mednarodnem merilu vidna tudi ob članstvu sejma v mednarodni organizaciji turističnih sejmov ITTFA (International Tourism Trade Fairs Association), ki sejem, s tem pa Ljubljano ter Slovenijo, postavlja na svetovni zemljevid turističnih sejmov.

Najboljši gostinski lokali v mestu in male prodajalne v mestnem središču

Izbor kakovosti v Ljubljani 2010

Gostinski lokali in prodajalne pomembno prispevajo k podobi in utripu našega mesta, zato želimo s priznanji spodbuditi kakovost njihove ponudbe in storitev. Turizem Ljubljana je lani organiziral ocenjevanje izbranih gostinskih lokalov v mestu in malih trgovin v mestnem središču. Nagrajenci so prejeli priznanje Izbor kakovosti v Ljubljani 2010, najboljši med gostinskimi lokali pa so prejeli še Ljubljanski znak kakovosti.

Izbor kakovosti v Ljubljani je blagovna znamka, ki označuje doseganje visokih standardov ponudbe, kakovosti storitev in urejenosti. Po načelu »skritih gostov« so ocenjeni izbrani gostinski lokali v Ljubljani in male trgovine v mestnem središču. Cilj uvajanja izbora kakovosti v Ljubljani je povečanje prepoznavnosti, povpraševanja in prodaje kakovostne ponudbe in storitev v trgovinah in gostinskih lokalih in s tem dvig prepoznavnosti Ljubljane kot mesta z dobro gostinsko in trgovsko ponudbo.

Nagrajene male prodajalne v mestnem središču

Lani so ocenjevalci ocenili 360 malih prodajaln v mestnem središču, pri čemer so upoštevali podobo prodajalne, ponudbo blaga in kvaliteto storitve. Vse prodajalne so bile ocenjene dvakrat. Ocenjevalci so pripravili priporočila, kako dvigniti raven storitev, spremeniti podobo prodajaln in izboljšati ponudbo blaga.

Ugotovitve ocenjevalcev

Stari del mesta je izboljšal svojo ponudbo. Končno nekaj prodajaln na izviren in spoštljiv način predstavlja slovenske izdelke in slovensko obrt. Izjema je Trubarjeva ulica. Najelitnejši trgovski del mesta je spodnji del Miklošičeve z nekaj franšiznimi trgovinami, tudi Tavčarjeva ulica dobiva svojevrstno trgovsko podobo, medtem ko sta Čopova in Nazorjeva ulica, ki sta brez karakterja, nazadovali. Tako kot se vsebinsko in kvalitetno razvijata Tavčarjeva in Cankarjeva, bi lahko Nazorjeva ulica postala knjigarniška ulica. Potrebno je strateško načrtovanje vsebinske zasnove ulic v najožjem središču mesta in temu primerno urediti oddajanje poslovnih prostorov v tem delu mesta. Čistoča trgovin in njihove okolice je sporna, več pozornosti je potrebno posvetiti izložbam in razsvetljavi, tudi glasbena oprema je redkost, dostop za invalide imajo le redke prodajalne. Ponudba blaga je raznolika, vendar ocenjevalci pogrešajo izvornost. Visoko kvaliteto v ponudbi dosegajo predvsem franšizne trgovine, ki ponujajo svetovne oblikovalske izdelke. Odnos do kupcev je povprečen, odličnost je tu izjema, manjka pa tudi izvornost ponudbe. Prodajalne, ki so dosegle največ točk, izstopajo predvsem zaradi svojega odnosa do kupcev, prijetnega vzdušja, ki ga ustvarjajo v prodajalnah, odličnega poznavanja izdelkov in svetovanja, široke ponudbe blaga in dodatnih storitev ter urejenosti prodajaln.

Fotografije: arhiv Turizma Ljubljana

Trgovine s tekstilom

CLICHE, modna trgovina na Čevljarjski ulici, je že nekaj let med najboljšimi. Poleg kakovostne ponudbe jo odlikuje odlična celostna podoba z minimalno opremo, dobro razsvetlavo, popolnim izborom glasbe in izjemno postrežbo.

HUGO BOSS na Miklošičevi cesti z bogato ponudbo ženskih in moških oblačil predstavlja vzor, kako sprejeti kupca, da se bo počutil kot kralj. Profesionalna postrežba z obširnimi znanjem o modnih zapovedih, brezhibno urejen prodajni prostor z mehko indirektno razsvetlavo in vedno urejeni ter nasmejani prodajalci so njihov zaščitni znak.

HIBRID na Štefanovi ulici je prodajalna moških oblačil znanih svetovnih oblikovalcev. Njena stroga, transparentna, likovno čista oprema, sestavljena iz linij, je okvir odličnim izdelkom, ki jih znajo prodajalci zelo dobro predstaviti.

Trgovine za dom, cvetličarne

NOVA na Levstikovem trgu je že večkrat nagrajena prodajalna z izdelki za dom in cvetjem, s privlačnim vhodom in izložbami. Ima svoj značaj, odličen izbor izdelkov in vedno sledi trendom. Prefinjene barvne in smiselne kombinacije dajejo prostoru galerijsko podobo.

Optiki, fotomaterial, tehnične trgovine

OPTIKA ZAJEC na Puharjevi ulici že po tradiciji slovi po kakovostni ponudbi in izjemnem znanju s tega področja. Kot večkratna zmagovalka v svoji kategoriji tudi letos potrjuje kakovost izdelkov in storitev ter pozoren odnos do strank.

Trgovine z obutvijo, galanterijo

BARLIČ na Mestnem trgu ima izvirno ponudbo torbic iz lastne proizvodnje, kakovostne izdelke in dober odnos do strank. Z izdelavo izdelkov po naročilu je postal Barlič ime, ki ga pozna več generacij.

Zlatarne, urarne

MALALAN na Mestnem trgu, zlatarna in urarna, slovi po tem, da se kupec v njej počuti, kot da se svet vrti samo okoli njega. Je nadpovprečna v ponudbi z dognano celostno podobo.

MONARDA na Slovenski cesti si je svoje dobro ime pridobila z dobro založenostjo z usnjenimi izdelki višjega cenovnega razreda in odličnim prodajnim osebjem, ki kupca pospremi s prijaznim nasmehom, tudi če ta ničesar ne kupi. Je skladna, funkcionalna in dobro osvetljena.

Trgovine z domačo in umetno obrtjo

SKRINA na Bregu je odlično založena prodajalna z izdelki domače in umetne obrti, ki kljub različnosti izdelkov ostaja pregledna in privlačna. Ima dolgoletno tradicijo in izurjene prodajalce, ki so usposobljeni za dobro svetovanje.

Knjigarne, papirnice

MLADINSKA KNJIGA, KNJIGARNA KONZORCIJ na Slovenski cesti je dobro založena knjigarna, zelo pregledna in funkcionalna. Odlično je opremljen otroški kotiček, kamor se včasih skriva tudi kak odrasel bralec. Prodajalci so izvrstno usposobljeni.

Trgovine z živili in mešanim blagom

PALAČA ČAJEV na Starem trgu s svojo podobo povzdigne izdelke na višjo raven. Vrhunska ponudba, sproščujoča glasba in odlični svetovalci prepričajo tudi tistega kupca, ki ni ravno pivec čajev.

Nagrajeni gostinski lokali v Ljubljani

Komisija za kakovost, ki deluje v okviru Turizma Ljubljana in jo sestavljajo strokovnjaki različnih strok, je med številnimi gostinskimi lokali v Ljubljani izbrala in predlagala v ocenjevanje 76 lokalov različnih kategorij. Ocenjevanje je potekalo v skladu s sprejeto metodologijo. V drugi krog ocenjevanja so se uvrstili vsi gostinski lokali, ki so dosegli več kot 60 točk. Skupaj je bilo to 42 lokalov. Vsak gostinski lokal je lahko zbral maksimalno 100 točk, in sicer: 40 točk za hrano in pijačo, 30 za izvajanje storitev, 20 za ambient in 10 točk za razmerje cena/kakovost. Nad 80 točk je zbralo 8 lokalov, nad 75 točk pa 10 lokalov.

Ugotovitve ocenjevalcev

Narašča število kakovostnih restavracij in gostiln. V zadnjih dveh letih se je povečalo število vrhunskih restavracij. Povečuje se število slogovno dognanih in celostno urejenih restavracij, tudi razmerje med ceno in kvaliteto ponudbe je v glavnem zadovoljivo. Lastniki restavracij se čedalje bolj zavedajo, da je gostu potrebno ponuditi celovito gastronomsko doživetje. Skrb pa zbujata nizka kakovost lokalov na območju, ki ga največ obiskujejo turisti. Konkurenca med restavracijami je povzročila uporabo več svežih in naravno pridelanih živil. Pri pijači, predvsem pri vinih, gre za ponudbo naših najboljših vin, premalo pa je vin iz mednarodne ponudbe. Pri ocenjevanju hrane in pijače so bile najbolj moteče naslednje stvari: preobširni jedilni listi, čezmerna termična obdelava, nizka stopnja kreativnosti, nedoslednost pri izvedbi in slaba ponudba vin na kozarec. Pozna se, da v gostinstvu dela čedalje manj šolanih gostinskih delavcev, pa tudi vse manj so motivirani za delo. Nagrajeni gostinski lokali dosegajo visoko kakovost v kulinariki in storitvah ter urejenosti. Prejeli so priznanje *Izbor kakovosti v Ljubljani 2010*, najboljši v posameznih kategorijah in vse vrhunske restavracije pa še Ljubljanski znak kakovosti.

Vrhunske restavracije

RESTAVRACIJA MAXIM, Trg republike 1 dosegla odličnost v kulinariki, kakovosti storitev in urejenosti. Njihove vrhunske slovenske in mednarodne jedi so naravnih, polnih okusov, preprosto, prvovrstno in ustvarjalno pripravljene pod taktirko Boštjana Slaka. Za popolno pogostitev hranijo širok izbor najkakovostnejših vin iz slovenskih in tujih vinorodnih pokrajin.

Trgovine s kozmetiko

L'OCCITANE na Mestnem trgu je ponovno na prvem mestu v konkurenci trgovin s kozmetiko. Prijeten, dobro osvetljen ambient s preglednimi skupinami izdelkov in rednimi novostmi v ponudbi so razlog, da se kupci vedno vračajo.

KRAŠEVKA na Ciril - Metodovem trgu s svojo izvrstno ponudbo približa kupcu bogastvo naše lepe dežele. V prijetnem ambientu znajo sprejeti kupca kot gosta na posestvu, ki mu ponosno razkažejo svoje pridelke in ga prepričajo, da izdelke tudi pokusi.

RESTAVRACIJA JB, Miklošičeva 17, je bila lani na Sanpellegrinovi lestvici uvrščena med 100 najboljših restavracij sveta. Njihova kuhinja slovi po izbranih slovenskih in mednarodnih jedilnikih pod taktirko Janeza Bratovžja, ki ustvarja inovativne kuharske mojstrovine. Iz njegove kuhinje prihajajo vedno sveže ideje, vonjave in okusi tudi za najbolj izbirčne goste.

RESTAVRACIJA HARFA, Koprška 98, je moderna restavracija s prijetnim kolektivom. Dobra jed je čustveno doživetje. To poskušajo doseči v restavraciji Harfa na prav poseben način: s prijetnim ambientom, izkušenim osebjem in vrhunsko hrano. V kuhinji ustvarjajo vedno kaj novega, še tako vsakdanji jedi dodajo malenkost, ki jo naredi posebno.

SEPRE, Koprška 92. Restavracijo so odprli v letu 2009. Je lahko dostopna in ima veliko število parkirnih mest. V njej gosta razvajajo z osebnim pristopom in odlično kulinariko. Prijazna in hitra postrežba, vsakodnevno presenečenje za kosilo in ustrežljivost do gostov so odlike restavracije Separe.

Gostilne z mednarodno kuhinjo Ljubljanski znak kakovosti: GOSTILNA KOVAČ, Pot k Savi 9. Gostilna dosega visoke standarde v kulinariki, kakovosti storitev in urejenosti. Ponuja širok izbor mediteranskih jedi. Kulinarične dobrote v sozvočju domačnosti in topline so vrline Gostilne Kovač. Osebeje z veseljem ugotovi zahtevam in željam gosta.

VALVAS'OR, Stari trg 7, je odprt od leta 2008 in nosi ime po znanemu Slovencu Janezu Vajkardu Valvasorju, ki se je rodil v hiši nasproti restavracije. Restavracija je zasnovana kot moderen prostor, ki so ga umestili v star obokan ter iz pritličja dostopen lokal. Nudi izvrstno doživetje kulinarike in ambienta.

Ljubljanski znak kakovosti

Gostilne s slovensko kuhinjo GOSTILNA NA GRADU, Grajska planota 1, je lani odprla vrata z domačo slovensko kuhinjo, iz katere diši kot v starih časih krušnih peči in ognjišč naših babic. Grajski kuharski mojstri prisegajo na biološko pridelano in zdravo hrano, ki jo pripravljajo z velikim znanjem in spretnostjo. **Priznanji: Pri Žabarju, Viška cesta 50, Gostilna Medana, Cesta v Mestni log 3.**

Pizzerije Ljubljanski znak kakovosti: PIZZERIJA IN ŠPAGETARIJA PIAZZA, Parmova 51. Nudi različne vrste odličnih pic, poleg tega pa tudi druge tipične italijanske jedi in bogat izbor solat. Pizzerija je posebna zaradi svojega ambienta – celoten prostor je oblikovan kot italijanski trg.

RESTAVRACIJA CUBO, Šmartinska 55, se ponaša z odlično ponudbo jedi in izbranimi vrhunskimi pijačami. Še posebno dober je njihov domači kruh, pa tudi slaščice. Restavracija ima arhitekturno in oblikovalsko dognan ambient, ki ustvarja intimno vzdušje s toplimi barvami.

Restavracije z nacionalno kuhinjo Ljubljanski znak kakovosti: SHAMBALA, Križevniška 12. Tukaj ponujajo gostom prvovrstno azijsko hrano iz različnih azijskih dežel v kombinaciji z izbranimi vini kot čutno doživetje v estetsko dognanem ambientu. Prostor Šambale so namenjeni tudi kulturnemu dogajanju, ker želijo ponuditi nekaj več kot zgolj uživanje ob dobri hrani in pijači.

Ljubljanski znak kakovosti

Samopostrežne restavracije RESTAVRACIJA POLNA SKLEDA, Hotel Mons, Pot na Brdo 55. Ponujajo izvrstne jedi, ki so sveže pripravljene in jih lahko prosto kombinirate sami. Odlična je ponudba slaščic lastne proizvodnje. Restavracija je namenjena tako hotelskim gostom kot zunanjim obiskovalcem, je prostorsko ločena od glavnega hotelskega posloplja in ima veliko parkirišče.

RESTAVRACIJA PRI LEVU, Vošnjakova 1, je odprta od leta 2009. Moderna kuhinja s pridihom Sredozemlja in z mladim kuharjem na čelu gostom ponuja neskončno serijo užitkov. Svojo zgodbo gradijo na osnovnih sestavinah s Trznice, ponudba se spreminja tedensko in glede na letne čase.

Ljubljanski znak kakovosti

Restavracije z mednarodno kuhinjo Pr'Noni, Cesta v Gorice 1, dosega visoke standarde v kulinariki, kakovosti storitev in urejenosti. V prijetnem okolju postrežejo z lokalno in mediteransko hrano, ki jo spreminjajo z letnimi časi. **Priznanja: Pri Vitezu, Breg 18-20, Restavracija in lounge Salon, Trubarjeva 23, Špajza, Gornji trg 28, Hana, Tbilisjska 85, Most, Petkovškovo nabrežje 21.**

Ljubljanski znak kakovosti

Slaščičarne ČOKOLADNI ATELJE DOBNIK, Trg Republike, ima prijazno postrežbo in odlične sladice, v katerih ni konzervansov, ki bi ubili čar njihove svežine. Preizkušajo nove recepte; stare spreminjajo in izboljšujejo. **Priznanja: Cacao, Petkovškovo nabrežje 3, Slaščičarna Mihalek, Celovška 56, Slaščičarna Galerija Grad, Rožna dolina, cesta XV 14.**

Ljubljanske novice

Povabilo v Združenje trgovcev mesta Ljubljane

GZS - Podjetniško trgovska zbornica (PTZ) januarja 2011 ustanavlja Združenje trgovcev mesta Ljubljane. PTZ je že leta 2009 začela s kampanjo *Ohranimo lokalnega trgovca*, katere končni cilj je ohranjanje in rast manjših lokalnih trgovskih podjetij v Sloveniji, ki jih je koncentracija trgovine v zadnjih letih močno prizadela. Kampanja želi opozoriti na pomembnost navzočnosti lokalnega trgovca za ohranitev družabnega in kulturnega življenja v mestnih središčih. Mestni trgovci krepijo socialno noto prebivalstva v mestih, prispevajo k novemu načinu urbanega družbenega življenja, preživljanja prostega časa v mestnih središčih, pa tudi k oživiljanju mestnih jeder.

PTZ je poleti 2010 v sodelovanju z Ekonomsko fakulteto v Ljubljani izvedla tudi raziskavo o problematiki trgovcev mesta Ljubljane ter nakupovalnih navadah potrošnikov v Ljubljani. Med anketiranimi trgovci v zadnjih dveh letih tretjina opaža upad prometa v višini več kot 30 odstotkov, nadaljnja tretjina pa upad med 10 in 30 odstotki. Trgovci so ocenili, da sta glavna razloga za nastale razmere zlasti upad kupne moči ter splošna gospodarska in finančna kriza. Pomemben negativen vpliv so pripisali tudi nakupovalnim središčem na obrobju mesta. V raziskavi je bilo ugotovljeno, da potrošnike v Ljubljani najbolj motijo slaba dostopnost in premajhna zmogljivost parkirišč, visoka cena parkiranja ter neurejenost javnih sanitarij. Slabo ocenjujejo tudi delo policije in skrb za varnost ljudi. Potrošniki v Ljubljani so najbolj zadovoljni z gostinsko in kulturno ponudbo v mestu ter z urejenostjo trgovin.

Potrebo po ustanovitvi Združenja trgovcev mesta Ljubljane so trgovci izrazili že januarja 2010 na 1. srečanju trgovcev mesta Ljubljane ter na drugem srečanju septembra 2010 z županom Zoranom Jankovičem, ko se je zbralo skoraj 100 trgovcev.

Namen Združenja je povezati trgovce v mestu Ljubljani, da bodo prek Združenja lažje uresničevali skupne interese in ustvarjali boljše pogoje poslovanja.

Združenje si bo prizadevalo za:

- **vzpostavitev mestnega marketinga v Ljubljani:** PTZ začne s projektom januarja 2011 v sodelovanju z avstrijskimi partnerji; projekt bo izpeljan po vzoru mestnih jeder v zahodni Evropi;
- **skupne promocijske akcije ter vzpostavitev sodelovanja med trgovci:** izdaja promocijskih zloženek s predstavitvijo ponudbe v mestnem jedru, organizacija dogodkov, modnih revij, vzpostavitev e-portala Združenja,

skupna e-trgovina, skupna srečanja, druženja ter izbor najlepše trgovine v sodelovanju s Turizmom Ljubljana;

- **izvajanje kampanje Ohranimo lokalnega trgovca:** člane Združenja bomo po želji opremili s promocijskimi majicami, nakupovalnimi vrečkami in zloženkami kampanje ter tako širili med potrošniki zavest o pomenu ohranjanja mestnega središča in prednostih nakupovanja v mestnih jedrih;
- **organizacija aktualnih izobraževanj in usposabljanj po meri trgovcev:** novi koncepti trgovin, trendi v opremitvi trgovine in izložb, usposabljanje prodajalcev, ustanovitev spletne trgovine ...;
- **informiranje o aktualnih dogodkih, poslovnih priložnostih, zakonskih spremembah, posredovanje poslovnih informacij ter brezplačno svetovanje in informiranje za področje trgovine in trgovinskega poslovanja.**

Vabimo vas, da se nam pridružite in aktivno z nami soustvarjate prijaznejše mestno jedro v Ljubljani! Za pristanek v Združenje, informacije in vaše predloge se obrnite na koordinatorko Združenja Bojano Zarnik (tel.: 01/ 58 98 485, e-naslov: bojana.zarnik@gzs.si).

Nova storitev na spletni aplikaciji kartice urbana

10. januarja je na spletni strani urbane začela delovati nova podstran, ki lastnikom kartic urbana ponuja pregled stanja in porabe na kartici. Imetniki imenskih kartic bodo prek spletne aplikacije lahko spremljali dnevne podatke o opravljenih validacijah, porabo in stanje na svojih karticah. Nova aplikacija razširja paleto storitev zelene imenske vozovnice urbane in omogoča uporabniku mestnega potniškega prometa, da prek spleta preveri opravljene nakupe z urbano, vrednost nakupov, stanje dobroimetja in tipe vozovnic, ki jih uporabnik ima ali jih je imel zapisane na urbani.

Uporabniki bodo za vstop na sistem uporabniške strani urbane pridobili svojo aktivacijsko kodo na urbanomatu.

Ob prvi prijavi na uporabniško stran vpišejo številko kartice, aktivacijsko kodo in svoje geslo, ob kasnejši prijavi pa bo vsak uporabnik do podatkov o stanju na kartici dostopal le s številko kartice in geslom. Ob prvi prijavi bo sistem od uporabnika zahteval pregled in potrditev splošnih pogojev uporabe portala, saj se podatkov brez uporabnikovega soglasja ne hrani. Uporabnik bo ob prijavi tudi izbral obdobje, za katero se bodo podatki hranili (1, 3, 6 ali 12 mesecev). Vpogled v našete podatke je uporabniku na voljo

od dneva registracije do izteka obdobja hrambe in prikazovanja podatkov, ki ga uporabnik sam izbere. S trajno odjavo iz sistema bodo podatki povsem izbrisani. Aktivacijska koda, ki jo uporabnik pridobi na urbanomatu, je potrebna zaradi varovanja osebnih podatkov. Prav tako so varovanju osebnih podatkov namenjeni Splošni pogoji uporabe spletnega portala. Na podlagi izkušenj in informacij o sprejetosti nove aplikacije urbana s strani uporabnikov, se bo LPP v prihodnosti odločal tudi o možnosti vplačevanja dobroimetja na urbano. Nova aplikacija je dostopna na spletnem naslovu <http://urbana.jhl.si/>

Sodelujte v akciji za spremembo potovalnih navad

V Ljubljani se vsak dan pripelje od 120 do 140 tisoč vozil, v katerih je največkrat le 1 potnik. Mnogi se vozijo manj kot 2,5 km, kar prehodimo v približno pol ure. S projektom CIVITAS ELAN želimo to spremeniti! **Zato izvajamo akcijo nagovarjanja posameznikov k spremembi potovalnih navad.**

Gre za seznanjanje občank in občanov z zdravju in okolju prijaznejšimi potovalnimi navadami in pomoč pri iskanju zanje najustreznejših načinov premikanja po mestu v okviru danih možnosti. Morda se že leta v službo vozite z avtom, stojite v kolonah in se mučite z iskanjem parkirnega prostora, ker imate še vedno v spominu, da avtobus do vaše lokacije ne vozi. Medtem pa je bila npr. vzpostavljena nova avtobusna proga, kar pomeni, da bi lahko spremenili vaš vsakodnevni način prevoza v službo.

Da pa bi to lahko storili, prosimo za vašo pomoč. **Za izvedbo te akcije potrebujemo sodelovanje 250 prebivalcev in prebivalcev Ljubljane (različnih poklicev, starosti itd.), ki stanujejo v širšem pasu ob Barjanski, Slovenski in Dunajski cesti v Ljubljani** in bi si bili pripravljene vzeti nekaj časa za: ● izpolnjevanje kratkega vprašalnika, ki ga bomo poslali po pošti; ● pogovor z našim anketarjem, ki bo sodelujoče spomladi 2011 obiskal na domu in jih povprašal o njihovih potovalnih navadah ter seznanil z novimi prometnimi rešitvami in možnostmi prevoza; ● potencialno sodelovanje v raziskavi javnega mnenja, ki bo izvedena v letu 2012.

Če ste pripravljene sodelovati, prosimo, pošljite e-pismo z vašimi podatki (ime in priimek, natančen naslov, telefon in e-naslov) na info@rec-lj.si ali pokličite na tel.: 0590 81 261.

Že vnaprej se vam najlepše zahvaljujemo.

Dijaki gimnazije Ledina med Ljubljano in Liverpoolom

Na Gimnaziji Ledina v Ljubljani, šoli z več kot 130-letno tradicijo, se zavedamo pomena vloge šole pri seznanjanju dijakov z družbenimi in političnimi vprašanji ter njihovega vključevanja tako v različne dejavnosti kot tudi družbene organizacije. Kot plod premišljevanja o tem, kako krepiti pri mladih zavedanje o tem, v kako lepem mestu živijo oz. obiskujejo šolo, zanimanje za težave skupnosti in predvsem dejavnostjo vlogi pri reševanju težav smo zasnovali ekskurzijo v Veliko Britanijo malo drugače.

Pot nas je vodila skozi London, Oxford, Wales, Liverpool, Manchester in Chester, kjer smo si ogledali številne znamenitosti. Vsi vodilci so bili naravni govorci, domačini, tako da smo lahko izpopolnjevali svoje znanje angleščine, se privajali različnim akcentom in dobivali tudi informacije, ki jih v knjigah ali na spletu ne bi. V Walesu so nas seznanili s problemom dvojezičnosti in asimilacije, učili smo se celo valižanščine. Zaradi počitnic nismo mogli preživeti dneva v angleški srednji šoli, namesto tega so nas sprejeli predstavniki Evropskega dijaškega parlamenta iz Liverpoola, ki mu rada prisluhne in ga podpira tudi županja Liverpoola Hazel Williams. Evropski dijaški parlament vključuje vedno več mladih, ki želijo biti aktivni oblikovalci življenja in sprememb v svojem kraju. Odbore imajo v skoraj vseh evropskih državah, vsako leto organizirajo tri mednarodna srečanja, ugotovitve in pobude pa pošljejo Evropskemu parlamentu. EYPJ se je leta 2003 povezal s takratno Dijaško organizacijo Slovenije, vendar se, kot pravi takratni varuh dijakovih pravic Jaka Cepec, sodelovanje ni razvilo. Morda je zdaj pravi trenutek, da se dijaki povežejo tudi s svojimi vrstniki iz tujine, saj bo jeseni leta 2011 srečanje organizirano v Zagrebu. Poleg tega je bilo problematiki aktivnejše vloge mladih namenjeno tudi srečanje v Državnem zboru 6. decembra lani.

Ker je za naš obisk izvedela županja Liverpoola Hazel Williams, nas je želela sprejeti v Mestni hiši. V pogovoru z nami se je zadržala dve uri in dijake pozvala, naj bodo ponosni na svoj kraj, državo, znanje tujih jezikov, predvsem pa naj se zavedajo, da se njihov glas lahko sliši, torej morajo biti aktivni oblikovalci prihodnosti. Presenečeni smo bili nad njeno neposrednostjo, iskrenim zanimanjem, pozornostjo in spodbudo. S svojim zgledom in besedami je pustila neizbrisani pečat. Želela je, da prenesemo pozdrave županu Zoranu Jankoviču in povemo, da bi jo veselilo sodelovanje med obema mestoma. Ena od dijakinj

Foto: arhiv Kinodvora

Prizor iz družinskega filma Vlada Škafarja Oča, ki je na sporedu v Kinodvoru.

Foto: arhiv Šentjakobskega gledališča

Stavba Mestnega doma, v katerem Šentjakobsko gledališče deluje že 90 let.

Foto: Miha Fras

Varovanci Mladinskega središča Vič so 8. decembra dobili namizni nogomet.

Foto: Alenka Rebec

Inšpektorat MOL je s posebno akcijo lastnike psov pozval k nadzoru odstranjevanja pasjih iztrebkov, nadzoru psov na javnih mestih in cepljenju.

je tudi predstavila Slovenijo, šolstvo in življenje pri nas. Imeli smo tudi delovno srečanje s koordinatorico mednarodnih projektov na eni izmed uglednejših srednjih šol v Liverpoolu, ki je tako kot Gimnazija Ledina v mreži Unescovih šol. Pokazala je veliko zanimanje za večletno sodelovanje. Idej in možnosti je veliko, za zdaj se pogovarjamo o tem, da bi naši dijaki predstavili Angležem Ljubljano, staro mestno jedro ob Ljubljani in Plečnikovo arhitekturo in sicer v besedi, sliki in fotografiji. Liverpoolčani bi nas seznanili z bogatim izročilom svojega mesta, predvsem pa bregom reke Mersey s starodavnimi stavbami, ki je pod zaščito Unesca.

Dijaki Gimnazije Ledina s profesorici Ksenijo Terglav Jakopin, Matejo Kuhar, Majo Lebar Bajec in ravnateljem Romanom Vogrincem smo bili po vrnitvi povabljeni na sprejem k županu Zoranu Jankoviču v Mestno hišo. Z nami se je zadržal v prijetnem pogovoru, med katerim smo ga seznanili s svojim delom in načrti za prihodnost ter mu prenesli županijine pozdrave. Župan nas je seznanil s povezovanjem z drugimi prestolnicami, poudaril pomen znanja ter kvaliteto naših šol in fakultet. V nas je utrdil zavest, da živimo ali obiskujemo šolo v lepem mestu, za katero nam ni vseeno. Sprejem je bil za vse nas ne samo velik navdih in spodbuda za delo naprej, temveč tudi priznanje za opravljeno delo in velika odgovornost, da z začetnimi dejavnostmi nadaljujemo.

Ksenija Terglav Jakopin, prof.

Želja v Mladinskem središču Vič je uresničena

Otroci in mladostniki, ki popoldne preživljajo v Mladinskem središču Vič, so si želeli namizni nogomet. Želja se jim je uresničila 8. decembra, ko so jim predstavnice Mednarodnega fan kluba *Tošin most ljubezni* svečano podarile namizni nogomet. Ob igranju nogometa bodo otroci in mladostniki še bolj kvalitetno preživljali prosti čas in se še več družili s prostovoljkami in prostovoljci ob zabavni igri.

Dokumentarni film: Fenomen Bruno Groening

Film je na sporedu vsako tretjo nedeljo v mesecu z začetkom ob 14. uri in traja do 19.30 z dvema odmoroma. Kdor išče pomoč, tega filma ne bi smel zamuditi. Predvajanje v M hotelu – dvorana H ali J, Derčeva ulica 4, Ljubljana. Vstop prost. Nadaljnja predvajanja: www.bruno-groening-film.org, več podatkov na spletnem naslovu www.bruno-groening.org.

Razstava Ančke Gošnik Godec in Zvonka Čoha za devetimi gorami

Mestna občina Ljubljana in galerija Sončnica, ki deluje pod okriljem Mladinske knjige Založbe, je pripravila razstavo Ančke Gošnik Godec in Zvonka Čoha z naslovom *Za devetimi gorami*, ki daje vpogled v originalne ilustracije iz istoimenske knjige, nedavno natisnjene pri Mladinski knjigi Založba. Gre za zbirko 54 slovenskih ljudskih pravljic, ki doslej še niso bile objavljene, po izboru in v redakciji Anje Štefan. Razstava je še do 20. februarja odprta v Steklenem atriju Mestne hiše.

Zaključek nagradnega natečaja Moj ekoplakat

Projekt *Ljubljana – pametno mesto*, ki je bil vzpostavljen z namenom ozaveščanja s področja energetske učinkovitosti in varovanja okolja ter medsebojne izmenjave dobrih okoljskih praks tako Mestne občine Ljubljana kot tudi posameznikov, je v polnem zamahu. Poleg številnih drugih aktivnosti je bil med obiskovalci spletnega mesta www.ljubljana-pametnomesto.si zelo odziven nagradni natečaj *Moj ekoplakat*, ki se je zaključil v začetku lanskega decembra. Namen natečaja je bil spodbujati okoljsko naravnost in kreativnost posameznikov ter pri tem zbrati plakate za izdelavo e-voščilnic in vidikartic ter plakatov. Sodelujoči so lahko s pomočjo pripomočkov ustvarjali plakate z okoljsko vsebino oziroma s sporočili, ki nagovarjajo k trajnostnemu ravnanju z okoljem. V mesecu ustvarjanja je nastala zelena galerija, polna zanimivih stvaritev. Strokovna žirija je med objavljenimi plakati izbrala 10 finalistov, med njimi 5 zmagovalnih plakatov. Finalisti so bili nagrajeni s solarnimi polnlci za mobilni telefon, njihovi plakati pa so upodobljeni na e-voščilnicah na spletnem mestu *Ljubljana – pametno mesto*. Dodatno bodo na javnih mestih v obliki vidikartic in plakatov na ogled izdelki 5 po mnenju strokovne komisije najboljših avtorjev.

Podpora društvom, zasebnim zavodom in ustanovam še naprej

Društvo Geoss se je s projektom Stičišče NVO osrednje Slovenije - Srce me povezuje ponovno uspešno prijavilo na razpis Ministrstva za javno upravo in pridobilo sredstva iz Evropskega socialnega sklada, zato bo Stičišče NVO osrednje Slovenije še naprej, do oktobra 2012, zagotavljalo servisno podporo društvom, zasebnim zavodom in ustanovam iz Osrednjeslovenske

regije, skrbelo za ozaveščanje javnosti o pomenu nevladnega sektorja, sodelovalo z lokalno skupnostjo, pomagalo pri zastopanju interesov nevladnih organizacij na območju in spodbujalo civilni dialog. V okviru aktivnosti so tako predvidene izvedbe raznih predavanj, delavnic, srečanj, svetovanj, nudenje pomoči pri razpisih, izdajanje elektronskega informatorja. Več informacij o projektu tudi na spletni strani www.srce-me-povezuje.si ali osebno v informacijski pisarni stičišča v Litiji na Kidričevi 1, lahko pa tudi pišete na info@srce-me-povezuje.si.

Slovenski kulturni praznik na Festivalu Ljubljana

V počastitev slovenskega kulturnega praznika Festival Ljubljana pripravljata dva koncerta. Prvi bo **9. februarja ob 19.30 v Viteški dvorani Kržižank** na sporedu 7. koncert mednarodnega glasbenega cikla Mladi Virtuoz 2010/2011. Državno tekmovanje mladih glasbenikov Slovenije (TEMSIG) je v letu 2010 odkrilo vrsto odličnih mladih pevcev, zato ni naključje, da bo koncertni cikel mladih glasbenikov končal pevski večer. Vsi nastopajoči pevci študirajo na Akademiji za glasbo v razredu prof. Pie Brodnik, pod njenim mentorstvom je nastal tudi program del znamenitih skladateljskih parov Clare in Roberta Schumanna ter Fanny in Felixa Mendelssohna. Obogatili ga bodo še samospevi slovenskih skladateljev Brede Šček in Rada Simonitija. Na pevskem večeru bodo nastopili sopranistka **Nina Fras**, študentka 2. letnika solopetja, ki se je predstavila s številnimi odmevnimi nastopi (predvsem z recitalom samospevov Huga Wolfa) in je dobitnica številnih priznanj (tudi letošnje bronaste plakete na TEMSIG-u), tenorist **Martin Sušnik**, dobitnik zlatega priznanja in prve nagrade na letošnjem državnem tekmovanju, sicer pa pevec z odrskimi izkušnjami v SNG Ljubljana, ter baritonist **Andrej Makor**, dobitnik srebrne plakete na državnem tekmovanju in posebne nagrade za mlade nadarjene glasbenike ter zlatega priznanja na regijskem pevskem tekmovanju. Vstop je prost.

18. februarja ob 19.30 pa v **Dvorani Marjana Kozine v Slovenski filharmoniji** ne zamudite 4. koncerta glasbenega cikla Premiki in zamiki. Pod taktirko **Uroša Lajovica** bo nastopil **Orkester Slovenske filharmonije**. Igrali bodo Mahlerjevo Simfonijo številka 5.

Cena vstopnice je 12 in 10 evrov. Ne spreglejte tudi 3. koncerta glasbenega cikla Premiki in zamiki, ki bo 28. januarja v Slovenski filharmoniji. Pod

vodstvom **Uroša Lajovica** bodo nastopili **Orkester Slovenske filharmonije**, mezzosopranistka **Sonja Leutwyler** in baritonist **Matjaž Robavs**. Na sporedu bodo dela Alme in Gustava Mahlerja ter Alexandra Zemlinskega. Cena vstopnice je 12 in 10 evrov.

Šentjakobsko gledališče v znamenju jubileja

Z aktualno gledališko sezono v Šentjakobskem gledališču Ljubljana, našem najstarejšem repertoarnem ljubiteljskem gledališču, začenejo z obeleževanjem 90-letnice nepretrganega delovanja, ki bo vrhunec doživelo decembra s slavnostno uprizoritvijo. Pred tem načrtujejo v začetku oktobra še razstavo v Slovenskem gledališkem muzeju, izdajo zbornika in še vrsto priložnostnih dogodkov, od raznih srečanj, delavnic in okroglih miz, s katerimi bodo popestrili sicer prav tako zanimiv in raznovrsten redni spored. Potem ko so novo leto začeli z novim vodstvom, na mestu direktorja je po 5 letih Srečka Kermavnerja zamenjal Leopold Pungerčar in so konec januarja uprizorili četrto premiero v letošnji sezoni, tragikomedijo *Pizza, da te kap* v režiji Jerneja Kobala, februar namenjajo predvsem ponovitvam nekaterih svojih največjih uspešnic. Na Šentjakobskem odru na Krekovem trgu 2 v Ljubljani se bodo tako zvrstili *Mali diktator*, odlična odrska adaptacija znane Chaplinove mojstrovine *Veliki diktator*, v režiji in priredbi Tijane Zinajč, zabavni komediji, s številnimi zapleti in nerodnimi situacijami, *Zbudi se, Katka* v režiji Borisa Kobala in *Seks in ljubosumnost*, francoskega mojstra tovrstnega žanra Marca Camolettija (danes že skoraj klasika utemeljitelja gledališča absurda Eugena Ionesca Plešasta pevka ter z mnogimi satiričnimi ostmi naperjena *Govedina legendarno* Milana Jesiha v režiji Jaše Jamnika, da vedno razprodane *Tičje kletke* v odlični priredbi in duhoviti režiji Gašperja Tiča sploh ne omenjamo. Niso pa pozabili tudi na svoje najmlajše obiskovalce, saj bodo v okviru festivala kulturne vzgoje MOL Festival Bobri kar dvakrat uprizorili predstavo *Prava princeska* v režiji Uroša Fūrsta; in sicer na sam kulturni praznik, v torek 8. februarja ob 16.00, in v petek 11. ob 9.30. Po obeh predstavah pa se bodo mladi gledalci lahko z odrskimi junaki družili še v delavnicah. Več o pestrem programu in delovanju Šentjakobskega gledališča Ljubljana lahko preberete na njihovi spletni strani www.sentjakobsko-gledalisce.si.

Eden od zmagovalnih ekoplakatov

Mag. Miha Praznik,
Energetsko svetovalna pisarna Ljubljana

V stanovanjski gradnji – v segmentu energijsko učinkovitih stavb – smo zadnja leta pričala skokovitem napredku. Izkušnje dobre tuje gradbene prakse, ki so ozaveščene investitorje in projektante pred petimi in več leti lahko predvsem opogumljale, preostale pa obenem opozarjale na trende razvoja, so zdaj postale realnost tudi v slovenskem prostoru. Energijsko učinkovita stanovanjska gradnja, to je visoko učinkovita nizkoenergijska in pasivna gradnja, je pri nas v zadnjih nekaj letih popolnoma zaživela. Sočasno se je nadgradila tudi slovenska zakonodaja s področja učinkovite rabe energije v stavbah, kjer so se omejitve dopustnih karakteristik za novogradnje že močno približale mejnim vrednostim nizkoenergijskih stavb. Evropska zakonodaja obenem nakazuje nadaljnje trende v tej smeri, saj naj bi v naslednjem desetletju novogradnje v celoti osvojile kriterije pasivne in ničenergijske gradnje. Slovensko tržišče je sodobno energijsko učinkovito stanovanjsko gradnjo dobro sprejelo. V obdobju sicer nespodbudnih gospodarskih razmer je učinkovita stanovanjska gradnja doživela popoln razmah. V zadnjih dveh letih se je namreč obseg teh izvedenih novogradenj povečal praktično za faktor 10 glede na predhodna leta, ko so se takšnih objektov lotevali predvsem redki ozaveščeni investitorji. S pomočjo državnih spodbud (www.ekosklad.si), ki so bile tudi pravilno časovno usmerjene, se je število teh, sprva praktično vzorčnih stanovanjskih projektov, v dveh letih povečalo kar za 200 novih družinskih hiš. Pri tem pa največji posamični delež pripada prav osrednjeslovenskemu prostoru.

Kako približati idejo sodobne gradnje kar najširšemu krogu investitorjev in načrtovalcev novogradenj? Zagotovo je eden od učinkovitih načinov prav ogled teh izvedenih objektov ter preverjanje kakovosti gradnje in bivanja, s prenosom uporabniških izkušenj v razgovoru z lastniki objektov. V ta namen sta Konzorcij pasivna hiša in Fakulteta za arhitekturo organizirala dneve odprtih vrat slovenskih pasivnih hiš. Podobno kot v sosednji Avstriji in Nemčiji je mogoče tudi pri nas obiskati različne nizkoenergijske ter predvsem pasivne stanovanjske stavbe, omogočena pa je bila tudi udeležba na številnih spremljajočih dogodkih.

Popravek

V številki 7, 2010, stran 40, v katerem so bili naštet dosežki preteklega 4-letnega mandata, se v članku direktorice JSS MOL Jožke Hegler prvi del stavka »V zadnjem mandatu pa je JSS MOL rešil skoraj 2000 stanovanjskih vprašanj ...« pravilno glasi: »V zadnjem 5-letnem obdobju pa je JSS MOL rešil skoraj 2000 stanovanjskih vprašanj ...«. Za pomoto se opravičujemo. Ur.

Povabilo župana Zorana Jankovića na dneve odprtih vrat v Mestni hiši

Župan Zoran Janković ostaja odprt za predloge, pobude in morebitne težave Ljubljancank in Ljubljancanov. Tako ste vsi, ki vam ni vseeno za naše mesto, vsak prvi torek v mesecu dobrodošli na dnevu odprtih vrat, ko je župan na voljo med 14. in 17. uro v pritličju Mestne hiše, Mestni trg 1. Župan je dosegljiv tudi na elektronskem naslovu zoran.jankovic@ljubljan.si.

Pisma z vprašanji županu ali Mestni upravi lahko naslovite tudi na **Glasiło Ljubljana, Mestna občina Ljubljana, Dalmatinova 1, Ljubljana** in **Služba za pobude in pritožbe občanov, Adamič-Lundrovo nabrežje 2, Ljubljana**.

Najem poslovnih prostorov

Mestna občina Ljubljana oddaja več poslovnih prostorov v najem. Vse informacije so objavljene na spletni strani <http://www.ljubljana.si/>, dodatne informacije so vam na voljo na tel. št. 01/306-11-37.

Vir: Ekosklad j.s.

Razporeditev nepovratnih spodbud za energijsko učinkovito gradnjo po statističnih regijah

● **Zdravstvo in socialno varstvo: Ambulanta za ljudi brez zdravstvenega zavarovanja:** tel.: (01) 437 20 10; **Socialna delavka v Ambulanti za ljudi brez zdravstvenega zavarovanja:** tel.: (01) 437 91 82; **Klinični center:** tel.: 01/ 522 50 50; **TOM - telefon otrok in mladostnikov:** tel.: 080 12 34; **telefonski klic v duševni stiski** (od 19. do 7. ure): tel.: (01) 520 99 00; **telefon za starše pri Mladinskem domu Jarše** (tor. in čet. od 16. do 18. ure): tel.: (01) 543 43 23 ali e-naslov: stanskupina.hisa@guest.arnes.si; **Klepetalnica za starše pri Dijaškem domu Poljane** (pon., tor. in čet. od 14. do 15. ure): tel.: (01) 300 31 34 ali e-naslov: lidija.vranesic@guest.arnes.si; **Pravnoinformacijska pisarna Sveta za varstvo pravic najemnikov stanovanj MOL**, Tavčarjeva 3 (tor. od 18. do 19,30 ure): tel.: (01) 431 23 24; **SOS telefon za ženske in otroke – žrtve nasilja:** 080 11 55 ● **SOS telefon** je namenjen ženskam in otrokom, ki so doživljali ali še vedno doživljajo nasilje v družini in drugih medosebnih odnosih ter potrebujejo pogovor. SOS telefon je namenjen tudi ženskam in njihovim otrokom, ki potrebujejo umik pred nasiljem v družini v Zatočišče za ženske in otroke – žrtve nasilja v Ljubljani. Prek SOS telefona se ženske lahko vključijo tudi v skupino za samopomoč za ženske, ki so doživljale ali še vedno doživljajo nasilje. Na SOS telefon lahko pokličete ob delavnikih od 12. do 22., ob sobotah, nedeljah in praznikih pa od 18. do 22. Telefonska številka 01 / 524 19 93 pa je telefaks, namenjen gluhim – žrtvom nasilja. ● **ROZA ALARM!** Prijavite homofobno diskriminacijo in nasilje prek spletne prijave na naslovu www.ljudmila.org/lesbo/alarm. Namenjena je prijavam, obveščanju in poročanju o nasilju, zlorabah in diskriminacijah, katerih žrtve so geji, lezbijke, biseksualci in transspolne ter transseksualne osebe. Omogoča hitro in preprosto poročanje o kršitvah ter takojšen dostop do pomoči in podpore. ● **Krizni center ženske svetovalnice** lahko pokličete 24 ur na dan na telefonski številki: 040/ 260 656 in 031/ 233 211. ● **Svetovalnica Fužine: Svetovanje in informiranje posameznikom, parom, družinam, ki so se znašli v psihosocialnih stiskah in težavah;** Preglov trg 15, tel.: 5206-442, vsak dan od 9. do 17. ure. svetovalnica.fuzine@siol.net, www.csd.ljmestepolje.si ● **Program Korak: svetovanje, informiranje in pomoč uporabnikom nelegalnih drog in njihovim svojem;** Preglov trg 15, tel.: 5206-442, vsak dan od 9. do 17. ure svetovalnica.fuzine@siol.net; www.csd.ljmestepolje.si ● **Center za psihološko svetovanje POSVET**, Mestni trg 8, 1000 Ljubljana, uradne ure: vsak delovni dan od 12. do 19. ure, tel.: 01/251 29 50, faks: 01/421 77 95, e-naslov: posvet@posvet.org in info@posvet.org, spletna stran: www.posvet.org ● **Pomoč družini na domu: Zavod za oskrbo na domu (ZOD)**, tel.: 01/ 23 96 502, **Zavod Pristan:** 01/ 54 79 579, 031/ 702 698. ● **Društvo Al-anon** za družine, v katerih je problem alkohol. Naslov: Lepi pot 6, Mirje, e-naslov: alanon@email.si; dežurni telefon: 041/ 590 789. ● **Anonimni alkoholiki** Vas zanimajo naše izkušnje? Pišite, telefonirajte, pridite! Naslov: P. p. 3512, 1001 Ljubljana, tel.: 01/ 433 82 25, e-naslov: aa.slo@amis.net, spletni naslov: <http://www.aa-drustvo.si> ● **Društvo socialni forum za zasvojenosti in omame**, Resljeva 11, Ljubljana: najava po tel.: 01/ 438 68 00, 01/ 438 68 05 ali na e-naslovu tomazic.katja@siol.net; odprto od ponedeljka do petka med 9. in 15. uro, v ponedeljek in četrtek tudi od 17. do 19. ure. ● **Promet: Oddelek za gospodarske javne službe in promet:** tel.: (01) 306 17 14; številka za zapuščena vozila: tel.: (01) 306 16 25; Redarstvo: tel.: (01) 306 16 32; AMZS, pomoč, vlečna služba, informacije: tel.: 19 87 ● **Služba za pobude meščanov:** tel.: (01) 306 12 82 ● **Okolje: JP Snaga, reklamacije, informacije in naročila:** tel.: (01) 477 96 40 ali (01) 477 96 67; JP Energetika, Center za pomoč uporabnikom: tel.: 080 28 82; dežurna številka Inšpektorata MU MOL, informacije o divjih odlagališčih, prevrnjenih smetnjakih in drugih dejavnih onesnaževanja okolja: tel.: (01) 306 16 04 ● **Varuh človekovih pravic**, brezplačni klic in informacije: tel.: 080 15 30 ● **Policija:** tel.: 113 ● **Center za obveščanje, gasilci, reševalna postaja:** tel.: 112 ● **Dnevni center za starejše:** Povšetova, tel.: 01/430 51 520 ● **Zavetišče za živali Gmajnice 30**, tel.: 01/256 02 79. Uradne ure za obiskovalce - delavniki: od 11. do 12. ure in od 14. do 17. ure, sobote, nedelje in prazniki - od 12. do 15. ure. Za oddajo najdenih živali lahko pokličete kadarkoli 24 ur na dan in najdenčka oddaste.

Kakovost vode in zraka v Ljubljani

Rezultati nadzora pitne vode in zraka v Ljubljani

Centralni vodovodni sistem mesta Ljubljane in okolice se oskrbuje iz dveh vodnih virov, Ljubljanskega polja in Ljubljanskega barja, kjer se podzemna voda izkorišča v petih vodarnah: Kleče, Hrastje, Jarški prod, Šentvid in Brest.

Notranji nadzor nad skladnostjo pitne vode JP Vodovod-Kanalizacija izvaja na vseh oskrbovalnih območjih skladno z določili Pravilnika o pitni vodi (Ur. l. RS 19/04, 35/04, 26/06, 92/06, 25/09) v okviru mikrobioloških in fizikalno-kemijskih preiskav, katerih obseg je odvisen od ocene tveganja za določeno vzorčno mesto oz. kontrolno točko sistema. Notranji nadzor izvajajo akreditirani laboratoriji.

Druge javno dostopne informacije uporabniki prejmejo:

- po elektronski pošti na naslovu voka@vo-ka.si,
- na spletni strani JP Vodovod-Kanalizacija www.vo-ka.si.

Dodatne informacije o rezultatih notranjega nadzora pitne vode najdete v podmenijih na spletni strani www.jh-lj.si/vo-ka

Kakovost podzemne vode v mesecih november in december 2010

() - meja zaznavanja merilne metode (LOD)

- - spojine niso bile ugotovljene

< - meja določanja (LOQ)

MV - predpisane mejne vrednosti za podzemno vodo po Uredbi o stanju podzemnih voda (Ur. l. RS, št. 25/09)

Mejne vrednosti za podzemne vode so bile, od vseh izmerjenih parametrov, novembra in decembra 2010 presežene za desetilatrazin (razgradni produkt atrazina) na merilnem mestu vodnjak I a črpališča Hrastje, novembra 2010 pa tudi na merilnem mestu Brest I a.

Zrak v Ljubljani v mesecih oktober in november 2010

V tabeli so predstavljeni podatki meritev onesnaženosti zraka na merilnem mestu ob križišču Tivolske ceste in Vošnjakove ulice. Na tem merilnem mestu smo v mesecih oktober in november 2010 zabeležili 11 dni s preseženo vrednostjo delcev PM₁₀. Mejna 24-urna vrednost delcev PM₁₀, ki znaša 50 µg/m³, je bila od začetka januarja do konca novembra 2010 presežena 65-krat.

V skladu z Uredbo o ukrepih za ohranjanje in izboljšanje kakovosti zunanega zraka (Ur. l. RS, št. 52/02) in Uredbo o ozonu v zunanjem zraku (Ur. l. RS, št. 8/03) veljajo naslednji normativi:

SO₂: Mejna letna koncentracija SO₂ znaša 20 µg/m³, urna mejna koncentracija znaša 350 µg/m³ in je lahko presežena največ 24-krat v koledarskem letu. Dnevna mejna koncentracija SO₂ znaša 125 µg/m³ in je lahko presežena največ 3-krat v koledarskem letu.

NO₂: Mejna letna koncentracija NO₂ v letu 2010 znaša 40 µg/m³. Urna mejna koncentracija znaša 200 µg/m³ in je lahko presežena največ 18-krat v koledarskem letu.

Benzen: Mejna letna koncentracija benzena s sprejemljivim preseganjem za leto 2010 znaša 5 µg/m³.

PM₁₀: Mejna letna vrednost v koledarskem letu znaša 40 µg/m³, mejna 24-urna vrednost delcev PM₁₀ znaša 50 µg/m³ in je lahko presežena 35-krat v koledarskem letu.

Rezultati notranjega nadzora novembra 2010

PARAMETER	enota	mejna vrednost	OSKRBOVALNO OBMOČJE	
			ŠENTVID	KLEČE, HRASTJE, JARŠKI PROD
			11. 11. 2010	11. 11. 2010
pH		6,5 - 9,5	7,6	7,7
Elektroprevodnost (pri 20°C)	µS/cm	2500	554	422
Nitrat	mg/l NO ₃	50	18	12
Nitrit	mg/l NO ₂	0,5	<0,003	<0,003
Sulfat	mg/l SO ₄	250	15	11
Klorid	mg/l Cl	250	28	8,4
Fluorid	mg/l F	1,5	<0,10	<0,10
Bor	mg/l B	1	0,039	0,016
Krom	µg/l Cr	50	0,88	0,68
Svinec	µg/l Pb	25	0,24	2
Atrazin	µg/l	0,1	<0,03	<0,03
Desetilatratin	µg/l	0,1	0,05	0,03
2,6-diklorobenzamid	µg/l	0,1	<0,03	<0,03
Pesticidi - vsota	µg/l	0,5	0,05	<0,05
Trihaloeten in tetrakloroeten - vsota	µg/l	10	<0,5	<0,5
Trihalometani - vsota	µg/l	100	<0,1	<0,1
<i>Escherichia coli</i>	v 100 ml	0	0	0
Koliformne bakterije	v 100 ml	0	0	0
OCENA			SKLADEN	SKLADEN

Vir: JP Vodovod-Kanalizacija d.o.o., december, 2010

Podatki o kakovosti podzemne vode v vodnjakih vodarn na Ljubljanskem polju in Ljubljanskem barju

merilno mesto	datum	atrazin	desetilatratin	lahkohlapni halogenirani ogljikovodiki	nitrat	krom (skupno)
enota		µg/l	µg/l	µg/l	mg/l	µg/l
MV		0,1	0,1	10	50	30
Kleče VIII a	22. 11. 2010	<0,009	0,018	0,03	11	0,68
Hrastje I a	22. 11. 2010	0,096	0,110	1,1	21,5	15
Šentvid II a	22. 11. 2010	0,017	0,027	0,05	18,6	0,93
Jarški prod III	22. 11. 2010	<0,009	0,016	0,2	10,5	1,5
Brest I a	22. 11. 2010	0,042	0,040	0,4	13	0,78
Kleče VIII a	20. 12. 2010	<0,009	0,021	-	11,4	0,57
Hrastje I a	20. 12. 2010	0,130	0,110	0,6	21,8	15
Šentvid II a	20. 12. 2010	0,022	0,031	0,04	19,9	0,9
Jarški prod III	20. 12. 2010	<0,009	0,016	0,2	10,8	1,5
Brest I a	20. 12. 2010	0,037	0,280	0,8	12,2	0,71

Vir: Monitoring kakovosti podzemne vode in površinskih vodotokov za leti 2010 in 2011, MOL, MU, Oddelek za varstvo okolja

Zrak v Ljubljani oktobra in novembra 2010

OKTOBER					
Merilno mesto	SO ₂	NO ₂	PM ₁₀ ⁺	Benzen	
Križišče Vošnjakove ul. in Tivolske c.					
Povprečna mesečna vrednost	2 µg/m ³	53 µg/m ³	40 µg/m ³	4 µg/m ³	
Maksimalna urna vrednost	9 µg/m ³	125 µg/m ³	90 µg/m ³	7 µg/m ³	
Maksimalna dnevna koncentracija	5 µg/m ³	76 µg/m ³	64 µg/m ³	5 µg/m ³	
Število preseganj dovoljenih vrednosti	0	0	6	0	
NOVEMBER					
Merilno mesto	SO ₂	NO ₂	PM ₁₀ ⁺	Benzen	
Križišče Vošnjakove ul. in Tivolske c.					
Povprečna mesečna vrednost	3 µg/m ³	53 µg/m ³	37 µg/m ³	4 µg/m ³	
Maksimalna urna vrednost	8 µg/m ³	111 µg/m ³	116 µg/m ³	7 µg/m ³	
Maksimalna dnevna koncentracija	5 µg/m ³	78 µg/m ³	62 µg/m ³	5 µg/m ³	
Število preseganj dovoljenih vrednosti	0	0	5	0	

* Po vključitvi sistema FDMS dne 26. 3. 2010 so podatki o delcih korigirani s korekcijskim faktorjem 1.

Vir: Oddelek za varstvo okolja Mestne občine Ljubljana

SVETOVNA
PRESTOLNICA
KNJIGE
WORLD
BOOK
CAPITAL
LJUBLJANA 2010

BOBRI

3. Ljubljanski festival
kulturno-umetnostne vzgoje

9.963

+

2.364

=

12.327

vstopnic za gledališče

vstopnic za film

brezplačnih vstopnic

za Bobre 2011

+

**številne ustvarjalne
delavnice**